

JAARGANG 1939-1940

De

LENS

Revue

ORGAAN VAN DE HAAGSE R. K. SPORTVERENIGING
LENIG EN SNEL

HEIJER

EEKLAAN 157-159

TEL. 333467

HET ADRES VOOR

BEDRIJFSKLEDING

OVERALLS, SLAGERS-, KRUIDENIERS-
EN STOFJASSEN

Voor elk vak een Werkpak

MODERNE KLEDING EN HEREN-MODE-ARTIKELEN

FIRMA A. I. KNUF & Co.

PIET HEINSTRAAAT 90

GEVESTIGD SINDS 1898

Importeur van Simpson's Daks Trousers

F. MENSINK - SIGARENHANDEL COLUMBUSSTRAAT 50

TEL. 330593

VOOR VERFIJNDE REUK EN SMAAK

„LA CALMA“ voor fijnproevers. 6 en 8 ct. — iets buitengewoons!

SPORTHUIS „EXCELSIOR“

Weimarstraat 118

Telefoon 336709

(tussen Beeklaan en Regentesseplein)

HET ADRES VOOR ALLE SPORTARTIKELEN

Leden L. en S. 10 pCt. reductie!

*Op één lijn:
Anthraciet en Zanneschijn!*

MAAR HET MOET ANTHRACIET
VAN v. EGMOND ZIJN!

Noorderbeekdwarsstraat 222-224
Driebergenstraat 50

Telefoon 332707
Postrekening 183846

De Lens-Revue

CLUBORGaan VAN DE HAAGSE R. K. SPORTVERENIGING

„LENIG EN SNEL”

OPGERICHT 18 DECEMBER 1920

TERREINEN: SPORTPARK OCKENBURG; EINDE LAAN VAN MEERDERVOORT

REDACTIE: P. JUFFERMANS, C. HALLEEN, JAC. VAN DER KLEY
REDACTIE-ADRES: AMANDELSTRAAT 51 - DEN HAAG

Jaargang 1939-1940

November

No. 1

VAN DE REDACTIE

Een nieuw gewaad

VOOR DE TWEDE MAAL IN twee jaar tijds vragen wij Uw aandacht voor een vernieuwing van ons orgaan. Werd in 1937 reeds een verbetering van de gestencilde uitgave — die naast meer verzorgd type-werk ook een keurige omslag kreeg — aangekondigd; thans mag de redactie met gerechtvaardigde trots aan de leden, donateurs, donatrices en alle belangstellende buitenstaanders de Lens-revue in druk aanbieden.

Een zeer belangrijk feit in de schone Lens-historie!

Negentien jaren lang was de Lensrevue ons troetelkind, welker in- en uitwendige verzorging door onze clubleden zelf verricht werd. Nu, vlak vóór de aanvang van het twintigste blauwwitte levensjaar — een jubileumjaar — zijn wij in staat die vroegere arbeid te investeren in een gedrukte uitgave en de uiterlijke verzorging in handen te leggen van den drukker, die, getuige dit „corpus delicti”, geen moeite spaarde. En wij doen dit met het grootste genoegen!

Want met blijheid leggen wij hier vast, dat het initiatief om te komen tot een gedrukt cluborgaan geboren en gestimuleerd werd door de groei van Lenig en Snel. Onze blauwwitte club, zo hecht gebouwd op de fundamenten: vriendschap en eensgezindheid, heeft het recht en zelfs de plicht voor het voetlicht te treden in een costuum, dat in overeenstemming is met de innerlijke kracht, waarover zij beschikt.

Welnu, het fraaie kleed wensen wij te zien

aangemerkt als een afspiegeling van de opmars der blauwwitten. De inhoud zal vanzelf meer de eigenlijke waarde bepalen.

Steeds trachte de redactie in het maandblad de echte Lens-sfeer te doen spreken. Steeds werd de Lens-revue beschouwd als de schijnwerper, die het wel en wee van de vereniging duidelijk in het licht stelde. Steeds was zij een onmisbare schakel tussen de leden van onze grote blauwwitte familie. Ook in deze meer geperfectioneerde vorm zullen wij alles in het werk stellen om de waarde van ons blad te doen stijgen; om te blijven geven, dat, wat leeft en groeit onder de leden, onder de Lens-familie. Het behoeft geen betoog, dat de goede toon, die in het verleden voor de revue kenmerkend was, ook toekomstig bewaard zal blijven.

Deze toezegging onzerzijds legt ieder lid van de Lens-familie een dure plicht op. De waarde van ons clubblad mag niet verankerd worden in een uitsluitende circulatie onder de blauwwitten. Neen, prachtig propagandamiddel, dat de Lensrevue is, moet zij worden uitgedragen in wijdere kring. Laat de ouders, huisgenoten, familieleden en vrienden er kennis van nemen. Zo alleen zullen de moeiten en zorgen, die begrijpelijkerwijs deze uitgave omringen, voldoende tegenwicht vinden.

Een grote wens van de redactie is met het verschijnen van dit nummer in vervulling gegaan.

Mede de Lens-revue steeds blijven bijdragen tot de grootmaking van onze fiere club!

En thans, Lensrevue, ga uit over onze mooie stad, over ons land, over Indië, Afrika en Amerika, waar Lensers schuilen en moogt gij een welkome gast zijn in honderden gezinnen.

REDACTIE.

O F F I C I Ë E L

Prisje 100

Het sportpark „Ockenburgh“ is telefonisch aangesloten onder No. 396549.

BESTUIR.

Kap. E. Stolwijk, Geest. Adv., Willemstr. 2.
J. W. Dubois, Voorz., Weimarstraat 17a.
J. van Venrooy, Secr. Van Mierisstraat 51.
W. van Boheemen, Penningm. Okkernoot-
straat 12.

P. Juffermans, 2e Voorz. Amandelstraat 51.
J. v. d. Kley, Comm., Soestdijkschekade 71.
C. Miltenburg, Comm., Elandstraat 64.
J. Runderkamp, Comm., Gaslaan 54.
A. Walhain, Comm., Herman Costerstr. 249.

MUTATIES LEDENLIJST.

Nieuwe leden :

124. H. Scholten, Hoefkade 1082; 125. J. Copray, Bezuidenhoutscheweg 363 (4-2-24);
126. H. Rientjes, Conradkade 25.

Afvoeren :

98. W. de Vlaming; 113. P. Miltenburg (zie don. lijst); 103. H. Waslander (zie don. lijst)

Nieuwe donateurs :

133. Mej. W. van Rijn, Kanaalweg 43, Schev.; 134. Mevr. C. Vink, v. Mierisstr. 51; 135. Dhr. J. Warnar, Allard Piersonlaan 205; 136. Fam. Hattink, Lekstraat 105; 137. Dhr. P. Miltenburg, Elandstraat 64; 138. Dhr. H. Waslander, v. Swindenstr. 2; 139. Dhr. S. C. de Groot, Prins Hendrikstraat 136; 140. Dhr. Brinkel, Sijzenlaan 59.

Afvoeren :

92. Mej. H. Verhoef; 25. Dhr. J. Drubbel.

Len s florere l

ALS EEN GOEDE ZAAK FLO-
reert, wie zou zich dan niet ver-
heugen ?

Dat onze sportvereniging „Lenig en Snel“ een goede zaak is, daarvan mag iedereen overtuigd zijn. Waar zoveel jongelui een even nuttige als aangename ontspanning genieten in een goed katholiek milieu, terwijl een uitmuntende leiding steeds voor een goede orde en tucht zorg draagt, wie kan

er aan twifelen dat daar veel goeds van uit gaat ?

Dat deze goede zaak floreert, daarvan is het thans in druk verschijnen van ons clubblad een nieuw verblijdend bewijs. De aanmerkelijke groei van het aantal leden en donateurs maakt het onmogelijk om nog verder met primitieve middelen te blijven werken. En zo staan wij voor de noodzaak — de blijde noodzaak overigens — om van de cyclostyle onze toevlucht te nemen tot de drukpers.

Tot deze verbetering, welke ons financieel wel iets duurder uitkomt, zouden wij zeker niet hebben durven overgaan, als wij van twee dingen niet overtuigd waren. Vooreerst dat onze leden en donateurs aan Lens een bijzonder warm hart toedragen, en dat zij in de toekomst een even grote trouw en waardering zullen aan de dag leggen, als welke zij voorheen getoond hebben en die onze vereniging trouwens ook ten volle verdient. Vervolgens dat ook hier „de cost voor de baet uitgaat“ en dat onze gedrukte Lensrevue een meer doeltreffend middel zal blijken om de bloei van de Lens te verzekeren. Lens moge blijven floreren, en in dit opzicht stemmen alle voortekenen tot optimisme.

Maar Lens blijve ook „de goede zaak“, welke zij altijd geweest is, de vereniging, waar niet alleen goede sport beoefend wordt, maar waarvan ook ieder lid er prijs op stelt een goed katholiek te zijn, die niet lauw of traag, maar met ijver zijn godsdienstige plichten volbrengt en die er ook steeds op bedacht is, onze eer en goede naam als katholieke vereniging hoog te houden.

- Lens blijve een club van goede sportlui -
- Maar niet minder van goede katholieken -
Wie zal dan niet met heler hart instemmen met de wens : Lens florere !!

E. STOLWIJK, pr.

Geestelijk Adviseur.

Van den Voorzitter

WIE HAD OP DE ALGEMENE
Jaarvergadering bij het uitbrengen van de verslagen kunnen denken, dat de tijdsomstandigheden van de laatste maanden zulk een grote rol zouden gaan spelen in onze vereniging ? Bij het uitbreken van de Europese krijg was iedereen down

en ontbrak alle lust tot werken. Ook bij het bestuur, althans bij sommige der bestuursleden, om van de leden zelf niet te spreken, waren deze symptomen min of meer aanwezig. In de eerste bestuursvergadering na de mobilisatie was de stemming al zeer down. Weldra echter kreeg de majeurstemming weer de overhand; met extra energie pakte ieder weer aan en thans mogen we ons weer verheugen in een werklust en clubgeest, die tekenend zijn voor de L. en S. Bijzondere activiteit is in deze periode aan de dag gelegd rondom de Lensrevue. Aan deze intense werkzaamheid danken wij de

uitgave van dit gedrukt cluborgaan. Aan allen, zonder uitzondering, die hun medewerking hebben verleend om tot de verwezenlijking van de reeds lang bestaande plannen te geraken, betuigen wij hier onze oprechte dank. Wij spreken de wens uit, dat en het mooie voorbeeld van clubliefe en het verschijnen van onze verfraaide Lensrevue allen mogen aansporen verder in eendracht samen te werken aan onze mooie R.K. Voetbalsport en in het bijzonder voor ons dierbaar Lenig en Snel.

J. W. DUBOIS,
Voorzitter.

Competitie-indeling seizoen 1939-1940

AFDELING ZUID

Afdeling A.

Lens 1
A.V.V. 1
Velo 1
G.D.S. 1
P.F.C. 1
K.R.V.C. 1
Westlandia 1
G.D.A. 2
Blauw-Zwart 2

Afdeling C.

Lens 2
R.I.A. 1
R.K.R.V.V. 1
St. Michaël 1
Valkeniers 1
Wit-Blauw 1
S.B. 1
D.H.B. 1

Afdeling L.

Lens 3
R.I.A. 2
R.K.R.V.V. 2
Blauw-Zwart 3
V.V.P. 3
Wilhelmus 4
G.D.A. 4
Quick Steps 4

Afdeling O.

Lens 4
V.A.C. 2
K.R.V.C. 3
Velo 3
Wit-Blauw 3
Blauw-Zwart 4
Rava 4

Ons vermoeden, in de vorige Revue geuit, dat het ditmaal wel op een noodcompetitie zou uitdraaien, is inderdaad juist gebleken. De mobilisatie, met de daaraan verbonden moeilijkheden voor welhaast alle verenigingen, noodzaakte het D.H.V.B.-bestuur voor de nieuwe competitie-bijzondere maatregelen te treffen. Daarvan zijn wel de voornaamste:

1. het buiten werking stellen van de promotie- en degradatie-regeling;
2. het hergroeperen van de elftallen, om de reizen zo klein mogelijk te houden.

De gebruikelijke klasse-indeling kwam te vervallen; toch komt die in de nu gevormde afdelingen o.i. nog voldoende tot uitdrukking. Opvallend is voorzeker de indeling van ons tweede elftal in de afdeling C., precies dezelfde afdeling als waarin het vorig seizoen ons eerste het kampioenschap behaalde. Aanleiding hiertoe gaven moeilijkheden, welke zich bij de indeling van Vogel 1 in deze afdeling voordeden. Om die te ondervangen, werd Vogel naar afdeling G. overgeplaatst, terwijl Lens 2 daaruit verdween om de vrijgekomen plaats in afdeling C. in te nemen.

Ons tweede speelt dus nu in een hogere afdeling, als waarop het rechtens aanspraak zou kunnen doen gelden. Noodgedwongen welliswaar, maar niettemin beschouwen wij deze overplaatsing als een onderscheiding voor onze vereniging. Een onderscheiding die, zoals wij vernemen, zowel door het Bestuur als de betrokken spelers op hoge prijs wordt gesteld. Aan het tweede intussen de eervolle taak te bewijzen, ook in deze sterke afdeling mee te kunnen.

Van Wely c.s., proficiat en veel succes!

L u c h t p o s t

Sangkyang Damar, 13-9-'39.

AL TE LANG HEB IK HET UIT-
gesteld en nu de revue in een nieuw
„pakean" verschijnt, mag ik er wel
eens werk van maken.
Mijn gedachten zijn anders ver van een op-
soming van bijzonder- of eigenaardigheden

hier uit Java-Oost. Het contrast van de rust in het ondernemingsleven zou te groot zijn in verhouding tot de grote slachting, die zich in het oude Europa voltrekt, een slachting die „oorlog" wordt genoemd.

„Nederlands Indië, gezegend plekje op aarde, ligt ver van de haarden van vernieling", las ik een dezer dagen. Ja, inderdaad, „gezegend plekje". Wij foeteren wel eens over warmte en over afstanden. Maar van nu af zal ik niet meer klagen, „gezegend plekje". Hier in Insulinde worden met grote spanning de belevenissen in het moederland gevolgd. Ik kan me niet voorstellen, dat weer dezelfde moeilijkheden zich zullen voordoen, die in 1914-'18 plaats hadden en die wij, jongeren, slechts kennen uit de verhalen van onze moeders.

Ik lees deze brief nog eens door en vraag me af of hij wel in aanmerking zal komen om geplaatst te worden. Doch dit ter beoordeling van de redactie.

Hoe komt deze brief in Holland? Per K.L.M., via Suez of over de Kaap? In ieder geval plak ik er het luchtposttarief op en de rest is voor Tante Pos.

Ik wens de Lensfamilie sterkte in deze moeilijke dagen.

PAUL VAN BOHEEMEN.

Noot van de Redactie. Je brief is per K.L.M. gearriveerd, Paul! Stuur er maar weer gauw een. Maar niet te somber, hoor!

Varia

LENS GING WEER OP ZIEKEN-bezoek en vond Bep Boortman in blakende welstand tussen de lakens. De chirurg van „de Zuidwal" had op 28 September met succes Beps knie gerepareerd. De „gezonde" zieke ging al op 10 October naar huis.

Aad Hoppenbrouwers' botsing met moeder aarde op 4 October, na afloop van de eerste trainingsavond, liet zich eerst zeer ernstig aanzien. Gelukkig trad er weldra duidelijke verbetering in. Thans woont hij nog op zaal 146, R.K. Ziekenhuis.

Op 15 October verloofde zich onze vriend Jan Runderkamp met mej. Flore Baudé. Namens alle Lensers wensden wij beiden veel geluk met hun verbintenis. Nous leur présentons nos meilleures félicitations.

Met ontsteltenis vernamen wij het overlijden van den heer P. F. de Haan, voorzitter van de scheidsrechterscommissie. Hij was een aangenaam mens en een goede vriend van Lenig en Snel en kwam vaak op onze terreinen. Moge hij in vrede rusten.

Mede door de bemoeiingen van een zeer actief Lens-lid zijn wij in het bezit gekomen van een fraai scoringbord, dat, naar wij hopen, veel hoge cijfers aan de Lenszijde zal aangeven. Het is een vorstelijke gift van de alom bekende magazijnen „De Zon". Dat onze dankbaarheid groot is, laat zich denken.

Onze adverteerders

HET INLEIDEND WOORD VAN de redactie moge de totstandkoming en de wenselijkheid van deze prachtige uitgave nader hebben omschreven, een voorname factor welke een zeer groot deel heeft bijgedragen tot de vervulling van deze lang gekoesterde wens willen wij hier gaarne nog eens speciaal doen uitkomen, nl. de onmisbare medewerking van onze schare adverteerders, zonder welke deze uitgifte moeilijk werkelijkheid had kunnen worden.

Wij zijn trots dit resultaat te hebben kunnen bereiken, waardoor onze vereniging in het bezit komt van een clubblad, fijn van uitvoering en overeenkomstig haar standing. Reeds lange tijd waren deze plannen „in bewerking" en het stemt tot vreugde en grote dankbaarheid dat juist nu, ondanks tegenslagen en politieke troebelen, deze tot rijpheid konden komen.

Zeker, een belangrijk deel van de kosten wordt door de vereniging gedragen, terwijl daarnaast ook de leden hun steentje moeten bijdragen tot de „bouw" van dit blad, maar wij zijn „onze" adverteerders (en wij accentueren hier het woordje onze) erkentelijk voor hun medewerking, hetgeen wij in dit eerste nummer gaarne releveren.

En wij geven van onze kant de verzekering, dat wij niet zullen nalaten, waar en wanneer dit slechts mogelijk is, hun reclamé te ondersteunen. In het bijzonder vragen wij heel ons groot getal leden en donateurs hieraan mede te werken.

Toont Uw waardering, neemt nota van de adressen en vergeet niet bij Uw aankopen de naam van onze vereniging te noemen. Het zal beide partijen ten voordeel zijn.

v. B.

BOUWFONDS

7e VERANTWOORDING.

M AANDELIJKSE BIJDRAGE AD	
25 cent ontvangen van: W. v. B.,	
P. D., C. H., A. v. d. K., J. v. d. K.,	
C. M., J. v. V., J. v. W., P. J., J. B., J. A.,	
W. H., R. R., C. D., A. W., Ad. H., Th. de	
J., H. v. L., C. B., H. A., F. T., H. J., P. M.,	
Sammelaar	samen f 6.—
Idem ad 20 cent van:	
Fam. v. d. K., N. Z., A. B.,	
W. v. L. (2x)	„ - 1.—
Idem ad 10 cent van:	
H. v. R., A. B., W. v. M.,	
C. N., Mevr. S.	„ - 0.50
Idem ad 35 cent van:	
L. U., C. H.	„ - 0.70
Idem ad 50 cent van: J. W. D.	„ - 0.50
Idem ad 5 cent van: A. B.	„ - 0.05
Bijdragen ineens van:	
Fa. v. d. B. f 4.80, v. L. f 0.25	„ - 5.05
Reeds verantwoord	- 71.78
	<u>Totaal f 85.58</u>
Teveel op vorige lijst (H. v. R.)	- 0.15
	<u>Blijft f 85.43</u>

Voorwaar een schitterende lijst. En wij zien hieruit alweer, hoe wij met vele kleintjes reeds de respectabele som van rond f 85.— bereikt hebben.

Wij zijn tevreden, maar..... het kan nóg beter. Er zijn er onder ons nog velen, die hun steentje nog niet bijdroegen. Vooruit nu, wacht niet en geeft U alsnog op bij den penningmeester of een der bestuursleden.

ELKE bijdrage is welkom!

Meheer de Veurzitter

EEN IJSELIJKE DROOM IS MIJ onderlaast op het lijf gevallen. U moet weten, mijn vriend — of juist een van vele vrienden — liet mij in Augustus eel weten, dat hij op Capri zat. Stel je voor, op Capri. Op de kaart van Italië zie je het ding getekend als een vlo in een wollen deken. En daar had mijn vriend zich voor enige dagen genesteld, „neergevlid” op de puntige rotsen.

Ik snapte er niks van. En toch had ik mijn vriend altijd voor zeer verstandig aangeke-

ken. Deze overweging bracht mij er toe eens een boek in te zien, dat o.a. ook over Capri handelt. Mijn buurvrouw had het in haar bezit en wilde het mij wel lenen. „Maar voorzichtig, hoor, Sammelaar”.

Ik begon dan te lezen, ergens in het midden. Ik opende mijn ogen en zag ginds, bij het raam een lijkleek gezicht, dat me met zijn witte ogen aanstaarde — ik had ditmaal vergeten de luiken dicht te doen. Langzaam en geruisloos, kroop iemand de kamer in en strekte een lange witte arm uit, als de tentakel van een inktvis, dwars over de vloer, naar het bed toe. Honend stond het spook voor mij, met zijn tandeloze mond en zijn bloedloze lippen. Hu!... Vervuld van een hevige angst weerde ik zijn ijskoude knokels af, toen hij deze op mijn sidderende schouder legde. „Nee, ga weg, wie ben je, magere lat?” „Wie ik ben, gaat je niets aan. Ik ga rond om gewetens wakker te schudden”. „Maar ik heb niks gedaan. Mijn geweten is zo blank als een Lensbroekje”. Juist, maar je had wel iets moeten doen. Je had gehoor moeten geven aan de herhaalde oproep voor het Bouwfonds. Ik zie het, je schaamt je nu, je liet anderen bouwen en zelf zat je in je lute stoel zwamartikeltjes te schrijven voor de Lens-revue. Ja, Sammelaar, je bent een zwamneus. Nu is het te laat. Je denkt zeker, dat ik het nog eens met je wil proberen, hè? Nee, manneke, zie, je grijze haren zijn wit geworden van schrik. Maar ik ken geen medelijden.” „O, genade, genade, ik zal goud en zilver storten voor het Bouwfonds. Ik... o, genade!” „Genade, zeg je, genade voor zo'n zwammer? Wacht, ik zal je...”

En, meheer de veurzitter, het scharminkel gaf me een trap tegen mijn schenen, dat ik ineens wakker schrok. En vóór mij stond onze brave penningmeester, die nu wel met U zal begrijpen, waarom Sammelaar thans ook op het lijstje van ons Bouwfonds voorkomt.

Wil nog iemand over Capri lezen? Axel Munthe schreef er een boek over. Of stort men toch wel voor het bouwfonds?

SAMMELAAR.

HOGE ASPIRATIES

Kuiken: Als ik groot ben,

Leg ik eieren voor Richters' advocaat.

Kalf: Als ik dood ben,

Lever ik Lensschoenen in elke maat.

Wedstrijd-resultaten Senioren

1 Oct.	Westlandia 1 — Lens 1	1—6
	Lens 2 — Wilhelmus 3	4—4
8 Oct.	Lens 1 — G.D.A. 2	7—1
	Lens 3 — Blauw-Zwart 3	6—2
15 Oct.	G.D.S. 1 — Lens 1	1—5
	Lens 4 — Velo 3	4—4

Wedstrijden-revue

LENS 1

ving de nood-competitie aan met een uitwedstrijd tegen Westlandia 1 en kwam met een klinkende 6—1 overwinning in de Residentie terug. Toch was het vertoonde spel in deze eerste wedstrijd in de hoogste afdeling enigszins teleurstellend, al geven we grif toe, dat op een dergelijk veld goed voetbal vrijwel is uitgesloten; niets dan kuilen en bobbels. En als men nu weet, dat de bal door het specifiek Westlandse spel veelvuldig over de langs de zijlijnen lopende sloten en tussen de broeikassen terecht kwam, waardoor telkens vrij lange pauzes ontstonden, dan zal men begrijpen, dat van een behoorlijke spel-ontplooiing ook geen sprake kon zijn. Maar desondanks had het spel van de onzen toch beter kunnen zijn. En dan doelen we speciaal op de voorhoede, die veel te traag reageerde en waarvan het schieten bepaald slecht was te noemen.

Na de rust, die met gelijke stand (1—1) was ingegaan, vlotte het samenspel wat beter en werd er met meer animo gespeeld. Vooral de rechtervleugel liet zich toen gelden.

De winst van beide punten vergoedde veel van hetgeen we deze middag aan spelkwiteit moesten missen.

Thuis tegen G.D.A. 2 werd uit een ander vaatje getapt. Het hoge tempo, waarin de Loosduiners startten, stichtte in den beginne wel enige verwarring, maar toen de onzen eenmaal op temperatuur waren gekomen, was het met het G.D.A.-overwicht spoedig gedaan. Vooral nadat onze aanvoerder zo vriendelijk was geweest de bal met een werkelijk keurige pass naar den vijandelijken middenvoor te spelen, en deze daar dankbaar gebruik van had gemaakt om zijn club de leiding te bezorgen, werden de Lens-aanvallen steeds veelvuldiger en gevaarlijker.

Door Aat Koppelle was de stand dan ook spoedig gelijk. Niet lang daarna toonde Henk Janssen de juistheid aan van de opvatting, dat een vleugelman naar het doel moet komen bij een aanval van de tegenover liggende vleugel: bij een harde, lage voorzet van Harry Jacobi was Henk present om den keeper onhoudbaar te passeren. Goed zo, Henk!

Na de hervatting was er eigenlijk van strijd geen sprake meer. De jonge G.D.A.-ploeg had in de eerste helft teveel kracht verbruikt en was nu nagenoeg uitgespeeld. Lens voegde nog vijf doelpunten aan de score toe en won alzoo verdiend met 7—1.

Al met al een wedstrijd waaraan we met genoegen terugdenken. Eén opmerking slechts: de gedurende de zomermaanden beoefende manier om een in de goede richting komende hoge bal bij het stuiten ineens langs de grond te kunnen meenemen, schijnen sommige eerste-elftallers vergeten te zijn. Zij dienen er nog eens extra aan te denken, dat iedere gestopte bal tijdverlies betekent en het tempo drukt.

In een gietbui werd op Hoornpark de strijd aangeboden tegen G.D.S. 1. Ook hier werd door onze tegenstanders direct een te straf tempo ingezet, dat hun, blijkens het verdere verloop van de wedstrijd, noodlottig is geworden. Zo'n overdonderend optreden is alleen gewettigd als men met een gelijkwaardige tegenpartij te maken heeft. Gelukt het dan door overrompelend spel een voorsprong te verkrijgen, dan kan men daarna trachten die door tactisch spel te behouden. Maar als men een concurrent te bekampen heeft, die uitgesproken sterker is, dan is het zaak van meetaf zijn energie zo voordelig mogelijk aan te wenden.

Nadat de Hoornparkers waren uitgeraasd, nam Lens het initiatief over. Aanval op aanval werd op de G.D.S.-goal ondernomen, maar het glibberige veld bemoeilijkte de balcontrole zozeer, dat die stormlopen vooralsnog resultaatloos bleven. Toch konden doelpunten niet uitblijven. En Janssen zou de score geopend hebben, als niet een der G.D.S.-verdedigers diens gloeiende kogel uit het doel had geslagen. Nu viel die eer te beurt aan Roemers, die de toegestane strafschop op de hem eigen, secure wijze benutte. Kort daarop nam Janssen revanche door met een venijnig schot den vijandelijken keeper het nakijken te geven.

Na de rust wist Lens in snelle opeenvolging drie goals aan de score toe te voegen. De

eerste daarvan verdient een eervolle vermelding. Lens kreeg toen n.l. op ± 30 meter van het G.D.S.-doel een vrije schop toegewezen. Walhain plaatste zich achter de bal en langs tal van benen snorde het leder laag langs de paal in de touwen. Een daverend doelpunt!

Met een 5-0 voorsprong speelde Lens natuurlijk een gewonnen wedstrijd. Zelfs permitteerden onze backs zich onze aanval een handje te gaan helpen! Die overmoed werd eenmaal afgestraft, toen bij een plotselinge doorbraak de G.D.S.-linksbuiten ongehinderd de bal in het net kon deponeren.

In de resterende tijd had de match niets meer te betekenen en kwam er ook in de stand (5-1) geen verandering meer.

Met drie overwinningen uit evenveel wedstrijden plaatste het eerste zich aan het hoofd van de afdeling, waarvan de stand er als volgt uitziet:

	Doelpunten					
	gesp.	gew.	gelijk	verl.	punten	voortegen
Lens	3	3	0	0	6	18-3
Velo	3	2	1	0	5	12-4
A.V.V.	2	2	0	0	4	8-4
Bl. Zwart 2	3	1	2	0	4	8-6
K.R.V.C.	3	1	0	2	2	8-11
G.D.S.	3	0	1	2	1	5-12
G.D.A.	2	0	0	2	0	2-10
Westlandia	3	0	0	3	0	6-17

LENS 2

speelde slechts eenmaal, n.l. thuis tegen Westlandia 3. Doch deze wedstrijd, die een gelijk spel (4-4) tot resultaat had, kwam te vervallen door overplaatsing van ons tweede naar de afdeling C. Aangepakt lui, de tanden op elkaar!

LENS 3

wist zijn enige wedstrijd, op Ockenburgh tegen Zwart-Blauw 3, met keurige cijfers (6-2) te winnen. Henk Koeman verrichtte hier met flitsende schoten de hattrick.

Wij zijn er van overtuigd, dat dit elftal nog wel van zich zal doen spreken. Maar dan dienen Wim Boortman en zijn mannen wat sneller positie te kiezen en de bal vlugger af te geven dan in deze wedstrijd het geval was. Houdt je goed, lui!

LENS 4

kwam eveneens slechts eenmaal binnen de lijnen. Op Ockenburgh bond het de strijd aan tegen Velo 3 en had op een gegeven moment met 4-1 de leiding. Toch moesten

Piet Driessen c.s. met een gelijk spel (4-4) genoegen nemen. Het regenweertje en de gladde bal waren wel een klein excuusje, maar toch niet meer dan een klein. De volgende keer beter, en dan... plaats houden, mannen!

H.

Uit het Juniorenkamp

WIE DE MOEILIKHEDEN KENT die verbonden zijn aan het in stand houden van een clubblad, zal zich er wel eens over verbaasd hebben, dat Lenig en Snel kans heeft gezien de Lensrevue op te werken tot een van de beste cluborganen. Wij bedoelen de Lensrevue in haar vorige gedaante, met behulp van stencils en cyclostyle. Inderdaad werd onze revue vaak geprezen.

Maar jongens, het heeft ons nog heel wat meer zorgen gekost om de Lensrevue te kunnen doen verschijnen in een gewaad, zoals je dit thans kunt beoordelen.

Nu wordt het heus niet kwalijk genomen, indien je nog geen goed besef hebt van de tijd en de moeite, die wij moeten geven om aan de leden van onze vereniging een maandblad thuis te sturen. Voor jullie is voorlopig de hoofdzaak goed nota te nemen van de inhoud en zo mogelijk er propaganda mee te maken voor onze mooie vereniging. Maar toch vragen wij van ieder juniorlid enige medewerking. Je weet natuurlijk al, dat de algemene ledenvergadering heeft besloten voor de gedrukte Lensrevue 5 cent per lid te vorderen. Dus ook per junior. Nu is het wel gemakkelijk om die vijf centen van je ouders af te pingelen. Doch wij hadden ons voorgesteld, dat elke junior van zijn eigen zakcenten deze stuiver per maand zou bijdragen.

De Lensrevue is zodoende ook meer je eigen bezit. En als je na een jaar de verschenen maandorganen verzamelt, laat inbinden, dan heb je voor je leven een heerlijke herinnering aan je voetbaljeugd, een herinnering, die menig oud-voetballer, misschien je eigen vader, je benijden zal. Je verzamelt zo de geschiedenis van je eigen club. Je zult in latere jaren je eigen naam en die van je vrienden lezen, je gaat nog eens het verloop van de competities na. Je bekijkt nog eens de foto's, die wij er in zullen laten opnemen, van je eigen elftal, van de kam-

pioenen, van Ockenburgh, enz.
Wordt dat geen stuivertje waard?

En nu de wedstrijden.

LENIG EN SNEL A fietste op 1 October naar Wassenaar en bracht de volle buit naar huis mee. Wij laten een van de spelers vertellen:

In het eerste kwartier ging de strijd gelijk op, waarbij aan beide kanten zeer goed werd gespeeld. Maar onze jongens zagen in, dat het om te winnen nog beter moest gaan. En waarlijk, na twintig minuten kwam het eerste doelpunt. Hans kreeg een moeilijk schot, dat hij schitterend verwerkte. Na de uittrap kreeg Piet Hop de bal, gaf goed door naar Frans van Luxemburg; deze gaf een schot, waarbij de bal van de lat in het veld terugsprong. Gelukkig stond Piet Neut prachtig opgesteld, hij bedacht zich geen ogenblik en knalde de bal in de touwen (0-1). Vijf minuten later herhaalde zich dit geval. Nu was het Henk Kops, die de bal in het net deponeerde.

Onmiddellijk na de rust kwam het eerste tegenpunt. Door mooi spel van de blauwzwarte voorhoede kreeg Hans het nakijken (1-2). Het spel van Lens klopte als een bus. De spelers zochten het in samenspel. Bij een sterke aanval kreeg Henk Kops de bal, hij omspeelde enige tegenstanders om dan met een formidabele kogel het leder achter den Blauw-Zwart-keeper te plaatsen (1-3). Tien minuten voor het eind maakte Piet Neut een einde aan de spanning. Bij een zeer goede voorzet van Meiners kreeg Huib de bal, die hij naar Piet plaatste en deze maakte geen fout.

Aan deze overwinning heeft het hele elftal zijn aandeel gehad. De uitblinkers waren de backs.

Op 8 October kwam Vac te gast. In een beweeglijke match werden de puntjes verdeeld (2-2). De Vac-ers speelden met meer geestdrift en konden zo het betere spel van de onzen bedwingen. Kops en Huib maakten ieder een zeer mooi doelpunt.

Op 15 October werd de wedstrijd tegen Quick Steps. A wegens de regen afgelast bij een stand van 0-1 in ons voordeel.

LENIG EN SNEL B begon de competitie op 24 Sept. met een 8-5 overwinning tegen G.D.A. B. De kraaien hadden bij hun eerste aanval reeds succes. Deze voorsprong ging teniet, toen de onzen voor de derde

keer ten aanval trokken. De doelpunten waren goedkoop. Bij de rust noteerden we 6-4 voor Lens B. Ook in de tweede helft bleef de strijd het aanzien waard. Piet de Jongh had hevige doelpunthonger. Hij schopte er 4 voor zijn club. Mesker, van Niel en Huffel hielpen een handje om het achttal vol te maken.

Op 1 October werd tegen het sterke Valke-niers de strijd aangeboden. De bezoekers begonnen direct een zwaar offensief, waarbij al spoedig de rechtsbuiten een goede kans benutte (0-1). v. Niel zorgde even later voor de gelijkmaker uit een vrije trap. Kees Luxemburg bleef wat veel achter. Hierdoor veroorzaakte hij een onhoudbaar doelpunt in eigen net. Onverdroten trokken de B-ers telkens ten aanval; de Jongh wist mooi te doelpunten. Lang bleef de stand gelijk. Helaas scoorden de gasten toch nog het „winnende puntje”. Eigenlijk had Hoefnagel, die zulk prachtig werk had verricht, zelf de bal aan den tegenstander toegespeeld. Otto, die enige moeilijke ballen keurig keerde, was zeer tevreden over zijn elftal.

Ook in Delft werd op 8 October verloren, n.l. met 4-2. Bijzonderheden ontbreken mij. Op 15 October liet St. Michael A op zich wachten.

LENIG EN SNEL C behaalde goede successen. Met 10-0 werd van R.K.R.V.V. B en met 11-1 van S.T.P. B gewonnen. Alleen in Delft wisten de Leeuwen ons C met 3-2 te kloppen. In de volgende revue krijgen C en D een uitgebreide bespreking. Wij willen echter toch even de magnifieke penalty van Jan Roozenburg tegen S.T.P. voor het nageslacht hier boekstaven.

LENIG EN SNEL D stuurde op 8 October R.K.R.V.V. C met een 2-1 nederlaag naar de polder terug. Hier was Jan Walsteyn de goalgetter. Ook André was actief. En de achterhoede speelde bepaald sterk.

P. J.

R u i l n u m m e r s

In dank ontvangen de clubbladen van: Activitas, D.H.L., Excelsior, De Jagers.

Ruilnummers worden gaarne ingewacht aan het Redactie-adres: Amandelstraat 51, Den Haag.

Fa. C. VAN DIJCK

(Joh. G. Hinkenkemper)

REGENTESSEPLEIN 11

Telefoon 332105

PARFUMERIEËN - EAU DE COLOGNE

Badmutsen - Duikhelmen

Haarverf - Haarhersteller

Haarnetten - Toiletartikelen

Café „Passe Partout”

Herman Costerstraat 250

Tel. 335831

Zalen voor Bruiloften en Partijen,
met keuken en toneel.

Parketvloer. Ruimte voor 100 personen.

Verhuur van tafels en stoelen.

N.V. G. C. VROEGH'S

WIJNHANDEL

„DE KROON”

Weimarstr. 198-204 - Tel. 334223

Zuid Buitensingel 288

Tel. 330075

Voor alle voorkomende

Fotografische Werkzaamheden

SLECHTS ÉÉN ADRES:

**„DE HAAGSCHE
FOTOCENTRALE”**

Crispijnstraat 40-44

Telefoon
391292

Voor

**REPARATIËN
en NIEUW WERK**

BIJ

J. VESTER

HORLOGERIE - OPTICIËN

STEIJNLAAN 165

TE BEREIKEN MET LIJN 6 EN 12

H. VAN LAARHOVEN

VLEESHOUWERIJ - SPEKSLAGERIJ

FIJNE WORST- EN VLEESWAREN

Fahrenheitstraat

hoek Oleanderlaan 1

Tel. 336385

Postrekening 89016

**WOERDENSCH
KAASBOERTJES**

THOMSONLAAN 120

DIERENSCHELAAN 47

REINKENSTRAAT 15

v. HOYTEMATR. 29a

Ook uw adres voor prima kaas

Th. M. van Gemert

Carrier Verhuur en

Rijwiël-Reparatie-inrichting

BESTELDIENST

BEEKLAAN 107

Naamloze
Vennootschap
voorheen Fa.

GLAS

Handel en
Industrie

H. L. ZALME & ZONEN

uitsluitend **Prinsestraat 94**
Telefoon 115990

GLASVERZEKERING

Glazenmakerij - Glasslijperij
Glas in lood - Glas-reclameplaten

VOETEN

Als gij hieraan lijdt, komt eens praten. Wij maken gemakkelijk, mooi passend **SCHOEISEL**. Ook de ernstigste gevallen garanderen wij ten volle.

CHR. MILTENBURG O. R. T.

Opgericht
1911

Gediplomeerd Maatschoenmaker
Elandstraat 64 - Tel. 390449

café „emma”

REGENTESSEPLEIN 22
TEL. 333508

Vergaderzalen beschikbaar - Gezellig zitje

*Een vertrouwd
adres*

voor Uw loodgieters-
werk, haard- en
kachelreparaties

•

K. W. BONTJE
ERKEND INSTALLATEUR

van Swindenstraat 29
Tel. 335158

WOLFRAAD'S
Olympia
SCHRIJFMACHINES

Prinsegracht 142a
Tel. 331574

PAPIER - STENCILS
REPARATIES

VOOR

Bloemen

H. F. KETTENIS & Zn.

Opgericht 1 APRIL 1919
BEEKLAAN 202
TELEFOON 332063

Moderne Bloemwerken ✨
Meermalen bekroond!

**BEGRAFENISSEN
TRANSPORTEN**

W. L. A. VERHOEF
ANEMOONSTRAAT 45
TELEFOON 392074 - 332370

lettero

**Wast
stoomt
verft**

De Lens-Review

CLUBORGaan VAN DE HAAGSE R. K. SPORTVERENIGING

„LENIG EN SNEL”

OPGERICHT 18 DECEMBER 1920

TERREINEN: SPORTPARK OCKENBURGH; EINDE LAAN VAN MEERDERVOORT

REDACTIE: P. JUFFERMANS, C. HALLEEN, JAC. VAN DER KLEY

REDACTIE-ADRES: AMANDELSTRAAT 51 - DEN HAAG

Jaargang 1939-1940

December

No. 2

VAN DE REDACTIE · O F F I C I È E L

1920 18 December 1939

IN EEN KORT WOORD WILLEN wij ons December-nummer aanvangen met de negentiende verjaardag van Lenig en Snel aan te kondigen. Op 18 December is het 19 jaren geleden, dat Koos Haket c.s. de eerste steen legden voor onze vereniging.

Het lijkt ons wel aardig eens enige zinnen te memoreren uit wat een van onze medewerkers in December 1931 schreef. Aldus: „Lens is jarig. Ik wilde een vreugde schallen in de groene verten, een feesttaal-golving over uw lachende koppen. Maar het beklemt mij als een wazige verte, dat broze woorden onmachtig zullen blijken U Lens te schilderen in warm coloriet, dat fel spreekt van het doek.

De feestwind, die nu over Lens gaat, geeft een welige koestering in onze harten.

Lens is een zonnehuis, gefundeerd op stoere kracht van voortrekken. Wij kenden het Lens, dat als rozeknop uit innerlijke pressie dreigde te bersten van intense groei. Wij kenden het Lens, dat spelers gaf en vrienden.

Lens is nu jarig. 't Vroeger was van hen, die deels gingen. 't Heden is van ons. Met dankbaarheid constateren wij, dat de clubgeest dezelfde gebleven is, de bron waaruit de Lens-sfeer opwelt.

Blauw-wit, ik wens U geluk. Wij blijven volharden in onze vriendschap, in onze trouw. Wij vertrouwen, dat de huidige generatie Lens ook in de toekomst verder zal stuwen. Wij zullen stijgen in de blanke deining van wapperend blauwwit!”

Wat toen werd geschreven, geldt ook nu.

REDACTIE.

1. Girorekening no. 336711 op naam van den Penningmeester van Lenig en Snel, Okernootstraat 12, Den Haag.

2. MUTATIES LEDENLIJST.

Nieuwe leden:

32. Fr. v. d. Elshout, Perziklaan 52, 25-7-27;
33. R. v. d. Elshout, Perziklaan 52, 18-8-25;
66. H. v. Laarhoven, Oleanderlaan 5, 19-11-24;
127. W. Waterreus, Citroenstraat 32, 5-8-29;
128. W. Dröge, Weimarstraat 218;
129. T. J. Jansen, 1e Comp., Depot bat. Jagers, Barak 14, Waalsdorp.

Nieuwe donateurs:

141. Mej. A. Rebel, Trekweg 45; 142. Dhr. J. Röttgering, Steijnlaan 95; 143. W. de Vlaming, Vlierboomstraat 351; 144. Mej. T. Wetsels, Ostadestraat 280; 145. Dhr. J. A. J. Jansen, Elstraat 55; 146. Dhr. B. Brinkel Jr., Seijzenlaan 59; 147. Dhr. L. v. d. Broek, A. Schelfhoutstraat 49I, Amsterdam.

3. Secretariaat: VAN MIERISSTRAAT 51

COMPETITIE-INDELING

In de samenstelling van afd. C., zoals wij die in de vorige Revue publiceerden, kwam wijziging, doordat St. Michaël zich uit de competitie terugtrok en S.B. haar naam veranderde in die van Graaf Floris V.

Voorts werd afd. L. geëcompleteerd met de opname van D.H.L. 4.

R u i l n u m m e r s

Ontvangen de clubbladen van De Jagers, Excelsior, Activitas, D.H.L., Vac. Hartelijk dank.

Waarheen? ❄ ❄

DE MOBILISATIE MET DE DAAR-
aan verbonden moeilijkheden voor
alle verenigingen begint voor L. en
S. wel bijzonder zwaar te drukken. Niet al-
leen, dat wij diverse bruikbare spelers moe-
ten afstaan en daardoor moreel en finantiël
schade ondervinden, de klap op de vuurpijl
is wel, dat wij Vrijdag 10 November plot-
seling voor het feit zijn gesteld onze beide
velden te moeten afstaan aan Defensie. De
geruchten, welke reeds lang de ronde deden,
zijn bewaarheid. Ockenburgh is gevorderd
door Defensie en is in een minimum van tijd
in een vliegveld herschepen.

Met weemoed hebben wij persoonlijk het
werk, waarvoor wij zo bijzonder hebben ge-
lijverd, zien vernietigen.

Zo staat het Bestuur ineens weer voor een
buitengewoon zware taak, nl. het zoeken van
een nieuw terrein, doch

Waarheen?

We zullen niet stil zitten en met alle krach-
ten proberen, wederom een behoorlijk ter-
rein te bemachtigen.

De nodige stappen zijn reeds gedaan en wie
weet kunnen wij U binnen afzienbare tijd
verblijden met een gunstige mededeling. Af-
wachten.....

„Waarheen?”

Toen ik het opschrift „Waarheen” reeds had
gekozen voor mijn bijdrage in deze Lens-
Revue, had ik er allermintst op gerekend, dat
dit „waarheen” betrekking zou moeten heb-
ben op ons terrein. De bedoeling van mijn
„waarheen” was nl. een waarschuwend
woord te laten horen, naar aanleiding van
diverse sportverslagen der laatste weken,
waaruit blijkt, dat de sportverruwing de laat-
ste tijd zienderogen toeneemt en wel in die
mate, dat ik mij afvraag, of het niet meer
dan tijd is, dat de Verenigings- en Bonds-
besturen krachtdadig ingrijpen.

Waarheen moet het anders leiden met die
spelers, die gelukkig nog het spel spelen om
het spel en niet met boze opzet binnen de
krijtlijnen komen? Wordt de verantwoording
welke op onze schouders wordt gelegd, niet
buitengewoon zwaar? Wij vertrouwen, dat
ter bevoegder plaatse de juiste straffen zul-
len worden opgelegd, opdat deze ontoelaat-
bare speelwijze voorgoed worde uitgeroeid.
L. en S.-ers ook voor U een waarschuwend
woord. Laat U nooit verleiden tot ruw spel
of ongeoorloofd spel. Houdt de naam van

Uw vereniging hoog. Blijft eerlijke sportbe-
oefenars in de volste zin des woords.

J. W. DUBOIS,
Voorzitter.

Brieven van een militair

ERGENS IN NEDERLAND LIGT 'N
Lens-lid, ook slachtoffer van de we-
reldpolitieke chaos. Gelukkig is hij
slechts een van de weinige Lens-leden, die
's konings wapenrok dragen. (Ho, ho, waarde
heer, wij tellen er precies 20. Red.)
Ik wil de lezers van de Revue een indruk ge-
ven hoe het hier toegaat, als wij feest vieren.

Onze kok vierde eind October zijn 35-jarig
dienstjubileum. Van officiële zijde wordt
dit voorbijgegaan, omdat pas 36 jaar in aan-
merking komt, maar omdat ons kokkie op
een buitengewone wijze voor den inwendigen
mens zorgt, mochten wij het feit niet zonder
meer passeren.

Mijn ervaring in de P. en P. commissie van
Lens kwam hier goed van pas. Iedere jongen
offerde een kleinigheid en zo hadden wij
een paar aarige cadeaux voor den jubilaris.
Maar nu verder!?... Geld hadden we niet.
Nu is „vorderen” een zeer actueel werk-
woord geworden, dat wij voor ons doel ook
gingen vervoegen. Onze grote eetzaal werd
feestzaal, versierd met slingers en groen. De
artillerie leverde het orkest. De piano leen-
den wij van het militair tehuis. De timmer-
man zorgde voor toneelmateriaal en den
bakker kregen wij zover, dat hij voor 90 man
gebak schonk. Andere leveranciers zorgden
voor sigaren en de keuken voor goede kof-
fie. Een Haags conferencier en zijn helpers
namen de humor voor hun rekening. Zie zo,
het feest kon beginnen.

De keukenwagen, bespannen met zes paar-
den en met groen versierd, werd de feest-
koets. Daarmee werd de feeststelling van het
woonhuis in het dorp gehaald. Voorop gin-
gen twee trompetters en 50 man marcheer-
den er achter. Zo ging het hele geval het
dorp door naar de feestzaal. Daar werd
het „feestvarken” toegesproken door offi-
cieren en manschappen. En verder werd de
pret in even originele zetting voortgezet door
de soldaten. Ondanks hun lege kas is het
een groot succes geworden.

De volgende keer iets over ons voetballen.
Veel groeten van

COR VAN EGMOND, Korpl.
Staf III-2 R.A. 1e Legercorps, Veldpost.

BOUWFONDS

8e VERANTWOORDING.

M AANDELIJKSE BIJDRAGE AD	
25 cent ontvangen van: W. v. B.,	
P. D., C. H., A. v. d. K., J. v. d.	
K., C. M., J. v. V., J. v. W., P. J., J. B.,	
J. A., W. H., R. R., C. D., A. W., Ad. H.,	
Th. de J., H. v. L., C. B., H. A., H. J., P. M.,	
Sammelaar, Jan Knut,	samen f 6.—
Idem ad 20 cent van:	
Fam. v. d. K., N. Z., A. B.,	
W. v. L.	- 0.80
Idem ad 10 cent van:	
H. v. R., A. B., C. N., Mevr. S.	- 0.40
Idem ad 35 cent van:	
L. U., C. H.	- 0.70
Idem ad 50 cent van:	
J. D.	- 0.50
Idem ad 5 cent van:	
A. B.	- 0.05
	f 8.45
Reeds verantwoord	- 85.43
Totaal	f 93.88

Zo zal dan de volgende verantwoording de f 100.— overschrijden. Prachtig, zult U zeggen, hetgeen wij volkomen beamen. En toch, het kan nóg beter. Wanneer wij denken aan de grote lasten, waarvoor wij straks bij het betrekken van een andere speelgelegenheid kunnen komen te staan, dan kunnen wij ons Bouwfonds niet genoeg in Uw belangstelling aanbevelen. Nogmaals: ELKE bijdrage is welkom. v. B.

Varia

AD HOPPENBROUWERS MAAKT het goed. Zo luiden telkens de berichten. Er bestaat gegronde redenen om te verwachten, dat hij bij het verschijnen van deze revue weer bij moeder thuis is. Daar is het toch maar het best.

De bridge-wedstrijd in „De zevende Dag” werd deze keer gewonnen door ons trouwe lid Jan v. Nooij. Proficiat!

Op 7 November moest helaas op dokters bevel onze vriend Guus Roodenrijs in het ziekenhuis worden opgenomen. Gelukkig kunnen wij ook omtrent Guus' toestand van goede vooruitgang gewagen. Onze beste wensen, Guus!

Van Filip de Heer ontvingen we een kaart uit zijn mobilisatiebestemming, waarvoor onze dank. Wie van de andere wapenbroeders geven ook eens een levensteken?

Frans Theunissen, donateur, en graag geziene gast, trad op 9 November in het huwelijk. Van harte wensen wij het jonge paar geluk met hun verbintenis.

Een andere donateur, oud-lid, had nog een gulden over en stortte hem voor de Lens-revue op no. 336711. Wie volgt?

St. Nicolaas bij L. en S.

! | ° VOL VERWACHTING
KLOPT ONS HART....

IN ONZE JEUGD WAS HET EEN feest, dat zijn weerga in de feestelijke gebeurtenissen van het jaar niet kende.

Geen dag hield zó onze aandacht gespannen als 5 Dec., geen figuur, die zo'n indruk op ons maakte als de grijze bisschop, geen persoon, waar wij zo beangst voor waren als de zwarte knecht en geen sprookje was zo boeiend, als de onuitputtelijke rijkdom van echte, ware verhalen over den Sint, zijn knecht en zijn schimmel.

En zó groot, zó betoverend was de bekoring, die het St. Nicolaasfeest afstraalde, dat de belangstelling voor het feest, nu wij ouder geworden zijn, gebleven is.

Want als wij nu weer de Sint Nicolaas-avond meemaken in onze eigen kring en de angstige gezichten zien van de kinderen, en hun spontane uitroepen horen bij het uitpakken van de geschenken, dan denken wij terug aan onze eigen jeugd, toen het geheimzinnige waas om Sint Nicolaas nog ondoordringbaar was voor onze ogen, toen wij onze klomp met hooi vulden en neerzetten onder de schoorsteen en dicht aan moeders rokken hingen, als zij vertelde van die wonderlijke tochten over de daken.

Dan denken wij terug aan die heerlijke tijd van vroeger en dan stellen wij vast, dat de grijze oude bisschop nog altijd even jong is gebleven, nog altijd vat heeft op de jeugd en dat wijzelf ouder zijn geworden en intussen de rol van de uitbundige ontvangers der schone gaven hebben verwisseld met die van de stille, genietende gevers.

En wij hebben er vrede mee, volkomen vrede.

St. Nicolaas-avond! Dan viert de Hollandse

gezelligheid en gemoedelijkheid, die Hildebrand zo treffend beschrijft in zijn verguldpartijtje bij bakker de Groot, hoogtij! Dan amuseren wij ons niet alléén om de jeugd, neen, wij gaan nog een stapje verder, wij verplaatsen ons in de sfeer van vroeger, wij zetten de klok tien, twintig of nog meer jaren terug en zingen zoals weleer:

Sint Nicolaasje, kom maar binnen met
je knecht!

Ook dit jaar zal het grote huisgezin van L. & S. weer het Sint Nicolaasfeest vieren, ook dit jaar zal er weer die echt intieme sfeer heersen van andere jaren, de sfeer van de strooiavond met zijn eigen aparte cachet. Ja, dit jaar, nu wij in 't eeuwgetij leven van St. Willibrord, zullen wij zeker niet nalaten, dit feest op te nemen in onze jaar-agenda. Door St. Nicolaas, den rondreizenden bisschop, immers in ons midden te ontvangen en hem in de gelegenheid te stellen zijn geschenken uit te delen, brengen wij ongemerkt een stille hulde aan den eersten bisschop van Nederland, die nu meer dan 1200 jaren

geleden rondtrok door onze gewesten en de gave bracht van het Geloof, waarop ons leven en onze organisatie gebouwd is.

Op 7 Dec. Donderdagavond viert L. & S. zijn St. Nicolaasavond in de Galerij; dan komen wij allen, leden, donateurs en donatrices bijeen om op te gaan in een feest van blijvende charme.

En indien de Sint nog steeds — en hieraan twijfelen wij niet — een plaatsje in Uw hart inneemt, maakt het hem dan gemakkelijk bij het verzamelen van zijn surprises voor Lenig en Snel, d.w.z. neemt iets mee van Uw overvloed. Dit kleine verzoek verbinden wij aan deze loyale tot allen gerichte uitnodiging.

En indien dan de gemoedelijkheid, de intimiteit, de ongedwongen gezelligheid van het verguldpartijtje uit de Camera Obscura samengaat met de eerbied die wij aan Monseigneur verschuldigd zijn, dan zal het een heerlijke avond worden.

Vol verwachting klopt ons hart.

Tot 7 December.

20 Nov. '39.

A. W.

Tekortkomingen van den Nederlandsen voetballer

(Slot)*.

BETER BENUTTEN VAN DOELKANSEN NODIG!

WANNEER WE HIER DE ZELF-beheersching aanroeren, waarin onze voorhoedespelers zich voor het doel van de tegenpartij dienen te bekwaamen, dan is het zeker niet alleen bij het koppen, dat daaraan nogal wat ontbreekt. In het benutten van doelmogelijkheden mag de totale opzet van ons spel nog wel een stootje naar boven hebben. Ook daarin moet door naarstig oefenen verbetering gebracht kunnen worden; er zou ook bij deze belangrijke spelfactor 'n goede stap vooruit gedaan worden, indien men bij elke training van de spelers nadrukkelijk eiste zich in te spannen de voorgeschreven oefening vooral goed te doen — zich te concentreren op de noodzaak uit een schot op doel een doelpunt te maken, althans de bal te doen belanden tussen lat en paal. In verband daarmee vestigen wij de aandacht op het doelschieten, dat alom uit den treure beoefend wordt, doch waarbij — gunstige uitzonderingen daargelaten — alle leiding ontbreekt. Bij dit soort oefenen — men kan het beter noemen 'n trap tegen een bal geven — is elke gedachte aan concentratie op de balbehandeling zoek; hier ontstaan de fouten, welke men nadien in het

elftal kan terugvinden. Elke voorhoedespeler moet zuiver, snel en hard kunnen schieten, uit alle posities, zowel met zijn rechter- als met zijn linkerbeen. Maar om tot die beheersing bij een doelmogelijkheid te komen, is ook snelheid nodig, de bekende fractie van een seconde, waarin men eerder bij een bal is dan een speler van de tegenpartij.

Startsnelheid is daarvoor een stellige vereiste en bovendien beweeglijkheid, gepaard aan energiek willen om spoedig bij de bal te zijn. Startsnelheid kan een directe gave zijn en dan klasseert die nuttige eigenschap doorgaans den speler veruit boven, de middelmaat. Doch start-snelheid kan ook aangeleerd worden en derhalve mag veelvuldige oefening in kort starten, in vlug wenden en keren op geen trainingsprogramma ontbreken.

Ook aan het positie-kiezen en het in positie lopen van ons spelers-materiaal blijft nog zeer veel te verbeteren. De meeste spelers zijn in 't veld lang niet beweeglijk genoeg en doen geen stap om zich door snelle actie ogenblikkelijk uit 'n zwakke positie vrij te maken. Maar al te vaak ziet men een der voornaamste grondregelen van ons spel verwaarlozen: zo intens mogelijk dekken van iederen speler

*) Het eerste deel is opgenomen in de Lensrevue van 1 September j.l.

der tegenpartij, wanneer de bal in het bezit is van een der anderen en onmiddellijk trachten uit de dekking weg te lopen, indien de bal in het bezit is van één der medespelers. Vooral bij competitie-wedstrijden kan men waarnemen, dat tegen dit voorschrift gezondigd wordt.

Bij deze opsomming willen we niet vergeten nog eens te wijzen op het belang van snelheid in het algemeen, bijzonder van vleugelspelers. Niet slechts moeten deze uitblinkers zijn in start- en sprintsnelheid, maar ook van hun balvaardigheid wordt veel meer gevergd dan voorheen. Een goed vleugelspeler dient bovendien gevoel te hebben voor 'n doelkans, die hem door zijn collega op de andere vleugel kan worden gegeven. Ook moet hij inzicht hebben in de waarde van bliksemsnelle positie-verwisseling met een zijner binnenspelers. In het moderne spel worden bepaaldelijk aan de buitenspelers hoge eisen gesteld, maar hun taak is er stellig niet minder dankbaar om geworden. Dat men daarom middelen zocht om de snelle en bekwame buitenspelers schaakmat te zetten, is begrijpelijk. SPORTKRONIEK.

Mijn steentje

IK STOND PERPLEXED, PAF, GE-slagen. Hoe heeft 't bestuur het kunnen wagen in deez' moeilijke tijden de Lens-familie te verblijden met zo'n revue, met zo'n orgaan waar halen zij het geld vandaan?

Ik heb gerekend en gecijferd, ik heb me werkelijk beijverd en getracht te achterhalen, hoe of zij dat nu wel betalen. Want deez' radicale metamorphose, die zij nu hebben uitgekozen, is inderdaad van groot formaat. Ook hier bleek Lens als steeds paraat!

Al lezende werd het mij klaar door een oude vriend, door Sammelaar. Hij plaatste in een helder licht des Lensers grote, dure plicht. (Hoewel ik eerlijk heb gedacht: nou, Sam, 't was wel wat lang gewacht. Maar beste Sam, 't is om het even, beter laat dan nooit gegeven!) Ik haast mij dus en draag iets bij voor die Bouwfonds-bouwerij!

Dat Bouwfonds, ja, bleek mij een bron, waaruit ons Lens dit putten kon. Dies zal geen Lenser ooit gedogen, dat deze bron eens op zal drogen. Dus allen, Lensers, Lenserinnen, kwam ook Uw bijdrage al binnen bij ons aller penninggaarder, bij Lens' getrouwe schatbewaarder? Wacht niet langer, doe

het nu; draag iets bij, wij danken U!

En ik die nu al zoveel jaren op 't schip van Lens heb meegevaren, zij 't slechts als „werkloos“ passagier, 'k klom in mijn pen, ik nam papier want mijn aloude Lensgemoed is boordevol, het staat in gloed. 'k Ben optimist, 'k ben enthousiast, 't gaat goed in Lens, ja dat staat vast!

Ik stond wéér paf, perplexed, verslagen bij wat ons nu weer kwam belagen, nu op hoogerhand georderd ons Ockenburgh werd „gevorderd“.

En, Ockenburgh, aan jou onz' groet nu Lens je grond verlaten moet. Je mooi complex, je clubgebouwen, we zijn beslist van je gaan houwen; want Lens en Ockenburgh was één. We zijn bedroefd, we gaan nu heen!

Jij bracht weer roem en vaak victorie. Jij zal daar staan in de historie als het symbool van 't nieuwe leven mede door jou aan Lens gegeven. En als straks alles is gedaan, hijst ons Blauw-Wit weer fier zijn vaan op 'je gebouwen, aan je mast; want Lens keert weer, ook dat staat vast!

En al kwam men ons verjaeghen, nimmer sullen wij versaeghen; Lens sal vast niet despereeren en als straks de kansen keeren, staet daer het oude Lensgebouw nog hegt en sterck, want Lens is trouw! Dus hand in hand als één geheel houden wij standt, elck doe sijn deel!

Vooruit dus, mannen, kracht geput. Wij schrijden voort! Hou vast!

JAN KNUT.

Onze adverteerders

NU DE DECEMBERFEESTEN weer voor de deur staan en velen ondanks de druk van de tijden zich enige bizondere uitgaven zullen veroorloven, nodigen wij onze lezers gaarne uit de advertenties in de Lensrevue met aandacht na te lezen.

Er is zeker voor iedereen iets bij.

Wanneer men de Lensrevue noemt bij het doen van zijn inkopen, zal dit den winkelier een groot genoegen en den koper zeker geen nadeel verschaffen.

Meheer de Veurzitter

LEEST U DE LENSREVUE OOK altijd zo intensief als ik? Nou, ik heb er altijd plezier in uit elke nieuwe aflevering iets te putten, te zoeken, te zuigen, waarmee ik iemand in het harnas kan jagen. Dat vindt U zeker niet mooi, is het wel? Eigenlijk schaam ik me ook wel wat voor dit boosaardig bedrijf. Maar ik kan 't niet laten. Men zal mij moeten nemen, zoals ik ben; en Sammelaar moeten lezen, zoals hij schrijft. Of men moet hem straal negeren, en hem in zijn hoekje stiekum in zijn eigen vet laten gaar smoren.

Nou, over dat vet gesproken... dat is bij mij niet al te overvloedig meer aanwezig, zoals dat bij grijze haren en een tandeloze mummelmond gewoonlijk het geval is.

Niet dat ik dit erg vind, hoor, meheer de veurzitter. Neen, iets anders vind ik heel wat verschrikkelijker. Ik lees n.l. in ons Novembernummer over een „gezonden zieke“, die in „blakende welstand“ tussen de lakens gaat liggen. Kijk, waarde praeses, dat kan ik niet goed verdragen. Het bed is voor een „zieken zieke“. Overigens... was het wel te verwachten. Want ik ken dien persoon. De luiheid schijnt er wel heel diep bij hem in te zitten. Immers, wat is het geval? Je kon vóór zijn zogenaamde ziekte, zijn rustkuur mag ik wel zeggen, niet op het terrein komen, op Ockenburgh, of meneer liep de lijn te trekken... iedere Zaterdagmiddag opnieuw. En hij maakte het zo erg, dat nog een ander heer — te herkennen aan zijn pijp — eveneens behagen schiepte in die lijntrekkerij.

Telkens zag je ze elkaar beconcurreren in dit traag bedrijf. Alles deden ze op d'r slofjes. (Zelfs in de wedstrijden namen zij de bal op erlui slof).

Maar, meheer de veurzitter, al lag, wat in de revue te lezen stond, in de lijn der verwachtingen, ik werd er toch kriegelig om. Doch het werd nog erger. Toen ik kort na de tiende October op Ockenburgh kwam, toen... ja, U kunt het geloven of niet, liep diezelfde man al weer de lijn te trekken. De hele middag liep hij weer bij de kantjes af, en weer op zijn slofjes.

„De“ lijn, zeg ik? Neen, meheer de Veurzitter, een hele verzameling lijnen liep hij te trekken. Met een slakkengangetje zag ik hem achter zijn karretje gaan.

Nu vraag ik U: wat doet Lenig en Snel — let U a.u.b. op de betekenis van onze

naam — wat doet Lens met zo'n man, die op zijn slofjes bij de kantjes af de lijn loopt te trekken? Bovendien spant hij nu en dan een ander voor zijn karretje.

Ik vraag nog eens: wat te doen? Iemand fluisterde in mijn linker oor, dat U nog al prijs stelt op die lijntrekkers. Maar ik kan het moeilijk geloven.

SAMMELAAR.

Wedstrijd-resultaten Senioren

22 October:	Lens 1—K.R.V.C. 1	2—4
	Valkeniers 1—Lens 2	1—5
	Wilhelmus 4—Lens 3	3—4
29 October:	Blauw-Zwart 2—Lens 1	1—6
	Lens 2—Wit-Blauw 1	4—3
	Lens 4—Wit-Blauw 3	1—2
		(gestaakt)
5 November:	Lens 1—Velo 1	4—0
	Ria 1—Lens 2	3—0
	D.H.L. 4—Lens 3	1—10
12 November:	A.V.V. 1—Lens 1	0—2
	Lens 2—D.H.B. 1	uitgesteld
	Lens 4—V.A.C. 2	uitgesteld
19 November:	R.V.V. 1—Lens 2	
	Lens 3—R.V.V. 2	terrein afgekeurd uitgesteld

Ode aan de bal

Wijze: Naar vrije verkiezing.

IK ZING EEN LIEDJE VAN DE BAL,
Het beste paardje van onz' stal.
Is het veldje soms wat smal,
Men hoort er telkens knal op knal.
Het veld is hem een tranendal:
Hij krijgt er trappen zonder tal.
Men slingert hoog hem in 't heeral
Niets is voor de bal te mal.
Men wreekt een val, spuwt zijn gal:
De bal, ja, boet de schuld van al.
Maginot- of Westerwall,
Hij moet er door, de arme bal.
Vreest niet, dat hij 't begeven zal:
De bal blijft bal, staat immer pal.

Daarom: hulde voor het ding,
Waarvoor ik nu mijn liedje zing.

TROUBADOUR.

Wedstrijden-revue

LENS 1.

De eerste maal, dat onze keurploeg een gelijkwaardige tegenpartij te bekampen kreeg, is het voor de onzen op een nederlaag uitgelopen. Het betere ploegverband en het hogere tempo deden in de thuiswedstrijd tegen K.R.V.C. de schaal naar de Rijswijkse kant doorslaan. Want alle geruchten ten spijt, bleek K.R.V.C. over een flinke, strijd-lustige ploeg te beschikken, waarvan we een vlot open spel te zien kregen. Het verdedigingsblok kon ons 't meest bekoren. De keeper was volkomen voor zijn taak berekend, terwijl de backs zich zeer trapvast toonden, niets riskeerden en daarom de bal veelal ineens op de slof namen of hem zo nodig buiten de lijnen plaatsten. Dat was keurig en nuttig werk van die twee!

Onze mannen, die zich in de drie voorgaande ontmoetingen niet bijster behoeften in te spannen en ook nu een gemakkelijke taak meenden te hebben, werden door het frisse, open spel van hun tegenstanders totaal verrast. Hier werden zij onverwacht met hun eigen wapens bestreden, met het gevolg dat zij — op een dergelijke tegenstand in het geheel niet ingesteld — geen gelegenheid kregen hun normale spel te ontplooiën en op regelmatige wijze werden uitgeteld.

Na het derde doelpunt van de gasten — ver in de tweede helft — toonden de onzen nog wel even hun oude kracht door binnen de minuut twee goals te fabriceren, maar dat plotselinge vuur was even snel gedoofd, toen K.R.V.C. uit een strafschop de stand op 4-2 had gebracht. Met deze stand brak het einde aan van een wedstrijd, die qua spelgehalte één der hoogtepunten van het seizoen had kunnen zijn, maar in dit opzicht nu zelfs bar tegenviel door de verkeerde mentaliteit, waarmede onze spelers het veld betraden. Een schip op strand, een baken in zee! Wederom uit de koers raken, is welhaast ondenkbaar. En zal dan ook — vrouwen we — vooreerst niet meer gebeuren!

Hoe geheel anders was de stemming van onze eerste elftallen voor de aanvang van de wedstrijd tegen Blauw-Zwart 2 in Wassenaar! De onverwachte nederlaag tegen K.R.V.C. zat hen danig dwars, al werd er na het gebruikelijke „woord vooraf“ opgemerkt, dat altijd-winnen óók zoo leuk niet is! Je moet maar durven!

Intussen is het een — vooral van onze kant

— enthousiast gespeelde partij voetbal geworden, waarin de onzen voortdurend de toon aangaven. Door slecht aangeven en te kort spel bleef de score echter de eerste 20 minuten blank. Maar toen werden de vleugelspelers wat meer in de strijd betrokken met het gevolg, dat de vijandelijke defensie uit elkaar werd gerukt en er dus ruimte kwam vóór het Wassenaarse doel. Prompt kwam dan ook de eerste goal, toen Jacobi een harde lage voorzet gaf, die voorlangs het doel dreigde „uit“ te lopen. De Blauw-Zwart-verdediging onderschatte de sprint-capaciteiten van onzen Henk en bleef staan. Doch Janssen wist de bal nog net te bereiken, lokte enkele verdedigers naar zich toe en plaatste toen het leer voor het doel. Jacobi, die het geval goed bekeken had en naar binnen was gekomen, nam de lage voorzet ineens op z'n schoen en met een steenhard schot werd de vijandelijke keeper kansloos geslagen. Een magnifiek doelpunt! Blauw-Zwart reageerde hierop met enkele felle aanvallen. Bij een daarvan speelde Roemers op z'n keeper terug, maar door effect kwam de bal binnen het bereik van den Wassenaarsen midvoor, die zich geen ogenblik bedacht en Huijsmans onhoudbaar passeerde.

Toen was het weer de beurt aan onze mannen, Ullers pikte „ergens“ de bal op, liep ermee naar voren en plaatste hem netjes naar de vleugel, waar Janssen zich op 't nippertje tussen bal en tegenstander kon wringen. Een korte dribbel, een schot en dwars door de goal suiste de bal in het net (2-1).

Na de thee nam Lens het spel geheel in handen, maar legio kansen gingen door buitenspel verloren. Een aardig doelpunt ontstond, toen Koppelle en Ullers samen door de Bl.-Zw.-verdediging trachtten te lopen. In hun ijver verloren zij echter het leer, maar tot hun grote verbazing stootte Henk Janssen hen in een sneltreinvahrt met de bal voorbij en schoot die onder den keeper door in de touwen! Een doelpunt zoals alleen Henk er al zo vele „geroken“ heeft!

Het vierde doelpunt ontstond uit een „getrokken“ bal van Jacobi. Een woeste kreet van hun toestormenden aanvoerder weerhield het binnentrio ervan de bal te spelen, die Walhain nu ongelooflijk hard in de touwen joeg. „Dat was niet mooi meer“, zou zeker iemand zeggen!

Bij een der volgende stormlopen kreeg Jacobi eindelijk weer eens de bal toegespeeld (wat wordt die Harry toch voortdurend verwaarloosd!); op handige wijze wist hij zich van enkele tegenstanders te ontdoen en naar bin-

nen zwenkend de bal juist binnen de verste paal in het net te schieten. Tenslotte bracht Koppelle met een vlijmscherp schot de stand op 6—1, waarmede het einde aanbrak.

Uit het grote aandeel, dat onze vleugelspelers in deze overwinning gehad hebben, zou men licht de conclusie kunnen trekken, dat zij in deze wedstrijd blijkbaar volop aan 't werk zijn gezet. Niets is echter minder waar! Evenals in de voorgaande wedstrijden werden zij ook nu weer veel te weinig in het spel betrokken. Dat zij nochtans zo productief waren, pleit voor hun capaciteiten en spel-inzicht. Intussen missen wij het zo aantrekkelijke, flitsende open spel, waarop dit elftal ons in de vorige competitie vergastte... en waarmede het zo vele successen behaalde! We blijven hopen!

De big-match op Ockenburgh tegen Velo is in een keurige 4—0 overwinning voor Walhain c.s. geëindigd. Eerlijk gezegd, hadden wij grotere tegenstand van deze stoere Westlanders verwacht. Het zijn stuk voor stuk behoorlijke voetballers met een opvallende trapvastheid. Maar er zit te weinig variatie in hun spel om een verdediging als de onze veel hoofdbrekens te bezorgen. Het hele elftal is n.l. ingesteld op de productiviteit van den linksbinnen en den midvoor, die alle ballen — zelfs direct uit de verdediging — krijgen toegespeeld. Zij troffen het niet, een speler als Roemers tegenover zich te hebben, die dat spelletje gauw „door” had en dit tweetal voortdurend schaakmat zette.

Tot de rust heeft Velo flink partij gegeven, maar toen Janssen direct na het begin van de tweede helft de derde goal maakte — Willems en Koppelle hadden gezorgd, dat Lens met een 2—0 voorsprong de eerste helft beëindigde — deden de Westlanders geen ernstige pogingen meer om de achterstand in te lopen. Veeleer bepaalden zij er zich toe de onzen het scoren te beletten, waardoor de wedstrijd een enigszins rommelig karakter kreeg. Met een keurige kopbal uit een corner bracht Walhain toch nog de eindstand op 4—0.

Van onze eerste elftallers was dit de beste van de tot nu toe gespeelde wedstrijden. Het ijverige pogen van de middenlinie om de aanvallen via de vleugels te doen geschieden, verdiende alle waardering. Het veelal ontijdig naar binnen komen van Janssen — het bloed kruipst nu eenmaal waar 't niet gaan kan! — was evenwel, speciaal vóór de rust, oorzaak, dat de meeste naar rechts geplaatste ballen bij den verkeerden man terecht kwamen. In het algemeen kan

men zeggen, dat een vleugelman z'n lijn dient te houden, zolang een aanval niet is doorgezet. Anders gezegd: zolang er een redelijke kans bestaat, dat hem de bal wordt toegespeeld om een aanval door te zetten — dus in het stadium van de opbouw van een aanval — is de plaats van een vleugelspeler aan de lijn. In de meeste andere gevallen is hij mede aangewezen als „afwerker” van een aanval en is het voor hem zaak naar binnen te komen. Eerder niet!

Al met al was deze overwinning ruimschoots verdiend en prijkt het eerste daarmede aan het hoofd van de ranglijst. Goed zo, lui!

Mede door de nederlaag van Velo op Ockenburgh had A.V.V. zich op de tweede plaats genesteld. Onze uitwedstrijd tegen deze Leid-schendamers had dus wederom het bezetten van de eerste plaats als inzet. Ook nu trokken Walhain en z'n mannen aan 't langste eind, door hun tegenstanders een 2—0 nederlaag toe te brengen. Een 5—2 uitslag zou echter de krachtsverhouding beter hebben weergegeven, aangezien aan beide zijden enkele opgelegde kansen hopeloos gemist werden. Deze wedstrijd had 'n zeer onprettig verloop en daarom zullen wij er verder over zwijgen. Het verslag, dat „De Residentiebode” van deze wedstrijd opnam, verplicht ons nochtans tot de volgende opmerking: de in bedoeld verslag voorkomende bewering, als zouden sommige van onze spelers er trucs op na houden — zich dus aan onfaire practijken zouden schuldig maken — is niet alleen voor ons eerste elftal, maar voor de hele vereniging hoogst beledigend. Het spijt ons daarom zeer, dat de verzorger van de sportrubriek van genoemd blad een dergelijke kwalificatie liet passeren.

De ranglijst van Afdeling A, bijgewerkt tot en met 12 November, ziet er als volgt uit:

	Aantal Doelpntn.				
	gesp.	gew.	gel.	verl.	ptn. voor tegen
Lens	7	6	0	1	12 32—8
Velo	6	4	1	1	9 23—9
A.V.V.	6	4	0	2	8 21—14
K.R.V.C.	6	4	0	2	8 21—16
G.D.A. 2	5	1	2	2	4 9—15
G.D.S.	6	0	4	2	4 10—17
Bl.-Zwart 2	6	1	2	3	4 12—22
Westlandia	6	0	2	4	2 11—25
P.F.C.	4	0	1	3	1 5—18

LENS 2

startte in zijn nieuwe omgeving met een uitwedstrijd tegen Valkeniers 1 en zorgde al dadelijk voor een grote verrassing, door deze op eigen veld zo gevreesde tegenstanders een fikse nederlaag toe te brengen. Met 5-1 gingen v. Wely c.s. met de eer strijken. Reeds binnen de 5 minuten nam Lens de leiding door een fraai doelpunt van Karel Dubois, die na een kwartier spelen ook de tweede goal voor zijn rekening nam. Het derde doelpunt ontstond uit een misverstand in de Valkeniers-verdediging, waarbij de rechtsback van de gastheren zo onfortuinlijk was de bal in eigen doel te plaatsen.

Onmiddellijk na de rust wist Hattink bij een doelworsteling de bal in het net te schieten en daarmee de stand tot 4-0 op te voeren. Dit was Valkeniers blijkbaar te bar. Alles werd hierna op de aanval gezet met het gevolg, dat onze verdediging het zwaar te verantwoorden kreeg en onze voorhoede zich tot enkele uitvallen moest bepalen. Bij één daarvan had Hattink wederom succes, toen hem de bal door Henny v. d. Boogaardt netjes voor de voeten was gelegd.

Intussen wist onze verdediging stand te houden, mede dank zij de schotloosheid van het Valkeniers-binnentrio, dat de mooiste kansen onbenut liet. Slechts eenmaal, kort voor het einde, wisten de Hoornparkers Allard te passeren, door bij 'n scrimmage voor Joop's heiligdom de bal over de lijn te werken (5-1). Alzo kwam het einde van deze in de beste verstandhouding gespeelde wedstrijd.

Met alle respect voor de keurige prestatie van onze tweede elftallen, hebben wij toch zo'n idee, dat de Valkeniers de kracht van hun tegenstanders in deze ontmoeting enigszins onderschat hebben en blijkbaar ook geen rekening hebben gehouden met de omstandigheid, dat de onzen alle reden hadden om met een buitengewoon enthousiasme de competitie in deze hogere afdeling aan te vangen. Zo is die 5-1 te verklaren en kregen beide partijen dus loon naar werken!

De eerste thuiswedstrijd ging tegen Wit-Blauw 1. In de aanvang liet de scheidsrechter op verzoek van een onzer backs een voorhoede-speler van de gasten van kleding verwisselen, aangezien diens uitmonstering aanleiding had gegeven tot een misverstand in onze verdediging. Dit geval werd door sommige Wit-Blauw-ers blijkbaar als een onvriendelijkheid opgevat, hetgeen zij door hun speelwijze overeenkomstig demonstreerden. Negen minuten voor het einde, even

nadat Karel Dubois de stand op 4-3 in ons voordeel had gebracht, gingen de gasten bovendien hun vuisten gebruiken, zodat de scheidsrechter zich genoodzaakt zag de wedstrijd te staken. In deze onverkwikkelijke geschiedenis laten wij verder het woord aan de strafcommissie en aan... den strafrechter! Helaas moet ook deze laatste zich met het geval bemoeien.

We waren zeer benieuwd hoe het tweede zich tegen het sterke Ria zou houden, dat tot dat ogenblik ongeslagen aan het hoofd van de ranglijst stond. Wat we gevreesd hadden, is ook werkelijk gebeurd. De onzen hebben geen kans gezien zich aan de eigenaardige terrein-moeilijkheden aan te passen, doordat zij niet de juiste opstelling en het vereiste tegenspel konden vinden. Met 3-0 bleef Ria baas in eigen huis.

De stand luidt hier:

Ria	6	6	0	0	12	20-9
Wit-Blauw*	4	2	1	1	5	22-10
LENS 2*	2	1	0	1	2	5-4
Graaf Floris V	3	1	0	2	2	7-16
Valkeniers	4	0	1	3	1	8-14
D.H.B.	2	0	0	2	0	6-10
R.K.R.V.V.**	3	1	0	2	0	4-9

* De wedstrijd Lens 2-Wit-Blauw, die kort voor het einde met de stand 4-3 werd gestaakt, is niet in de ranglijst opgenomen.

** R.K.R.V.V. 2 winstpunten in mindering wegens niet opkomen.

LENS 3

wist zijn uitwedstrijd tegen Wilhelmus 4 tot een goed einde te brengen; met 4-3 namen Boortman c.s. de punten mee naar huis.

Voor de rust boterde het niet al te best in het elftal. De backs wefelden nogal eens met aanvallen, terwijl de halflinie zich teveel op het doel terugtrok. Het gevolg daarvan was, dat er menigmaal gevaarlijke momenten voor ons doel ontstonden en Wilhelmus lustig kon aanvallen, terwijl onze voorhoede te weinig steun ondervond. Geen wonder dan ook, dat de linksbinnen van de gastheren reeds spoedig de score kon openen. Onze eigen aanval had niet veel te beduiden en kwam er al eens een kans, dan werd die door slecht schieten om hals gebracht. Toch werd de stand nog vóór de rust gelijk gemaakt, toen Willy Lieshout op eenmaal door de vijandelijke verdediging zigzagde en op het juiste moment de bal doorgaf naar zijn

aanvoerder, die den Wilhelmus-keeper het nakijken gaf (1—1).

Na de hervatting scoorde Wilhelmus onmiddellijk en behield voorlopig het initiatief. Maar toen Scholten de midhalf-plaats ging bezetten was het met hun overwicht spoedig gedaan. Onze voorhoede werd nu goed gesteund en vormde een doorlopend gevaar voor de Wilhelmus-verdediging. Bij een algemene aanval bracht Waslander de partij op gelijke voet (2—2), terwijl Boortman uit lastige positie voor 3—2 zorgde. Henk Koeman wilde blijkbaar niet achterblijven en scoorde op ouderwetse wijze (4—2).

Nog gaf Wilhelmus zich niet gewonnen en verkleinde in geheide buitenspel-positie de achterstand tot 4—3. Toen nam Lens echter het spel geheel in handen. Aanval op aanval werd op de geelzwarte veste ondernomen, maar tot doelpunten kwam het niet meer. Zelfs niet, toen de bal vijfmaal achtereen werd ingeschoten; telkens was er wel een been om het gevaar te keren. Een volkomen verdiende overwinning.

Deze wedstrijd versterkte onze overtuiging, dat dit elftal — mits er met animo gespeeld wordt — tot zeer goede dingen in staat is. Halfs en backs zullen er intussen voor dienen te waken, zich te veel op het eigen doel terug te trekken. Geeft den keeper, ruimte! En zorgt er voor, dat bij een vijandelijke aanval steeds één van jullie de bal tegemoet gaat; een tweede man moet dan bovendien klaar staan om in te grijpen, voor het geval de eerste gepasseerd mocht worden! Dan zal het verder met jullie wel gaan!

In Delft, tegen D.H.L. 4 hebben onze derde elftallers danig van leer getrokken. Met liefst 10—1 werden de Leeuwen afgeslacht. Toch ging de strijd voor de rust gelijk op. Nadat Blok op fraaie wijze een penalty gestopt had, opende v. Lieshout met een kopbal uit een corner de score, terwijl even later Henk Koeman een voltreffer afvuurde. Uit een scrimmage scoorden de Leeuwen het enige tegenpunt.

Na de rust was het spel van Boortman c.s. veel beter. Vooral het aangeven was toen goed verzorgd. D.H.L. raakte allengs meer in de verdrinking en kon niet verhinderen, dat de onzen nog acht maal het net deden trillen. G. v. Doorn (3), H. Koeman (3), E. Schaut en W. v. Lieshout waren de scherpshooters.

De stand is hier:

Ria 2	4	4	0	0	8	27—9
Lens 3	3	3	0	0	6	20—6
Bl.-Zwart 3	5	3	0	2	6	31—17
Q. Steps 4	4	2	0	2	4	11—22
V.V.P. 3	2	1	0	1	2	6—7
G.D.A. 4	3	1	0	2	2	12—8
Wilhelmus 4	3	1	0	2	2	10—11
D.H.L. 4	4	0	1	3	1	7—23
R.V.V. 2	4	0	1	3	1	6—27

LENS 4

speelde slechts eenmaal, n.l. thuis tegen Wit-Blauw 3. Piet Driessen was zwaar gehandicapt, doordat hij met een gehavende ploeg de strijd moest aanbinden. Onder zulke omstandigheden een 2—1 nederlaag te lijden, is geen schande. Integendeel! Het pleit voor de animo, waarmede Piet en z'n mannen zich teweer stelden.

In deze afdeling is de stand nu:

Wit-Blauw 3	3	3	0	0	6	13—6
Velo 3	3	1	2	0	4	14—11
Bl.-Zwart 3	3	1	1	1	3	13—12
Vac 2	2	1	0	1	2	8—8
Lens 4	2	0	1	1	1	5—6
Rava 4	3	0	0	3	0	7—17

Uit het Juniorenkamp

HET VERLOOP VAN DE WEDSTRIJD, die ons A-elftal op 15 October tegen Quick Steps speelde, is voor mij aanleiding geworden hier iets te schrijven over een ernstige fout van onze kant. Iedere speler moest de uitslag 1—1 onbevredigend noemen. Zeker, wij gunden de gastheren het eerlijk verdiende puntje, wij vonden het allen een prettige wedstrijd, het was ook een mooie strijd, doch... het winnende puntje bleef uit. Ja, tegen het eind zou een uitval van de roodwitten hun bijna de hele winst in de schoot geworpen hebben. Hoe zou het komen nog blij te moeten zijn met één puntje na een wedstrijd, waarin men zo duidelijk de boventoon voerde?

Het antwoord op deze vraag is vaak, dat men de verkeerd tactiek van insluiten toepast en verder, dat de vleugelspelers niet voldoende in het spel worden betrokken. Vergeten wij toch nooit voldoende ruimte te laten voor het vijandelijk doel. Met vlot open spel heb je veel meer kans op succes,

vooral als de buitenspelers over snelheid en een goede voorzet beschikken.
Houdt dit in gedachten, jongens!

En wat brachten ons de wedstrijden?

LENIG EN SNEL A trad op 15, 22 en 29 October in het strijdperk tegen Quick Steps A, D.H.B. A en V.V.P. A.

Aan de Nijkerklaan werd een hevige strijd gestreden, waarbij ons elftal zeer homogeen bleek te zijn, terwijl bij de thuisclub de keeper en de centerhalf opvielen.

Ons binnentrio zondigde nog al wat met dat weinig praktische gepingel. De beide doelpunten waren van gelijke aard en onhoudbaar.

Tegen D.H.B. was het spel niet meer dan behoorlijk, doch het resultaat nl. 7:2 was bevredigend. Huibregtsen, Luxemburg en Meiners waren de goalgetters.

Dat V.V.P. op het Zuiderpark met 3-0 geslagen zou worden, had niemand verwacht. Het hele elftal kon op een goede wedstrijd terug zien. Speciaal de verdediging was er goed in. Ook bij V.V.P. was dit het geval. De rust was met 0-0 ingegaan. Dan echter komt onze ploeg los. Bij een goede voorzet van Lux wordt de roodzwarte verdediging zo in het nauw gedreven, dat een van de backs zelf scoort. Een penalty wordt door Huib onberispelijk ingeschoten. En vijf minuten voor het einde jaagt de rechtsbuiten nummer drie tussen de palen.

De stand ziet er uit als volgt:

V.V.P. A	7	5	1	1	11	14-6
Lens A	5	3	2	-	8	17-6
Rava A	6	4	-	2	8	15-8
V.A.C. A	5	2	2	1	6	12-8
Bl.-Zwart A	5	3	-	2	6	7-9
Quick Steps A	6	-	2	4	2	4-9
D.H.B. A	7	1	-	6	2	5-21
Wit-Blauw A	3	-	1	2	1	4-11

LENIG EN SNEL B boerde niet slecht, want dit keurig stel jongelui wist uit drie wedstrijden 6 punten te verzamelen.

Op 23 October werd Vac B met lege handen naar huis gestuurd. Met 3-0 bleven Otto en zijn mannen in de meerderheid.

Wit-Blauw B moest er op 5 November met niet minder dan 10-0 aan geloven. De eerste helft leverde een interessante wedstrijd. Toen even na rust de stand 7-0 was, gaven de Wit-Blauwen de moed op. De leider schrijft vol lof over het elftal. Bravo!

Op 12 November werd Quick Steps B nog

juist met 3-2 aan de zegekar gebonden. Deze vlotte, prettige wedstrijd begon met een offensief van Q. St. Na 7 minuten begon Lens er meer in te komen en demonstreerde dit vooral door aanvallen over rechts. Uit een voorzet van Huffel wordt door links doelpunt. De gelijkmaker komt nog vóór de rust door Schoenmaker. Wij noteren aan weerszijden enige schoten tegen de lat. Na rust wordt Lens steeds sterker. Huffel plaatst een vrije trap zo zuiver naar de Jongh, dat deze met even ja te knikken 1-2 maakt. Dan zien we Mesker zeer actief. Tenslotte weet hij 1-3 te veroorzaken. Er wordt door allen gewerkt, dat het een aard heeft. Tegen het einde maakt Korff de Gidts, juist gelijk met een groten broer uit het eerste van Q. St., nog een tegenpuntje. Dat was een grappig moment. Einde 2-3.

De stand ziet er niet kwaad uit:

V.V.P. B	4	4	-	-	8	7-1
Lens B	6	4	-	2	8	28-14
D.H.L. B	4	3	1	-	7	26-5
Valkeniers B	5	3	1	1	7	13-10
G.D.A. B	5	1	2	2	4	17-20
Quick Steps B	5	1	1	3	3	13-11
V.A.C. B	5	1	1	3	3	3-11
Gr. Floris A	2	-	1	1	1	5-8
Wit-Blauw B	5	-	1	4	1	5-35
St. Michael A	1	-	-	1	0	2-4

LENIG EN SNEL C schijnt ook grootse plannen te hebben. Zo werd op 29 October Valkeniers E met 7-1 het kind van de rekening, toen onze jongens grote doelpuntenhonger hadden. Al gauw nam L. en S. het heft in handen. Er werd echter teveel op links gespeeld. Dat was niet slim, want de wind kwam van rechts. Na 15 minuten kwam het eerste doelpunt. Toen meer op rechts werd gespeeld, volgden 3 doelpunten in korte tijd. Na de rust zaten de bezoekers meer op onze goal. Toch kwam het succes juist aan de andere zijde. Even later liepen een van onze backs en de keeper elkaar in de weg en een Valkeniertje profiteerde hier handig van. In deze aan spannende momenten rijke wedstrijd weerde zich vooral de dappere keeper van de bezoekers.

De wedstrijd tegen Quick Steps E werd eveneens een daverend succes. Met 7-0 werd de thuisclub in een hoekje gedrukt ondanks alle loffelijke tegenstand. De score had zeker nog hoger kunnen zijn, indien de jongens niet zo hadden „gepingeld“. Ze maakten zich zo veel te moe zonder het gewenste resultaat. Overigens niets dan lof.

De stand is:

D.H.L. D	5	5	—	—	10	17—4
Lens C	6	5	—	1	10	41—5
Valkeniers E	6	3	1	2	7	16—14
V.A.C. C	3	2	1	—	5	8—3
Quick Steps E	5	2	—	3	4	5—14
R.K.R.V.V. B	6	1	1	4	3	7—24
R.I.A. B	5	—	1	4	1	4—12
S.T.P. B	4	—	—	4	0	2—24

LENIG EN SNEL D is na een goed begin lelijk aan het afzakken. Tegen K.R.V.C. B, de a.s. kampioen, werd met 4—0 verloren. Tegen D.H.B. D met 1—0 en Valkeniers F bleef ons de baas met 3—2. Groot zijn de nederlagen niet, maar met meer samenspel mogen wij betere uitslagen verwachten. Laten we dat eens proberen.

Op het Hoornpark wist Tonny Lux 2 maal den keeper te verschalken. Jongens, eendracht maakt macht. Als we weer een terrein hebben, gaan we flink oefenen. Nu laat ik de stand volgen.

K.R.V.C. B	7	6	1	—	13	21—10
G.D.S. C	7	4	—	3	8	10—7
D.H.B. D	7	3	1	3	7	15—15
V.V.P. E	5	3	—	2	6	12—11
Valkeniers F	5	2	—	3	4	11—13
Quick Steps F	4	1	1	2	3	9—8
R.K.R.V.V. C	6	1	1	4	3	7—13
Lens D	5	1	—	4	2	5—13

P. J.

Het kwaad en de remedie

HET IS WEL DROEVIG TE MOE- ten constateren, dat bij menigeen, die zich sportman noemt, o zo bitter weinig te bespeuren is van de deugden en eigenschappen, die toch inderdaad gelden als even zo vele sieraden van den sportbeoefenaar. Wie de wedstrijden bijwoont of wie de verslagen in dag- en sportbladen leest, hem wordt zijn sportief gevoel al te vaak geweld aangedaan door de weinig stichtende gedragingen van „sportbroeders”. Het lijkt er soms op, of de „minnaars” van sport en spel met elkaar wedijveren in wangedrag van allerlei aard.

Het is beschamend te moeten erkennen, dat niet het minst in de kring van voetballers er velen worden gevonden, die zich door hun ergerlijke manier van doen de naam van sportief mens onwaardig hebben gemaakt. Op meer dan één wijze demonstreren zij, niet

in een behoorlijke omgeving thuis te horen. Bepaalde elementen onder het publiek maken zich niet weinig schuldig aan medeplichtigheid door hun soms alleen maar onverstandige, doch soms ook hoogst liefdeloze en weinig scrupuleuze op- en aanmerkingen en aanmoedigingen, die dan luidkeels over de velden worden gebruld. De welmenenden, zowel onder de spelers als onder de toeschouwers, moeten wel eens alle zeilen bijzetten om handtastelijkheden te voorkomen. Dat deze pogingen niet altijd slagen, verwondert niemand, die de mentaliteit van voetbalvegels kent. Hij verbaast zich er eerder over, dat er niet meer ongelukken gebeuren.

Bovenstaande aanklacht hielden wij opzettelijk in algemene termen. Met zorg waakten wij er, voor een naam of plaats te noemen. Ook de godsdienstige kant van het vraagstuk lieten wij onaangeroerd. Wij menen n.l. dat de verbetering van de gewraakte toestanden een taak is voor allen. Het is niet het minst een kwestie van burgerlijk fatsoen. Wie met ons overtuigd is, dat wij allen schouder aan schouder moeten staan om de kwade geest van onze velden te verbannen, vatte dan deze taak met kracht aan. Voortdurend zij hij op zijn hoede. Zijn parool moet dus zijn: ik ook, ik ook, ik ook... of liever nog: ik het eerst, ik het eerst. Want woorden wekken, maar voorbeelden trekken. Gij, speler, speel uw spel, eerlijk zoals het een man betaamt. Speel gerust een stevig partijtje, doch ontzie uw tegenstander. Zwijg gedurende de wedstrijd en aanvaard elke beslissing van den scheidsrechter.

En... probeer uw spel te verfraaien. Veronderstel niet steeds opzet bij uw tegenspeler. Gij, bestuurder, vergeet uw taak nooit, ook in de moeilijke gevallen niet. Van uw gedrag hangt zo veel af.

Gij, scheidsrechter, span U in om uw taak goed te doen.

Gij, publiek, betaal uw entree, moedig gerust Uw favorieten aan, maar doe het waardig; waardeer ook het goede van anderen en bemoei U niet met de leiding. Ook niet, als uw club een bittere pil te slikken krijgt. Kunt ge dat niet, blijf dan thuis.

Gij, schrijver in sportbladen, tracht bij elke letter iets goeds te bereiken. Kweek geen haat of afgunst aan. Die veroorzaken wereldoorlogen.

O, deden alle mensen wijs

En deden daarbij wel!

In de sport was 't dan een Paradijs:

Nu volgt er rel op rel.

P. J.

De Lens-Revue

CLUB ORGAAN VAN DE HAAGSE R. K. SPORTVERENIGING

„LENIG EN SNEL”

OPGERICHT 18 DECEMBER 1920

TERREINEN: SPORTPARK OCKENBURGH; EINDE LAAN VAN MEERDERVOORT

REDACTIE: P. JUFFERMANS, C. HALLEEN, JAC. VAN DER KLEY

REDACTIE-ADRES: AMANDELSTRAAT 51 - DEN HAAG

Jaargang 1939-1940

Januari

No. 3

VAN DE REDACTIE

DEN LEZER HEIL.

WEL GELUKKIG ACHTEN WIJ ons deze nieuwe aflevering van de Lens-Revue te mogen inleiden met een hartelijke heilwens aan alle lezers.

Wij verzoeken onze vrienden, het te beschouwen als een Zalig Nieuwjaar toewensen aan alle leden, donateurs en donatrices van Lenig en Snel, alsmede aan de adverteerders en aan allen, die in onze vereniging en ons clubblad belang stellen.

Moge 1940 aan allen welyaart brengen naar ziel en lichaam. Dat de vrede, die de mensen weigerden te behouden, door Gods goedheid opnieuw zijn beschermende vleugels over de wereld moge uitspreiden.

Laten wij allen hiervoor blijven bidden.

Wanneer wij op Oudejaarsavond in de stampvolle kerk God dank zeggen voor Zijn zorgen voor ons in het afgelopen jaar en voor het nieuwe Zijn niet te missen zegen vragen; wanneer wij tot het middernachtelijk uur bij elkaar zijn en van de knappende olieballen en de dampende punch genieten, dan komt zoveel in onze herinnering op van wat 1939 ons bracht. Het een zouden wij graag gemist hebben, terwijl het andere ons vreugde bracht. Dit geldt op velerlei terrein: in ons persoonlijk-, maatschappelijk- en ook in ons verenigingsleven. Een verschijnsel in onze kring willen wij hier nog even memoreren en er een en ander omheen weven.

Bij het afscheid, dat wij de oude Lens-Revue toewuifden en bij de vreugde, waarmede wij ons verenigingsblad in een nieuw fris gewaad staken, zijn wij wel wat erg gemakkelijk van het verleden afgestapt. Het nieuwe werd warm toegejuicht, het oude daaren-

tegen vrijwel doodgezwegen.

Wij menen thans in de jaarwisseling een goede gelegenheid te zien ons verzuim te herstellen. Want veel waardering koesteren wij voor hen, die in de loop van het Lens-Revue-bestaan hun tijd en inspanning gaven om de geleverde copie in drukinkt om te zetten. De Lens-Revue heeft een lange geschiedenis, zodat het noemen van namen misschien het gevaar zal opleveren, dat een of andere trouwe hulp uit het grijs verleden in de mist van onze geheugenzwaktheid blijkt verloren te zijn geraakt. Wij wagen het er echter op.

Als „letterzetters” menen we te moeten noemen de heren W. en P. v. Boheemen, C. Dubois en J. v. d. Kley. Wat een uren heeft dat getik gevorderd! Het is slechts bij benadering te gissen. En wat te denken van de drukkerij en verzending, vroeger door den heer J. v. Liempt, in latere jaren ten huize van de families Miltenburg en Driessen uitgeoefend. Met erkentelijkheid noemen wij de heren C. van Egmond en Driessen Sr. voor het afstaan van hun apparaten. Met schroom noemden wij deze namen. De Lens-Revue moet echter ons geschiedenisboek worden.

Mogen zij, die vergeten werden — dus in bovenaangeduide mist rondwalen — en zij, die in hun bescheidenheid liever ongenoemd waren gebleven, bedenken, dat het onze bedoeling was, de hulpvaardigheid en trouwe clubliefe, die steeds in ons midden leefden, voor het voetlicht te brengen. Laten wij hopen, dat hun arbeid, die zo duidelijk hun vruchten heeft afgeworpen, ook in de toekomst zijn beloning moge vinden in de trouw en toewijding van onze leden.

Hun leus zij aller leus: LENS AVANTI!

REDACTIE

Scheef

O F F I C I Ë E L

1. Secretariaat: J. v. Venrooy, v. Mierisstraat 51.

2. Girorekening No. 336711 op naam van den Penningmeester van Lenig en Snel, Okkernootstraat 12, Den Haag.

3. Met bloedend hart moesten wij Ockenburgh afstaan. Het viel ons zwaar heen te gaan. Nog leven wij onder de druk van dit verlies. Moge het van korte duur zijn.

Door de vriendelijke tegemoetkoming van Graaf Willem II is haar mooi gelegen gelegen complex „De Roggewoning” ons tijdelijk onderkomen geworden, waar wij weer „onder ons” kunnen zijn.

Al tellen wij de nadelen in vergelijking met Ockenburgh niet te licht, niettemin leggen wij met vreugde de nadruk op 't sportieve gebaar van onze groenzwarte zustervereniging.

4. Nieuwe donateurs:

148 Dhr. J. Genang, Kepplerstraat 157.

149 Dhr. A. Kunst, Nunspeetlaan 191.

150 Dhr. F. Kunst, Nunspeetlaan 191.

151 Dhr. H. Kunst, Nunspeetlaan 191.

Zalig Nieuwjaar!

ALS DEZE AFLEVERING VERSCHIJNT, zijn wij wederom een nieuw jaar ingetreden. Een nieuwe weg ligt vóór ons om te gaan; zo God het wil, een reis van driehonderd zes en zestig dagen in de tijd.

Wat is toch de tijd? „Als men het mij niet vraagt, dan weet ik het wel”, schreef eens St. Augustinus, „maar als iemand mij vraagt wat de tijd is, dan kan ik het niet zeggen.” Ik acht het ook niet nodig hier een definitie van „tijd” te geven, maar wel is het nuttig te overdenken, dat de tijd voorbijgaat. Op uurwerken ziet men dit soms bij wijze van waarschuwing zo kernachtig uitgedrukt in een korte spreuk. Zo herinner ik mij deze:

„Hora ruit

Tempus fluit”.

(d.i. Het uur vliegt snel),

De tijd ijlt voort).

Van de tijd bezitten wij nooit meer dan één enkel ogenblik, en nauwelijks hebben wij het, of het is al weer voorbij. Daarom stellen de filosofen ons de tijd voor als het „nunc fluens”, d.i. het voortvlietende nu.

Een andere, niet minder belangrijke overwe-

ging is, dat wij verantwoordelijk zijn voor het gebruik van de tijd. De tijd is een gave Gods; het is Gods bedoeling en verwachting, dat wij de ons gegeven en toegemeten tijd zullen vullen met goede werken. Ieder uur zal eenmaal óf vóór óf tegen ons getuigen, al naar gelang wij dat uur al dan niet goed besteed hebben. Zeer juist vond ik dit uitgedrukt op een ander uurwerk, waar onder de uurscijfers stond:

„Praetereunt et imputantur”.

(d.i. Zij gaan voorbij en worden aangerekend).

Het is dan ook een zeer goede raad, welke vader Vondel geeft, als hij, na het geluk van zijn gestorven zontje Constantijntje in het hemels paleis beschreven te hebben, aldus besluit:

„Leer dan reizen, met gepeizen,

Naer palaizen, uit het slick

Dezer werrelt, die zoo dwerrelt.

Eeuwigh gaet voor oogenblik.”

Elk mens schrijft zijn eigen levensboek door zijn daden. Als ieder jaar een bladzijde uit ons levensboek is, dan is het niet van het hoogste belang hoeveel bladzijden het telt, maar wel dat op iedere bladzijde veel goeds geschreven staat.

Wat zullen wij schrijven op het open blad, dat wij thans vóór ons hebben?

Ieder streve er naar, het te maken tot één van de schoonste bladzijden uit zijn levensboek. Dan zal dit jaar inderdaad voor ons zijn, wat wij aan allen gaarne toewensen, een

Zalig Nieuwjaar.

E. STOLWIJK, pr.
Geestelijk adviseur.

Gepeinzen rond de oliebol

0.00 uur.

Op de grens van oud en nieuw.

De bakwoede taant, de olie- en meellawine komt tot stilstand, diverse oliebolletjes worden via slokdarm naar de maag gevoerd. De achterblijvers zijn voor de Nieuwjaarsvisite. 'n Heerlijke kop koffie, 'n fijne sigaar, 'n comfortabele zit bij de haard... is het wonder, dat onze geest terughuppelt langs 't pad, dat wij, blauwwitten, in '39 liepen? Van oliebol tot aarde, van aarde tot Lens is maar een stap.

Alzo bestijg ik m'n vulpen...

DE KALENDER WIJST JANUARI 1939.

Tot het ontwaken uit de ijsslaap betalen de blauwwitten hun contributie gratis. Eerst op de 28e en 29e van deze maand rolt het bruine leer.

Intussen komen de 4e elftallers tot de ontdekking, dat er nog zo iets als voetballen bestaat. Hun laatste wedstrijd dateert ongeveer anno ijtijd. Nog steeds staat het eerste hoog in de wind op de competitie ladder.

Lens 2 kwispelstaart eveneens in de hoogte. Wat 'n weelde!

Lens 3 kittelt G.D.A. 3 en lonkt naar boven.

Lens A jongleert idem in de hoogte.

De overige elftallen zijn bescheiden.

IK NOTEER FEBRUARI 1939.

De ooeivaar brengt een baby: Lens E.

De vorige benjamin — Lens D — krijgt de broek aan en veroverd de eerste punten.

Troubadour bezingt in de Revue het pykpe van Christiaan Milterburgh, dat „met shag gevuld, de Steun van Lens in wolcken hult”.

De Geestelijk Adviseur geeft ter gelegenheid van zijn 12½-jarig Priesterfeest een joolavond in een zaak, ergens tegenover Capitol. Z.E. strijdt verwoed op het matematisch veld der 64 vakken. De secretaris toont aanleg voor beiaardier. Worsten en taarten met veel prijswinnaars, die, meen ik, wel eerlijk speelden. De „crème au beurre” van Jan Erberveld is niet veilig en wordt „soldaat” gemaakt.

Lens 1 en 2 winnen rustig door.

De andere elftallen ook, met een paar nederlagen.

De eerste bal raakt zoek.

VOLGENDE KALENDERBLAD: MAART 1939.

Lentemaand! De Lens-lente.

Halleen likkebaart. Lens 1 mangelt R.V.V. 1 en wordt kampioen. 'n Liefdadige donatrice houdt vlaggenparade op 't toneel van de strijd aan de Houtweg. Het wordt laat bij v. Alsem. Komt anders haast niet voor.

Piet Juffermans doet onverstandig en huurt een kamer in het R.K. Ziekenhuis. Hij „de dapperste der dapperen, die zinkend Lens boven water hield.” (Woorden van den Voorzitter).

Junior Puckie is knap brutaal in onze deftige Revue.

De penningmeester is onrustig en vermagert zichtbaar. Oorzaak: attractiebonnen! Deze worden lekker wèl uitgeloot. 't Bestuur vindt 't vreselijk vervelend, dat de 1e prijs maar niet wordt afgehaald.

Lens 2 blijft geweldig hoog staan.

Bouwfonds gecreëerd.

IK SCHEUR DE KALENDER AF: APRIL 1939.

Lens 1 werkt zich warm voor de nikkertjes in de Missiewedstrijd tegen V.V.P. in het Zuiderpark. De blauwwitte junioren krijgen bioscoop van den filmkapelaan.

P. Juffermans doet 't ditmaal beter en zegt de huur weer op.

Oud-lid Wim Westing vindt een zoon op de stoep.

Lens 1 is in de bonen en geeft Activitas thuis één punt.

Lens 2 staat nog steeds zeer hoog.

Lens A vergeet de laatste stap en blijft No. 2.

De derde bal raakt zoekt. De vierde blijkt een ei.

NU KOMT: MEI 1939.

Job Walhain wordt revue-koning. Knalceestavond. Volle zaal enorm enthousiast. smaakt naar meer! Het stormt donateurs. Alsem houdt Lens één avond vrij! De zaak, die 7 jaar bestaat, wordt op dezelfde voet voortgezet.

Lens „tekent” weer bij, maar is huiverig van de bar!!

De vice-voorzitter vertoont embonpoint-ische neigingen.

Lens 2 blijft vreselijk hoog staan. Beter wordt kampioen!

Het Bouwfonds laboreert aan bloedarmoede. Trainer Halleen vangt aan met de avondlessen.

IK TREK VERDER: JUNI 1939.

De P.P. broeit op de Trip.

Lens 2 geeft in de promotiecompetitie de eerste klap aan G.D.A. 3.

De eerste blauwwitten sneuvelen tegen Activitas, met een hele karavaan Lensfamilie. Toch is v. Alsem uitverkocht.

Onze club houdt z'n „Algemene”. De revue zal „in druk verschijnen zonder dat men de kans krijgt er 'kropsla in te draaien.

Vele examinandi slagen.

De zoveelste bal raakt zoek.

DE KALENDER DRAAIT JULI '39.

Lens 1 werpt „'t Activiaanse juk” af. (Woorden van Halleen).

Lens: eerste klasser D.H.V.B.

Lens 2 boert niet al te best en vergeet in Delft te scoren.

Jimmy Castrikum gaat in de Oost vliegen. De P.P. broeit alsmear door op de Trip. Lens beheerst het Westelijk Halfrond. Alles gaat maar uit, doch de Lensrevue-redactie is gekluisterd.

Sammelaar en de Voorzitter gaan samen heerlijk sammelen.
Het Bouwfonds herleeft.
Men leest nog wel eens iets uit de „Haagse brieven” in de Sport-III.

AAN DE BEURT IS: AUGUSTUS '39.

Tonny Runderkamp verwelkomt 'n broertje.
De P.P. volbrengt een groots werk: De Trip!
Goede wijn behoeft geen krans. Papa Boogaard ontpopt zich als een geboren spreker.
Lens 1 verdedigt de voetbaleer tegen R.K. T.V.V.

De trainer traint de trainende blauwvitten.
Het Bouwfonds boekt een moordlijst. De penningmeester zichtbaar „welgevallig”.
De „druk”-revue in de grondverf.
Nog steeds verschijnen „Haagsche Brieven”.
En dan... 29 Augustus: mobilisatie. Een slag in de Lenswoning. Twintig Lensers verwisselen bal voor bajonet.

SEPTEMBER 1939.

Alles in de bonen.
De plannen rond de revue half in de put.
Een optimistische bestuursvergadering geeft redding.
De bond-confereert. Lens confereert. Iedereen confereert. Hoe zal 't gaan?
Noodcompetitie. Stemming: down.
B. Boortman laat zijn knie repareren.

OCTOBER 1939.

De langverbeide indoortraining neemt een aanvang. De P.P. peinst over een handicap-formule voor de clubavonden.
Het 2e elftal mag uitkomen in de 2e klasse.
Lens 1 speelt de eerste wedstrijden als stond een promotie te wachten.
A. Hoppenbrouwers ziek.
Geruchten om „Ockenburgh”.
De „getikte” Lensrevue zingt z'n zwanenzang.

NOVEMBER 1939.

P.P. vraagt liefhebbers voor 'n konijnenbout.
Heel het Lensgezin juicht bij het verschijnen van de nieuwe revue.
Een ramp komt over Lens: Ockenburgh exit!
Lens 1 neemt weer een abonnement op de eerste plaats. Lens 3, A, B, C volgen de grote broers.
Guus Roodenrijs acht Aad Hoppenbrouwers te eenzaam en houdt hem braaf gezelschap, waarop B. Boortman ras verdwijnt.
De P.P. construeert de handicap-formule.
Alle soorten terreinen worden genoemd, waarop Lens niet zal gaan spelen.

SLOTMAAND: DECEMBER 1939.

Graaf Willem II biedt Blauwwit de hulpzame hand. De Roggewoning wordt ons nieuwe toevluchtsoord.

De Sinterklaasavond is mooi bezet. Trapdoelie treft de zwakke plekken, de goede Sint legt een pleister op de wonden. Toch wordt Sinterklaas oud!

Op 18 Dec. 1939 is het 19 jaar geleden, dat Lens in de wieg kwam.

Lens 3 neemt de kop! B en C eveneens!
Raadsel: Waar blijven in de „Sport-III, de „Haagsche Brieven?” Oplossingen? aan bureau Lensrevue.

T'en slotte oliebolle-run!

Dit uittreksel bevat nog vele onzegde dingen uit 1939. Ik noem er een paar: de gestadige vermeerdering van donateurs, de prachtige belangstelling dierzelfde zijde bij de matches: het vrouwelijke element verdient een grote pluim — de sportiviteit en ambitie van de blauwvitten — belangrijke opvoering van het aantal actieve spelers.

't Gaat goed in Lens.

1940 moet een hausse-jaar worden. Dan zijn 20 Lensjaren voleind. Maakt U op, blauwvitten!

Ik wens Lens een Zalig Nieuwjaar en daal uit mijn vulpen. J. v. d. K.

Nieuwjaarswensen

Zalig Nieuwjaar

REDACTIE LENSREVUE.

HET BESTUUR van „Lenig en Snel” wenst de hele Lens-familie

Zalig Nieuwjaar

LENIG EN SNEL

wenst aan het Bestuur D.H.V.B., het Bestuur R.K.H.V.B., de Zusterverenigingen

Zalig Nieuwjaar

De Heer en Mevrouw Dubois wensden alle Leden, Donateurs en Begunstigers der R.K. Sporvereniging „Lenig en Snel” een

Zalig Nieuwjaar

Aan de hele Lensfamilie
Zalig Nieuwjaar
W. v. BOHEEMEN en Echtgenote.

Aan de hele Lensfamilie
Zalig Nieuwjaar
C. HALLEEN en Echtgenote.

Aan de hele Lensfamilie
Zalig Nieuwjaar
JAC. v. d. KLEIJ en Echtgenote.

TOON v. d. KLEIJ
wenst alle Lensers Zalig Nieuwjaar.

Aan alle Blauw-Witten
Zalig Nieuwjaar
J. VAN VENROOIJ.

DE AANVOERDER van het eerste elftal
wenst medespelers en supporters een
Zalig Nieuwjaar

In 1940 veel succes in prettige wedstrijden.
DE ELFTAL-COMMISSIE.

C. RÖTTGERING en Echtgenote
wensen alle Lensvrienden
een voorspoedig 1940,

Fa. C. VAN DIJCK
(Joh. G. Hinckenkemper)
Parfumerieën Regentesseplein 11
Z. N.

NETTY DUBOIS
Z. N.

CAREL DUBOIS
Z. N.

LÉO ULLERS
wenst zijn Grootvrienden en -Vriendinnen
Zalig Nieuwjaar

Aan Bestuur en Leden
Zalig Nieuwjaar
K. W. BONTJE.

PIET SMIT
wenst zijn Grootvrienden en
-Vriendinnen
Zalig Nieuwjaar

Alle Lensvrienden
Zalig Nieuwjaar
T. JANSEN.

Aan alle Lensvrienden
Zalig Nieuwjaar
B. BRINKEL.

JAN RUNDERKAMP
wenst de hele Lensfamilie
Zalig Nieuwjaar

CAFE ALSEM
Apeldoornschelaan 46
Z. N.

CHRIS en PIET MILTENBURG
Aan allen Zalig Nieuwjaar.

P. JUFFERMANS en Echtgenote
wensen alle Lensvrienden
Zalig Nieuwjaar

LEO MEEUWS
wenst alle blauwwitten
Zalig Nieuwjaar.

Meheer de Veurzitter

ZO IS DAN WEDEROM SINT NICOLAAS in ons midden geweest. Ik was wel een beetje bang, toen de Heilige Man met den grimmigen Trapadoelie vlak voorbij mijn tafeltje naar het podium schreed. Wat blijft hij toch een stevige figuur. De last der jaren schijnt hem minder te drukken dan mij. Zou dat door het sap van de sinaasappelen komen? Men heeft mij wel eens verteld, dat daar zoveel vitamientjes in zitten. Sinaasappelsap - levenselixer. Weet U daar niet iets van, Meheer de Veurzitter? Maar om nu weer op Sinterklaas terug te

Scheef

komen, wat keek hij blij in het rond, en hoe verrast was hij zo'n volle zaal te treffen. De portier had 231 bezoekers geteld. Dat kon hij controleren met de fooien, zei hij me. De penninggaarder had de handen vol bij de cadeautafel. Wat een geluk, dacht ik, toen ik al die mooie spullen zag, wat een geluk, dat Sinterklaas niet getorpedeerd is. Ik kreeg ook een cadeau: een kapje van een schemerlamp. Ik ben dol op schemeren... dan zien ze niet zo goed hoe lelijk ik ben. Dat heeft de Sint bepaald geweten. Nou, over lelijk gesproken, Trapdoelie is ook zo knap niet. Hij kan niet eens een meisje krijgen: ieder jaar komt ie alleen.

Toch is die roetmop een goede vent. De bestuursleden hebben bepaald aan hem te danken, dat zij tot ridder in de orde van de Taai-taai-pop werden verheven. Sammelaar feliciteert U en uw collega's nog wel.

En wat was er een muziek, hè! Aan de piano zag ik een druk gedrang van concurrenten-kunstbroeders. Geen wonder ook, als Sinterklaas op bezoek is. Meneer Brinkel speelt anders ook een aardig stukje gramfoon. En zag U wel, hoe verrukt de Heilige het grijze hoofd heen en weer deed wiegen, toen Hem ter ere de heer Genang er welhaast in slaagde Schmidt en Walter voorbij te streven? In Sinterklaasliedjes waren echter de dames-gezusters-voorheen-v. Wees hem ver de baas (of juist: de bazin); en nog treur ik er over dat een dezer dochteren van Terpsichore zo magertjes beloofd werd met, wat zij noemde, „stekjes” van prijzen. Dat heeft de Sint toch wel niet geweten.

Mijn beste meheer de veurzitter, nog veel kon ik vertellen over het avondje van Sinterklaas. Maar dan wordt de redactie boos. Dus slik ik de rest maar in, zelfs den stouten soldaat in buitenmodel met 3 knopen, de redevoering van mijnheer v. d. Boogaard, de wegblijvers en de Kerstkonijnen van den heer Boogert, ja alles slik ik in en ik zeg het U na:

Dag Sinterklaasje, tot volgend jaar.

Uw SAMMELAAR.

Mijn steentje ❖ ❖

EENMAAL IN DE DERTIG DAGEN kom ik Uwe aandacht vragen. Via onze Lensrevue richt ik dan 't woord tot U om met U eens goed, terdege, ernstig te overwegen hoe wij samen kunnen werken, onze club kunnen versterken. 'k Zou U willen inspireren en U allen injecteren met die

stof, die kracht-bacil, die Lensers kweekt met sterke wil!

Steeds verder moeten wij vooruit, want stilstand brengt ons achteruit. Op U dus, Lensers, rust de taak mede te strijden voor die zaak. Hoe dat te doen is velerlei: Werft leden, donateurs er bij. Versterkt nog meer ons ledental, dat ons dan eenmaal brengen zal (en ieder werke daaraan mee) DE EERSTE KLAS I.V.C.B. Want al gaat het goed in Lens, Excelsior, dat is onz' wens!

En 't is op onze vriendenkring, dat ik zo graag een loflied zing; op heel onze familieschaar zo eensgezind onder elkaar. Op 7 December waren zij met velen in „de Galerij”, want Sint was weer eens op bezoek met „Trap”, torzend het zware boek, waarin beschreven goed en kwaad en menig welgemeende raad. Voor velen had Hij 'n wijze les; het was weer goed, 't was een succes!

Voor Lens klonk ook het „Quo Vadis” nu Ockenburgh gevorderd is. Die slag kwam wel wat onverwacht; we hadden het ook nooit gedacht. We waren werkelijk even stil. Beseft men wat het zeggen wil: een voetbalclub zonder terrein? 't Is als een wijnfles zonder wijn. Want zonder een behoorlijk veld, het zij hier maar ronduit vermeld, zag het er lelijk voor ons uit, dank zij dat vorderingsbesluit!

Graaf Willem II, onz' stadgenoot, hielp ons voorlopig uit de nood. Zij bood ons aanstonds en spontaan de Roggewoning-velden aan. De club van Bouwens en van Wijk gaf ons hierdoor een zuiver blijk van sympathie en dit gebaar verdient onz' dank, oprecht en waar. En heel het grote Lensgezin stemt met dit dankwoord luide in en zegt met mij van harte mee: Hulde aan U, Graaf Willem II!

Zo trekken wij met heel de schaar op naar het oude Wassenaar om er de Lensvlag te ontplooiën, onz' werk verder te voltooien!

JAN KNUT.

V a r i a ❖ ❖

DE ZIEKENLIJST IS BLANCO. Guus Roodenrijs en Aad Hoppenbrouwers zijn op dezelfde dag uit het ziekenhuis ontslagen, waarmee aan hun gezamenlijke tuinwandelingen en aan onze zie-

kenlijst een blij einde kwam. Proficiat!

Jim Castricum en mej. Thea Broug traden op 13 December in het huwelijk. Dat is een heilwens waard. Van harte feliciteren wij beiden en hun families met dit blij gebeuren. Als de bruid eerlang naar haar Jim — toch ook nog „onze” Jim — reist in ons mooi Indië, dat zij dan de beste wensen van Lenig en Snel meeneme voor zich en haar man. En als vliegenier Jim eens boven eigen home zijn rondjes draait, stuur dan een groet naar Lens, dat je niet vergeet.

Bep Janssen heeft de burgerjas weer aangetrokken. De „rol” ligt motvrij in de kast en de baas gaat weer theedrinken aan de „bekende adressen.”

Ook Wim Beerens verliet de krijgsdienst, wat voor den majoor een mannetje minder, maar voor ons een mannetje meer betekent.

BOUWFONDS

9e VERANTWOORDING.

M AANDELIJKSE BIJDRAGE AD	
25 cent ontvangen van: W. v. B.,	
P. D., C. H., A. v. d. K., J. v. d.	
K., C. M., J. v. V., J. v. W., P. J., J. B.,	
J. A., W. H., R. R., C. D., A. W., Ad. H.,	
Th. de J., H. v. L., C. B., H. A., H. J.,	
P. M., Sammelaar, Jan Knut,	
samen	f 6.—
Idem ad 20 cent van:	
Fam. v. d. K., N. Z., A. B., W. v. L.	- 0.80
Idem ad 10 cent van:	
H. v. R., A. B., C. N., Mevr. S.	- 0.40
Idem ad 35 cent van:	
L. U., C. H.	- 0.70
Idem ad 50 cent van:	
J. D.	- 0.50
Idem ad 5 cent van:	
A. B.	- 0.05
Bijdrage in eens van Fa. ten B.	- 1.—
St. Nicolaas	- 14.84
	f 24.29
Reeds verantwoord	- 93.88
Totaal	f 118.17

Dank zij een extra bijdrage van St. Nicolaas konden wij dit mooie totaal bereiken. Moge dit voorbeeld van den Heiligen Man voor vele achterblijvers een aansporing zijn hun bijdrage alsnog te storten.

V. B.

GOALTJES MAKEN

wijze: Ik zou zo graag . . .

IK ZIE ZO GRAAG EEN GOALTJE MAKEN.

Een goaltje dan voor L. en S.
Ik zie zo graag de bal goed raken
En scoren nog één keer of zes.
Al op de groene voetbalvelden
Stuurt Blauwwit zijn sterke helden.
Ik hoor ze graag dat nootje kragen
Play up! Omhoog de vlag van Lens.

TROUBADOUR.

Ik houd van het Voetbal

IK HOUD VAN HET VOETBAL, DAT

als 'n man op mij toekomt met bliksemende ogen, met een forse stem, ademend en met grote gebaren van handen. Ik wil, dat het spel als een tastbaar en klinkend organisme voor mij opdoeme; ik wil dat, als ik het zie op het veld, het mij, uit zijn voor mijn oog bewegende elementen, een geest doe gewaarworden, die mij nadert en vanaf de grasvelden in mij op schijnt te varen. Ik houd van het voetbal, dat van uit de onuitputtelijkheid van de speltactiek als een zee komt aanstromen, met zijn wijde golving kalm voortspoelend, naderend, naderend, altijd nader, effen en breed, plotseling uitbrekend en hevige aanvallen.

Ik houd van het voetbal, dat op mij toedruist, op mij aanraast, op mij neerdondert in een stormende stortvloed van kracht.

Ik houd van backs, die stoer staan en ontzaglijk zijn als bergruggen.

Ik houd van het lijnpublik, dat dertelt en jubelt als 'n waaiend zomerwoud vol vogels.

Ik houd van den keeper, die ik daar zie staan met zijn onverzettelijkheid, als een stad van marmer.

Ik houd van de Lensrevue, die over mij dacht als een gouden sneeuw van woorden.

Ik houd van de spelers, van jonge mannen met brede ruggen, zich rijend schouder aan schouder, steeds elkaar aanvullend, aanval op aanval, met de snelle ren van hun vlugge voeten. Ik houd van aanvallen, die eerst klinken als stemmen onder de grond; maar dan opkomen, stijgen, stijgen, luider en meer zingend doorklinken hoog in de lucht.

Ik houd van schoten, die op den keeper neerbonken als vallende balken, van schoten, die hem voorbijsissen als kogels.

Ik houd van technische staaltjes, die ik in

eens zie staan als klapprozen of als blauwe korenbloemen in de zonnegloed.

Ik houd van sportiviteit, die mij in het heetst van de strijd plotseling toegeurt als wierook uit een kerkdeur of als reukwater van een vrouwenzakdoek op straat.

Ik houd van Ockenburgh, dat aan de voet van de duinen de levensblijheid uitjubelt van de speelse voetbaljeugd.

Ik houd van onze vlag, die het blauw van de blijdschap verenigt met het wit van de onschuld.

Ja, ik houd van het voetbal. Gij, die het speelt, houde het zuiver!

ELENES.

(Wie de bron wil kennen, waaruit Elenes putte, leze het onvolprezen „Ik houd van het Proza" door Lodewijk van Deyssel).

Van de Elfal-commissie

WEDSTRIJDRESULTATEN SENIOREN.

3 December: Graaf Floris V 1—Lens 2
4—1

Ria 2—Lens 3 3—6

10 December: G.D.A. 2—Lens 1 1—8

De overige op 26 Nov., 10 en 17 Dec. vastgestelde wedstrijden vonden door terreinafkeuring geen doorgang.

INDOORTRAINING.

Hoewel zich voor de indoortraining reeds een vaste kern van deelnemers heeft gevormd, acht de Eco. het nuttig ook de overige spelers uit de 3 hoogste elftallen te wijzen op de urgentie van deze harmonische lichaamsontwikkeling, die nu in de wintertijd met zijn voetbal-stille perioden meer dan ooit naar voren komt. **Houdt NU je lichaam fit en oefent mee!** Blijft niet als Jan Salie met de handen in de schoot zitten, maar zoekt iedere Woensdagavond de weg naar de Kepplerstraat en geeft den trainer door regelmatige, actieve deelname loon naar werken.

ONDERHOUD SCHOENEN.

In de winter verdient het aanbeveling de voetbalschoenen voldoende soepel te houden door ze van tijd tot tijd in te vetten, willen ze niet te zeer verharden. Aan je trouwe makkers een kleine attentie, die naast verlengde levensduur vooral in het begin van de wedstrijd gemakkelijker trappen waarborgt.

OPKOMEN OF NIET?

De Eco. wijst er op, dat opkomen, steeds

verplichtend is, indien aan de bekende adressen de afkeuring niet officieel is bekend gemaakt, óók al kan men welhaast met zekerheid voorspellen, dat het terrein onbespeelbaar zal zijn. 't Is mogelijk, dat de terreinconsul om de een of andere reden niet keurt, dan wel spelen toch mogelijk acht. De beslissing ligt nu in handen van den scheidsrechter. Komt er dan een elftal niet op, dan blijft keuring van het veld achterwege en de referee bepaalt zich tot het noteren van het betrokken, niet verschenen, elftal, waardoor de vereniging f 10.— boete en het elftal twee verliespunten krijgt. Tot heden werd deze fout bij ons niet gemaakt. Waakt er voor in de toekomst! Overtuigt u eerst aan de bekende adressen!

ATTENTIE.

Bij enkele senior- en juniorelftallen komt de goede gewoonte om gezamenlijk het veld te betreden in discrediet. Dat is jammer! De Eco. verzoekt de heren aanvoerders en leiders dringend in deze dilligent te blijven.

J. v. d. K.

Van doel tot doel

Op de drempel van 1940....
1939 is historie geworden!

VOOR LENS LEVENDE GESCHIEDENIS, waard om even om te zien en de belangrijkste technische evoluties uit het voorbijge jaar te releveren. Ik grijp zelfs nog even verder terug om te herinneren aan de leuze, waarmee Lens in '37-'38 haar opmars aanving: **Terug naar de verloren positie!** Gesteund door de organisatorische opbouw legden Halleen c.s. na een doelbewuste campagne de grondslag voor het succes, dat onze fiere club in 1939 bereikte.

Lens bracht veel strijdvaardiger ploegen in het veld dan voorheen. Het eerste werd kampioen en promoveerde. Ook de reserves bereikten de top. De overige zes elftallen kwamen tot zeer behoorlijke resultaten.

Het zomer-trainingsplan werd afgewerkt. Het ledental steeg. Het 5e seniorelftal werd geboren. Alles wees er op in Augustus j.l., dat Lens een formidabele competitieaanloop ontwikkelde.

Tot de mobilisatie kwam! De succesvolle opgang van de blauwwitten werd daardoor vertraagd. Het leger eiste een 20-tal onzer leden op; het vijfde elftal was gedoemd om te sterven; kwalitatief werden vooral de for-

maties van 2, 3 en 4 beschadigd.

De noodcompetitie kwam, zonder promotie. In aanmerking nemende de momentele positie van Lens 1, zou het elftal in 1940 wel een prachtige promotiekans gemaakt hebben.

Wij hebben „iets" terug te winnen. Daarom is succes noodzakelijk, ook nu, terwijl er geen kans op promotie bestaat. Wij blijven gereed voor de sprong naar de I.V.C.B. De noodcompetitie is door Lens niet te licht getaxeerd, evenmin als door anderen. Fel wordt om de punten gestreden. Maar bij enkele clubs komt meer dan anders de sportiviteit in 't gedrang. Dat is te betreuren! En waarom? Omdat Lens als interparochiële vereniging zijn onbetwistbaar bestaansrecht éclatant verdedigde? Omdat de „humbug" niet te stuiten realiteit bleek?

't Is mijn plicht namens de spelers de „lijnmensen" te danken voor hun onverflauwde belangstelling en sportieve aanmoedigingen, die onze elftallen een riem onder het hart staken. Dank eveneens aan de heren aanvoeders, die door het trouw inzenden van de aanvoedersrapporten het mij mogelijk maakten in 1939 een technisch stuk Lens-historie te boekstaven in deze rubriek, een opgave, die ik steeds gaarne vervulde, wijl de blauwvitte wel zorgden voor tastbare winst. Met vereende krachten zullen door ons hopelijk alle — uit de huidige tijdsomstandigheden voortkomende — nadelen worden uitgeschakeld. En nu de wedstrijden!

LENS 1.

De blauwvitte voortrekkers traden eerst op 10 December aan in het grijs-groen Loosduinen tegen de zwarte G.D.A.-ers. Onder de rook van de pastorie werd — althans door Lens — een strijd gestreden met wisselende spelsystemen. Wel beschouwd liep er een duidelijke scheidingslijn in deze match, die in het eerste uur enig balgeleuter — gewoonlijk aangeduid met de naam „kort spel" — opleverde, de overige minuten de deugdelijkheid van het puur-Hollandse open spel bewees. Twee zuiver tegengestelde perioden, waarvan de eerste een 1—1, de tweede een 7—0 rente afwierp. Short-passing met minimum-, long-passing met maximum resultaat. Werd ooit op zo'n treffende wijze de kans geboden beide systemen te vergelijken?

Met hardnekkigheid hield Lens vóór de rust vast aan het korte spel, G.D.A. de gelegenheid biedende de buitenspelval met succes aan te wenden. Indien toen lange passes waren gespeeld, och here, zij hadden wonderen gewrocht en meer dan voldoende tegenwicht

gevormd tegen die off-side-zetten-liefhebberij. In de 2e helft vond G.D.A. tegenover de tikkerij van de eerste elftallen het juiste tegen spel, zodat de partijen in evenwicht waren. A. Koppelle werkte illusies op een zege, toen hij, na eerst tevoren de kracht van een staander te hebben geprobeerd, keurig doelpunte. Toen Huysmans een hoge bal in stede van te vangen of door te tikken, neersloeg, accepteerden de Loosduiners de gelegenheid gaarne. 1—1. Het tik-tik, nu en dan wat gesauid met pingelarij, ging door en dus was de stand met rust nog 1—1.

Even daarna evenzo. Maar toen...

Toen ging men de bal direct doorgeven, van vleugel tot vleugel en zie... een doelpuntenregen volgde. 't Was alsof er geen vijandelijke defensie bestond. Met veel verve geeft het aanvoedersrapport aan, dat weer de blauwvitte centervoor met een laag, links, hard, zuiver gericht schot scoorde. 1—2. Kort, maar hevig G.D.A.-offensief volgde. Doch Lens wist nu, hoe 't moest. v. Rijn richtte zuiver en 't scoringsbord wees 1—3. Janssen bleef niet achter, zweefde even later naar binnen en de 4e goal aanschouwde het levenslicht, aldra gevolgd door meerdere broertjes van de voet van Koppelle en v. Rijn met goed geplaatste ballen langs den uitlopenden keeper. 1—6. Een vleugelschot van Jacobi verhoogde de vreugde 1—7 en weer zorgde Janssen voor de einduitslag 1—8.

De rechter-Lens-defensie, t.w. Roemers en Crul, speelde een zeer goede wedstrijd. Bij G.D.A. was de doelman van 't juiste hout, ondanks de 8 doelpunten.

Rest nog te vermelden, dat de arbiter zijn fluit met meer dan vaardige artisticeit wist te bespelen. Soms terecht, meermalen ten onrechte. Niettemin was zijn leiding eerlijk.

De ranglijst van Afdeling A ziet er als volgt uit:

	gesp.	gew.	gel.	verl.	Aantal ptn.	Doelptn. voor tegen
Lens 1	8	7	0	1	14	40—9
K.R.V.C. 1	7	5	0	2	10	28—19
Velo 1	6	4	1	1	9	23—9
A.V.V. 1	7	4	0	3	8	21—15
G.D.S. 1	7	1	4	2	6	11—17
B.-Zwart 2	7	2	2	3	6	17—22
G.D.A. 2	7	1	2	4	4	13—30
Westlandia 1	6	0	2	4	2	11—25
P.F.C. 1	5	0	1	4	1	5—23

LENS 2.

De reserves kwamen eveneens slechts één keer in het veld, doch maakten ten spijt van de verwachtingen een slechte beurt. Iedere speler, zo vermeldt het aanvoedersrapport

van **GRAAF FLORIS V 1—LENS 2**, bleef onder zijn normale prestatie. Ik kan mij voorstellen, dat de omgeving aan de Loolaan niet tot grote daden inspireerde, dat het weinig behoorlijke materiaal stagnerend werkte, maar dit is geen voldoende excuus voor de ruime nederlaag. Ik zie het zó, dat de verichtingen van Lens 2 nog te veel bestaan uit de individuele prestaties van de spelers zonder dat een voldoende eenheid te onderkennen valt. Indien de tweede blauwwitten hun individuele spel meer voegen en passen tot team-work, zullen teleurstellende beurten als de onderhavige afwezig blijven.

Het veldspel van beide partijen was zeer slecht; dat van Lens 2 enige graden minder dan van Graaf Floris V 1. Een algemene aanval der Grafelijken benutte hun center-voor met een goal 1—0. Een door Venrooy onjuist genomen vrije schop wist dezelfde jongeman op de goede manier te waardenen. 2—0.

Na de rust herleeft de hope bij Lens, dat de achterstand reduceerde tot 2—1. Die hoop bleek ijdel. Wat bal-getreuzel en zo en Gr. Fl. forceerde twee doorbraken, met winst. 4—1. De stand in deze Afdeling is nu:

Afdeling C.

Ria 1	6	6	0	0	12	20—9
Wit-Blauw 1	6	2	2	2	6	30—19
Lens 2 *	4	2	0	2	4	10—11
Gr. Floris V 1	4	2	0	2	4	11—17
R.K.R.V.V. 1	4	1	1	2	3	8—13
Valkeniers 1	5	0	2	3	2	13—19
D.H.B. 1	3	0	1	2	1	10—14

* De wedstrijd Lens 2—Wit Blauw 1, die bij een stand van 4—3 werd gestaakt, wordt officieel als geëindigd beschouwd.

LENS 3.

Lens 3 wilde de symmetrie niet verstoren en speelde dus ook slechts één match: **RIA 2—LENS 2**. Die ene had echter waarde voor drie! De 6—3 overwinning zorgde, dat de derde blauwwitten de top bestegen in hun afdeling. En verdiend! Om 2 uur bezette Ria 2 de ereplaats, om 4 uur wisselde men stuivertje. Zo is voetbal nu eenmaal. Reeds vóór de big-match was de stemming opperbest. Het glunderende gezicht van Bep Boortman waarborgde mij het gerechtvaardigd her-optreden van dezen jongeman, die bovendien gesterkt werd deze middag door speciale belangstelling aan de lijn. Waar ook het bestuur ruime afvaardiging zond en de elftalcommissie bijna voltallig acte de présence gaf, was het voor ieder te ruiken, dat er iets belangrijks te gebeuren viel. Even

dreigde de passen-contrôle het Lens-gezelschap noodlottig te worden. De douanier i.c. scheidsrechter wilde echter gaarne tot de rust wachten. Nog vóór het begin echter stoomde zeker iemand het Ria-hek binnen met de vereiste papieren bij zich. Waar zo'n motor al niet voor deugt?

Zonder meer kon nu de match beginnen. Ik vertelde U al, dat B. Boortman weer present was. Tevens kreeg het militaire element in Lens 3 een versterking door de opname van T. Jansen. Nog een nieuweling verdedigde voor het eerst de blauwwitte kleuren, n.l. W. Dröge.

Het begin was voor Lens 3, dat aanvankelijk de toon aangaf, doch de onregelmatige aanvallen wat slordig afwerkte. Trouwens, Ria 2 was tegen 't cadeaustelsel en vocht voor haar plaats. Haar voorhoede was de gevaarlijkste linie en waar onze links-back zich eerst moest inspelen, ontstonden voor het Lensdoel nog wel enkele precare situaties. De blauwwitten versaagden niet en toen W. Dröge, die zich ontpopte als een actieve speler, goed doorgaf aan H. Koeman, ontstond op de van Henk bekende wijze het eerste doelpunt 0—1. Nog vóór de rust wisten Dröge en weer Koeman 0—3 te produceren. Blok hield enige gevaarlijke ballen op zeer goede wijze.

Na de thee tapte Ria uit 'n ander vat. Het duurde niet lang of de stand wees 2—3. Dat werd oppassen. Lens 3 rook het gevaar en Lieshout wist zijn listige opstelling af te werken met een mooie goal 2—4.

W. Boortman loste een gloeiende kogel en de Lens-zegel nam toen vastere vormen aan. Koeman verrichtte de hattrick en kogelde het half dozijn vol 2—6, waarna Ria Blok voor de 3e maal liet vissen. 3—6.

Het einde bracht de eerste plaats!

Bepaalde zwakke plekken ontdekte ik niet bij het derde. J. v. Nooy leek mij minder sterk dan anders. B. Boortman kwam er na rust beter in, toonde toen meer durf en zal wel spoedig de oude zijn. W. Boortman moet bedenken, dat schieten voor een buitenspeler op de tweede-, voorzetten op de eerste plaats komt. W. Middelhoop spande in de achterhoede de kroon. De overigen waren ruim voldoende. De stand is:

Afdeling L.

Lens 3	4	4	0	0	8	26—9
Ria 2	5	4	0	1	8	30—15
Bl.-Zwart 3	6	4	0	2	8	33—18
Q. Steps 4	4	2	0	2	4	11—22
V.V.P. 3	2	1	0	1	2	6—7
G.D.A. 4	3	1	0	2	2	11—7

Wilhelmus 4	3	1	0	2	2	10-11
D.H.L. 4	5	1	0	4	2	18-26
R.K.R.V.V. 2	4	0	0	4	0	6-36

LENS 4.

Dat arme vierde! De Bond bedeeft onze vierde blauwwitten wel wat stiefmoederlijk. Het Lens-Bestuur stelde zich ten deze echter in verbinding met het bondsbestuur, waarbij de nadruk kon gelegd worden op de omstandigheid, dat geen enkele restrictie meer bij het vaststellen van wedstrijden voor Lens 4 in acht genomen behoeft te worden.

Alzo, vierde elftallers, binnenkort wordt ge met wedstrijden overladen! Als nu het weer maar meewerkt!

De stand ziet er als volgt uit:

Afdeling O.

Wit-Blauw 3	3	3	0	0	6	13-6
Velo 3	3	1	2	0	4	14-11
Bl.-Zwart 4	3	1	1	1	3	13-12
Vac 2	2	1	0	1	2	8-8
Lens 4	2	0	1	1	1	5-6
Rava 4	3	0	0	3	0	7-17

J. v. d. K.

Uit het Juniorenkamp

BIJ 'T GEBEIER VAN DE NIEUW-jaarsklokken en de knetter van vuurwerk heffen de mensen hun glas om elkaar een voorspoedig jaar te wensen.

In een oprecht gebed tot God smeken wij Gods zegen over ons allen af.

Men stelt zich de vraag, wat 1940 de wereld brengen zal. Vrede of een algemene oorlog? Vreugde of teleurstelling?

Het zijn steeds terugkerende vragen, wier antwoorden in het duister van de toekomst verborgen liggen. Wij weten het immers niet. Ten dele echter hebben wij, wat de tijd ons zal brengen, in eigen hand. De trouw en ijver n.l. waarmee de mens de hem opgelegde taak vervult, draagt ook in gelijke mate bij tot levensblijheid en arbeidsvreugde.

Dat geldt ook voor den jongen mens. In de meeste gevallen bestaat voor onze junioren deze taak nog uit datgene, wat de school hun oplegt als de voorbereiding tot het volle leven. De leerling, die zijn werk met zorg verricht en de lessen met de passende aandacht volgt, vindt als eerste beloning de waardering van zijn ouders en onderwijzers. Maar ook die van ons. Wij verwachten niet anders, dan dat onze jongens in het besef van hun eigen belang zich met volle aandacht en grote ijver aan hun werk zetten.

Een goed gedrag en voortdurende vlijt kenmerken een jongen van karakter.

Lenig en Snel zal het zich tot een eer rekenen, indien over een junior door de ouders en de onderwijzers kan worden getuigd: Die jongen is een flinke voetballer, maar thuis en op school ontbreekt het hem evenmin aan ijver.

Jongens, het nieuwe jaar moge voor jullie allen een zalig jaar zijn. Wij verwachten in de examentijd een lange lijst van geslaagden. En dat zij, die de school reeds verlieten, een treetje mogen opklimmen op de maatschappelijke ladder.

DE JUNIOREN-COMMISSIE.

En nu de wedstrijden.

De oogst is mager. Pluvius zorgde op 10 December voor een bedorven voetbaldag en een week later lagen de velden te rillen onder de ijzige Noord-Ooster.

DE BENJAMINNEN echter trotseerden wind en regen, en bonden tegen K.R.V.C. b de strijd aan. Wel kwamen zij met de kous op de kop thuis — zij verloren nl. met 10-1 — doch zij trokken zich daar weinig van aan. Het was trouwens geen schande tegen de sterke Rijswijkers te verliezen. De jongens van d mogen gerust bedenken, dat in de hogere elftallen veel spelers zijn, die ook keer op keer verloren, toen zij hun eerste wankele voetbalpassen maakten. Langs de weg van de geleidelijkheid wisten zij hun spel beter en doeltreffender te maken. Van je hela, hola, houdt er de moed maar in!! 3 December was wel een echte voetbaldag. Met vier elftallen in het veld wisten de junioren 6 punten te veroveren.

Alex van Deelen trok met de zijnen min Henk Kops naar Wit-Blauw en in overeenstemming met de verwachting trok Lenig en Snel er aan het langste eind door met 8-3 te winnen. Voor de rust moesten de jongens zich aanpassen aan het gladde en met plassen bedekte veld. Toch werd het voor leider en spelers een prettige wedstrijd door de goede stemming. Het spel werd mooi open gehouden en was daardoor verrassend, zoals met 4 voorwaartsen wel vaker het geval is. Lux en Huib zorgden ieder voor 4 doelpunten, althans voor de afwerking ervan, want Piet v. d. Neut vooral, maar ook anderen wisten door hun fijn, technisch spel de kansen te scheppen. De rust was met 2-1 in ons voordeel ingegaan. De sterkte van onze ploeg bleek dus wel duidelijk in de tweede helft. De stand in 't lonkt naar het kampioenschap.

V.V.P. a	7	5	1	1	11	14—6
Lens a	6	4	2	—	10	25—9
Rava a	7	5	—	2	10	18—10
V.A.C. a	5	2	2	1	6	12—8
Bl.-Zwart a	6	3	—	3	6	9—12
Q. Steps a	7	1	2	4	6	9—10
D.H.B. a	8	1	—	7	2	6—27
Wit Blauw a	4	—	1	3	1	7—19

Otto Eblé sprak zijn mannen een extra portie moed in, toen zij met slechts 10 man tegen G.D.A. b in het strijdperk moesten treden. Piet de Jongh liet het elftal in de steek en heeft dus heel wat goed te maken. Het leek wel of ieder van het tiental zich geroepen voelde zich zó in te spannen, dat hij het gemis van den aanwezige er mee zou opheffen. Het was voor den leider een genot de grote activiteit van het elftal te zien. Hij vergat er de kou door.

Vóór de rust speelde Lens met de wind in de rug. Hoefnagel zette telkens de vleugels aan het werk en Mesker en Huffel renden van je welste. De kraaienkeeper kreeg veel werk. Voor een prachtig schot van Hoefnagel moest hij zwichten en weinig later wist de Wilde hem eveneens te verschalken. Intussen poeierden Hendriks en Kroon alle gevaar uit hun buurt weg, in welk edel bedrijf v. Schendel en kleine Kees ook hun aandeel hadden.

In de tweede helft ontstond er menig gevaar voor ons doel, maar nu vooral bleek wat onze verdedigers in hun mars hadden. En telkens trokken de vier voorwaartsen er op af. Met vlot vleugelspel kwamen zij vaak voor het doel van G.D.A. Tenslotte kwam nog een mooi doelpunt. Toen v. Niel de bal zuiver aan Mesker doorgaf, stooft deze in een lange rush op doel af, gaf een kanjer en... de arbiter maakte de grootste fout van zijn leven door zo iets van buitenspel te ontdekken. Het was jammer, dat dit prachtige doelpunt nu niet telde. De jongens zwegen echter, bleven voetballen en... staan nu aan de kop. Zie maar:

Lens b	7	5	—	2	10	30—14
D.H.L. b	5	4	1	—	9	29—7
V.V.P. b	5	4	—	1	8	11—6
Valkeniers b	6	3	2	1	8	15—12
V.A.C. b	6	2	1	3	5	8—15
G.D.A. b	6	1	2	3	4	17—22
Quick St. b	5	1	1	3	3	13—11
Wit Blauw b	6	—	2	4	2	7—36
Gr. Floris a	3	—	1	2	1	7—12
St. Michael a	1	—	—	1	0	2—4

Jan Roozenburg volgde zijn grote broers goed na en voerde zijn elftal ook ter overwinning.

Deze keer werd Vac c aan het spit gebraden. Met 51 doelpunten tekent de voorhoede zijn kunnen en de 5 tegengoals vertellen iets over Hillenaar en zijn backs. De halflinie heeft aan beide zijden aandeel. Dat mes snijdt aan twee kanten.

10—0 is een grote uitslag, maar vergeten we niet, dat de Vac-keeper niet uit het juiste hout bleek gesneden te zijn, terwijl Wim daarentegen enige fraaie safes verzichtte. Koos Walsteyn, die Bierhuizen verving, deed dapper mee in de voor hem vreemde omgeving. Dit verbaast ons niet; gezien de goede sfeer, die ook in het c-elftal kenmerkend is. Bewaart deze stemming, jongens. In zware wedstrijden kan dat de beslissende factor zijn. Wat zeggen jullie van dit lijstje?

Lens c	7	6	—	1	12	51—5
D.H.L. d	5	5	—	—	10	17—4
Valkeniers e	7	4	1	2	9	20—16
V.A.C. c	4	2	1	1	5	9—13
Quick St. e	5	2	—	3	4	5—15
R.K.R.V.V. b	6	1	1	4	3	7—24
R.I.A. b	5	—	1	4	1	4—12
S.T.P. b	5	—	—	5	0	4—28

Tonny ten Dam moest tegen Quick Steps f drie keer vissen, waar Riny v. d. Elshout slechts 1 tegenpuntje tegenover kon plaatsen. Al spoedig bleek, dat onze lichte voorhoede niet tegen de Q. St. verdediging op kon. Jan Walsteyn deed wel aardige dingen, doch schoot meestal naast. De rest van de voorhoede was wat erg bang om succes te kunnen hebben. In de halflinie speelde Frans een zeer goede partij. De backs v. Beek en Bom verdienen een pluim om hun goede, nuttige spel.

Wanneer volgt weer eens een overwinning? Er kunnen nog puntjes bij, zoals in de stand blijkt.

K.R.V.C. b	9	8	1	—	17	34—13
V.V.P. e	6	4	—	2	8	17—12
G.D.S. c	8	4	—	4	8	12—10
D.H.B. d	8	3	1	4	7	17—21
Valkeniers f	6	3	—	3	6	17—15
Quick St. f	5	2	1	2	5	12—9
R.K.R.V.V. c	7	1	1	5	3	8—18
Lens d	7	1	—	6	2	7—26

R u i l n u m m e r s

In dank ontvangen de clubbladen van D.H.L., Activitas, De Jagers, Vac.

Klachten over het niet-ontvangen van de Lens-revue richt men aan het redactie-adres.

De Lens-Review

CLUB ORGAAN VAN DE HAAGSE R. K. SPORTVERENIGING

„LENIG EN SNEL”

OPGERICHT 18 DECEMBER 1920

TERREINEN: SPORTPARK OCKENBURGH; EINDE LAAN VAN MEERDERVOORT

REDACTIE: P. JUFFERMANS, C. HALLEEN, JAC. VAN DER KLEY

REDACTIE-ADRES: AMANDELSTRAAT 51 - DEN HAAG

Jaargang 1939-1940

Februari

No. 4

VAN DE REDACTIE

IN EEN WERELD, WAARIN MEN 's morgens bij het ontwaken zich wel de vraag mag stellen of ons goede vaderland nog steeds vriendschappelijke verhoudingen heeft met de nabuurlanden of wel ineens „vijand” geworden is, in een wereld, die bombardementen en torpederingen als heldendaden verheerlijkt en in oorlog en vernietiging zijn heil meent te vinden, in zo'n wereld is het een zegen, dat er nog zo tallozen zijn, die door het gebed, door hun zuivere levenswijze of door een krachtig vermanend woord niet ophouden het oorlogsgeweld te bezweren en gestadig bouwen aan een toekomstige, een rechtvaardige vrede.

Waar men ook komt en met anderen een praatje aanknoopt, in de trein of de tram, bij het werk, op de straat en in winkels, overal bemerkt men, dat de mensen ondanks een zeker optimisme, toch niet zo heel gerust zijn over wat ons in 1940 zou kunnen overkomen. En vaak hoort men dan de opmerking: nou enfin, we zullen het maar afwachten, we kunnen er toch niets aan doen. Eigenaardig is het dit ook te vernemen uit de mond van mensen, die toch voor geen kleintje vervaard zijn, van mensen die anders dóór dik en dun gaan om hun doel te bereiken. Wij kunnen er niets aan doen, zeggen ze. Maar dat is niet waar. Zij vergissen zich. Zij kunnen er wel wat aan doen. En wij eveneens. Ieder van ons kan zijn steentje bijdragen om de wereld een tikje beter te maken, ja om de hele wereldorde (lees: wanorde) totaal om te zetten.

Een huisgezin, waar de ouders en de kinderen de goede orde trachten te bewaren, waar wederzijdse verdraagzaamheid heerst, is een goed gezin, waar men gaarne een bezoek brengt. De gezinsleden zullen zich echter

moeten inspannen en meermalen hun eigen inzichten moeten „wegcijferen” om botsingen te vermijden. Door iedere opoffering van „eigen willetje” wordt de sfeer in huis-behaaglijker.

Men mene nu niet, dat het in het grote huishouden, dat de wereld heet, zo veel anders is. Ook daar scheidt men zich een aangename situatie, als men iets voor anderen te missen heeft, als men voor anderen bidt, als men voor anderen offert, als men voor anderen oprecht vriendelijk is.

Men moet de gedachte van zich afschudden; dat men niets zou kunnen om mee de wereld te redden. Men late in zichzelf vaardig worden de geest van De Bond zonder Naam, dat is de geest van onderlinge liefde, waarvan men niemand uitsluit. Dat is ridderlijk, dat is fair, dat is sportief, dat is vooral christelijk.

Wij hebben zoveel bewondering voor den dappere, die eigen leven waagt om dat van een ander te redden. Terecht wordt zo'n held gehuldigd, nog vaker helaas vergeten. Wij prijzen hem, omdat hij goed deed.

Welnu, zo ooit, dan is het nu de tijd om zijn voorbeeld te volgen. Er is een drenkeling, de wereld. Werpen wij hem onze offers toe. Zij zijn de reddingsboei om hem op het veilige droge te krijgen. Er staat iemand in vlammen, de wereld. Blussen wij het vuur met de stroom van onze naastenliefde.

Maak u zelf beter. Zo wordt de wereld het ook.

REDACTIE.

O F F I C I È E L

1 Secretariaat: J. v. Venrooy, v. Mierisstraat 51.

2 Girorekening no. 336711 op naam van

den Penningmeester van Lenig en Snel, Okernootstraat 12, Den Haag.

De penningmeester verzoekt met nadruk de contributie bij eerste aanbieding te voldoen. Vooral bij de huidige gesteldheid van de straten is het niet aangenaam nog eens terug te moeten komen.

3. **Nieuwe Leden:**

130. C. v. d. Ben, 21-12-'25, Bennekomstraat 119.

4. **Nieuwe donateurs:**

152. Dhr. C. v. Kempen, Eerbeeklaan 40.

153. Dhr. W. G. J. Bergen Henegouwen, Voorstraat 90 B, Poeldijk.

Van den Voorzitter

NU IK DOOR OMSTANDIGHEDEN: ziekte mijnerzijds, en de vorstperiode, waardoor diverse achtereenvolgende Zondagen voetballoos zijn verstreken, het zo hoognodige contact met onze L. en S.-mensen mis, wil ik van de mij geboden gelegenheid, n.l. „de Lens-revue" dankbaar gebruik maken, om dit contact in stand te houden, in het vertrouwen dat onze L. en S.-ers mijn woorden als steeds welwillend zullen beluisteren.

Op de eerste plaats dan een welgemeend dankwoord aan de velen, die mij persoonlijk zowel als L. en S. hun beste wensen deden toekomen bij de wisseling des jaars.

Na een zeer pijnlijke ziekteperiode waren deze wensen mij thans bijzonder, welkom. De meeste waren vergezeld van de beste verwachtingen voor onze vereniging.

Het zijn juist deze uitgesproken of liever deze neergeschreven verwachtingen, die mij aanleiding geven hierbij even stil te staan.

Bij het nalezen der diverse wensen voor ons dierbaar L. en S. rees bij mij onwillekeurig de vraag of wij, L. en S.-ers, ons zelf wel bewust zijn, dat wij naast God het in vervulling gaan onzer wensen voor een overgroot deel zelf in handen hebben: Zijn wij er ons wel van bewust, dat ons huidige Bestuur en de diverse Commissies niets nalaten om de bloei onzer vereniging zo hoog mogelijk op te voeren en zich hiervoor meer-malen persoonlijke offers getroosten, welke verre boven de waardering van hun werkzaamheden uitgaan? Het is geenszins mijn bedoeling hier ons Bestuur te bewieroken. Toch meen ik de activiteit van dit College eens extra onder de aandacht te moeten brengen

van die L. en S.-leden, die alles wel geloven en direct klaar zijn met hun dikwijls zeer verkeerde critiek, doch zelf er niet het minste voor over hebben, iets in het belang van hun vereniging te doen.

Ik denk hierbij slechts aan terreinverzorging, netten ophangen en afhalen, clubavonden bezoeken, deelname aan trainingsoefeningen etc. Laten wij in 1940 hier eens heel bijzonder aan denken en breken met die Jan-Salie-geest. Handen uit de mouwen, allen cendrachtig als één man achter het Bestuur, opdat in 1940 — ons Jubeljaar — onze wensen t.o.v. Lens in vervulling mogen gaan en allen zonder uitzondering bij de viering van ons 20-JARIG BESTAAN met trots kunnen zeggen: Ook wij hebben aan het behaalde succes naar behoren medegewerkt. Zodoende verzamelen wij van nu af aan reeds bijdragen voor de viering van het 20-jarig bestaan onzer Vereniging. Hoewel dit vierde lustrum nog geen positief punt van bespreking in het Bestuur heeft uitgemaakt, geloof ik toch, dat er voldoende termen aanwezig zijn, om dit feest, naargelang de tijdsomstandigheden zulks veroorloven, op gepaste wijze te vieren. Ongetwijfeld zullen U binnen afzienbare tijd de nodige mededelingen hieromtrent worden gedaan. Ik zou echter nu al reeds een beroep willen doen op de oud-Lensleden, wier namen ik tijdens mijn Voorzitterschap reeds zoveel malen heb horen noemen, die hun oude Vereniging zeer zeker nog een warm hart toedragen en hen bij deze gelegenheid willen verzoeken: komt bij ons, gij zijt welkom. Zet Uw bescheidenheid aan de kant, wij stellen er prijs op, dat wij het pionierswerk van U, MET U in ons midden mogen herdenken. Uw aanwezigheid zal onze vreugde verhogen, Uw wegblijven zou onze feestvreugde storen. U hoort bij ons. Jammer genoeg ben ik geen held in het onthouden van namen, anders zou ik ze hier achter elkander noemen. Maar misschien wil onze oude trouwe Sammelenaar me tegelijkertijd wel hierin bijstaan. Ik ben er zeker van, dat hij er zo wel een paar dozijn kan opnoemen, die minstens lid van de feestcommissie moeten zijn; doch zoals gezegd, we komen hierop nog nader terug.

Rest me nog aan onze Donateurs en Donatrices en allen die onze Vereniging in 1939 hun steun, in welke vorm ook, hebben verleend, mijn welgemeende dank te betuigen, in het volle vertrouwen, dat Lenig en Snel ook in 1940 die zeer gewaardeerde hulp wederom mag blijven genieten.

J. W. DUBOIS, Voorzitter.

Spelers en Scheidsrechters

ONDER DEZE TITEL ONTVINGEN wij op ons verzoek van de hand van den heer F. J. van Veen een inleidend woord tot de komende spelregelavond, die op 20 Februari a.s. voor onze senioren wordt gehouden.

Wij hechten voor het voetbalspel een grote waarde aan een juiste en uitgebreide kennis van de spelregels.

De heer van Veen, die ter zake kundig en bovendien een aangenaam causeur is, verklaarde zich gaarne bereid de leemte in de theoretische kennis van ons spel wat aan te vullen.

Wij laten nu den heer van Veen aan het woord:

„Bij het spelen van onze voetbalwedstrijden is een goed contact tussen den scheidsrechter en de spelers niet te ontberen voor een prettig verloop van de wedstrijd. Ruitelijk moeten wij erkennen, dat in de practijk dikwijls aan het goede contact zowel als aan het prettige verloop iets hapert. Waar is de oorzaak hiervan te vinden?

Deze vraag is m.i. heel eenvoudig op te lossen. Bij de spelers bestaat veel te weinig kennis van de regels, ja zelfs bij de elftallen van de 1ste klasse ontbreekt de meest elementaire kennis van de spelregels.

Van het L. en S. Bestuur acht ik het daarom lofwaardig iemand uit te nodigen de spelers meer spelregelkennis bij te brengen.

Ondergetekende hoopt op Dinsdag 20 Februari over bedoeld onderwerp, verduidelijkt met projectie-plaatjes, te komen spreken. Ik hoop een grote schare leden van Lenig en Snel te ontmoeten, opdat en vóór de club en vóór de spelers individueel, in de toekomst het nut van deze spelregelavond duidelijk moge blijken.

Amsterdam.

F. J. VAN VEEN.

Varia

HET BESTUUR ONTVING NOG de zeer gewaardeerde nieuwjaarswensen van Bep Janssen en echtgenote, Philip de Heer en echtgenote, Jan Janssen en echtgenote, Henk v. Rijn, Aad Koppelle, Ben Waslander, Kees Hattink, Wim Hillenaar en H. S. V. W.

Kees Suÿckerbuyck stuurde van uit zijn mobilisatie-bestemming ergens langs de Waal een Kerstgroet, die slechts wat laat in ons bezit kwam. Met heimwee denkt hij aan Lens, waarvan hij zo trouw de Revue en het weekbericht ontvangt. Met de opwekking veel voor de vrede te bidden, besluit Kees zijn schrijven.

Henk van Rijn koos de sneeuw- en ijsperiode om onder de wol te kruipen. Wees wijzer, Henk, bind liever je schaatsen onder!

De heer Wolfraad meldt ons, dat zijn schrijfmachine-handel verplaatst werd naar Prinsegracht 70. (Zie de advertentie op de achterpagina).

Meheer de Veurzitter

BRRRRR! IK LOOP IEDERE DAG TERILLen langs de beijde of besneeuwde straten van onze mooie, maar nu in Januari stijf bevroren stad.

Over voetballen denk ik niet eens meer. Een mens zou haast vergeten of een bal rond of vierkant is. Gelukkige ball lekker in het vet ligt het lieve ding nu zijn winterslaap te slapen, net als onze militairen; ergens in Nederland. Ergens ja, vergeten door de ondankbare voetballerswereld.

Die is er deze maand op uitgetrokken met schaats of slede om Koning Thialf te huldigen. Menige Lensman- en vrouw wagen een baantje op de gladde ijzers.

Bent U ook al aan het zwieren geweest, meheer de Veurzitter? Ik ging in mijn jonge jaren naar Vlaardingen om moppen te kopen voor mijn moeder. Mijn moeder zei dan: „Jongen, blijf thuis, die moppen kun je bij den bakker vlak om de hoek ook kopen”. Maar neen, Sammelaar trok naar de Moerweg, bond er de schaatsen onder en kriskraste naar Vlaardingen. Thuis gekomen met een gloeiend hoofd en moede benen, heette het: „En Sampie, waar zijn je moppen?” „Hier, moeder!” en Sammelaartje wreef eens over zijn buik, waarheen de moppen onderweg een voor een verhuisd waren.

Of ik trok naar Gouda langs een allerongelukkigste ijsweg om voor mijn vader een pijp te kopen. Om hem veilig te bewaren, stak ik hem in mijn zak. Zo in de hand houden, zoals je dat op foto's wel ziet, vertrouwde ik niet. 's-Avonds thuis kwam de pijp te voorschijn..... in gruzelementen!

Neen, heel fortuinlijk was ik niet met mijn ijsboodschappen. Maar ik beleefde heerlijke dagen. Dat is voor een ondernemend man als Sammeljaar nu eenmaal is, toch heel wat anders dan het meekrioelen met duizend anderen op een bevroren regenplas. Gelukkig ben ik op al mijn tochten nog nooit verdronken. Anders kon ik me nu niet noemen uw ouwe trouwe

SAMMELAAR.

Mijn steentje

ALS DE REDACTEUR KOMT Vragen, je verzoekt iets „bij te dragen“, als je steeds opnieuw moet schrijven, daarbij actueel wil blijven, wanneer je constructief wil bouwen, de Lensers 't goede voor wil houden, dan dien je naast wat fantasie een „bron“ te hebben voor copie! Ik ben mijn licht toen op gaan steken, met die en gene eens gaan spreken en wat ik daarbij mocht ervaren, wil ik hier even gaan verklaren. En 't zij ook maar meteen vermeld: ik stond zo nu en dan versted, nu mij eens duidelijk ging blijken, wat er zo allemaal komt kijken in een vereniging van formaat, van 't plan waarop ons Lens nu staat!

Ik heb den voorzitter gesproken even in de gauwigheid. 'k Geloof dat hij het razend druk heeft, want hij had maar weinig tijd. Hij sprak mij van „Belangen-zaken“, Ockenburgh, Heer Wesseling; telefoontjes met de Stichting en nog duizend en één ding.....

'k Heb den „Sic“ voorbij zien rijden ergens in de Appelstraat. 'k Geloof dat hij het razend druk heeft, hij was tenminste erg laat. Hij sprak van vergaderingen, cor'spondentie, weekbericht; elftalzaken en notulen. Ik duidelde, mijn hoofd werd licht.....

De penningman kwam op visite met z'n knipkaart en zijn tang. 'k Geloof dat hij het razend druk heeft, die heeft bepaald een „doktersgang“. Beiden komen op VISITE, hebben reuze weinig tijd. Maar je raakt naast koek en koffie ook je centen aan hen kwijt!

'k Zag den redacteur nog lopen, grote pakken in zijn arm. 'k Geloof dat hij het razend druk heeft, hij transpiréerde; had het warm.

Hij sprak van adressen-schrijven, juniorzaken en dies meer; revue-bezorging en bespreking en copie-gecorrigeer!

'k Heb een militair gesproken even tussen twee appels. 'k Geloof dat hij het razend druk had, hij was tenminste knap rebèls. 't Was er een met van die strepen, eens een steunpilaar van Lens; nu een steunpunt van het leger in ons Nederland, ergens!

'k Zag den trainer ook nog fietsen, 'k reed een eindje met hem op. 'k Geloof dat hij het razend druk heeft, die heeft heel wat aan zijn kop. Hij had het over indoor-training, concentratie en tactiek; heel veel zorg, geen medewerking van 't betrokken Lenspubliek!

'k Heb de P. en P. gesproken: een en al activiteit. 'k Geloof dat die het razend druk heeft, crisis-narigheid ten spijt. 'k Hoorde iets van een soireetje bij gebrek aan voetbalsport; grootse plannen rond December als ons Lens dan twintig wordt!

En 's avonds in een rustig uurtje lekker warm bij de haard overdacht ik hoe een „baantje“ toch nog heel veel zorgen baart. Hoe bestuur, commissieleden, week aan week en dag aan dag al hun vrije tijd besteden voor de glorie onzer vlag. Hoe hun arbeid, hun prestatie soms nog wordt becriteiseerd; hoe ondankbaar men kan wezen; 't verleden heeft het vaak geleerd!

En wij, Lensers langs het lijntje, begrepen wij wel goed onz' plicht? Hielpen wij hen naar vermogen, waardoor hun taak wat werd verlicht? Bleven wij niet in gebreke, drong het wel goed tot ons door, dat wij „samen moeten werken“? Daar zijn wij „verenigd“ voor! Bléven wensen dikwerf wensen, onbereikbaar, onvervuld door gebrek aan medewerking, ja, misschien door onze schuld?

Nu een nieuw jaar is begonnen, 'n lustrumjaar voor L. en S., nu al bijna twintig jaren onze club staat op de bres voor de R.K. Sportbelangen, voor een prachtig ideaal, willen wij niet achterblijven, bieden we samen, allemaal, een lustrumgave, een cadeautje als passend feestgeschenk dus aan. 't Zijn: VRIENDSCHAP, STEUN, maar boven alles TROUW aan de blauwwitte vaan!

JAN KNUT.

Van over Zee

BIJNA GELIJKERTIJD ONTVINGEN
 wij een brief van Paul van Boheemen
 en een van Joost Bon. Deze keer is
 de buitenlandse post wel bijzonder welkom.
 We beleefden immers louter voetballoze
 Zondagen. Dat is wel geen ramp, maar het
 bemoeilijkt het werk van de redactie.
 Wij geven eerst het woord aan Paul van
 Boheemen. Ja, Joost, de ouderdom gaat voor.

Luchtpost.

Sanghyang Damar, 20-12-'39.

Daar zit ik weer achter mijn schrijftafel om
 te trachten een krabbel te krabbelen voor de
 Lensrevuë. De achterkant van mijn penhou-
 der heb ik al uitgerafeld, diepe rimpels
 plooiën mijn voorhoofd en toch, ondanks dit
 alles wil het maar niet vlotten.

Toen ik een dezer dagen de Lensrevue ont-
 ving, was het als een aanklacht, dat ik weer
 een maand overgeslagen had met schrijven,
 te meer daar de revue hier in mijn „hermi-
 tage" een welkome afleiding is. Peccavi en ik
 beloof beterschap.

Zoals zovele Lensers heb ik hier in Indië
 ook een mobilisatie-oproep gekregen en heb
 ik 4 weken het Vaderland gediend. Ik moest
 me met spoed begeven naar Meester Cornelis
 en daar ben ik van huis- en tuin-infanterist
 gebombardeerd tot paardengeleider.

Deze titel zegt het reeds, mij werd dan een
 paard toevertrouwd, dat ik moest verzorgen:
 wassen, borstelen, boenen en... waarmee ik
 moest rondstappen. Vooral dit laatste be-
 zorgde me grijze haren. Het „beesie" vond
 het blijkbaar niet leuk netjes in het gelid
 te lopen. Of ik hem nu al vertelde, dat een
 extra stuk brood zijn beloning zou zijn, als
 hij braaf mee ging, het lukte niet en zo kon
 het gebeuren, dat milicieu van Boheemen,
 stamboeknummer 162814 door Meester Cor-
 nelis holde, achter zijn paard aan.

Na 4 weken „wendt rechts, wéndt links, voor
 de bedden" mocht ik weer naar huis. Eerst
 afpresenteren. Ik voelde me heel wat lekker-
 der, toen ik in mijn hotel het groen mocht
 verwisselen met mijn burgerpakean.

Kom, laat ik uit mijn pen klauteren, maar
 niet voordat ik de Lensfamilie een Zalig en
 voorspoedig 1940 heb toegewenst.

PAUL VAN BOHEEMEN.

En nu is de beurt aan onzen besten vriend
 Joost. Wij hopen ook hem nog dikwijls in de
 Lensrevue te ontmoeten.

Ponta Grossa, 2-12-'39.

Amgos, Snros, Snres,

't Toeval schijnt met mij, maar vooral toch
 met mijn brieven hebben willen spelen, want
 van mijnheer Juffermans vernam ik, dat al
 mijn brieven zijn weggeraakt. Maar nu ik in
 de stad Ponta Grossa woon, zal 't wel beter
 gaan. De brieven, die ik van uit Castro naar
 L. en S. geschreven heb, zijn ook geen van
 alle aangekomen en evenzo de brieven aan
 mijn vriend en familie. De postbeambte in
 Castro haalt de ongebruikte postzegels van
 de brieven af en gebruikt ze zelf, terwijl de
 brieven in de prullemand gaan.

Soit.

Nu 't voetballen.

De voetbalsport bezit in Brazilië wel een
 zeer grote populariteit, maar de voornaamste
 sport hier in Brasil zijn en blijven de paar-
 denrennen. In 't nationale elftal van Brasil
 zitten enkele negers, één of twee blanken en
 de rest zijn halfbloeden: 't Zijn stuk voor
 stuk geweldig brede en zware kerels. 't Spel
 is ook zéér fors. De voetbalvelden in de
 grote steden, zoals São Paulo, Rio de Janeiro,
 etc. etc. zijn natuurlijk goed, maar hier in
 Paraná zijn de meeste van hard zand, die dit
 tegen hebben, dat ze bij regen zeer modde-
 rig zijn en bij droog weer zo hard als een
 bikkell, of zo mogelijk nog harder. Vóór heb-
 ben ze echter... niets. De Brazilianen spelen
 buitengewoon snel, doch zéér kort. Bij een
 aanval loopt alles mee naar voren, op den
 keeper en een der backs na. Het spel is vrij
 ruw. Bijv. voor pootje haken wordt niet ge-
 floten, voor duwen met de arm of hand net
 zo min. Doch bij hands en buitenspel wordt
 zeer sportief gehandeld. De scheidsrechter
 fluit vaak niet eens. De schuldige legt on-
 middellijk de bal neer en de freekick of wat
 het dan ook moge zijn, wordt genomen zon-
 zonder enig gemopper van de spelers.

Het publiek leeft hier helemaal met het spel
 mee. Ook hier staan de beste stuurlui aan
 wal. Vaak ontstaan er vechtpartijtjes door
 meningsverschillen, waaraan een stuk of 20
 à 30 voetbal-enthousiasten mee doen. Dat is
 het warme bloed. De afgod der Braziliaanse
 jeugd is Leonidas. Die wordt beschouwd als
 de beste Zuid-Amerikaanse voetballer. In
 zeer vele sigarettendoosjes zitten plaatjes van
 Leonidas. Alleen van Leonidas en niet van
 andere spelers. Ook zitten er hier in som-
 mige merken situatie-plaatjes, bijv. hoe de
 eerste goal van Brasil tegen Bolivia gemaakt
 werd.

Een grote gebeurtenis is altijd de voetbal-

wedstrijd tussen de Paulista's en de Carioca's. Paulista's is de naam van de inwoners van Sao Paulo en de Cariscas van Rio de Janeiro. Dat heeft voor de Brazilianen een zeer grote betekenis, omdat die clubs tegenover elkaar staan als water en vuur. De laatste keer heeft Sao Paulo gewonnen met 1-0. Nu zal ik maar eens ophouden, want ik denk, dat ik lang genoeg bezig ben geweest.

Atélogo.

Tot ziens,

J. BON.

BOUWFONDS

10e VERANTWOORDING.

MAANDELIJKE BIJDRAGE AD 25 cent ontvangen van: W. v. B., P. D., C. H., A. v. d. K., J. v. d. K. C. M., J. v. V., J. v. W., P. J., J. B., W. H., R. R., C. D., A. W., Ad. H., Th. de J., H. v. L., C. B., H. A., H. J., P. M., Sammlaar, Jan Knut.

samen f 5.75

Idem ad 20 cent van :

Fam. v. d. K., N. Z., J. A., A. B.,

W. v. L. 1.-

Idem ad 10 cent van :

H v. R., A. B., C. N., Mevr. S. 0.40

Idem ad 35 cent van :

C. H., L. U. 0.70

Idem ad 50 cent van :

J. D. 0.50

Bijdrage ineens van P. de M. 0.25

8.60

Reeds verantwoord

118.17

Totaal 126.77

Ondanks de prachtige medewerking van de leden zullen wij het bij de stichting van het Bouwfonds gestelde doel nl.: Op naar de f 300.— niet kunnen halen. Laten wij echter deze laatste maanden ALLEN nog eens extra ons best doen, zodat wij toch zeker de f 200.— zullen bereiken. En dat kan, mits ALLEN meedoen. Afgesproken?

V. B.

Ruilnummers

In dank ontvangen de clubbladen van R.K. R.V.V., De Jagers. Activitas, Ria.

Ode aan Wim Huysmans

Wijze: Prikkeldraad.

WIMPIE HUYSMANS HEEFT een doel met prikkeldraad. Blijf maar thuis... prikkeldraad!

En hij stopt er alle ballen heel kordaat,
Geeft nooit thuis... prikkeldraad!
En al mikt de tegenstander nog zo goed,
Je moet eens zien hoe Wim zijn werk
safe en keurig doet.
Hoera voor Wim, die het keeperswerk
wel verstaat.
't Is daar niet pluis... prikkeldraad!

TROUBADOUR.

Van doel tot doel

NEEN, MIJNHEER v. d. K., VOETbal of geen voetbal, U maakt de rubriek „Van doel tot doel“, óók in het Februari-nummer!

Of ondergetekend al wees op het feit, dat hij van doel tot doel slechts een bevroren, deels met een ijslaag bedekte massa vond, er hielp geen lieve moeder aan. De redactie was onvermurwbaar, want... de revue moest uit. Zij was het dus, die mij dwong onder dreiging van inhouding mijner honorering, in dit nummer de Lens-hersens te vervelen met beschouwingen over het spel met de bal.

Er is moed voor nodig om in deze hausseperiode van sneeuw en ijs je pen te hanteren en te verhalen van een 1e bedrijf en een 2e bedrijf, die tezamen met de rust een match vormen.

De thermometer jaagt onweerstaanbaar naar vorst. Alles op dit ondermaanse ademt kou... Zelfs onze kranige landsverdedigers alias gemobiliseerden verbergen hun tere oortjes achter de bekende oorkleppen en zijn een levende propaganda voor het comité „Breit allen mee“. M'n doorlopers — made in Canada — die, na een paar uren ingespannen zwieren in het rijk van Thialf, welverdiende rust genieten, vormen een aanklacht tegen het brutale voornemen van hun baas, hen straal te negeren in ruil voor wat onnozel bal-spielerei.

Maar ja... de revue moet immers uit!

Zo zit ik, als slachtoffer van mijn plicht, letterlijk en figuurlijk met de handen in het haar.

Met wintertenen en tintelende vingers, zonder inspiratie...

Denkt U zich, geachte lezer en lezeres, de situatie even in. Boven mij de glinsterende ijspegels aan de dakgoot, vóór mij een spiegelgladde baan met lustige schaatsenrijders en — niet te vergeten — -sters.

't Is om wanhopig te worden!

Deze entourage moet me inspireren tot een gedachten-concentratie op de uit-de-tijd-se voetballerij.

Van tegenstellingen gesproken...

Een licht gloort, zij het een kaarsenpitje. De eerste blauw-witten reiken mij de hand. Zij zijn het, die vol erbarmen met een ongelukkigen amateur-pennelikker, de stof leveren voor het scenario, dat ik U in onderstaande regelen ga ophangen.. indien althans voormelde redactie, waarover ik U boven een boekje opendeed, het der Lens-revue waardig keurt. (De redactie is niet zo kwaad, als de geachte inzender doet voorkomen. Red.)

Titel: Graaf Willem II 1—Lenig en Snel 1.

Scenario: v. d. K. (met hoofdletter).

Impressario: de Eco (eveneens met hoofdletter).

Beschermvrouwe: de redactie (met kleine letter).

Tijd: ver terug in de middeleeuwen, op zekere Zondagmiddag, om 2 uur of zo.

Plaats: Roggewoning, tussen Den Haag en Den Helder.

Aard van het spel: vriendschappelijk.

Kampleider: de Scheidsrechter (s.v.p. met hoofdletter).

(Let op, boeren, burgers, buitenlui en soldaten, het spel gaat beginnen!)

Voorspel.

Bij tweeën zoekt trainer Halleen met veldkijker Roggewonings omliggende landouwen af, op zoek naar de volgelingen van d'edelen Graaf Willem den Tweede, die zich daarmee à priori plaatsen in een defensieve positie. Op het signaal: „ze liggen an te komen” geeft de Lens-instructeur de laatste wenken aan de blauw-witte horde, die na het binnendruppelen van de groenzwarte vijand, zich in slagorde stelt.

Dan gaat men op zoek naar een kamprechter. De aanwezige bestuurders van beide

partijen betwisten (sic) elkaar de hoge eer. Graaf Willem wint dit duel en een bestuurslid dierzelfde vereniging ontfermt zich over het kleine, maar belangrijke object, dat de naam van fluit draagt.

Graaf Willem blijkt de ballen gemobiliseerd te hebben. Slechts één bruin monster is van den zuinigen terreincommissaris los te krijgen. (Let op, nu vangt het spel heus aan!)

1e Bedrijf.

Lens heeft 'n invallers-middenmoot: Ru Roodenrijs - J. Hoppenbrouwers - G. Scholten. De groenzwarten tellen óók enige reserves. Desondanks is hun blauwe bloed het eerst op temperatuur, zodat Huysmans, die met blote handen kept, dra een voltrefeer incasseren moet. Nu verdwijnt de kou ook uit de tenen van onze Lens-vrienden, de bal richt zich meermalen van man tot man en spoedig doet een blauw-witte been-granaat de kansen keren.

(Intermezzo 1: de kamprechter haalt een pomp en pompt...).

Partijen vervolgen dan lustig. De blauw-witten schieten meer rake kogels dan de Roggewoning-bewoners (wat een mond vol).

(Intermezzo 2: De bal zoekt het water op. Het tweede leer komt binnen de lijnen).

Het scherm valt voor de eerste maal. De stand is 4—2 voor Lens.

In de rust profiteert Blauw-wit van de prachtige vinding van den buffetchef en drinkt chocomel. Leo verzekert zich de rechten op het schaars aanwezige water, dat de vorst niet verdragen kon.

2e Bedrijf.

De blauw-witten gaan „long” spelen. Graaf Willem's bent verdedigt stug, maar drie Lensgoals suizen in hun heiligdom. Lat en palen stoppen de andere. De eindstand luidt 4—7.

Bij de tegenpartij zijn de keeper en Diesfeldt de uitblinkers. In de Lens-formatie blinkt Roemers áchter, de buitenspelers blinken vóór. Van de reserve-ruggegraat is Ru het best; J. Hoppenbrouwers werkt hard, maar dient zijn tactische taak als spil te vervolmaken; Scholten is meermalen een dwaallicht en moet meer aan zijn plaats verankerd zijn. De blauw-witte keeper hoede zich voor voetenwerk.

De gehele Lens-ploeg stelle zich na de ijtijd in op zijn uitstekende buitenspelers, die nu

verwaarloosd en als stiefzoons behandeld worden. Het ge-tik-tak verdwijne! Vlugge verrassende aanvallen over de vleugels zijn onze sterkste wapenen!

Naspel.

„En queue" doopt na het gevecht ieder een schoon handdoekpuntje in de gamelle water, tot grote teleurstelling van Leo. Hij besluit z'n hupse stelten te reinigen met natuurlijk bronwater (merk: cider). De geschiedenis laat mij in het onzekere, of de inwerking van dit vocht op de huid van Leo's onderdanen debet is aan het feit, dat plotseling de rechterhiel ondeugend uit de sok naar buiten pulde! Een stuk leukoplast voegde de beide weerbarstige grenzen van het gat weer bijeen en Lens' rechtsbinnen ging keurig naar huis. Nu ja, men smoesde nog wat, nietwaar... over Neerlands fabrikaat en zo, doch een in de Residentie bekende firma trof gelukkig geen schuld.

Naschrift.

Ik verhaalde U van een groots gebeuren. M'n taak is gereed. Het ijs wenkt... Op de „vleugelen" mijner Canadezen zweef ik voort. En vergeet het voetbal!
Excusez-moi.

J. v. d. K.

Uit het Juniorenkamp

HET WAS EEN GOED IDEE OM de dartele juniorenschaar weer eens bij elkaar te trommelen. Je zou immers elkaar vergeten, nu de winter zoveel weken reeds de voetbalvelden stijf bevroren houdt.

Om kwart over zeven kwamen op 19 Januari de eerste jongelui de Elandstraat in glijden met half bevroren neuzen en tintelende tenen. 15 graden onder nul zou doen vermoeden, dat slechts weinigen aanwezig zouden zijn. Maar dan had men toch verkeerd gedacht. De Lens-jongelui zijn uit een ander hout gesneden. Wij telden 32 junioren, van wie er een uit Loosduinen en een ander uit het uiterste Noorden van de stad een lange reis moesten maken. Bravo, Tonny ten Dam! Bravo, Jan Copray! Ook voor vele anderen was het een koude reis.

Wij kwamen echter niet van een koude kermis thuis. Daar had de kapelaan in samenwerking met het bestuur wel voor gezorgd.

Het begin dan was voor de spelregels, nadat eerst de bijeenkomst met de groet van de Christenen was geopend. Het was voor den spreker, den heer Muusers, niet prettig, dat hij zo plotseling voor de taak werd gesteld ons wat over de regels te vertellen. 24 uren voor de aanvang van onze avond wist hij nog van niets. Dat hij toch bereid was in die barkoude winteravond voor ons de reis van en later weer naar Stompwijk te maken, was wel een applausje waard. Ook de heer Prins, de man bij de lantaarn, deelt in onze waardering.

De plaatjes waren duidelijk en behoeften vaak nauwelijks te worden uitgelegd. Ook de komische zijde ontbrak niet, bijv. bij het plaatje met de handen als kolenschoppen en dat waar de tegenstander een klap krijgt. Die was niet mis, zeg.

De pauze werd gevuld door de jongens met was geroezemoes en hun magen met een reep en warme limonade. Eigenaardig, er was er niet één, die niets beliefde! Een paar jongens vergisten zich lelijk. Laten wij daar maar gauw overheenstappen, want zoiets strekt ons niet tot eer... Wij vergeten het graag.

Kapelaan E. Stolwijk sprak dan eerst over de Internationale Bidweek en spoorde ons aan, krachtig mee te doen aan die grote actie om tot eenheid in het geloven te geraken. De H. Mis en de H. Communie zijn de juiste middelen om tot de algemene intenties te helpen. Vervolgens deed de spreker duidelijk uitkomen, dat de moed en de durf, die wij in het dappere Finland zo bewonderen en die ook zozeer de kenmerken waren van mensen als Pater Damiaan, die zijn leven en zijn krachten gaf voor de ellendige melaatsen van Molokai, dat die moed en durf ook in ons moeten leven in onze strijd voor het katholiek geloof en voor de zuiverheid van onze ziel. Dat woord pakte ons, hè?

Tot slot draaide de voetbal- en film-kapelaan de zeer interessante film over de opkomende aardappelen in Californië, waarbij de jongens niet eens behoeften te huilen, ofschoon de kapelaan daar toestemming toe had gegeven. De lach was haast niet van de lucht.

Onze voorzitter, mijnheer J. W. Dubois, sloot met een passend woord deze gezellige avond, waarbij hij al reeds wees op het grote gebeuren van 18 December 1940. Jongens en ook de leiders gingen voldaan naar huis.

P. J.

De Lens-Revue

CLUBORGaan VAN DE HAAGSE R. K. SPORTVERENIGING

„LENIG EN SNEL”

OPGERICHT 18 DECEMBER 1920

TERREINEN: SPORTPARK OCKENBURGH; EINDE LAAN VAN MEERDERVOORT

REDACTIE: P. JUFFERMANS, C. HALLEEN, JAC. VAN DER KLEY
REDACTIE-ADRES: AMANDELSTRAAT 51 - DEN HAAG

Jaargang 1939-1940

Maart

No. 5

VAN DE REDACTIE

STRIJD OM DE TOPLEIDING.

Het rapport in Den Haag.

HET REORGANISATIERAPPORT, waarvan U, geachte lezer, ongetwijfeld kennis nam uit de r.k. pers, is het onderwerp van de dag. Voor en na verschijnen replieken, die de aangegeven oplossing steunen ofwel verwerpen.

Wie ook maar enigszins verondersteld mocht hebben, dat de besturen van de Diocesane bonden het rapport welwillend tegemoet zouden treden, was te optimistisch. Het ingezonden van Dhr. Kruijver in de Sport-III. no. 4, alsmede het in dat nummer opgenomen praeadvies van de D.H.V.B. laten geen twijfel omtrent de ontvangst in de diocesen.

Toch heeft deze afwijzing een ietwat eigenaardige kant. Vriend en vijand van het rapport zijn het n.m. gloeiend eens in de vaststelling van het feit, dat in onze huidige voetbalconstellatie gedurende meerdere jaren wrijvingen en tegenstellingen de hemel verdonkerden, ja, dat zelfs de rust permanent verstoord was. Met die wetenschap mocht men verwachten, dat de soepele oplossing van de Reorganisatie-Commissie, die leidt naar opheffing van de geconstateerde wrijvingen, bevrediging aan de oppositionelen uit de jaren achter ons en zeker de basis draagt voor een richtiger organisatievorm in de toekomst, door de hun zelfstandigheid behoudende diocesane bonden zou worden geaccepteerd. Men komt bedrogen uit!

Sterker, de kwestie wordt nog toegespitst. De secr.-penningmeester van de Haarlemse Bond lanceert namelijk een nieuwe oplossing. Wel een nationale bond, dus één topleiding, doch gevormd uit diocesane leiders. Hetgeen

zou betekenen: dwingende versterking van de gewestelijke invloedssfeer. Logischerwijs wordt hierdoor de dioc. druk verhoogd, zodat de tegenstellingen scherper, meer geaccentueerd naar voren komen en de reeds verstoorde rust degradeert tot onrust. Dan ontstaat het figuur: in naam nationaal, in wezen gewestelijk. Een dergelijk hoog standpunt doet a priori elke poging tot doelmatige omvorming aan de voet stranden.

Het schrijven van Kr., dat men gevoeliglijk door het bondsbestuur onderschreven kan achten, bevat o.i. méér kwetsbare plekken. Kr. constateert o.m., dat een aantal verenigingen de nationale leiding voor zich op-eisen. Juister is, dat de diocesane bonden hun streven hierop richten en de clubs via een nationale bond het hun toekomst aandeel in de gang van zaken willen benadrukken.

De uitbouw van onze organisatie wordt in bedoeld artikel vergeleken met die der neutralen. Absoluut gesproken heeft Kr. gelijk. Relatief gezien gaat de vergelijking mank, wijl een jongere organisatie nu eenmaal een grotere groei-mogelijkheid biedt dan een oudere. Bovendien werken bindende bepalingen en kerkelijke steun die groei bovenmate in de hand, speciaal lettende op de afdeling junioren. Bij vroegtijdige doorvoering van de nationale gedachte was de vooruitgang, voor wat betreft de senioren, zeker meer gestimuleerd.

De argumenten, die zouden moeten pleiten voor de groei in de diepte, zeggen ons weinig. 't Is niet duidelijk, dat genoemde onderdelen als: leidersdagen, cursussen e.d. alleen bevordert of georganiseerd kunnen worden door de bonden in hun huidige positie? Zou de werkzaamheid dier organisaties op dit gebied dan plotseling eindigen, indien de invloedsgrenzen een weinig beperkt zouden worden?

Verder tipt Kr. de moeilijkheden aan, die zich rond het grensgebied van diocesane en nationale bemoeiingen ontwikkelden. Dankbaar zijn wij voor de erkenning, dat er inderdaad ook zuiver nationale belangen zijn, die dan ook slechts nationaal bezien en behartigd kunnen worden. Nu is zulks niet mogelijk.

Voorts wordt de basis, waarop na de eventuele reorganisatie de bonden zullen voortbestaan, wel zeer smal getaxeerd. Wij vragen ons af: waarvoor en waarom? Ieder heeft toch belang bij gezonde onderbonden en niemand zal het in z'n hoofd halen die willens en wetens „uit te mergelen en financieel uit te putten". Integendeel, een sterke nationale leiding geeft automatisch sterke groei van onder af.

Nog worden in het schrijven enige alinea's gewijd aan het beproefde thema: godsdienstige- en technische belangen. Wie geeft Kr. het recht te veronderstellen, dat de nieuwe organisatie een te groot gewicht zal hechten en een te grote plaats zal ruimen aan de techniek? Moet een betere behartiging van de technische belangen überhaupt een beschadiging van de godsdienstige belangen tengevolge hebben? Waarom het voorgesteld, dat de toekomstige leiders van een nationale bond geen voldoende oog hebben voor het principiële doel? Zijn in deze de diocesane bonden alleenzalmakend?

Niemand kan toch het streven naar een zo goed mogelijke bevordering van de voetbalsport onder de katholieken ongemotiveerd nemen?

De veronderstelling, dat de voorgestelde nationale bond een tijdelijke verbetering in technisch opzicht zal geven, is een axioma, dat elke grond mist; evenals de bewering, dat alle verder initiatief sterk verminderen zal. Integendeel, juist dan zal ieder weten, waarvoor hij werkt. De vooruitgang, zowel in organisatorisch- als in technisch opzicht, zal stimuleren.

Ten slotte zullen ook de voorstanders van een R.K.N.V.B. in de door de commissie aangegeven richting regelmatig contact tussen de topleiding en de diocesane instanties op prijs stellen. Reële gewestelijke adviezen zal de nationale leiding zeker appreciëren, maar de laatste blijft de hoogste instantie in alle zaken. Zó alleen krijgt men een sterke eenheid, die niet zal nalaten een kracht naar buiten uit te dragen, die nodig is om als hecht, principiële bolwerk de neutrale organisatie het hoofd te bieden.

Het Haags District nam het bewuste rapport in behandeling. Hoewel 't opvallend was, dat slechts enkele verenigingen bij monde van hun afgevaardigden zich deden horen. Van een vruchtbare, algemene gedachtenwisseling was o.i. geen sprake.

De groene tafel was, in verhouding tot het aanwezige auditorium, wel sterk bezet. Het districtbestuur oordeelde het blijkbaar nodig zich ter zake te doen flankeren door een bijna voltallig bondsbestuur, waardoor o.i. een bepaald verloop gegarandeerd was. De gunstige gelegenheid, werd volledig benut. Wij hadden echter gaarne gezien dat de representatie van de reorganisatie-commissie evenredig zou geweest zijn aan die van het bondsbestuur. Ontving de commissie als zodanig geen uitnodiging of werd deze alléén beperkt tot Dhr. Gorse? De taak van den laatste werd in deze situatie wel een zeer ondankebare.

Wij achten de sterke bondsvertegenwoordiging een onbewuste intimidatie, die ongetwijfeld tot ongewenste verhoudingen leidt. Contact is uitstekend, maar te groot contact schaadt. 't Is aan te bevelen dergelijke vergaderingen aan hun doel te doen beantwoorden door te bevorderen, dat het district „en famille" kan zijn.

Het ligt niet op onze weg het gesprokene te verslaan. Twee opmerkingen moeten ons nog uit de pen.

1. De houding van den bondsvoorzitter leek ons zeer aanvechtbaar. Zijn propaganda-speech over „Haarlem" en zijne voortreffelijkheden, alsmede zijn eindconclusie gingen lijnrecht in tegen het rapport, dat hij toch mede-ondertekende. Wij vragen ons af met welke intentie de bondsvoorzitter zijn plaats in de reorganisatie-commissie heeft ingenomen.

2. Op het einde der vergadering werd het een goed verstaander duidelijk, dat de bestrijding voor 90% niet het rapport „an sich" gold, maar veelmeer de inschakeling van bepaalde personen in de R.K.N.V.B. Het zakelijke week voor het persoonlijke. Alzo werden andere aspecten geopend, die in een volgend nummer nader zullen worden besproken.

REDACTIE.

O F F I C I È E L

1. Secretariaat: J. v. Venrooy, v. Mierisstraat 51.
2. Girorekening no. 336711 op naam van den Penningmeester van Lenig en Snel, Okernootstraat 12, Den Haag.
3. Mutaties ledenlijst: zie volgend nummer Lens-Revue.

Van den Geestelijk Adviseur

SCHEURT UW HARTEN.

AN HET HOF VAN KEIZER Matthias te Regensburg was een hofnar, die een grote loterij had op touw gezet voor de hovelingen; maar in de pot, waarin de briefjes moesten liggen, had hij een stekelvarken verborgen, zodat allen, die een briefje wilden trekken, zich aan de scherpe stekels hevig bezeerden.

Deze vermakelijke geschiedenis geeft aan een geestelijk schrijver aanleiding tot de vergelijking: deze loterij is de wereld. Want hoe meer gij trekt, hoe vinniger gij onthaald wordt en hoe scherper gestoken.

In de Vastentijd wil de H. Kerk ons een weinig van de wereld, van het stoffelijke en vergangelijke aftrekken, en onze aandacht richten naar omhoog, naar het geestelijke. Zij legt ons daartoe sommige lichamelijke verstervingen op. Van het hoogste belang is echter hierbij in acht te nemen, dat het minder gaat om het uitwendige, dan om de inwendige gesteltenis waarmede de uitwendige versterving dient gedaan te worden. Vooral, dat wij ons onthechten aan de ongeregelde neigingen die in ons zijn: onze eigenliefde, onze traagheid, onze hebzucht enz.

In de Vastentijd scheurden de Joden hun kleren ten teken van droefheid over hun zonden. Maar het bleef bij hen een uitwendige daad. Vandaar, dat God door Zijn profeet tot hen sprak: „Uw harten moet ge scheuren, niet alleen uw kleren”.

In alle toonaarden vinden wij in de liturgische gebeden van de vastentijd gewezen op de noodzakelijkheid van deze inwendige gesteltenis. Zo op Aswoensdag bij monde van den profeet Joël:

„Dit zegt de Heer.

Keert terug tot Mij van ganser harte
In vasten en gewezen en geschrei
En scheurt Uw harten in plaats van Uw
(kleren

En keert terug tot den Heer, Uw God
Want Hij is goed en barmhartig”.
En twee dagen later laat de H. Kerk ons door Isaias zeggen:

„Is dit het vasten zoals ik dat verkies?
Dat iemand een dag lang zich kwelt
Dat hij zijn hoofd buigt krom als een hoepel
En zich uitstrekt op zak en as?
Is niet veeleer dit het vasten dat ik wens:
Verbreek die misdadige boeien
Maak los die knellende banden
Laat hen, die gij gebroken hebt, vrij heengaan
Neem weg alle drukkende last
Breek voor den behoeftige Uw brood
En breng armen en zwervers in Uw huis
Als gij iemand naakt ziet, geef hem dan
(kleding:

Als gij dan roept, zal de Heer U verhoren
Want Ik ben barmhartig, Ik, de Heer Uw
(God”.

Alleen als wij zo de vastentijd verstaan en beleven; als wij zo een weinig aan de wereld afsterven, en aan het kwaad in ons, dan zullen wij met recht deelhebben aan de blijdschap van Christus' verrijzenis op Pasen.

E. STOLWIJK, pr.
Geestelijk Adviseur.

Van lens tot doek

SPELREGEL-AVOND SENIOREN.

DE GENEN, DIE OP 20 FEBR. IN „Emma” de spelregel-lezing van den heer F. J. van Veen hebben bijgewoond, zullen ongetwijfeld voldaan daarvan huiswaarts gekeerd zijn. Want de heer v. Veen bleek een aangenaam causeur, die een betrekkelijk droog onderwerp als de spelregels zo weet te behandelen, dat de aandacht van zijn gehoor voortdurend gespannen blijft.

Spreeker begon zijn causerie met aandacht te vragen voor den persoon van den scheids-

rechter. Deze functionaris, aldus spreker, moeten wij niet beschouwen als een noodzakelijk kwaad of als onze vijand. Neen, veeleer als een vriend, die onze sport goed gezind is. Zo goed, dat hij een deel van z'n vrije tijd opoffert om ons het wedstrijd-spelen mogelijk te maken. Wat zouden wij zonder hem moeten aanvangen? Is 't alleen reeds daarom onze plicht hem vriendelijk te bejegenen en hem met onderscheiding te behandelen, hoeveel te meer, waar hij tevens is: de vertegenwoordiger van het Bondsbestuur, die als zodanig de opdracht gekregen heeft namens dat College de wedstrijd te leiden. Laten wij dit alles toch tijdens het spel bedenken en ook; dat een scheidsrechter, evenals wij, een gewoon mens is, die niet alles kan zien en die, evenals wij, fouten kan maken.

Bij de lantaarnplaatjes bestond gelegenheid vragen te stellen. Daarvan werd door enkelen van ons gebruik gemaakt. De beantwoording geschiedde vlót en naar genoegen.

„Men moet wat voor z'n sport en voor z'n club overhebben“, zietdaar het Leitmotief van de causerie na de pauze.

Wat is 't tóch eigenaardig, zo vervolgde spreker toen, dat men veelal als lid van een vereniging wel z'n rechten kent, maar van plichten nauwelijks wil horen. Men eist vaak 't onmogelijke van z'n Bestuur, terwijl men dit College doodleuk in de kou laat staan wanneer het eens een beroep op de leden doet. Zulks is vooral een sportman onwaardig. Een goed clubman speelt niet alleen z'n wedstrijden, maar neemt ook desgevraagd een gedeelte van de bestuurstaak voor zijn rekening.

Zijn optreden binnen en buiten de lijnen behoort steeds correct te zijn. Het moet hem een eer zijn de clubkleuren te dragen. Als men het tenue ziet, waarin sommigen het veld durven betreden — nog dik bemodderd van de vorige wedstrijd — twijfelt men wel eens aan hun clubliefde en kameraadschap. Ook tegenover de tegenpartij en het publiek toont men zich dan allerminst beleefd. Het voetbaltenue moet dus steeds schoon gewassen zijn en goed verzorgd. Dit laatste geldt eveneens voor de schoenen. Die moeten behoorlijk gereinigd, soepel gemaakt en van goede doppen en veters voorzien zijn. Tenslotte weidde spreker uit over de voorbereiding van den voetballer voor een wedstrijd. Voor elken speler die vooruit wil komen en zijn elftal een zo goed mogelijk

wedstrijdresultaat wil doen behalen, zal het zaak zijn zich terdege voor te bereiden. Daaronder verstaat spreker: in de loop van de week een gespeelde wedstrijd nog eens ernstig nagaan; naar gemaakte fouten speuren en die in de toekomst trachten te voorkomen. En wanneer de volgende tegenpartij bekend is, overwegen hoe men die het best zal kunnen bekampen. Op bijzondere terreinmoeilijkheden stelle men zich tevoren in. Als men dan verder nagaat, welke plaats op de ranglijst eigen- en tegenpartij innemen en overdenkt hoe prettig een overwinning zal zijn voor zijn medespelers en welke voordelen die voor de club zal hebben, dan zal men vanzelf in de goede stemming komen om die wedstrijd met de nodige animo te spelen. Dan zal het ook niet gebeuren, dat men onrust sticht bij zijn medespelers, door hen omtrent ons al of niet verschijnen in het onzekere te laten door op 't uiterste nippertje buiten adem de kleedtent binnen te vallen. Neen, veeleer zal men gebrand zijn op de wedstrijd en zich dus tijdig naar het speelveld begeven. Dat is voor alle spelers prettig en maakt 't mogelijk, dat allen gezamenlijk in 't veld kunnen komen. Want ook dit is in verschillend opzicht winst!

Is het wonder dat de avond omvloog en de heer v. Veen zich op 't laatst nog moest beperken om nog tijdig aan de trein te zijn? Anders hadden we waarschijnlijk nog op 't witte doek te zien gekregen: hoe een strafschop benut wordt; hoe een keeper z'n doel zuivert, een gloeiende kogel verwerkt, naar de bal duikt en aan de tand wordt gevoeld; hoe de bal een paal millimeter, de lat striemt en „uit“ gaat; hoe een speler langs het lijntje kan vliegen; hoe men op den man speelt en een tegenpartij onder de voet loopt; hoe de verdediging een ware vuurproef doorstaat en hoe die..... in de luren wordt gelegd!

Nu zagen we „slechts“: 'n dot van een kans benutten; een bal die de lat scheert; een slappe scheidsrechter en een die naar ieders genoegen fluit; een speler die goed op de bal zit en een die aardige staaltjes laat zien; een keeper die goed uitloopt en een die 'n eigenaardige kijk op de bal heeft; een speler die door „alles“ heen gaat en een elftal..... dat wordt ingemaakt! Een prettige, leerzame avond! Daarvoor heer v. Veen onze dank en een tot ziens!

BOUWFONDS

11e VERANTWOORDING.

M AANDELIJKSE BIJDRAGE AD	
25 cent ontvangen van: W. v. B.,	
P. D., C. H., A. v. d. K., J. v. d.	
K., C. M., J. v. V., J. v. W., P. J., J. B.,	
H.-A., W. H., R. R., C. D., A. W., Ad. H.,	
Th. de J., H. v. L., C. B., H. A., P. M.,	
Sammelaar, Jan Knut, samen f	5.75
Idem ad 20 cent van:	
Fam. v. d. K., J. A., N. Z., A. B.,	
W. v. L.	1.—
Idem ad 10 cent van:	
H. v. R., A. B., C. N., Mevr. S.	0.40
Idem ad 35 cent van:	
L. U., C. H.	0.70
Idem ad 50 cent van:	
J. D.	0.50
	f 8.35
Reeds verantwoord	126.77
Totaal	f 135.12

De barre winter en het gemis aan contact hebben gelukkig geen invloed kunnen uitoefenen op het vervullen van de betalingsplicht van onze leden. Wij zeggen „geen invloed”, d.w.z. geen ongunstige, maar helaas ook geen gunstige invloed. Want reeds enige tijd mochten wij geen nieuwe contribuanten boeken voor ons Bouwfonds. Kom aan, de laatste loodjes..... enz. Geeft U alsnog op. ALLE bijdragen zijn welkom!

v. B.

Varia

MIDDEN IN DE SNEEUW- EN ijsperiode werd op 12 Jan. j.l. te Delft een veldloop gehouden met ruim 50 militaire deelnemers, waaronder enkele cracks. Ons lid, sergeant Tjebbe Jansen, wist de 3e plaats te bemachtigen en werd gedecoreerd met een zilveren medaille. Een prachtige prestatie, Sjef!

De Lensfamilie noteerde deze maand een nieuwe spruit. Bij Dhr. en Mevr. C. Bontje is een dochter thuisbezorgd. Onze gelukwensen!

Van Jimmy Castricum ontvingen wij in dank de eerste Indische brief, die hopelijk door

vele andere gevolgd zal worden. Joost Bon verraste evenzeer met zijn lofzang over Leonidas, terwijl ook Paul v. Boheemen zijn plantage-mijmeringen vervolgde. De lezers kunnen een en ander beluisteren in de rubriek „Van over Zee”.

Nu het bruine ding niet rolde, kortte Lens de voetballoze tijd met een soiree-dansante op de laatste Zondag van Januari in Restaurant de Galerij, waaraan o.m. het familiekwartet Janssen succesvol medewerkte. Een goedbezochte en prettige avond, die, naar ieders mening, te vlug geëindigd was.

Op de Vastenavond-clubbijeekomst had er voor de Lensers een bridge-drive plaats. Na 3 uur spelen had het duo Halleen-Theunissen het hoogst aantal punten verzameld en de 1e prijs veroverd. Plannen bestaan om — zo mogelijk — maandelijks een Lens-drive te organiseren. Hierover komen nadere berichten.

Dhr. F. J. van Veen hield op 20 Februari j.l. in „Emma” een causerie met lichtbeelden voor de seniorleden over de spelregels en nog wat. Qualitatief een buitengewoon geslaagde avond, waarbij de wegblijvers ook nu veel gemist hebben. Een verslag vindt U in dit nummer onder de titel: Van lens tot doek.

VAN OVER ZEE

LICHTPOST.

Sanghyang Damar, Januari 1940.

WE ZITTEN WEER MET BEIDE beenen in de regentijd; met bakken vol valt het hemelwater. Zonder spijkerschoenen kan ik nu niet meer bij de fabriek komen.

Regen! 's-Morgens regen, 's-middags regen, 's-nachts regen! 't Werk vlot niet en dat sombere weer drukt je stemming. Alles is even vochtig. In m'n kleerkast hangt 'n lucht van verrot hout; m'n boeken staan met uitgeslagen vochtplekken op de plank. Vooral in deze tijd moet men hier oppassen voor de witte mieren, de vernielers-in-één-nacht! Het water in de mandie-bak is van een andere temperatuur. De djongos moet de deken uit de goedang opscharelen, want 't kan 's-nachts fris zijn. M'n wekker heb ik van 5 op 6 uur gesteld, hoewel ik het vroege opstaan niet erg vind.

Met de bevolking op de onderneming gaat 't ook minder goed: meer zieken! En daar ook hier ledigheid duivel's oorkussen is, gaan de lui gekke dingen doen als b.v.: met schuld aan de onderneming weglopen; gokken en, wat nog erger is, hun eigen sobats bestelen! Zó is 't hier onder de palmen!

Maar wanneer U deze krabbel leest, hebben wij alweer de kentering en gloeit 't tropen-zonnetje weer „heerlijk“ op m'n topie. Maar liever de „koperen ploert“ boven m'n „hofie“, dan iedere dag die grauwe luchten met plensregens...

He, is 't al zó laat! M'n licht wordt n.l. getemperd. Teken dat de verwarming van 't drooghuis wordt ingeschakeld en dat het 10 uur is. Hier helpen geen gulden in de meter of een nieuwe stop! Er zit maar één ding op naar bed gaan! Maf ze!

PAUL VAN BOHEEMEN.

Bandoeng, 14 Januari 1940.

LENSVRIENDEN!

Op de eerste plaats wil ik mijn hartelijke dank betuigen voor de gelukwensen, die ik van het Lensbestuur mocht ontvangen bij mijn huwelijk.

De door mij ontvangen Lensrevue's in een nieuw „pakean“ heb ik met veel genoegen doorgelezen en kennis genomen van nieuwe Lenswederwaardigheden. Het verheugde me te constateren, dat ons eerste stevig aan het „inmaken“ is. Ook Lens bleef niet gespaard van de mobilisatie-ween en verloor zijn terreinen. En wie met mij op het oude Waterloo hebben getracht te voetballen, weten wat de prachtige Ockenburgh-velden voor Lens betekenden. Maar — gelukkig — de Lensgeest is gezond en sterk, en bestand tegen dergelijke tegenslagen.

Vele blauwwitte vrienden zullen gedacht hebben, dat ik het spreekwoord huldigde: Uit het oog, uit het hart, omdat ik nu bijna een half jaar in alle talen zweeg. Ik hoop echter, dat mijn Lensvrienden mij zullen vergeven. De oorlog, die na mijn vertrek in Europa uitbrak, dreigde de verbinding tussen Indië en het Moederland te verbreken, zodat ik alles in het werk moest stellen om mijn vrouw zo spoedig mogelijk te doen overkomen. Op dit ogenblik is zij op weg naar mij toe en „verruimd adem halende“ ben ik gauw „ter penne“ gegaan om mijn verzuim tegenover Lens te herstellen.

Intussen heeft 1940. zijn intrede gedaan en roep ik uit het verre Indië de hele Lensfamilie een Zelig Nieuwjaar toe. Ondanks de moeilijkheden, die Lens ondervindt, straalt een sterke groei uit de inhoud van elke nieuwe Lensrevue. Ik ben bang, dat Lens mij gaat ontgroeien. Want als ik begin te mijmeren over mijn terugkomst in Holland en ik dan op een dag mijn schreden vol verwachting naar het Lenshome zal richten, overvalt mij de angst, dat ik eenzaam zal staan te midden van grote tribunes, bevolkt met honderden leden en supporters en zo bevangen wordt door ruimtevrees. (Dan vinden wij je heus wel, Jim! Red.) Ik zou haast wensen, dat het bestuur rustig een robbertje bridge speelde tot mijn terugkomst. Soedah! Ik ga proberen te wennen aan 'n groot stadion en gloeiende kogels van de scherpschutters uit de eerste klasse I.V.C.B. Er zijn mensen, die beweren: Eerst Napels zien en dan sterven, maar ik zeg: „Nog eenmaal in het Lensdoel staan, dát is leven“. Hoewel, als 't zover is, heb ik natuurlijk een geweldig concurrent gekregen in onzen juniorkeeper Hans.

U hebt waarschijnlijk de vraag op de lippen: „Jim, jongen, hoe bevalt 't je in de Oost?“ Dan moet helaas mijn antwoord zijn: „Niet best“. Misschien verandert dat nog, maar ik verlang sterk naar ijs en sneeuw, naar m'n ijzers. Het voetballen hier is te afmattend in de lome warmte. Bovendien wordt hier forser gespeeld en zijn de terreinen meest steenhard en ruw, zodat een flinke valpartij haast altijd een min of meer ernstige verwonding tengevolge heeft. Ik bepaal mij daarom maar bij zwemmen, schermen enz. Moet ik dan in de toekomst weer eens het Lensdoel verdedigen, dan doe ik dat met sabel of degen.

Hartelijke groeten aan de hele Lensfamilie en in het bijzonder aan mijn medestrijders van het eerste.

JIM CASTRICUM.

Brazilië, Ponta Grossa, 1 Jan. '40.

GEACHTE LENS-FAMILIE.

Kent U Leonidas? Niet?

Wel, als een Braziliaan dat hoort, geef ik geen tuston (1 cent) meer voor uw leven! In Holland zou hij gelijk gesteld moeten worden met Piet Hein, al is Leonidas geen kaper;

— met Brinio, hoewel Leonidas niet op een schild, maar op de schouders wordt gedragen;

— met een bekend Lens-bestuurslid, oud voetballer, wiens aangelaat echter wit, dat van Leonidas daarentegen roetzwart is.

Hier wordt L. vergeleken met Getulio Vargas, die echter een mooier kuif droeg;

— met Regente Feio (letterlijk vertaald: lelijke regent), hoewel Leonidas, op z'n stompe neus na, knap is;

— met Couta de Miltrøens, die altijd afgebeeld wordt met een loens oog en een conducteurspet. Leonidas kijkt echter recht vooruit;

— met Pedro Alvares Cabral, wat niet eerlijk is, want Pedro heeft Brazilië ontdekt in 1500 op 23 April (hoe laat weet ik niet). Maar had hij dat niet gedaan, dan joeg Leonidas misschien nu nog op herten in de Braziliaanse binnenlanden of voetbalde hij met cocosnoten.

Brazilië is dol op Leonidas en verafgootd hem.

Het sigarenmerk „Leonidas” wordt 't meest verkocht. Zij, die photo's verkochten, waar op Leonidas is vereeuwigd, rentenieren nu. Overal prijkt zijn afbeelding en worden zijn heldendaden op 't groene tapijt in ontroerende liedjes bezongen.

Van dat alles zijn Leonidas' benen niet de schuld, maar..... Pedro Alvares Cabral!!

Atélogo.

JOOST BON.

Winterwee

Dit lied met droef klaaggefluid te zingen door het trio-redacteuren.

Wijze: Rats, kuch en bonen.

Ijs, sneeuw en regen

Is het dagelijks wintermenue.

't Is vorst allerwegen.

Waarmee vul ik de Lensrevue?

't Zit ons weer tegen.

Wanneer rolt weer het leren ding?

'k Zou er een lief ding voor geven.

Als het ding weër aan het rollen ging.

TROUBADOUR.

Toemaatje

(Uit: „Pater Pointers”).

Wie de wereld kiest
God uit 't oog verliest
Als 't hem gaat op 't scheiden
Mist hij ze alle beiden.

DIT VOOR DE LUIAARDS.

Die 't naaste wonen bij de kerken
Zal men daarin het laatst bemerken.

DIT VOOR DE MISTROOSTIGEN.

Mijn vrienden, wilt dit wel verzinnen
Elk huisken heeft zijn kruisken,
Is 't niet van buiten, is 't van binnen:
Ja, is er Godes kruisken niet
Zoo is 't ook Godes huisken niet.

DIT VOOR UED.

De heiligheid ligt niet enkel in den schijn
Maar heiligheid bestaat in 't waarlijk heilig
(zijn.)

LENS-PUZZLE

IN EEN ACTIEVE BUI, OP ZOEK naar copie, puntte één van het redactietrio zijn potlood en zette zich parmantig voor een daverend artikel. De inspiratie was echter zoek, bleef zoek, en toen..... dansten onbewust de Lens-initialen op het witte papier.

Waar de bewuste redacteur, al is 't overigens een beste kerel, graag met cijfers goochelt, waren wat getallen vlug gezet en met een beetje fantasie (die je als revue-redacteur toch moet hebben) werd de Lens-puzzle geboren. Op de volgende pagina vindt U de creatie.

Leden, donateurs, donatrices, de hele Lens-familie, scherpt Uw geest! Doet mee aan de blauwwitte hersengymnastiek!

De redactie van de Lensrevue verwacht een brievenregen in de bus van AMANDELSTRAAT 51.

De termijn van inzending sluit op 15 Maart (laatste postbezorging).

Een mooie prijs is de beloning!

1	l	m	23	24	25	26	27	28	e	o	e	29	ó	b	e	s	a	m	30
a			2	f	f	l	n	t				r							e
9			3	a	l	i	l	e				o							k
i			4	a	a	g						m		5	31	32	33		e
n			6	l	s	t		34	7	35	o			8	s	e	n		
o			9	a	k	s		2	10	e	t								B
f			11	a	l			n	e		i								u
l			12	i	d	a					13	39	40	41	42				n
i			14	e	i	k	43	44	15	45	46	a	e	s	e	s			g
n							16	e	17	a	a								k
i							18	i	19	a	n								e
20	s	f	o	l	w	y	k		21	d	22	o	n	a	t	e	u	2	

HORIZONTAAL :

- 1 Latijnse spreuk van 5 woorden, waarvan het derde afgekort.
- 2 aandachtig, opmerkzaam.
- 3 plaats op Celebes, a. d. Golf van Bone.
- 4 orgaan van de spijsvertering.
- 5 meisjesnaam (Varia i. Novemhernummer pag. 4).
- 6 plaats in Gelderland met fruitveiling.
- 7 tegenovergestelde van contra.
- 8 plaats in Drente (bekend o.a. door T. T. races).
- 9 traag.
- 10 hoofddeksel.
- 11 meer in Siberië.
- 12 opera.
- 13 plaats in Drente met bekend vliegveld.
- 14 iemand de hand.....
- 15 functie van Dhr. J. W. Dubois i. d. vereniging.
- 16 muzieknoot.
- 17 drie keer a
- 18 derde persoon enkelvoud van zijn.
- 19 bloeiwijze van de tarwe.
- 20 naam en voorletter van een bekenden voetbalkapelaan.
- 21 rijksdaalder (afkorting i. 2 letters).
- 22 wie een wijze 45-verticaal opvolgt, wordt lid of

VERTICAAL :

- 1 Franse grensverdediging.
- 23 een bejaarde heer, die trouw i. d. Lens-revue schrijft.
- 24 verhard ijzer (5 letters).
- 25 kaartenboek (5 letters)
- 26 derde persoon enkelvoud van neigen (5 letters).
- 27 algemene nederlandse luchtvaartmaatschappij (afkorting).
- 28 inlandse taaitaai industrie (afkorting).
- 29 waar ieder elftal naar streeft (8 letters)
- 30 bewoner van ons sportpark.
- 5 muzieknoot.
- 31 den lezer heil.
- 32 rund
- 33 muzieknoot
- 34 voornaam van onzen medewerker Knut.
- 7 commissie in Lenig en Snel
- 35 muzieknoot
- 36 jongensnaam
- 37 Arabische rechter
- 38 traag dier
- 39 water in Friesland.
- 40 zie 31 verticaal
- 41 lidwoord van bepaaldheid
- 42 boom
- 43 jongensnaam uit Noordelijke landen.
- 44 plaats op Ameland.
- 15 tweetal.
- 45 men wordt lid of 21 horizontaal als men een wijze opvolgt.
- 46 karakter, gesteldheid.

De Lens-Review

CLUBORGaan VAN DE HAAGSE R. K. SPORTVERENIGING

„LENIG EN SNEL“

OPGERICHT 18 DECEMBER 1920

TERREINEN: SPORTPARK OCKENBURGH; EINDE LAAN VAN MEERDERVOORT

REDACTIE: P. JUFFERMANS, C. HALLEEN, JAC. VAN DER KLEY

REDACTIE-ADRES: AMANDELSTRAAT 51 - DEN HAAG

Jaargang 1939-1940

April

No. 6

VAN DE REDACTIE

„STRIJD OM DE TOPLEIDING“

in de

„Haagse Brieven“.

PRETTIG WAS HET IN DE SPORT-

Illustratie No. 12 te constateren, dat een plaats was ingeruimd voor ons in de vorige Lensrevue verschenen artikel onder het hoofd: Strijd om de topleiding. Niet deze publicatie is aanleiding om in ons cluborgaan terug te komen op bedoelde bijdrage. Integendeel! Dankbaar noteren wij, dat de redactie van het officieel orgaan recht wil doen wedervaren én aan de stemmen tegen én aan de stemmen voor de reorganisatie. Een standpunt, dat wij huldigen!

Maar... in Sport-III, No. 11 meent de verzorger van de wekelijks rubriek „Haagse Brieven“ — overigens zonder ons stuk te doen overdrukken — critiek te moeten uitoefenen in bewoordingen, waarvan wij werkelijk geschrokken zijn, volkomen onbewust op welke gevaarlijke helling wij ons bevonden.

Met dat al construeert hij een entourage, die in haar opzet in flagrante tegenspraak is met onze intentie en dus niet onbesproken kan blijven.

De aanhef van deze Haagse brief lanceert onze reëel standpunt, dat wij ten volle onderschrijven: „Het is natuurlijk zeer toe te juichen, dat in clubbladen de reorganisatie in onze R.K.F. besproken wordt.“

Hierbij blijft het dan ook voor wat betreft onze eenstemmigheid. Want in de daarop volgende passages fulmineert de brieveschrijver in termen als felle critiek, eenzijdige belichting, aanvallen op bond en district enz. Ons eenvoudig artikel wordt daarmee wel scherp belicht.

Waar de Lensrevue-redactie steeds angstvallig de goede toon in haar clubblad met zorg behoedde en onder geen beding toeliet, dat wie ook op enige grove wijze door de medewerkers zou worden gehinderd, is het dubbel te betreuren, dat zij nu zelf in dit opzicht faalde!

Dát is niet mogelijk, horen wij U zeggen! Ja, lezer, wij zondigden in onwetendheid. In alle bescheidenheid meenden wij méér te mogen doen dan ons te bepalen tot het uitsluitend weergeven van de letterlijke tekst van het rapport en die van de bondsopvatting. En waar in de katholieke sportpers stemmen tégen het reorganisatierapport in extenso werden gepubliceerd en door iedereen voetballer, die het maar belangrijk vond, werd beluisterd, wenste de Lensrevue-redactie, in volle naïviteit, eveneens in de termen te mogen vallen haar idee aan de Lenslieden te verkondigen. Blijkens de uitslatingen van den brieveschrijver zou onze taak begrensd worden tot het zonder commentaar weergeven van het standpunt der bondsleiding.

Wij hopen, dat hij het ons niet euvel duidt, maar met de beste wil van de wereld kunnen wij in de weergave van onze eigen opvatting omtrent de reorganisatie geen aanval zien op de bondsleiding. Voor een meningsverschil dunkt ons dat wel een sterke betiteling.

Het lijkt ons, dat hier spoken worden gezien, wier schaduwen verdwijnen, als de zon even doorbreekt.

Voorts herinneren onze lezers zich ongetwijfeld het 2e gedeelte van de gewraakte bijdrage, waarin wij een indruk gaven van de Haagse districtvergadering, die het bekende rapport behandelde. Ook hier wekt de tekst de wrevel op van den brieveschrijver. Dat hij onze opmerking aangaande de ver-
tegenwoordiging van het bondsbestuur uit-

legt als een capaciteiten-miskening van het districtbestuur en afgevaardigden laten wij geheel voor zijn verantwoording.

Heeft men zich overigens wel eens afgevraagd hoe het komt dat meerdere eminente verenigingsleiders zich bijna niet laten horeen op derg. vergaderingen?

Mede blijft men ons antwoord schuldig op de vraag, waarom zovele bondsbestuursleden aanwezig waren. Het motief daarvoor ontgaat ons ten ememale.

En waarom, herhalen wij, was er klaarblijkelijk géén uitnodiging gericht aan de reorganisatiecommissie als zodanig?

Wat het door ons geschrevene betreft inzake de houding van den bondsvoorzitter kunnen wij er de aandacht op vestigen ons in het goede gezelschap te mogen bevinden van Rector Vissers, Geest. Adviseur van de R.K.F., die eveneens op de aanvechtbare houding van bedoelden heer wijst. Ongegrond was de „aanval” dus niet.

De Haagse briefschrijver verklaart voorts, dat in de bewuste vergadering met geen woord is gerept of gezinspeeld op bepaalde personen of verhoudingen. Wel degelijk werd te kennen gegeven dat het streven vóór het reorganisatie-rapport geheel of gedeeltelijk gestimuleerd werd door ongewenste personen. Werd hiermee niet het eigenlijke doel van de bijeenkomst voorbijgestreefd en een persoonlijk element ingeschakeld? Nader hierop in te gaan komt ons tot heden niet gewenst voor.

REDACTIE.

O F F I C I Ë E L

1. Secretariaat: J. v. Venrooy, v. Mierisstraat 51.
2. Girorekening No. 336711 op naam van den Penningmeester van Lenig en Snel, Okkernootstraat 12, Den Haag.
3. Ieder overtuige zich er van zijn bewijs van lidmaatschap bij zich te hebben, wanneer hij zich naar Ockenburgh begeeft. Dit in het bijzonder nu de militairen eveneens het recht van controle bezitten.
4. Nu Lenig en Snel weer de beschikking over Ockenburgh heeft, wordt de leus „Leden werft leden” nog eens extra in ieders belangstelling aanbevolen, want door de mobilisatie, gepaard gaande met de vordering van Ockenburgh was onze succesvolle wervingsactie tot staan gebracht. Wervers vóór!

Kan ik mijn jongen laten voetballen?

DEZE VRAAG IS MIJ MENIG-maal gesteld geworden, aldus de oud-internationaal en Concordiaspeler Dr. Jan Thomée in het jubileumnummer van de V.V. „Delft”, en mijn antwoord hierop berust niet alleen op mijn eigen ervaringen als speler in de diverse ontwikkelingsstadia van aspirant af tot veteraan toe, maar ook op die als huis- en sport-arts. En om hiermede te beginnen: naar mijn beste weten heeft een gezond speler door deelneming aan 't voetbalspel, onder welke ongunstige weersgesteldheid ook, nog nooit ernstige schade aan zijn gezondheid toegebracht.

Ik spreek van gezond speler, want bij de beoordeling van het bovenstaande moeten natuurlijk spelers met afwijkingen buiten beschouwing worden gelaten.

Het is dan ook absoluut noodzakelijk, dat een verplichte sportkeuring, niet door een huisarts, die vaak niets afweet van de eisen, die den candidaat worden gesteld, maar door een sportkeuringsbureau, dergelijke ongewenste elementen voor hun eigen bestwil uitsluit.

En wat het risico van ongelukken betreft, ja, dat is er natuurlijk. Voetbal is nu eenmaal, zoals we dat gewoon zijn te noemen, geen spel voor naaimeisjes, maar gegeven het zeer grote aantal beoefenaars is het percentage ongevallen uiterst gering. Hiertegenover staan echter zulke grote voordelen:

Hoe zien we een tenger knaapje niet uitgroeien tot 'n flinken, gespierden jongen; hoe houdt de geregelde beoefening iemands lichaam niet fit en krachtig; hoe leef je je als levenslustige, gezonde jongen niet uit; hoe neemt het je later niet zo in beslag, dat je de dagelijkse beslommeringen en zorgen voor een tijd vergeet, zodat je vaak na één wedstrijd lichamelijk bemodderd, maar geestelijk gereinigd en verfrist, je kleedkamer opzoekt? Hoe wordt niet de durf, het zelfvertrouwen, het uithoudings- en doorzettingsvermogen aangekweekt? Hoe komt er niet een geest van saamhorigheid over je, en voel je, dat er alleen maar succes is te behalen; als je een schakel in het geheel bent.

Kortom, hoe verwerf je niet alleen eigenschappen, die je later in het gewone leven van pas komen, zodat ik mij gerechtigd voel, bovenstaande vraag met een krachtig „ja” te beantwoorden.

Het vet gedrukte gedeelte geeft ons aanleiding tot de volgende opmerking:

Reeds enkele malen heeft „medische sportkeuring” een punt van bespreking uitgemaakt op onze bestuursvergaderingen. Alhoewel men 't over het nut, ja de noodzakelijkheid er van voor onze spelers roerend eens was — hoe zou 't ook anders! — meende het Bestuur met enige propaganda in die richting te moeten wachten tot zich daartoe een gunstige gelegenheid zou voordoen.

Dit moment nu achten wij thans aangebroken, nu G. Kruijs, aestetisch chirurg te Den Haag, in de Sport-Illustratie zijn eerste van een reeks artikelen over medische onderwerpen aanvangt met een pleidooi voor sportkeuring. Daarbij wijst hij op het grote gevaar van sportbeoefening voor fysiek onvolwaardigen. Vandaar dat schr. eenieder, die zich aan de een of andere tak van sport wijdt of wil gaan wijden, de raad geeft zich (eerst) een attest te verwerven van een sportkeuringsbureau. Voor junioren vraagt hij daartoe de speciale medewerking van ouders of voogden.

't Spreekt vanzelf, dat een en ander de volledige instemming van ons Bestuur heeft. Zelfs wil het deze gelegenheid te baat nemen om al onze spelers aan te moedigen zich aan een dergelijke keuring te onderwerpen. Als men daar de komende maanden eens voor benutte? Hoe trots zouden we allen zijn, als bij de aanvang van het volgende seizoen al onze spelers — senioren en junioren — naast hun legitimatiebewijs een attest van een sportkeuringsbureau zouden kunnen tonen, dat hen voor de beoefening van het voetbalspel lichamelijk geschikt verklaart! Hier ter stede is een Bureau voor Medische Sportkeuring gevestigd aan de Varkensmarkt (ingang Poort), alwaar men zich iedere Dinsdagavond (we menen van 7—9) kan vervoegen.

Op het keuringsbureau wordt den candidaat o.a. de vraag gesteld, welke infectieziekten (mazelen, kinkhoest, diptherie, typhus enz.) hij heeft doorgemaakt. Men raadplege hieromtrent z'n ouders en schrijve de ziekte(n) op. Dat werkt een vlotte keuring in de hand! Rest ons nog te vermelden, dat de keuringskosten voor senioren één gulden bedragen; voor junioren vijftig cents. Om die geringe kosten behoeft men zich dus waarachtig niet te laten weerhouden!

We hopen dan ook van harte t.z.t. een lange lijst van „geslaagden” in de Lensrevue te kunnen publiceren. Wie zal de eerste zijn?

H.

B O U W F O N D S

12e VERANTWOORDING.

M AANDELIJKSE BIJDRAGE AD	
25 cent ontvangen van: W. v. B.,	
P. D., C. H., A. v. d. K., J. v. d.	
K., C. M., J. v. V., J. v. W., P. J., J. B.,	
W. H., R. R., C. D., A. W., Ad. H., H.	
v. L., H. A., C. B., H. J., P. M., Sammelaar,	
Jan Knut	f 5.50
Idem ad 20 cent van:	
Fam. v. d. K., J. A., N. Z.,	
A. B., W. v. L.	1.—
Idem ad 10 cent van:	
H. v. R., A. B., C. N., Mevr. S.	0.40
Idem ad 35 cent van:	
L. U., C. H.	0.70
Idem ad 50 cent van:	
J. D.	0.50
	f 8.10
Reeds verantwoord	- 135.12
Totaal	<u>f 143.22</u>

En toch geven wij de moed niet op. Toch hebben wij nog een groot vertrouwen in de „offergezindheid” van onze leden, vooral nu het 20-jarig bestaan van onze club voor de deur staat. Laat onze stem niet zijn die van „een roepende in de woestijn”. Mogen wij U noteren?

v. B.

V a r i a

M ET PASEN HEEFT DE Z.E. Heer Rector J. N. Verkley zijn 12½-jarig priesterfeest gevierd. Nog slechts korte tijd adviseur van het Haagse District van de D.H.V.B., wist de jubilaris zich reeds vele vrienden te verwerven, of juist, niets dan vrienden. Ook Lenig en Snel rekent zich hieronder. Dat het aan Rector Verkley zij vergund om onder Gods zegen nog lange, lange jaren te arbeiden in des Heren wijngaard. Deze wens voegt Lenig en Snel bij haar oprechte gelukwens.

ALEX VAN DEELEN vierde wel geen jubileum, maar trok toch veler aandacht door de eerste prijs weg te slepen bij de veldloop, die te Assendelft werd gehouden. De ren duurde circa een uur. Om de stijfheid in de beenspieren te overwinnen, legde onze Lex

de afstand naar Assendelft, rond 58 km, per fiets af. Mooi gedaan, jongeman! We zouden slechts willen weten, hoe je huistoe bent gegaan. Op een handkar?

Vanuit Vreeswijk ontvingen wij een vriendengroet van Gérard van Doorn. Waarom zoek je het zo ver, Gérard?

Jan Erbeveld is — naar wij vernemen — weer op Ockenburgh gesignaleerd: eerste levensteken na September 1939. Zijn passen zijn nog even lang en zijn knoerten daveren nog even geweldig.

Meheer de Veurzitter

NEEEN, DE REDACTIE VAN ONZE revue valt me toch tegen. U weet, hoe ik zo vaak ik maar even kan, een leutig praatje met U houd. Het gaat wel niet steeds over grote daverende dingen, ik wil het toegeven. En soms mag er wat jokkerij bij zijn, goed, toegegeven. Maar ik kom tenminste mijn belangstelling bij U tonen, als het ook maar even kan, zoals ik boven reeds zei. Doch nu de vorige keer — de winter was ook zo bar dit jaar — zei ik tegen mezelf: Neen, Sammelaartje, je gaat er niet uit, je zou verkouden worden. Wees wijs, doe je verleden eer aan.

Maar wat doet nu de redactie? Daar stellen ze zo'n hocus-pocus-figuur samen, waar geens mens uit wijs kan worden. En om mijn afwezigheid nu toch maar zo duidelijk mogelijk te laten uitkomen, moet de arge-loze lezer onder nummer 23 mijn naam invullen, zijnde die van een bejaarden heer, die „trouw in de Lensrevue schrijft“.

Hè, hè, wat aardig! Natuurlijk bladerde de hele Lensfamilie het Maartnummer door om dien bejaarden heer te zoeken en vonden... niemand. Een hoongelach ging op om zulke „trouw“ van Sammelaar, van mij, armen stakkerd, die met een hete groc bij de haard de winter zat te verjagen en dus heus wel een deugdelijke reden had om voor één keer de „trou“ niet te doen „blijcken“.

Wel, wel, moest daar nu zo'n drukte over worden gemaakt? Moest voor dat ene keertje de hele lieve Lensfamilie voor een Homeruslach opgetrommeld worden?

Meheer de Veurzitter, ik klamp me aan U vast, als een drenkeling aan een strootje. Reik me de hand, geef me een pootje:

Uw tr.....

SAMMELAAR.

Ode aan de kleuren

„O, schitterende kleuren van Lenig en Snel!“
Zo dacht op een winterse voetbaldag
Een lid van Lens' bestuur.

„Wat zijt ge schoon, mijn blauw en wit!
Maar ach, hoe kort van duur!

Want de modder van het strijdtoneel

En de schrammen van het gevecht

Leggen hun sporen in je vast;

En ik zing dan met minder recht:

O, schitterende kleuren van Lenig en Snel“.

De cornervlaggen van het veld,

Alle vier dan — juist geteld —

Werden door des bestuurders vrouw

In de grote was gedaan.

Eerst het wit van het bont gescheiden

En toen ving het plassen aan.

„Hè“, sprak plots de ijverige schone,

„Van die vlaggen zijn er drie, naar ik tel.

Heeft het Lensveld geen viertal hoeken?

Of is voetbal een driehoekspel?“

Middelwyl stond de grote ketel

Met het wit te koken op het gas.

Heerlijk schoon de witte kleren.

Wat was het vrouwtje in haar sas!

„Kom“, sprak zij, „eens even kijken“.

Maar wat schrok zij: wa's dat nou?

Heel de witte was was donker;

Alle kleuren waren blauw.

De oorzaak?

De vierde vlag had het wit geschonden.

Hij zat in manliefs overhemd.

Daar werd de ramspoed weergevonden

En de vrouw... was licht ontstemd.

Dit is het einde van het liedje.

Doch er volgt eerst nog een les:

Men wasse schoon wat vuil is, maar

Lette op de kleuren van L. en S.

Door dik en dun, door merg en been,

Zij dringen overal doorheen.

Wie ze eens op Ockenburgh zag waaien,

Ziet ze altijd voor de ogen draaien.

Hem is geen andere keus beschoren:

Lens alleen kan hem bekoren.

TROUBADOUR.

De Lens-puzzel

DE VERWACHTE BRIEVEN-
regen is uitgebleven; 't heeft slechts
„gedruppeld“.

Toch kunnen we voor zo'n eerste maal te-

vreden zijn.

Verblijvend was de deelname van bestuursleden, donateurs, donatrices en junioren. Zeer opvallend en spijtig bovendien, dat geen enkele senior een oplossing inzond. Een misverstand? Of geen interesse?

Van de inzendingen waren er enige foutief. Bij de loting werd Frans Mesker de winnaar van het mooie boek „Voetbal”.

In het volgend nummer hopen wij een nieuwe puzzle te plaatsen.

Van doel tot doel

MET BLIJDSCHAP ANNONCEER ik in deze revue de tweede fase van seizoen 1939-1940. Op 3 Maart j.l. mochten wij de hergeboorte van de „globe” begroeten. Dankbaar kan ik het ijs-geweeklaag staken en de zaak op de oude voet voortzetten door maandelijks de blauwwitte balverrichtingen te „verpennen”. Twee speel-Zondagen liggen nu achter ons. Blijkbaar hebben de Lens-elftallen goed overwinterd, gegeven althans de door Lens 1, 2 en 3 veroverde punten: 8 van de 8! Vooral op 10 Maart vielen mooie successen. Welke Lenser boog zich niet met trots over de Residentiebode van 12 Maart, waarin Lens 1 op de ranglijst als No. 1, Lens 2 en 3 als nos. 2 geïnclassificeerd staan? Prachtig bewijs van de intrinsieke waarde van onze club, die ook nu, ondanks mobilisatiewee, alles zal doen om haar positie in het diocesane voetbal onverzwakt te handhaven!

LENS 1

behoefde de reis naar 'n ouden tegenstander — P.F.C. — niet te maken. Blijkens de Sport Ill. zijn de roodzwarten ter ziele.

De eerste wedstrijd — contra Westlandia — werd verschopt op 10 Maart. In de voorafgaande „stille” tijd kweekten de eerste blauwwitten een doelpuntenhonger, die slechts met 7 goals „gestild” werd. 't Begin deed anders vermoeden. De Naaldwijkers speelden beter dan verwacht werd. Vooral hun rechtervleugel, waarin de 2 spelers intelligent samenwerkten, vormde een bedreiging. De thuisclub wilde echter de terugkomst op Ockenburgh vieren met een overwinning. Na het zwak begin werkte de militaire entourage stimulerend. De van „vechtlust” popelende Ullers opende de score na fel offensief. Een onderonsje van het binnentrio leidde tot een goal van den

aanvalsleider Koppelle. Onze mensen liepen overigens herhaaldelijk in de buitenspelval, waarover dadelijk meer. Achter maakte Roemers het de aanvallende tegenpartij zeer lastig, waarbij Runderkamp goed assisteerde. Juist één minuut voor half-time scoorde Westlandia een verdiend tegenpunt. Rust 2—1.

Onmiddellijk na de hervatting opende Blauwit een waar beleg voor de Westlandia-barricade. Walhain benutte 'n kans uit een vrije schop in de uiterste bovenhoek. Janssen liet zijn tegenstanders bij een zijner snelle rushes ver achter zich en doelpuntte. Westlandia beantwoordde het Lens-initiatief door de Lensveste een tiental minuten te blokkeren. Tot goals kwam het echter niet, dank zij Huysmans, die een kogel van den W-centervoor stopte en dank ook zij Willems, die, naar de grond duikend, een hard, laag schot uit het verlaten doel wist te koppen. Lens kwam hierna weer aan bod. De linker-vleugel Jacobi en G. Roodenrijs, wiens heroptreden met vreugde wordt begroet, voegden twee goede goals aan de vijf toe. Einde 7—1.

Nu de buitenspel-tragedie van vóór rust! De leider Halleen acht de schuld bij het binnentrio te liggen. Dit moet er op bedacht zijn bij een afgeslagen aanval direct te retireren. Want meermalen geven Bob c.s. de bal onmiddellijk retour, teneinde een voortgezet offensief mogelijk te maken. Nu kan daar door buitenspel niets van komen en wordt 't tactisch goede werk van de half-linie — de bal weer voor 't doel te plaatsen — teniet gedaan, want de binnenspelers zijn niet tijdig terug en de scheidsrechterlijke fluit gilt off-side.

Overigens was het een sportieve wedstrijd, waarin de animo van onze luidjes te loven viel.

De positie van Lens 1 vindt U hieronder:

Lens	9	8	—	1	16	47—10
Velo	8	6	1	1	13	38—11
K.R.V.C.	8	6	—	2	12	30—20
A.V.V.	9	5	—	4	10	30—20
Bl. Zwart 2	9	3	2	4	8	20—29
G.D.S.	8	1	4	3	6	11—24
G.D.A. 2	8	1	2	5	4	16—38
Westlandia	8	—	2	6	2	12—33
P.F.C.	5	—	1	4	1	5—23

LENS 2

verpletterde D.H.B. 1 met liefst 8—1 in een fikse uitbeurt op het nieuwe terrein dezer club. Het tweede, waarin J. v. Nooy de

plaats van N. Zuiderwijk, die verstek liet gaan, innam, speelde enthousiast. Een goed begin, dat voldoende waardering kreeg in de korfbaluitslag!

Na 't wederzijdse verkennen kwam Lens 2 in de meerderheid. Tot 4 maal toe werd een aanval wegens vermeend buitenspel onderbroken. Dit geschiedde telkens op de linkervleugel. Na 10 min. hakte v. Wely een voorzet van Dubois naar R. Roodenrijs, die hard inknalde. Binnen enkele minuten was de stand 2-0 door toedoen van B. Boortman en v. Nooy. Bij een D.H.B. doorbraak schoot de midvoor buiten bereik van Allard tegen de latkruising. De bal ging achter. Een corner van Dubois schot v. d. Boogaardt tegen de deklat, waarop v. Wely de terugspringende bal in het net deed verdwijnen. Uit een moeilijke aanval scoort D.H.B. tegen als de Lens-verdediging het spel staakt wegens buitenspel. Rust 1-3.

Na half-time duurde het 20 min. voor de 4e goal geboren werd. Daarna ging het, wat men noemt, gesmeerd. Een blauwwitte aanval van rechts over links benutte B. Boortman. In samenwerking met Ph. de Heer scoorde Dubois 1-6. D.H.B. zag kans een penalty onbenut te laten. De Lens-centerhalf sjouwde even later door en zag zijn moeite beloond. Ru completeerde het achtal doelpunten.

't Was opvallend, dat de meeste Lensers de bal verkeerd op hun schoen namen. Gevolg: „kneusjes” en half-geraakte ballen. De blauwwitte doelman dient zijn uittrappen beter te verzorgen; dat is niet voldoende.

R.V.V. 1, een oude rivaal van het eerste, was evenmin bestand tegen de tweede blauwwitten. Met 4-0 streken de Rustenburgers op eigen terrein de vlag. 't Was bij Lens de wedstrijd van de kanthalfs met als uitbinker Ph. de Heer. Ook „old” Cas speelde opvallend goed. Jammer, dat enige spelers, vooral in de voorhoede, blijkbaar moeilijk kunnen leren, dat zwijgen goud is.

R.V.V. nam bij het begin de teugels geheel in handen. De aanvoerder schrijft, dat hij reeds sombere gedachten kreeg voor de waarschijnlijke einduitslag, want eerst na 5 min. liep de eerste Lensaanval van start. Even later — het tweede speelde, waar J. Bontje uitviel, met 10 man — was het v. Wely, die op z'n bekende, listige wijze een voltreffer plaatste. Nog voordat B. Boortman 't elftal completeerde, profiteerde Toon van een tweede kans. Goede R.V.V.-aanvallers vonden in de Heer en C. Bontje niet te

overkomen hinderpalen. Slechts enige keren kwam Allard er aan te pas. Zijn ingrijpen was dan afdoende. Zo ving hij een zeer hard schot, dat op 5 m werd ingeschoten. Wim Verheggen zorgde voor een 3-0 stand met de rust.

R.V.V. meende hierna haar elftal een andere formatie te moeten geven. De dwarsgestreepten drongen ver op, maar zonder succes. Het gevolg was wel, dat des scheidsrechters fluit bij herhaling klonk om werkelijk of vermeend buitenspel der onzen te bestraffen. v. Wely verrichtte de hattrick en stelde de overwinning volkomen veilig. Zonder schokkende gebeurtenissen gleden de blauwwitten naar het eindsignaal.

Aanschouw, waarde Lens-familie, hun evoluties in den volgenden stand: 't Is de moeite waard!

Ria	7	7	—	—	14	28-11
Lens 2	6	4	—	2	8	22-12
Wit Blauw	7	2	2	3	6	32-27
Gr. Floris	5	2	1	2	5	14-20
R.K.R.V.V.	5	1	1	3	3	8-17
Valkeniers	6	—	3	3	3	16-22
D.H.B.	4	—	1	3	1	11-22

LENS 3

verdedigde zijn fraaie kopplaats tegen G. D.A. 4. Liefst 12-3 was de uitslag. Het derde boert uitstekend in deze afdeling, die toch niet gemakkelijk lijkt. Zo doorgaande kan het niet anders of de kampioenstitel valt in handen van de derde blauwwitten.

In Loosduinen moesten Dröge, Jansen en Schaub vervangen worden door C. en A. Hoppenbrouwers en v. Egmond. Weer moet ik N. Zuiderwijk vermelden als niet-opkomer. Wat is dat, Nico? Denk aan de sportiviteit tegenover je clubleden.

De strijd was een vriendschappelijke, die toch door het derde elftal onder normaal werd gespeeld, hetgeen voor een groot deel aan de zwakke tegenstand te wijten is. Doorlopende meerderheid bezorgde Lens 3 met rust een 4-1 voorsprong. Slecht plaatsen en schieten van de voorhoede verhinderde hogere score. De voorhoedelinie had direct door moeten hebben, dat de G.D.A. keeper niet voor zijn taak berekend was en iedere kans moeten benutten. Tot voor het doel doordringen was nu overbodig.

Bovendien is het in het tegenwoordige voetbal zaak, dat de binnenspelers ook verdedigend een woordje moeten meespreken. Speciaal H. Koeman dient hieraan aandacht te schenken.

Na de thee hetzelfde spelbeeld. Een behoorlijk vlot doelpunt van W. v. Lieshout verdient vermelding. De G.D.A.-goal aan het slot was de beste van de strijd.

Ziet naar de prachtige positie van Lens 3:

Bl. Zwart 3	8	6	—	2	12	45—22
Lens 3	5	5	—	—	10	38—12
Ria 2	5	4	—	1	8	30—15
Q. Steps 4	4	2	—	2	4	11—22
G.D.A. 4	5	2	—	3	4	20—24
V.V.P. 3	3	1	—	2	2	8—12
Wilhelmus 4	4	1	—	3	2	12—18
D.H.L. 4	6	1	—	5	2	23—32
R.K.R.V.V. 2	4	—	—	4	0	6—36

LENS 4

ontmoette **BLAUW ZWART 3** in Wasse naar met negatief resultaat. Geen wonder, als men weet, dat de vierde blauwwitten met 9 man uitkwamen tegen een sterken tegenstander. E. Schaub en C. v. d. Broek verloren de sportiviteit uit het oog door weg te blijven, terwijl Jo Beerens te laat kwam. Denk aan je verplichtingen, heren! Hulde aan de overigen, die niettemin alles deden om een behoorlijk resultaat te bewerkstelligen. Aanvoerder Driessen vertelt, dat niettegenstaande de rust van ± 12 weken toch van een behoorlijke partij voetbal gesproken kan worden. De Wassenaarbewoners wisten dan ook slechts met de rust een minimale voorsprong te bereiken. 2—1. In de tweede helft echter sprak het uithoudingsvermogen een woordje mee. Bl. Zwart kon al zijn technische capaciteiten ontplooiën en voerde de stand geleidelijk op tot 7—2.

J. v. Wassum, die in goal debuteerde, bleek een wonderbaarlijk keeper met Zamorralenten. Chr. Miltenburg werkte weer als een paard gelijk we dat van hem gewend zijn.

Houdt vol, vierde blauwwitten!

De stand luidt hier:

Wit Blauw 3	5	3	1	1	7	19—15
V.A.C. 2	4	3	—	1	6	27—14
Velo 3	5	1	3	1	5	20—18
Bl. Zwart 4	5	2	1	2	5	24—28
Rava 4	4	1	—	3	2	10—19
Lens 4	3	—	1	2	1	7—13

J. v. d. K.

Uit het Juniorenkamp

ZO IS DAN EINDELIJK HET LANG verwachte voorjaarsoffensief losgebroken; gelukkig niet op het Westfront, doch meer vreedzaam op Neerlands voetbalvelden. De bodem is ontdooid, de winter week voor mildere luchten. (Vandaag, 14 Maart echter, jaagt een felle sneeuwstorm door de straten van onze goede stad).

Nog wat onwennig, doch vol geestdrift, werd de stoute voetbalschoen weer aangetrokken en onze dappere juniorenschaar wist weer menig succes te oogsten.

LENS A gaf een goed voorbeeld, zoals het aan grote broers past en versloeg op 3 Maart het heus niet zwakke Rava a met 6—1. Voor de rust kreeg men een erg pingelig spel te zien, waarbij vooral Jan Huijbrechtsen als een magneet was, die steeds maar weer de bal naar zich toe trok. Een magere 1—0 was het resultaat. Na rust werd meer het zoveel effectievr ruimtespel gedemonstreerd. Nu volgden ook goals; geleidelijk werd Rava uitgeschakeld en 't werd 6—1. Nog enige bemerkingen: Hans keepste de weinige ballen goed; de backs waren wat traag; Meiners diene wat beweeglijker te worden. Huib kan wel een tikje beweeglijkheid voor een zacht prijsje overdoen, alsmede een weinig uit de te grote voorraad welsprekendheid. Rava's spel was inferieur aan dat van de onzen.

Op 10 Maart kwam Quick Steps a op bezek. Alex c.s. hadden een „zware zweer gezwoeren" de teleurstellende uitbeurt (1—1) goed te maken. In het begin ging de strijd vrijwel gelijk op, totdat Q. St. een inzinking kreeg, waarvan Lens goed profiteerde. Piet Hoppenbrouwers kreeg de bal na een duel voor ons doel, gaf ineens door naar Huib, die op zijn beurt na wat gedraai de bal aan Frans Lux doorzond, die met een listig boogballetje zijn club de leiding gaf. Door goed spel van Quick Steps' rechtsbinnen konden de gasten echter al heel gauw van de linker vleugel af gelijk maken. Toen volgde een groot overwicht van onze jongens. Doelpunten bleven evenwel uit. Na ongeveer een kwartier wist Henk Kops uit een corner van rechts met een kopstoot 2—1 te doen noteren. Na de aftrap draaide Meiners door de hele verdediging heen en scoorde keihard juist onder de lat (3—1). Maar even mooi was het schot waarmee de gestreepte middenvoor onzen Hans verschrikte (3—2).

RUILNUMMERS

In dank ontvangen de clubbladen van Vac, D.H.L., Activitas, De Jagers.

Na de rust beukte Frans Lux tweemaal de ene staander (niet doen, Frans. Red.) en schoot Kops hoog over. Hans moest nog een moeilijk schot verwerken. Veel werk kreeg hij niet, daar de middenlinie en de backs goed van leer trokken. De Q. St. verdediging had het tegen de stormlinie van Lens niet gemakkelijk en moest nog voor de vierde maal zwichten, toen wederom het hoofd van Henk de juiste richting vond. (Vandaar de naam Kops). (4-2). Het was een goede wedstrijd. Alex kon tevreden zijn over zijn mannen. De stand is:

Lens A	8	6	2	—	14	35-12
V.V.P. A	8	6	1	1	13	19-9
Rava A	8	5	—	3	10	19-16
Bl. Zwart A	8	4	—	4	8	13-17
V.A.C. A	6	2	3	1	7	15-11
Q. Steps A	9	1	3	5	5	14-17
D.H.B. A	10	2	—	8	4	14-33
Wit Blauw A	5	—	1	4	1	7-22

LENS B behaalde wel een mooi succes door op 3 Maart met 3-0 de uitwedstrijd tegen Vac B te winnen, maar de speelwijze was toch wat slordig. Zeker, ik weet het wel, de scheidsrechter was niet opgekomen, er hingen geen netten, er stonden geen hoekvlaggen, maar door dit alles mag een goed voetballer zich niet te zeer laten beïnvloeden. Wij spelen voor het spel en dat is te mooi om er janklaassenspel van te maken, is het niet?

Op 10 Maart moesten Otto's mannen de vlag strijken voor Q. Steps B, dat in de eerste helft absoluut sterker speelde. Wel houdt de verdediging eerst nog stand, maar de backs en ook de halves trekken zich te dicht op den keeper terug. Dat wordt ons noodlottig en de handige Q. St. rechtsbinnen weet er gebruik van te maken door een paar keer goed te scoren. Intussen heeft Frans van Niel de eer al vast gered. Met 4-1 komt de rust. De Ockenburgher thee heeft wonderen verricht, want in de tweede helft begint Lens veel beter. Piet de Jongh fokt ons tweede doelpunt (4-2). Dat geeft moed. Even later echter heft hij het ongeluk een penalty te missen. En onze jongens lieten helaas de moed zakken. Dat was niet goed en het werd met een drietal doelpunten bestraft. Daar Aad Hoefnagel nog succes had met een prachtig schot, eindigde deze big match in een 7-3 nederlaag. Hier volgt de stand:

V.V.P. B	7	6	—	1	12	19-6
Lens B	9	6	—	3	12	36-21
D.H.L. B	5	4	1	—	9	29-7

Q. Steps B	7	3	1	3	7	24-16
Valkeniers B	6	2	2	2	6	13-14
V.A.C. B	8	2	1	5	5	8-19
G.D.A. B	7	1	2	4	4	17-24
Wit Blauw B	7	1	2	4	4	8-36
Gr. Floris A	4	—	1	3	1	7-18

LENS C hield in de op 3 en 10 Maart gespeelde wedstrijden vast aan de voorwinterse plannen. Vac C moest met 5-0 en R.K. R.V.V. B met 12-4 het loodje leggen. Tegen Vac ging het nog niet zo als voorheen. Sommigen reden nog een wat rare schaats. Ook het samenspel vlotte niet. „Rust roest” geldt ook voor voetballers. De doelpunten waren van kleinen Hop, Helmich en Mol. Joost, kleine Hop, Jan Roozenburg en Koos Walsteyn hadden op 10 Maart weer eens een ouderwetse doelpuntenhonger. Bovendien speelde Bierhuizen zeer verdienstelijk. Zo kwam het, dat de toeschouwer niet zo gauw merkte, dat niet minder dan 4 man thuis waren gebleven, omdat het wat regende. Kennen die jongens de kwaliteit van Ockenburgh dan niet meer? Jongelui, je zult heus niet smelten van wat regen. Wij laten ons elftal nooit meer in de steek, hoor. Keeper Wim deed wel wat onverschillig, wat slordig; hij vergat blijkbaar, dat keepen tegenhouden betekent. In één wedstrijd 4 keer vissen; en in de acht voorafgaande matches 5 keer in totaal!! Dat klopt niet, hè!

De stand luidt:

Lens C	9	8	—	1	16	68-9
Valkeniers E	8	5	1	2	11	24-17
D.H.L. D	6	5	—	1	10	18-8
V.A.C. C	5	2	1	2	5	9-18
Q. Steps E	5	2	—	3	4	5-15
R.K.R.V.V. B	8	1	2	5	4	14-39
R.I.A. B	5	—	1	4	1	4-12
S.T.P. B	6	—	1	5	1	7-31

LENS D kan de slag nog niet te pakken krijgen. D.H.B. D hield op 10 Maart de hele winst in handen. Met 5-1 kregen onze jongens de kous op de kop. Gelukkig wist Anton v. d., Heuvel tenminste de eer nog te redden. Bij gestadige oefening is van ons jongste elftal heus wel wat te maken.

Het standenlijstje ziet er zo uit:

K.R.V.C. B	11	9	1	1	19	42-17
V.V.P. E	8	5	—	3	10	20-18
G.D.S. C	9	5	—	4	10	14-11
D.H.B. D	10	4	1	5	9	23-24
Valkeniers F	7	4	—	3	8	22-16
Q. Steps F	6	3	1	2	7	16-11
R.K.R.V.V. C	9	1	1	7	3	12-29
Lens D	8	1	0	7	2	8-31

De Lens-Revue

CLUBORGAAN VAN DE HAAGSE R. K. SPORTVERENIGING

„LENIG EN SNEL”

OPGERICHT 18 DECEMBER 1920

TERREINEN: SPORTPARK OCKENBURGH; EINDE LAAN VAN MEERDERVOORT

REDACTIE: P. JUFFERMANS, C. HALLEEN, JAC. VAN DER KLEY

REDACTIE-ADRES: AMANDELSTRAAT 51 - DEN HAAG

Jaargang 1939-1940

Mei

No. 7

VAN DE REDACTIE

„Weer is er de lieflijke Meie in 't land,
Die schone bloemenvorstinne”.

NA DE LANGDURIGE STRENGE winter beleven we nu een guur winterig voorjaar, weinig zon en veel koude rillingen. De zieken zuchten: och, dat het weer toch wat milder werd. De gezonden en sterken houden zich goed, maar ook zij denken: over een paar maandjes komt de kou weer. En al het piepjonge goedje van akker, weide en bos blijft nog schuchter in verborgen hoekjes weggedoken. Zullen zij dan nooit aan de beurt komen?

Ja, toch, de Mei roept en wenkt naar buiten te komen. De Mei is er nu en spreidt weer een fleurig kleed op de feestdis uit. Vergeten zijn kou, regen en storm. En de kindertjes dansen in de wei met van madeliefjes gevlochten kroontjes op de speelse krullen. O, wat schoons wordt er van de Meie gezegd of tenminste... gedroomd.

Dichters en schrijvers van schoolboekjes kunnen onze fantasie zo aardig bezig houden. En schilders versterken onze waan over de zoete Mei. Zij allen echter zijn niet tegen de werkelijkheid opgewassen. Die spreekt in 1940 een andere taal. Zei De Génestet, dat Mei ook November kan zijn, dit jaar belooft de lieve maand al heel weinig goeds. Want de oorlog raast over de wereld. De ene mens is bereid den anderen te doden. Bij duizenden moeten sterke jonge mannen het leven laten en het geschrei van talloze vrouwen en kinderen zal de weidedansen van de bloemenvorstinne begeleiden. Deze Mei zal een November zijn, maand van dorheid en dood. De Paus riep ons op om in de komende maand heel in het bijzonder met elkaar te bidden tot Maria, de Koningin van de Vrede. Laten wij, sporters, ons aansluiten bij de miljoenen, die in het Meimaandlof hun ge-

bed storten voor de terugkeer van de rechtvaardigheid in de wereld en voor het behoud van de vrede in ons goede Vaderland. Bid den wij ook iedere dag voor de slachtoffers, die op zee, op het land of in de lucht een vroegtijdige, gewelddadige dood vinden. Dan zal deze Mei ook in andere zin November zijn, zielenmaand.

REDACTIE.

De Lens-adviseur vertrekt!

BIJ HET TER PERSE GAAN VAN deze revue bereikt ons het bericht, dat Kapelaan E. Stolwijk, onze eminente Adviseur, door Z. E. den Bischof van Haarlem, benoemd is tot Rector in Delft. Wij wensen onzen Adviseur met deze eervolle benoeming geluk, doch bedenken tevens daarnaast, dat Lens hem slechts node ziet gaan als haar geestelijken leidsman. Zijn gewaardeerde belangstelling voor onze blauwwitte organisatie, zijn rustige, weloverwogen adviezen, wij zullen ze missen. Wij twijfelen niet, of de nieuwe Rector zal in Delft met open armen ontvangen worden. In het eerstkomende weekbericht zullen de blauwwitten nadere berichten over het afscheid van onzen Geestelijk Adviseur kunnen lezen.

REDACTIE.

O F F I C I È E L

1. Secretariaat: J. v. Venrooy, v. Mierisstraat 51.
2. Girorekening No. 336711 op naam van den Penningmeester van „Lenig en Snel”, Okkernootstraat 12, Den Haag.
3. Nieuwe leden:
131 T. Graaf, de Perponcherstraat 113, 15-9-'23.
132 P. v. Hal, de Genestetlaan 3.

133 M. Mathias, Regentesselaan 76, 2-5-'23.

134 C. v. d. Zalm, Haagweg 301 Loosd., 25-7-'23.

135 J. v. Zon, Valkenboschlaan 240, 22-9-'27.

Nieuwe donateurs:

154 H. Scholten, Hoefkade 1082.

4. Het Bestuur vestigt er nogmaals de aandacht van onze spelende leden op, dat het geen verantwoordelijkheid op zich kan nemen voor hun bezittingen.

Het beste is dus, portemonnaies e.d. voor de wedstrijd aan iemand ter bewaring af te geven.

Training en Voetbaltraining

I.

VAN BEVRIENDE ZIJDE ONTVINGEN wij de inleiding tot een artikelenreeks in het kader van de sportbeoefening. In deze inleiding komt reeds tot uiting, dat sportbeoefening zonder eerlijkheid een paskwil is. En dat men bij zijn sportbeoefening de hogere waarden van het leven voor ogen moet hebben... en zich daarnaar richten. Alleen dan heeft sportbeoefening waarde.

Als motto zouden wij aan de inleiding willen toevoegen:

„Zonder eerlijkheid
Geen schoonheid in sportwedstrijden.”

„Laat ons even herhalen, dat het dominerende principe in den mens de ziel is, welke het lichaam vorm geeft. Daarom moet eerst de ziel de juiste vorm hebben en tot staal gesmeed worden, alvorens zij het lichaam elementen als staal en ijzer geven kan”.

(Pater Kübbe S.J.)

Dat men door sport-beoefening moreel zou stijgen, wordt niet bewezen door sporthelden in de realiteit van het leven; helaas vaak tegenovergesteld.

„Aan gezonde lichaams-cultuur moet een andere cultuur ten grondslag liggen, n.l. die der motieven” (Fr. S. Rombouts).

Deze motieven vinden wij terug in de richtlijnen van het leven, uitgestippeld in onze godsdienstige plichten en in onze verplichtingen tegenover God, den evennaaste en ons-zelf.

Gezonde (sport-)beoefening! Waar ligt de grens?

Deze wordt aangegeven door de leidende motieven, d.w.z. door de doelstellingen, welke

hier leiding geven. Zelfs wanneer we dagelijks lichaams-oefeningen (t.w. opzettelijke) zouden „doen”, met het doel het lichaam blijvend te onderwerpen aan de geest (om de weerspannigheid van het lichamelijke te breken bijv.), of met het oogmerk het onvolledig energie-verbruik te compenseren of dat verbruik op te voeren — dit alles dus dienstbaar makend aan ons ziele-heil — „zelfs” dan mogen (moeten) we spreken van gezonde lichamelijke oefening.

Onafscheidelijk ligt aan het begrip „gezonde” dus deze twee-eenheid ten grondslag: **Ziel en Lichaam.**

Zo goed als wij, pogend „goede” mensen te zijn, door toegewijd willen en liefdevolle opoffering steeds doende zijn ons-zelf te verbeteren, even zo goed kunnen wij dit van den sport-beoefenaar zeggen en eisen. Door toewijding en offertjes moet hij trachten zijn zwakheden te overwinnen.

Niet voldoende is het, aandacht te besteden aan de details van zijn levens-leus, wanneer hij daarbij verwaarloost zijn uithoudingsvermogen — in moreel opzicht — te stimuleren en te vergroten. De godsdienstige motieven wijzen hem hierop voldoende: Plicht en Gemeenschap.

Nog duidelijker zal dit spreken in sportverband. Van den speler, die technisch tot in de fitnesses een primus is, doch wiens training hem niet in staat stelt 2 maal drie kwartier zich te geven zoals dit van hem verwacht wordt. Dit is een tekortkoming in zijn plicht, welke hij op zich nam als onderdeel van het team.

Ook hier is het niet alleen ere-zaak, maar plicht aan dit gebrek aan uithoudingsvermogen tegemoet te komen, door het voldoen aan de eisen, welke zijn plaats in de sportgemeenschap hem oplegt. Een gezonde leefwijze, om grote lichamelijke inspanning te verdragen zonder nadeel voor de gezondheid, en een zo hoog mogelijk opvoeren van het uithoudingsvermogen.

Deze gezonde leefwijze moet ons ook de kracht geven, des levens moeilijkheden te overwinnen. Met inzet van alle krachten, zonder daaruit nadeel te ondervinden. Integendeel, een verhoging van de geestelijke weerbaarheid en vergroting van het uithoudingsvermogen, om de wedstrijd des levens in vlot tempo te kunnen uitspelen, zonder daarbij anderen een deel van onze taak op de schouders te schuiven.

Doelbewuste- en stelselmatige training tot verhoging van de orgaan-kracht. Let wel: doelbewuste training! Vergeten wij dus niet, dat alle training slechts middel is tot het

doel, hoewel maar al te vaak het middel tot doel wordt, met alle lichamelijke en geestelijke nadelen daaraan verbonden.

't Bevorderen van de bewegings-mogelijkheid, d.w.z. 't bereiken van de normale bewegings-grootte van de verschillende gewrichten, welke beweging tot „stand" komen door de activiteit van hun motoren: de spieren, zodat zij zonder gevaar voor schade kunnen voldoen aan de hogere eisen, welke er aan gesteld worden.

Moraliserend ziet dit resumé er als volgt uit: 't verkrijgen van een bewegingsmogelijkheid, welke de normale bewegings-grootte niet overschrijdt, zodat hier, zonder gevaar voor schade wordt voldaan aan de „hogere" eisen. Rest ons nog de meer directe voorbereiding te noemen; elementaire- en opgevoerde techniek en samenspel daarbij inbegrepen.

Reeds hierboven spraken wij over techniek en de hindernis-baan des levens, in verband met de gezonde leefwijze en het uithoudingsvermogen om de finish fit en wel te bereiken, zonder verzwakking van 't tempo en de strijkracht; met zelfverzekerdheid, d.i. met een gepast gevoel van eigenwaarde.

Wie het elementaire verwaarloost, wie dus de waarde van het kleine, het eenvoudige niet kent, geeft blijk door het niet kennen van het doel, het middel niet gevonden te hebben; althans niet het juiste middel in zijn veelzijdige betekenis (motieven-cultuur).

Over samenspel slechts dit éne:

„De enkeling vormt de massa". Onderling verstaan en begrijpen, waarbij wils- en geestkracht niet onbelangrijke rollen spelen; waarbij persoonlijke belangen op de tweede plaats komen en dienstig gemaakt aan 't streven van het team (evennaasten), daar groeit saamhorigheid en gemeenschapszin. De tegenstander erend en waarderend en niet onderschattend en kleinerend; waarbij de nederlaag van vandaag een prikkel is tot inzetten van alle wil en doorzettingsvermogen, welke voert tot de overwinning van morgen (de eeuwige bekroning).

*

Deze korte inleiding meende ik U te moeten presenteren als de bril, waardoor we het geheel moeten zien wat hierna volgt, na eerst even de glazen te hebben opgepoetst, opdat dit alles helder en klaar is en in de juiste proporties worde geobserveerd en gewaardeerd. E.

— Wie zou toch de uitvinder zijn van het voetbalspel?

— Wel, natuurlijk een Trappist.

(Onze Courant).

Varia

DE HEER C. HALLEEN, DIE, ZOWAALS velen reeds wisten, een onderdak had moeten vragen in het Rode-Kruis-Ziekenhuis, is inmiddels weer genezen en wel in de schoot van zijn gezin teruggekeerd. Proficiat!

Op 26 April was het 30 jaar geleden, dat de heer en mevrouw J. W. Dubois zich in de echt verbonden. Wij wensen onzen zeer gewaardeerden voorzitter en zijn vrouw van harte geluk met deze heuglijke herdenking. Mogen nog vele jaren in gezondheid en voorspoed volgen.

De gebroeders Bom en Jan Roozenburg ontvingen, naar wij vernamen, het diploma van hun vakschool. Goed zo, jongelui, nu weer verder op het pad naar de vakvolmaaktheid. Het bestuur ontving nog het droevig bericht van het overlijden van mevrouw Boogmans, moeder van onzen vriend Adriaan Boogmans. Heer, geef haar ziel de eeuwige rust.

De firma A. N. v. Egmond Zn, verplaatste haar zaak van de Noorderbeekdwarsstraat 222 naar de Weimarstraat 221. De firma verkoopt o.a. knollen en citroenen, men behoeft echter niet voor verwisseling van beide producten te vrezen.

Mede namens mijn vrouw zeg ik bij deze hartelijk dank voor de belangstelling, tijdens mijn verblijf in het Ziekenhuis en bij mijn thuiskomst ondervonden.

C. HALLEEN.

Mijn steentje

BIJ 'T VELE, DAT EEN CLUB U biedt, waarbij ge min of méér geniet van 't werk, belangeloos verricht door leiders met gevoel voor plicht; bij alles wat ge kunt waarderen en waarvan ge weet te profiteren, wordt bijna nooit er aan gedacht met hoeveel zorg, met hoeveel kracht men moet werken, steeds moet sjuuwen om met succes iets op te bouwen!

Nochtans, daarover gaat het niet — 't is het oud-bekende lied — ik heb hier echter op het oog en dat is 't doel van mijn betoog: zovelen zouden metterdaad, zonder dat dit hun „zaken" schaadt, een enkel uurtje kunnen geven, medewerken aan ons streven naar omhoog, naar groter groei, naar nóg intenser bloei!

Ik wil hier nu geen loflied zingen op onze sport, doch U doordringen van de noodzaak,

van het feit, dat in deze zorgentijd, nu men alom ons komt belagen, wij iets hebben uit te dragen. Want op ons allen rust de taak: te strijden voor de roomse zaak, waarop ons steeds gewezen wordt. Rooms in alles, ook in de sport!

Daarom, aan allen vragen wij: weest trouwe leden en daarbij gedraagt je steeds correct en net, want weet, er wordt op ons gelet! Gij, ouders, helpt ons bij ons werk: vooral Uw steun maakt ons zo sterk. Of beter nog: toont U bereid een klein deel van Uw vrije tijd in dienst te stellen van de jeugd. 't Is dankbaar werk, 't geeft U vreugd. 't Gaat niet zozeer hier om het spel: 't is Rooms belang, bedenkt dat wel!

JAN KNUT.

V a n o v e r Z e e

Ponta Grossa, 31-1-'40.

Geachte Lens-familie,

IN MIJN 3e BRIEF ZAL IK U IETS vertellen over een zeer geliefde Braziliaanse sport, „Basket" genaamd. Het spel wordt gespeeld door 10 man, op een klein veld, $\pm 28 \times 16$ meter. 't Is een handbalspel, waarvan 't doel is een bal door een ijzeren ring te gooien, die tegen een houten schot, ± 3 meter boven de grond, bevestigd is. 't Lijkt dus enigszins op korfbal. De regels zijn zeer eenvoudig en penalty's worden zeer vaak toegepast. Zodoende lopen de uitslagen vaak in de 30. 't Spel wordt niet op een grasveld gespeeld, doch 't terrein is ongeveer als een tennisveld. Momenteel is Ponta Grossa kampioen van de staat Paraná, doordat ze laatst de strijd tegen Curitiba, de hoofdstad van Paraná, gewonnen heeft met 37-13.

De Brazilianen dwepen met dat spel, maar ik zie liever een voetbalwedstrijd van L. en S. dan een „basket"-wedstrijd tussen São Paulo en Rio de Janeiro! In de Hollandse kranten, die wij geregeld uit Holland gestuurd krijgen, lees ik geregeld de voetbaluitslagen. Ik zeg nog niets van Lens I, maar ik ben mijn feestrede vast in elkaar aan 't timmeren. Ik hoop, dat ik u voor deze maand weer tevreden heb gesteld. Als een van de leden soms een onderwerp weet, waarover hij eens graag wat wilde weten, zeg hij 't maar aan mijnheer Juffermans, die mij dat dan wel zal laten weten. Als ik niet gauw titels voor mijn brieven ontvang, moet ik, ten einde raad, wel mijn toevlucht nemen tot kook- of naaicursussen.

Toe wederschrijvens!

JOSE.

Van doel tot doel

HET ONVOLPREZEN OCKENBURGH is ons ten tweede male ont-nomen. De militaire overheid eiste de volledige beschikking over het sportterrein, waardoor alles, wat een burgerpet draagt zich aan de ingang door een waakzame post de weg versperd ziet.

Lens is dus weer zonder veld. Wel wordt Blauwwit dit seizoen zwaar getroffen; niet alleen door de mobilisatie van verscheidene leden, maar ook evenzeer door de ontstane terreinpuzzel. Hoe de laatste opgelost kan worden, is op het ogenblik nog een open vraag. Het Bestuur is ten deze geheel dilligent en beraamt al het mogelijke om tijdelijk een geschikte speelgelegenheid te vinden. Wij hopen, dat het daarin spoedig slaagt, teneinde stagnering in de training te voorkomen. Training, die, mocht het nieuwe seizoen weer een competitie geven met promotie, de blauwwitten vaardig dient te maken voor de verdere opgang.

Overgaande tot het maandelijks overzicht van de door de Lens-elftallen verschopte wedstrijden, ontmoeten wij allereerst de big-match VELO 1—LENS 1. Wetende, dat 't meer primitieve, maar enorm enthousiaste Westlandse spel onze voortrekkers minder ligt, was het slechts de vraag of onze ploeg de tegenstanders met de juiste wapens zou bestrijden en dan met zijn meerdere techniek een kleine of grote overwinning, zou kunnen bewerken. Het mocht niet zijn!

Wel kon een objectief toeschouwer oordelen, dat Lens technisch de meerdere was. Er ontbrak echter in de blauwwitte ploeg gedurende diverse perioden het vurige element, terwijl tevens langzaam werkend balgegoochel van meerdere spelers het tempo nog aanmerkelijk drukte. Voeg daarbij de — vooral na de rust — inzinking van de half-linie en de nederlaag is verklaard.

De Westlanders vochten om de eerste plaats. Hun spel was in technisch opzicht minder, doch in tactisch opzicht effectiever. Qua spel hoort Velo niet op de eerste plaats. Het agressief karakter van hun optreden geeft hun echter op de meeste tegenstanders een voorsprong, die tot overwinningen leidt. Zo was het ook tegen Lenig en Snel, al kwam tenslotte het winnende punt uit een onbetwistbaar handsgeval, dat de referee jammerlijk over het hoofd zag.

Tegen G.D.S. 1 en Blauw-Zwart 2 werd respectievelijk een 3-3 en 3-2 resultaat bereikt. Beide wedstrijden zijn zonder grote

dingen gepasseerd. Integendeel, Lens demonstreerde een matig spelletje, dat slechts bij vleugen aantrekkelijk was. De spelopvatting van het vorige seizoen is verminkt. Zag men verleden jaar de onverzettelijke wil om te winnen, werden de aanvallen vlot en krachtig opgezet, was het team-work uitstekend verzorgd en werd de ploeg door haar gedemonstreerde eenheid tot de overwinning gedrongen, in de laatste wedstrijden is van sprankelend spel, dat den tegenstander wordt opgelegd, geen sprake.

Het elftal vertoont fouten, die ten spoedigste om verbetering vragen. Als eerste kunnen wij noemen het langdurig gepingel met de bal. Herhaaldelijk houdt de achterhoede en halflinie de bal te lang bij zich inplaats van het terrein ogenblikkelijk met forse trappen te zuiveren of de voorhoede aan het werk te zetten. Het samenspel in de voorhoede laat eveneens te wensen over. Het verrassende element — vroeger de kracht — blijft achterwege. De halflinie deelt wel het meest in de malaise. De beide kanthalfs, waarvan Jacq. Crul tot voor kort bijna niet te passeren was, laten nu de vijandelijke wings te veel los. Bob Walhain vertoont in zijn spel meermalen inzinkingen, die op het teamverband grote invloed hebben. Hij, als aanvoerder, zorgt vooral een bezielende partij te blijven vertolken en door woord en voorbeeld zijn elftal over tijdelijke inzinkingen heen te helpen. Komt, eerste blauwwitten, laten wij door bezinning op onze fouten, door concentratie vóór de wedstrijd, door volledige instelling op de te spelen match terugkeren tot de vroegere onoverwinnelijke kracht, die het ingehouden willen van onze spelers uitdrukte en een eenheid vertoonde, die niet te breken was. Onder de laatste, matige wedstrijden trekken wij een dikke streep!

De stand is als volgt:

Lens	12	9	1	2	19	56—19
Velo	12	9	1	2	19	52—19
K.R.V.C.	10	6	0	4	12	36—29
A.V.V.	11	5	0	6	10	26—29
G.D.S.	11	3	4	4	10	18—32
Bl. Zwart 2	12	3	2	7	8	29—42
Westlandia	11	2	2	7	6	22—41
G.D.A. 2	11	2	2	7	6	23—50

LENS 2 mocht slechts één keer aantreden. Tegen R.K.R.V.V. 1, de oude rivaal van Lens 1, werd een 4—3 resultaat bereikt. En waar Ria één keer struikelde en dus een tweede struikelen tot de mogelijkheden behoort, is het kansje nog niet zo vreselijk

klein, als het zich eerst liet aanzien. De partij, die het 2e demonstreerde, was ruim voldoende. Weer speelde „Old Cas” een „moorddadig” spelletje, dat vele van onze jongere spelers ten voorbeeld kan gesteld worden.

De eerste aanvallen zijn voor R.V.V. Ze hebben de wind schuin mee en belagen Allard's heiligdom. Een plotselinge Lensaanval brengt de bal bij Verheggen, die hoog inschiet. 1—0. De gevaarlijke R.V.V.-linksbuiten plaatst dan een afgemeten voorzet, die de midvoor inkoopt. Even later breken Verheggen en R. Roodenrijs door en weer scoort de eerste met een schuiver, die onder den vallenden keeper in het net verdwijnt. 2—1. Als Allard een hoge voorzet verkeerd beoordeelt, verdwijnt de bal achter hem in doel. 2—2. Hattink maakt voor de rust op listige wijze 3—2.

Na de thee is R.V.V. in de meerderheid. Bontje staat als een „rots in de branding”. Ook Allard verdedigt stug. Dubois verhoogt plotseling de blauwwitte voorsprong. 4—2. Boortman vergeet de goede richting en helpt R.V.V. aan 4—3, waarmee het einde komt. Hier luidt de stand:

R.I.A.	10	9	0	1	18	42—16
Lens 2	7	5	0	2	10	26—15
Gr. Floris	8	4	1	3	9	20—23
Wit Blauw	8	2	2	4	6	34—32
Valkeniers	9	1	4	4	6	27—37
D.H.B.	8	2	1	5	5	23—33
R.K.R.V.V.	8	1	2	5	4	17—28

LENS 3 is een formidabel elftal. Drie wedstrijden leverden drie overwinningen met een doelpunten-saldo van 30—4. De voorhoede weet wat goaltjes maken is! In Delft bonden de derde blauwwitten D.H.L. met 8—0 aan de zegewagen. Ze waren dus blijkbaar niet in de olie!

Van Quick Steps 4 werd „uit” met liefst 15—2 gewonnen. Veel valt van deze wedstrijden uit de aard der zaak niet te vertellen. De blauwwitte meerderheid spreekt voor zichzelf. In de strijd tegen Quick Steps werd na de rust door het derde een uitstekende taktiek toegepast. De roodwitten trachtten door buitenspel zetten het spelbeeld te wijzigen. Wijselijk liepen de Lens-ers niet in het valletje. Zij trokken zich terug om echter op de juiste momenten uitvallen te doen, die bijna steeds een goal opleverden. Vooral de vleugelspelers verdienden voor hunne goede voorzetten een pluim!

Tegen V.V.P. 3 kwam Lens 3 eerst na de rust los. Was het daarvoor een slap partij-

tje. in de tweede helft werd fel aangepakt en de stand regelmatig tot 7-2 opgevoerd. Het derde heeft een prachtige kans, die wel voldoende blijkt uit onderstaande lijst.

Lens 3	8	8	0	0	16	68-16
Bl. Zwart 3	10	8	0	2	16	56-26
R.I.A. 2	6	4	0	2	8	36-24
V.V.P. 3	6	3	0	3	6	22-25
G.D.A. 4	8	3	0	5	6	35-42
Wilhelmus 4	6	2	1	3	5	22-23
Q. Steps 4	7	2	0	5	4	14-46
D.H.L. 4	8	1	0	7	2	26-47
R.K.R.V.V. 2	5	0	1	4	1	11-41

LENS 4 was tegen Vac 2 zeer gehandicapt, doordat enkele spelers verstek lieten gaan. Dit zijn wij in Lens niet gewend, heren! Het ploegverband was nu natuurlijk verbroken, althans in de eerste helft, die een 3-0 achterstand gaf. Na de thee echter zetten de vierde blauwwitten de tanden eens extra op elkaar. Een grote veldmeerderheid werd verkregen. Vac kwam slechts enkele keren over de middellijnen en toch Vrouwe Fortuna keerde haar lieflijk aangezicht van Lens 4 af. Het doel was blijkbaar dichtgespijkerd en ondanks de grote meerderheid, ondanks het goede werken van Boortman, Bosman, de „man met de pijp“ en nog zovele anderen bleef het doel van de college-mensen maagdelijk. Het einde kwam met een 4-0 nederlaag.

Tegen Wit Blauw 3 uit deden de 4e elftallers het beter. Met liefst 6-1 bleven zij de baas! Wim Beerens legde de grondslag voor de hoge score door van het middenveld af in te knallen. H. Kolman volgde dat edele voorbeeld. 2-0. Als de Wit Blauw-keeper de bal uit de handen laat vallen noteert Lens 3-0. De rust komt met een 4-0 voorsprong, die na half-time wordt uitgebreid tot 6-0. Wit Blauw redt op het eind nog de bekende eer.

Als bijzonderheid bij onderstaande ranglijst mogen wij vermelden, dat Lens 4 de laatste plaats aan Rava afstond. Proficiat!

V.A.C. 2	8	6	0	2	12	47-18
Velo 3	8	4	3	1	11	36-20
Wit Blauw 3	8	3	1	4	7	24-38
Bl. Zwart 4	6	2	1	3	5	25-36
Lens 4	5	1	1	3	3	13-18
Rava 4	5	1	0	4	2	11-27

v. d. K.

Wat gij doet, doe dat goed.
Bij studie en werk, ontspanning of rust,
Doe alles met zorg en alles met lust.

Uit het Juniorenkamp

EEN VAN DE MOOISTE EIGENSCHAPPEN van de mens is ongetwijfeld de beleefdheid. De waardering voor deze deugd is zo algemeen, dat een beleefd mens vrijwel steeds een vriendelijk gehoor vindt. Het spreekwoord „Met de hoed in de hand komt men door het ganse land“ kan als een aansporing gelden om aan de wellevendheid goede aandacht te besteden. De beleefdheid siert de mens, niet slechts het kind, maar ook de volwassene. Daarom is het goed, als wij in onze jongensjaren tonen beleefd te zijn en steeds trachten verdere vorderingen op dit punt te maken. Want jong geleerd is oud gedaan.

Waar en wanneer dient men beleefd te zijn? Overal en steeds! Ten opzichte van God tonen wij dit door onze houding in de kerk en bij het bidden. Thuis zien onze ouders zo graag, dat we ons goed weten te gedragen. Op straat zij onze leus: Hinder niemand! En ook in de vereniging hebben wij tal van gelegenheden onze beleefde aard te tonen, t.o.v. de mede-Lensleden, de tegenpartij bij de wedstrijden, of den scheidsrechter.

In de meeste gevallen zullen wij zelf de vraag kunnen beantwoorden of wij de drempel van het gepaste niet hebben overschreden. Dan moeten wij ook de moed hebben ons zelf aan te pakken om herhaling te voorkomen.

Tot slot een versje:

„Mijn jongen, gij krijgt nu voor het eerst
(een hoed“
— Zo sprak eens mijn moeder — ik weet
(het nog goed.
„Wees spaarzaam in alles, want waarlijk
(dat moet,
Maar spaar toch vooral niet de rand van
(uw hoed“.

En als ik nu iemand ontmoet, die dat doet,
En bijna nooit aanraakt de rand van zijn
(hoed,
Dan voel ik: de les van mijn moeder was
(goed!

De wedstrijden lieten weer van alles zien, ups and downs, als een symbool van ieders leven.

Ons A-ELFTAL liet op tweede Paasdag 25 Maart een halve steek vallen (1-1). D.H.B. bleek een taaie tegenstander te zijn

met een flinke verdediging. Vooral de keeper deed knap werk en hield er tal van schoten van Kops, Huibregtsen en v. d. Neut uit. Ook Berntsen deed het goed. Beidē keepers hadden geluk toen bij herhaling paal en doellat werden gebeukt. André stond eerst vreemd te schutteren. Gelukkig had Kees dit bijtijds in de gaten; die speelde een deugdelijke partij. In de middenlinie kon Piet ons het meest bekoren. Alex zou beter doen de bal meermalen ver naar links te trappen om het spel verrassender te maken. Bernard is tot zulke verre trappen minder in staat. Hij diene het dus nog meer in zuiver plaatsen te zoeken. Luxemburg en Mesker drijven te ver hun eigen hoek in, dat brengt het binnentrio tot wanhoop.

De wedstrijd verliep in een prettige sfeer, zoals te verwachten was. Huib strafte een fout van den rechtsback af, doch maakte met zijn beide burens zelf de fout van veelvuldig buitenspel te staan. Vlуг terug, lui! Wij scheidden van Maart met een 2-0 overwinning op Blauw-Zwart a. Hier lezen wij in het rapport weer de telkens weerkerende foutieve methode van te kort spel. Dat mag wel voor afwisseling, doch een elftal make er geen regel van. Er werd nog al stevig gespeeld. Zowel vóór als na de rust is de overwinning in gevaar geweest... en tot het laatst gebleven. Alleen door het stug verdedigen van de gehele achterhoede, waar de middenlinie prachtig bij aansloot, is onheil voorkomen. Huffel mag als uitbinker even op het schild geheven. Even, hoor, niet ijdel maken! Kops en Frans Lux werkten ieder een aanval met een voltreffer af.

De 3-0 nederlaag tegen V.V.P. a deed op 7 April de kampioenskans sterk dalen. Direct na de aftrap moet Hans reeds optreden voor enige gevaarvolle aanvallen van de rood-zwartē. Als Lens aan de beurt komt, opent v. d. Neut goed naar de vleugels. Wanneer echter een voorzet voor doel komt, ontbreekt de nodige schotvaardigheid. Piet Hop en Lex van Deelen verzetten bergen werk en voeden de voorhoede goed. Maar de V.V.P.-backs geven niet thuis. Het tweede doelpunt, spoedig na de rust, deprimeert ons elftal. Toch trekken ook onze jongens nog telkens ten aanval, doch alle pogingen falen. En het wordt zelfs 3-0, welke uitslag wat geflatteerd is.

Met goede moed werd op 14 April de strijd aangebonden tegen Vac a. In de eerste helft waren beide elftallen even sterk. De snelle open aanvallen van Vac waren zeer gevaarlijk, temeer daar Kees en Hans niet al te safe speelden. Na de pauze demonsteerde

Lens haar meerderheid. Onze goals waren alle vijf het resultaat van open spel, waarop het elftal zich nu toelegde. Huub, die zeer hard werkte, nam er twee voor zijn rekening, Kops, Neut en Lux ieder één. De achterhoede had blijkbaar een afspraakje met de gastheren om de spanning er in te houden. Achtereenvolgens was de stand: 0-1, 0-2, 1-2, 1-3, 2-3, 2-4, 3-4, 3-5.

De stand is nu:

Afd. 3a.

V.V.P. a	12	10	1	1	21	28-11
Lens a	12	8	3	1	19	43-19
Bl. Zwart a	12	5	2	5	12	20-23
V.A.C. a	10	4	3	3	11	33-22
Rava a	11	5	1	5	11	21-25
Q. Steps a	12	2	3	7	7	23-28
D.H.B. a	12	2	2	8	6	17-36
Wit Blauw a	9	0	3	6	3	10-32

Ons B-ELFTAL trad slechts een keer in het strijdperk, nl. tegen Valkeniers B en kwam met 6-2 als overwinnaar terug. Door deze overwinning en door het falen van V. V.P. verbeterde de positie van ons tweede junioren-elftal aanzienlijk. De onzen spelen echter nogal wisselvallig. D.H.L. neemt in deze afdeling een zeer dreigende houding aan.

D.H.L. b	8	7	1	0	15	37-9
V.V.P. b	10	7	0	3	14	31-12
Lens b	10	7	0	3	14	42-23
Q. Steps b	10	6	1	3	13	45-20
Valkeniers b	10	4	2	4	10	22-42
V.A.C. b	11	3	1	7	7	13-25
G.D.A. b	10	2	2	6	6	21-31
Wit Blauw b	10	2	2	6	6	12-56
Gr. Floris a	7	0	1	6	1	14-37

De leider vertelt! Lens b moest naar Valkeniers b, waarvan thuis met 3-2 werd verloren. Onderweg gaf een der spelers pessimistische beschouwingen. Want ja, Frans Mesker moest met a meespelen en Valkeniers was toch al zo sterk, enz. Maar, jongelui, een wedstrijd is nooit verloren vóór het eindsignaal klinkt. Dat bleek tegen de Hoornparkers wel. Ondanks het feit, dat de Valkeniers lichamelijk aanmerkelijk groter waren (hoewel zij fair speelden), ondanks de pessimistische verwachtingen, werd op klinkende wijze gewonnen. Hoe kwam dat? Elke Lens-speler deed zijn best, elke duimbreed gronds werd heftig betwist, de juiste tactiek werd toegepast, de bal vlot afgegeven en „zwijgend” gespeeld. Ziedaar het geheim. De b-ers verdienden de overwin-

ning volkomen. Er is door de spelers hard en goed gewerkt en het was voor den leider prettig om te zien, hoe zijn aanwijzingen werden opgevolgd en hoe iedereen, ondanks grote vermoeidheid tegen het einde, dapper volhield. Een pluim voor de mooie overwinning is ten volle verdiend.

Ons C-ELFTAL deed erg verwaand, toen het op 31 Maart D.H.L. met 7-1 klopte. De uitslag zou hier met dubbele cijfers gedrukt staan, als Jan Roozenburg met de zijnen echt voetbal hadden gespeeld. Dat egoïstische domme gepingel was een voortdurende ergeris voor den waren voetbalvriend. Zo komt het, dat er over de wedstrijd weinig te vertellen valt. Gelukkig bleef de verstandhouding met D.H.L. goed. Dan ging het op 2e Paasdag tegen S.T.P. heel wat beter. De organisatie op het Hoornpark was in de war gelopen, waardoor ons elftal niet minder dan 5 kwartier moest wachten. De jongens wilden echter graag spelen. De scheidsrechter dacht er anders over en ging naar huis, wat wij hem niet kwalijk namen.

Het elftal was voortdurend in de aanval. In de eerste helft bleven de doelpunten echter uit. Eerst toen Jan Roozenburg mee in de voorhoede ging spelen, lukte het beter. Hij wist zelf twee keer te scoren, terwijl Riny en Ap ieder een goal maakten. De leider heeft niets dan lof voor zijn jongens, wat na de onprettige beurt tegen D.H.L. aange-naam is te vernemen. Zo beleeft de heer Janssens dus veel genoeg van Jan Roos c.s., die nog steeds in hun afdeling de beste papieren hebben. Zie maar:

Lens c	11	10	0	1	20	79-11
Valkeniers e	11	8	1	2	17	50-19
D.H.L. d	10	8	0	2	16	36-18
V.A.C. c	9	4	2	3	10	27-27
Q. Steps e	7	3	0	4	6	7-18
R.K.R.V.V. b	11	1	3	7	5	19-51
R.I.A. b	9	0	2	7	2	6-49
S.T.P. b	10	0	2	8	2	10-41

Ons D-ELFTAL mag dan geen grote successen behalen, wij brengen toch hulde aan de dappere mannen van Jan Bom, die in elke wedstrijd op voorbeeldige wijze de zware kamp volhouden. In de 4 gespeelde matches werd slechts 1 puntje verdiend, maar jongens, je verdiende er tevens mee, dat ik je houding in het veld aan iedereen voetballer ten voorbeeld stel. Beschouwt deze periode van magere resultaten als een even nuttige als noodzakelijke leergang om later tot grote successen te geraken. Ook A, B

en C zijn zwak begonnen.

Over de thuiswedstrijd tegen V.V.P. d weet ik niets: dan de uitslag nl. 1-1. Dat was op 25 Maart.

Op 31 Maart werd een matig partijtje gegeven tegen R.K.R.V.V. c, dat met 3-0 won. Voor de rust ging het wel; toen wisten Bom en Waterreus ieder aanval af te slaan. Maar in de tweede helft werden onze jongens door de sterke wind op eigen helft teruggedrongen en toen wist R.V.V. drie goede doelpunten te maken. Ondanks enige listige pogingen slaagden onze voorwaartsen er niet in den R.V.V.-keeper te verschalken.

Tegen het sterke G.D.S. c werd op 7 April keurig partij gegeven en slechts met 1-0 verloren. Het was een mooi doelpuntje, toen Koos ver was uitgelopen. Na een zwak begin speelden onze jongens met meer geestdrift en vaak ook met doorzicht. Dit laatste was nodig, want de gasten waren bijna allen: groter en zwaarder van bouw.

Bom en Verreydt wisten bijna steeds de baas te blijven over de vijandelijke aanval. In de halflinie zwoegden Elshout en Ballering van je welste. Verschuren deed wat rustiger, doch hij heeft nog te weinig speelervaring. Bij de voorwaartsen was Tonny Bas wat langzaam. Wij noteerden nog een aardig boogballetje van Waterreus en een hard schot van Jan Walsteyn. Dat hadden twee treffers kunnen zijn.

6-0 was de nederlaag tegen V.V.P. in het Zuiderpark. Dat is heel wat. Toch was het verschil in krachten niet zo groot, maar de Zuiderparkers wisten de kansen te benutten. Zij hadden ook een harder schot, dus konden ze het spel sneller verplaatsen. Bij ons ging alles prutserig. Na de rust ging dit beter. Vooral Jacques en Frans ruimden toen heel wat op. De voorhoede zette de aanvallen niet stevig genoeg door. De jongens waren te voorzichtig en raakten zo telkens de bal kwijt. Dat is jammer, want ze zetten menige goede aanval op.

We bengelen nog onderaan, jongens.

K.R.V.C. b	13	11	1	1	23	46-19
V.V.P. e	11	7	1	3	15	31-20
G.D.S. c	12	7	1	4	15	21-16
D.H.B. d	13	5	1	7	11	27-31
Valkeniers f	11	5	0	6	10	33-27
R.K.R.V.V. c	12	4	1	7	9	21-32
Q. Steps f	10	3	2	5	8	23-24
Lens d	12	1	1	10	3	9-42

RUILNUMMERS

In dank ontvangen: De Activiaan, Het Ja-gertje, Vac-Nieuws, De Hollandse Leeuw.

De Lens-Revue

CLUBORGaan VAN DE HAAGSE R. K. SPORTVERENIGING

„LENIG EN SNEL”

OPGERICHT 18 DECEMBER 1920

TERREINEN: SPORTPARK OCKENBURGH; EINDE LAAN VAN MEERDERVOORT

REDACTIE: P. JUFFERMANS, C. HALLEEN, JAC. VAN DER KLEY
REDACTIE-ADRES: AMANDELSTRAAT 51, - DEN HAAG

Jaargang 1939-1940

Juni

No. 8

VAN DE REDACTIE

'k Ben arm geboren, ik heb niet veel;
Maar de wei biedt me gul haar lentegeel.

DEZE REGELS VAN MARGOT Vos schoten ons in gedachten, toen we vóór enige dagen bij het mooiste weer dat men zich denken kan, op de hoge dijk bij Maassluis onze blikken links en rechts lieten weiden over de bloemrijke grasmatten. Een zachte duw van een zomerkoeltje maakte het fietsen niet zwaar. In de verte ontwaarden wij het vriendelijke dorpje Maasland. Tussen ons en dat dorp lag ál de weidegrond geelglanzend voor ons open: een bed van boterbloemen. En daartussen het ruige bruin van de wilde zuring. De lieve zon overgoot het landschap met haar weldoende gloed. Het was één tafereel: „het palet eens schilders waardig.”

Een schilder zou er beter dan wij in slagen de schoonheid van het geheel weer te geven. Wij waren echter tevreden, nu Gods schone natuur zich zo heerlijk openbaarde.

Wij waren de oorlog er door vergeten. Doch enig militair verkeer deed ons uit de zoete droom ontwaken. Terwijl wij genoten van de lekkere luchten en de mooie vergezichten, waren er anderen, die streeden voor hun leven en hun idealen. Wat één schrille tegenstelling, hun strijd, hun wanhoop, hun dood, met ons genotvol fietsen! Wat een zorgen in de wereld, zorgen voor het heden en voor de toekomst!

Gelukkig is hij, die met vertrouwvol enthousiasme, het hoofd fier opwaarts gericht, zijn leven verder gaat en verwachtingsvol de toekomst tegemoet ziet. Na de oorlog komt weer een vrede; uit de chaos treedt de orde te voorschijn. Zoals onze weiden bij Maasland en overal elders uit de dorre winter-tijd tóch weer vol levenskrachten en levens-

schoonheid zijn opgekomen, zo zal ook eens weer het maatschappelijk leven tot nieuwe bloei geraken.

Helaas zijn niet allen, die opgeroepen waren om ons vaderland te verdedigen, uit de strijd teruggekeerd. Een der onzen zullen wij niet meer zien. De bodem, die hij verdedigde, is nu zijn graf. Naast de gelukwensen, die wij tot anderen mogen richten om hun behouden terugkeer, is dit wel een droevige klank, die onze vreugde tempert. En toch kunnen wij met fierheid in onze herinnering houden, dat hij een even goed soldaat als Lens-lid was, trouw en actief. Onze geboden mogen zijn opgaan tot God vergezelen.

Het Bestuur van Lenig en Snel is onmiddellijk na de fel bewogen dagen aan het werk getogen om mee te helpen tot de goede orde in de voetbalwereld. De bal rolt weer. Ook ons verenigingsleven herneemt weer zijn oude vormen. Er is zelfs al een kampioenschap veroverd. En nu presenteren wij weer de Lens-revue.

Hoe zal het gaan? Laten wij ons er niet bezorgd over maken; Paul Kruger zei het reeds: „Alles sal reg kom.” Schouder aan schouder zullen wij pogen de moeilijkheden te overwinnen.

Doe gij uw best,
God doet de rest.

REDACTIE.

O F F I C I E Ë L

1. Secretariaat: J. v. Venrooy, v. Mierisstraat 51.
2. Girorekening No. 336711 op naam van den Penningmeester van „Lenig en Snel”, Okkernootstraat 12, Den Haag.

3. Nieuw lid: J. Leijendekker, Steynlaan 41, 3-6-28.

4. Adreswijziging: Jac. v. d. Kley, naar Frambozenstraat 45.

De Algemene

OP VRIJDAG 28 JUNI WORDT IN de bovenzaal van Café Emma, Regentesseplein, de jaarlijkse algemene vergadering gehouden. De senioren — 17 jaar en ouder — worden er aan herinnerd, dat hun aanwezigheid op boete verplicht is. Ook de junioren van het A-elftal worden verwacht, terwijl eveneens de donateurs van harte welkom zijn.

Het uur van aanvang is bepaald op 8 uur.

Nummer Acht!

MET DIT NUMMER VERSCHIJNT de Lensrevue reeds voor de achtste maal in z'n nieuwe pakje!

Voldoen de maat en de uitvoering? Voldoet de inhoud? We weten er weinig van! Toch is 't voor de redactie zaak zich hieromtrent nadere gegevens te verschaffen. Daarom, lezers en lezeressen, zouden we gaarne Uw op- of aanmerkingen eens vernemen. U zult ons ten zeerste verplichten!

Wat de 5 cents-bijdrage betreft, willen we eerlijk bekennen, dat we ons tot voor kort niet helemaal op ons gemak gevoelden. We konden daar zelf maar moeilijk vrede mee hebben, al was de noodzakelijkheid van die bijdrage evident.

Nu is dat anders! Nu vermag die maandelijke bijdrage onze gemoedsrust niet meer te verstoren, want we zijn nu volledig gerustgesteld! Gerustgesteld door een in juich-toon gesteld artikel in het clubblad van een der beste 1e klas K.N.V.B.-ers, waarin het voortbestaan van dat maandblad vermeld wordt.

Die continuatie is volgens bedoeld artikel mogelijk geworden door een besluit van de Algem. Ledenvergadering van die vereniging, waarbij het abonnement op het clubblad voor leden en donateurs verplichtend werd gesteld, terwijl de abonnementsprijs bepaald werd op... één gulden per jaar!

Als ge nu weet, dat bedoeld orgaan in geen enkel opzicht met het onze vergeleken kan worden — 't haalt er niet bij! — dan zult U onze vredige stemming begrijpen en wel-

licht met ons tot de conclusie komen, dat onze abonnementsprijs alleszins te billijken is!

REDACTIE.

Bij een afscheid

WAAR HET OM GAAT, VINDT de lezer in de vorige Lensrevue. Kapelaan Stolwijk is van ons weggeroepen. Wij hadden eigenlijk gehoopt, dat onze adviseur nog wel een paar jaartjes zou blijven. Wij mogen het al betreuren, er is niets aan te doen.

Een voorlopig afscheidswoordje was al gesproken door onzen vice-voorzitter op de juniorenbijeenkomst in het knusse zaaltje van de Willemstraat. Gelukkig echter, kwam er toch nog een betere gelegenheid: nl. de bestuursvergadering van 29 April. De heer Dubois, voorzitter, mocht terecht roemen op de buitengewone kwaliteiten van kapelaan, thans rector, Stolwijk, die een weldoende bescheidenheid wist te paren aan een doelbewuste vastberadenheid. In ruim 7 jaren tijds mocht Lenig en Snel het voorrecht smaken een zeer vroom, optimist en zorgzaam priester als geestelijk leidsman te hebben. Ook voor het individueel belang van de leden had adviseur Stolwijk hartelijke belangstelling. Velen mochten dit onder vinden.

Op ons dringens verzoek had de scheidende adviseur een wens geuit, die het bestuur gaarne in vervulling bracht. Een keurig roomstel mocht de voorzitter overhandigen als een toch nog al te flauwe afstraling van onze warme erkentelijkheid.

Bij zijn dankwoord merkte rector Stolwijk op, dat de ijver van het bestuur zijn taak niet al te zwaar had gemaakt. Nooit was er tussen hem en de bestuursleden enig conflict. Hij hoopte, dat het bestuur ook in de toekomst dezelfde taale vasthoudendheid — ook in zware tijden — zou betonen, zoals hij deze in het verleden had mogen bewonderen, zonder welke Lenig en Snel al lang dood en vergeten zou zijn.

Na de vereniging en de leden het allerbeste te hebben toegewenst, nam onze beste oud-adviseur met een warme handdruk afscheid van de bestuursleden, niet echter van de club, want de penningmeester kon rector Stolwijk op de donateurslijst plaatsen.

Meneer de Rector, het ga U goed! Moge God Uw arbeid in Zijn wijngaard blijven zegenen.

IN MEMORIAM HENK RIENTJES

TOEN NA VIJF DAGEN HET OORlogsgeweld in ons goede vaderland was geluwd en daarna drupsgewijze de blijde berichten over behouden terugkeer ons bereikten, hoopten wij zo vurig, dat wij alle militaire Lensleden weer in ons midden zouden mogen begroeten.

Het heeft zo niet mogen zijn.

Henk Rientjes was gebleven. Hem zullen wij niet meer zien. Het beste wat hij had, zijn jonge leven, berstensvol met idealen, gaf hij voor zijn Vaderland.

Met deernis gaan onze gedachten uit naar zijn ouders, broer en zusters. Dat God hen sterke om hun zwaar verlies met moed te dragen. Het moge hun tot troost strekken te weten, hoe wij allen in Lenig en Snel met hen meelevend.

Lenig en Snel verliest aan Henk een lid van het allerbeste soort. Eerst op 18-jarige leeftijd trok hij de voetbalschoen aan. Wie echter zijn sterke activiteit en zijn vorderingen gadesloeg, mocht met recht ook op sportgebied nog verwachtingen van hem koesteren. Vooral echter op ander terrein was hij voor onze vereniging een trouwe werker. Als assistent van den penningmeester legde hij een accuratesse aan de dag, die volkomen in overeenstemming was met de zorg, die men voor geldzaken moet hebben. Ook aan de Pers- en Propaganda Commissie bood hij gaarne de helpende hand.

Door en door Lenslid blijft Henk steeds bij ons in prettige herinnering.

Op het bidplaatje lezen wij het volgende:

Bid voor de ziel van Zaliger

HENDRIKUS WILHELMUS RIENTJES

soldaat van het Nederlandse leger,

geboren te 's-Gravenhage, 13 Juni 1919, in moedige strijd voor zijn vaderland gevallen te Dordrecht, 13 Mei 1940 en begraven naast zijn strijdmakkers, aldaar.

Van zijn vader leerde hij arbeidszin en plichtsbetrachting. Hij was wilskrachtig en vastberaden, met vlug begrip en liefde voor zijn taak. Teder was zijn hartelijkheid voor zijn moeder, die hem had opgevoed in onze heilige godsdienst, waarvan hij de plichten trouw vervulde.

Bij elk samenzijn met zijn ouders en dierbaren, bij wie hij zijn verlofdagen doorbracht, nog steeds bezig tot hun dienste, bleek hij telkens weer een beste zoon en broeder. Onder zijn medesoldaten was hij een gul en hartelijk kameraad. Hoe graag nodigde hij zijn Limburgse en Brabantse makkers bij zijn gastvrije ouders.

„Denk om je avondgebed,” was dan het manend woord van zijn moeder. En vader getuigde: „Met mijn jongen kan ik nog echt praten.”

Schonk God hem een voorgevoel van zijn vroege dood? „Uit de dienst kom ik nooit meer uit,” placht Henk te zeggen en inderdaad: hij gaf zichzelf tot in de dood voor zijn vaderland.

„Een grotere liefde heeft niemand dan wie zijn leven geeft voor zijn vrienden.”

Dierbare Ouders, Broer en Zusters en allen, die mij dierbaar zijt, gedenkt mijner in Uw gebeden bij God.

Heilig Hart van Jezus, op U vertrouw ik.
R. I. P.

Namens onze vereniging werd op Zondag 2 Juni voor de zielerust van onzen gesneuvelden makker een H. Mis opgedragen in de Elandstraatkerk. Meer dan 80 Lensers gaven gehoor aan de uitnodiging deze H. Mis bij te wonen.

Moge hun gebed gehoor gevonden hebben bij God. En dat het vele kaarslicht op het altaar — ons offer ter ere Gods — het symbool zij, dat Henk nu het eeuwig licht moge aanschouwen.

De wijzigende invloeden van lichaamsoefening op de organische verrichtingen.

EEN KORTE, ALGEMENE, MIN OF meer populaire, beschouwing behoort tot beter begrip vooraf te gaan.

De wetenschappelijke studie der bewegingsfysiologie is nog niet oud.

Het is wel zo tegenwoordig, dat men in alle mogelijke schreeuwende reclames gymnastiek en sport aanbeveelt naast diverse vitamines en zouten om jong te blijven of weer te worden, in tegenstelling met vroeger, toen de opzettelijke lichaamsbeweging beschouwd werd als louter amusement of ter verkrijging van dikke spieren.

Voorheen „pleegden“ veelal „sterke“ mensen sport, terwijl het thans meer tot de massa doordringt, dat bijv. gymnastiek er juist is ter versterking van het zwakke. „Functie vormt het orgaan.“

Veel verder dan spierontwikkeling keek en kwam men vroeger niet. Over zenuwfunctie, onontbeerlijk bij spierfunctie, werd eenvoudig niet gedacht. Uithoudingsvermogen was een eigenschap dacht men, aan de spier eigen. Hoe dikker een spier, des te groter uithoudingsvermogen zou men bezitten. Letterlijk alle functies domineerden in de spier. Doch als men beseft, dat voor spierfunctie zuurstof nodig is en naarmate de arbeidsprestatie groter en zwaarder is, er dus ook meer zuurstof verbruikt wordt, dan is het duidelijk, dat hierbij ook andere belangrijke functies worden gestimuleerd, die moeten zorg dragen voor opname en transport van deze brandstof (= zuurstof).

Bij de inademing nl. wordt zuurstof opgenomen en door een vernuftige wisselwerking in de longen door middel van de rode bloedlichaampjes door de circulatie van het bloed getransporteerd. De zuurstof wordt, zoals men dat noemt, scheikundig gebonden aan de rode bloedlichaampjes, die ook spontaan dragers zijn van nicotine en, eenmaal hiermee gebonden, niet meer in staat zijn zich te binden met zuurstof, waaruit dus tevens het nadeel van het roken voor den sportbeoefenaar blijkt.

Dit roken maakt het aanvoeren van de benodigde hoeveelheid brandstof dus onmogelijk en verkleint in niet onbelangrijke mate het uithoudingsvermogen, dat dus gelegen is, niet in de allereerste plaats in de spier, doch in de orgaanfunctie.

Een bovenmiddelmatische arbeidsprestatie ver-

hoogt dus de functie en bevordert tevens de intensiteit hiervan, van ademhaling en bloedsomloop. Waar het hart als perspompinstallatie de motor voor de circulatie betekent, moet bij de lichaamsoefeningen juist hiermede terdege rekening worden gehouden. Een ongezond, overtraint, dus verzwakt, versleten hart in een overigens gezond organisme is even gevaarlijk als een seniel, versleten lichaam rond een sterk, gezond hart. De harmonie is dan verstoord.

Naast de begrippen: spierkracht en uithoudingsvermogen, is er nog een belangrijke hoedanigheid, nl. de behendigheid.

Voorheen werden al deze functies zonder meer toege gedacht aan de spier en wel voornamelijk aan de dikte ervan: de z.g. fysiologische doorsnede. Eerst sedert betrekkelijk korte tijd zijn de bewegingsfysiologen er achter gekomen, dat voor deze specifieke functies ook specifieke spierbundels in een spier aanwezig zijn, zodat alle afzonderlijke oefening behoeften, met dan als gevolg een specifiek resultaat, d.w.z. dat wilde men bijv. de behendigheid bevorderen, de training hierop moest gericht zijn en men niet ge diend was met kracht oefening in dit opzigt, wellicht wel als nevenfunctie, doch niet uitsluitend.

Deze behendigheid wordt bepaald, niet door de nauwkeurige spierfunctie alleen, doch mee door de economische spierwerking, het aanspannen van niet meer spieren of spiervezels dan nodig is en juist voor wat betreft de richting, de duur, de intensiteit, enz.

Dominerend in deze oefening der behendigheid is dus het vermogen van spierontspanning; dit dirigeren van het zenuwstelsel is bij den een in meerdere, bij den ander in mindere mate aanwezig en dan spreekt men van „handigen“ of „minder-handigen“. Deze hoedanigheid wordt samengevat in het begrip „coördinatie“, de meest economische arbeidsverdeling in omvang en hoedanigheid. Werd hiervoren de wisselwerking in de longen even aangeduid in verband met het opnemen van zuurstof, dan dient er ter verduidelijking aan te worden toegevoegd, dat in omgekeerde richting de longen bij de uitademing zorg dragen voor afgifte van koolzuur om te voorkomen dat het koolzuur als afvalproduct zich te sterk zou concentreren. Beide mogelijkheden prikkelen het ademhalingsproces, zowel de zuurstofbehoefte als de toegenomen zuurgraad van het bloed. Wanneer men nu weet, dat de oppervlak-

kige ademhaling wel achtvoudig wordt opgevoerd tijdens de prestatie en dat daarbij ook het aantal ademhalingen per minuut belangrijk toeneemt, dan wordt het duidelijk, dat de longen aan grote aanvraag kunnen voldoen. Dit alles verloopt echter a.h.w. vanzelf, automatisch, buiten het bewustzijn om. Hiervoor bezit ons lichaam regulerende functies en specifieke centra, die geprikkeld worden door de gewijzigde omstandigheden in ons lichaam als gevolg van de prestatie.

E.

Van over Zee

Ponta Grossa 10-3-'40

ILMO'S SRS, ILLMA'S SRAS!

Hoe laat komt de trein uit Amsterdam aan? 7.13!

Zo iets kan men op het Hollandse spoorstation te horen krijgen, maar in Brasil is dat onmogelijk. Niet omdat Amsterdam niet in Brasil ligt en Brasil geen Hollandse spoorrijk is, o neen. Maar om de doodeenvoudige reden, dat de Brasiliaanse treinen niet zo op de minuut af rijden. Als de trein maar 10 à 15 minuten te laat is, zegt men: „Hij is op tijd.“ Als hij 30 à 35 minuten te laat is, dan is dat wel te laat, maar men vindt dat helemaal niet erg. Neen, als de trein bijv. 3 of 4 uur te laat is, eerst dan zegt men hier: de trein is te laat! De trein van São Paulo naar Rio Grande do Sul komt om ongeveer 12.30 langs de Hollandse kolonie. Wil een Hollander even naar de stad, Ponta Grossa, dan moet hij ongeveer 1 uur in die trein zitten, wat in Brasil maar een klein stukje is. Zelfs de afstand van Ponta Grossa naar Castro, wat $2\frac{1}{4}$ uur sporen is, vindt men hier niet ver. Dat is te begrijpen, als u weet, dat de reis van São Paulo naar Rio Grande do Sul 3 etmalen duurt..... Eens wilde een Hollander naar Ponta Grossa. Om 11.30, dus een uur te vroeg kreeg hij het station al in zicht. Wat schrok hij, toen hij daar de trein al zag staan. Maar wat bleek? Het was de trein van de vorige dag, die 23 uur te laat was! Dat te laat komen ligt vooral aan de slechte spoorweg. Er is tussen São Paulo en Rio Grande do Sul geen kilometer recht spoor. De trein gaat geregeld naar boven of naar beneden, naar links of naar rechts. In de lijn zitten zeer scherpe bochten. Soms ziet men plm. 200 meter naast zich de spoorlijn, waar men zo juist gereden heeft. Verder is alles smal spoor. Dat alles maakt het treinreizen in

Brasil tot een straf. 't Gebeurt nogal eens, dat een trein bij een scherpe bocht omslaat, vooral goederentreinen, waarbij men er hier niet oplet of de zware wagens vooraan en de lichte achteraan gekoppeld zijn. Daarom kan men aan de stations tegelijk met het plaatsbewijs voor 300 Reis = 3 cent een verzekeringskaartje krijgen. Bij geval van sterven krijgen de nabestaanden 10.000.000 Reis = ±1000 gld. Mindere premies worden uitbetaald bij blijvende invaliditeit. Ziekenhuisonkosten worden vergoed, etc. etc.

Een eigenaardigheid bij het kaartjes kopen is ook, dat men de kaartjes gekocht moet hebben, voordat de trein binnen gelopen is. In Ponta Grossa stopt de trein 20 minuten, maar als men geen kaartje heeft, voordat hij er is, krijgt men er geen meer. Dan moet men nl. in de trein een kaartje kopen, doch 50% van het bedrag als boete bijbetalen.

Nog een eigenaardigheid is, dat de trein in de staat Paraná met hout gestookt wordt. Ook worden er vaak wagens af- en aangehaakt. In Ponta Grossa wordt vaak de hele trein vernieuwd, of soms enige wagens, wat zeer lastig is.

Soms heeft men een lekker plaatsje opgezocht, doch dan komt er een man, die je even komt vertellen, dat deze wagon niet mee gaat. Dat wordt niet door borden aangegeven.

Van buiten is er niet veel bijzonders op te merken dan dat de wagens van hout zijn en de locomotief zeer kleine drijfwielen heeft. Dat is voor de steile hoogten.

De trein sukkelt hier met een gemiddeld drafje van 50 K.M. U ziet, de trein is nog niet „what you call“ in Brasil. Het buurtverkeer rond de grote steden is wel veel beter, maar zoals ik hierboven beschreven heb, is het in Paraná. De staat Paraná is 7 keer Nederland en Brazilië is bijna 250 keer Nederland.

Al is het treinreizen hier geen plezier, het uitzicht vergoedt veel. De bergen met de bossen en rivieren met hun watervallen, dat is het landschap in Paraná.

Als L. en S. weers eens een trip organiseert, kan ik Paraná gerust aanbevelen.

J. BON.

Meheer de Veurzitter

HIER BEN IK DAN WEER. JONGE, jonge, wat begint het nu een lekker weertje te worden. Juist goed om aan de rustige zijde van het kalkklijntje te

staan en te genieten van een boeiende voetbalmatch. Zo denk ik er tenminste over en met mij ook de andere leden van de oude garde. Ons oudjes begon het te vervelen de kou in de botten te moeten voelen. Als de Noordenwind door je jasje dringt, is het geen grapje twee keer vijf en veertig minuten af te moeten tellen vóór de buit binnen of... verloren is.

Nu echter is de kou van de lucht en kunnen wij juichen.

Weet U waar ik nu zo bang voor ben? Dat is of de spelers er ook zo over zullen denken. Zouden zij werkelijk hun zweetdruppels willen storten voor ons genoeg? Zouden zij heus de hitte van de middagzon willen trotseren om ons een pleziertje te doen?

Voelt U wel hoe hier de belangen van ons, oudjes, en van de traplustigen in botsing schijnen te komen? Zou daar niets op te vinden zijn, meheer de Veurzitter? U moet er wel een goede oplossing voor weten. Daar zal ik dan maar rustig op wachten. Hiermee eindigt Sammelaar zijn praatje. Hij krijgt slaap en kruipt onder de wol. Maar eerst feliciteert hij U en Uw vrouw met Uw 30-jarige huwelijks herdenking. Wat mij betreft, neemt U samen er voorlopig nog 30 jaartjes bij. Of denkt U er anders over? Dat zou dan in dit korte praatje voor de tweede keer een tegenstelling van opvattingen zijn. Sammelaar verdwijnt, want het komt mij voor, dat Uw vrouw boos begint te kijken. En ik speel niet graag slachtoffertje, althans niet als lijdend voorwerp.

Prosit! op de volgende viering!

SAMMELAAR.

Nog eens de Lens-puzzle

ONS IS GEBLEKEN, DAT SOMMIGE lezers van de Revue de Lens-puzzle niet tot een goed einde konden brengen, doordat zij met de Latijnse spreuk „in de maag” bleven zitten. Wij ontvingen van een donateur zelfs een gedicht er over, waarin hij klaagt:

Als men als ik al ver in de zestig is,
Dan is de tijd voorbij — geloof het wis —
Zich met Latijn te plagen.
Ik zal mijn hersenstel er niet aan wagen.
Als gij begint met vreemde talen,
Kom ik bij U het antwoord halen.

Dat antwoord zullen wij den „oud-gediende” geven. „Mens sana in corpore sano” leek

ons bekend genoeg om in de puzzle te laten verwerken. De betekenis er van is: „Een gezonde ziel in een gezond lichaam”, de ideale mens. Gelukkig is het niet nodig Latijn te kennen om zo'n mens te zijn.

RED.

B O U W F O N D S

13e VERANTWOORDING.

M AANDELIJKSE BIJDRAGE AD 25 cent ontvangen van: W. v. B., P. D., C. H., A. v. d. K., J. v. d. K., C. M., J. v. V., J. v. W., P. J., J. B., W. H., R. R., C. D., A. W., Ad. H., H. v. L., C. B., H. J., P. M., Sammelaar, Jan Knut	f 5.25
Idem ad 20 cent van: Fan, v. d. K., N. Z., W. v. L., A. B.	- 0.80
Idem ad 10 cent van: H. v. R., C. N., Mevr. S.	- 0.30
Idem ad 35 cent van: L. U., C. H.	- 0.70
Idem ad 50 cent van: J. D.	- 0.50
Idem ad 15 cent van: Ph. de H.	- 0.15
	f 7.70
Reeds verantwoord	- 143.22
Totaal	f 150.92

14e VERANTWOORDING.

Maandelijks bijdrage ad 25 cent ontvangen van: W. v. B., P. D., C. H., A. v. d. K., J. v. d. K., C. M., J. v. V., J. v. W., P. J., J. B., W. H., R. R., C. D., A. W., Ad. H., H. v. L., C. B., H. J., P. M.	- 4.75
Idem ad 20 cent van: Fam. v. d. K., N. Z., W. v. L., A. B.	- 0.80
Idem ad 10 cent van: H. v. R., C. N., Mevr. S.	- 0.30
Idem ad 35 cent van: L. U., C. H.	- 0.70
Idem ad 50 cent van: J. D.	- 0.50
Idem ad 30 cent van: R. R.	- 0.30
	f 7.35
Reeds verantwoord	- 150.92
Totaal	f 158.27

Nu wij deze serie verantwoordingen van ons Bouwfonds afsluiten, is het het Bestuur een behoefte allen dank te zeggen, die door hun bijdragen hebben meegewerkt aan dit prachtige resultaat, culminerend in het totaal bedrag ad f 158.27. Vooral aan hen, die door hun trouwe maandelijkse bijdragen de voor naamste stoot aan dit fonds hebben gegeven, onze oprechte dank!

Ook hier is wederom duidelijk gebleken, hoe vele kleintjes één groot resultaat leveren. En het Bestuur vertrouwt, dat wanneer straks nog eens een beroep op onze leden mocht worden gedaan om iets extra's voor hun club te doen, het op dezelfde spontane medewerking mag rekenen. Het zij zo!

W. v. B.

V a r i a

OP DONDERDAG 13 JUNI MOCHTEN de heer en mevrouw Runderkamp de dag herdenken, dat zij voor 40 jaar in het huwelijk traden. Lenig en Snel verheugt zich met hen en hun kinderen om dit mooie feest. Moge het hun gegeven zijn, nog tal van jaren samen te zijn om in goede gezondheid voorlopig de opmars te maken naar het halve-eeuw-feest. Waar zij, zo overvloedig ook de lasten van onze vereniging hebben willen dragen, is dit wel de minste wens, die wij kunnen uiten. Gods rijke zegen vergezelle hen.

V a n d o e l t o t d o e l

SINDS*IK IN NO. 7 DEZE RUBRIEK bij elkaar schreef, is er wel veel veranderd. Tussen toen en nu is er on eindelijk veel afgespeeld. En bij het teruggrijpen naar de dagen van de oorlog, gaan mijn gedachten uit naar Henk Rientjes, die voorheen met nooit rustende activiteit voor de blauwwitte kleuren uitkwam. Hij nam zijn bescheiden plaats in onze elftallen steeds met zonnige lach en roomse blijmoedigheid in en nu hij het leven liet bij de verdediging van rood-wit-blauw, zal zijn voorbeeld ons inspireren tot een nauwgezette nakoming van onze verenigingsplichten, ook al eisen deze soms een persoonlijk offer.

M'n gedachten gaan eveneens uit naar dat

grote deel van onze gemobiliseerden, die het geluk hadden zonder noemenswaardige „beschadigingen“ naar hun onderdeel te mogen terugkeren. Proficiat! Van hen verwacht ik, dat zij hun tijdelijk opgeschorte werkzaamheid in de blauwwitte familie weer ten volle ontplooiën!

Het vorige overzicht schreef ik in mobilisatietijd; Ockenburgh was voor de tweede maal gevorderd en Lens zat zonder veld. Nu is dat alles veranderd. Nóg heeft Ockenburgh een andere bestemming, maar de oorlog is achter de rug en wij zijn niet meer veld-loos! Quick Steps wilde haar terreincomplex met ons delen. Op 16 Juni j.l. maakten wij reeds ons entrée aan de Nijkerklaan.

Wat staat ons nog te wachten betreffende de competitie van de senioren?

Het 1e elftal is uitgespeeld en bezet definitief de tweede plaats. Het 2e moet in de resterende wedstrijden trachten de 2e plaats te behouden. Lens 3 heeft het kampioenschap zoal niet voor het grijpen, dan toch een practkans om beslag te leggen op de titel. Volhouden, lui! Het vierde heeft tot taak pogingen in het werk te stellen om op te schuiven naar de middenmoot. Voldoende redenen voor onze spelers om in de resterende matches extra aan te pakken. Gezien de abnormale omstandigheden mogen wij met de geleverde prestaties tevreden zijn.

Als de voortekenen niet bedriegen, zullen we volgend jaar weer een normale competitie spelen. Laten wij zorgen klaar te zijn. Lens heeft een veld en dus trainingsgelegenheid. Voor dat doel kunnen wij zelfs over 2 velden beschikken! Dinsdag 18 Juni begon het feest! De spelers zijn over 2 groepen verdeeld. De samenstelling van beide groepen en verdere bijzonderheden zijn bereids in het weekbericht gepubliceerd. Lensleden, onze taak ligt maar al te duidelijk voor ons. De opgang van Lens, die door een tijdelijk intermezzo beïnvloed werd, moet door alle Lensers weer ten volle gezien worden. En — wat belangrijker is — onze energie richten en aanwenden voor de blauwwitte organisatie. Een prachtig middel daartoe is o.m. de training. Toon je kerels, Lenslui!

Kom trouw op je oefenavond en demonstreert je willen door ernstig te oefenen en blijk te geven meer te kunnen zijn dan een parade-voetballer, die au fond niets van een sportman heeft. Train, traint ernstig en met volledige overgave!

LENIG EN SNEL 1

speelde een ware pech-wedstrijd tegen K.R.V.C. 1. Het eerste demonstreerde een overtuigende veldsterkte, maar tot een aantal doelpunten, die de 6 van de Rijswijkse club mocht egaliseren, kwam het niet. 't Was jammer, dat Roemers een penalty miste op 'n moment, dat beslissend had kunnen zijn voor de einduitslag. Bovendien was onze keeper debet aan minstens twee vijandelijke goals. Deze nederlaag schakelde Lens 1 definitief uit voor de 1e plaats.

Over de wedstrijd nog het volgende: K.R.V.C. doelpunt na een Lens-overwicht met een hard schot, dat Koppelle spoedig met de gelijkmaker beantwoordt. 1—1.

De pech begint dan! Jacques, onze rechts-half, scoort... in eigen doel! 2—1.

Rust. In de 5e minuut na de hervatting wil Roemers de strafschop niet accepteren, welk grootmoedig gebaar K.R.V.C. beloont met een goal, 3—1, waarop Koppelle weer een gaatje vindt. 3—2. Als de blauwwitte keeper een bal verkeerd beoordeelt, laat het gevolg zich niet lang raden. 5—2.

Lens neemt hierna — te laat — het initiatief. Over en weer wordt nog gescoord; met 6—4 breekt het einde aan.

Tegen A.V.V. 1 werd door Blauwwit een mooie 5—2 overwinning bevochten. Ik laat den aanvoerder hieronder aan het woord: In een enthousiaste wedstrijd, welke door de welwillendheid van het A.V.V.-bestuur te Leidschendam werd gespeeld — Ockenburg is nog niet beschikbaar — is het de Hagenaars gelukt een 5—2 overwinning te behalen.

De Voorzitter van A.V.V. herdacht voor de aanvang van de match den in Mei overleden Burgemeester, den Heer Keijzer, aan wiens bestuur het verenigingsleven in Leidschendam bijzonder veel te danken had. Spreker verzocht de op het middenveld samengekomen spelers hem met een gebed te willen herdenken.

De bal werd om kwart voor drie aan het rollen gebracht, waarbij A.V.V. direct het initiatief neemt. Verschillende aanvallen worden opgezet, doch Huisman in doel weet weg te werken. De eerste goal valt aan de andere zijde, als H. van Rijn door de verdediging heenbreekt en de keeper kansloos passeert. 1—0.

A.V.V. nivelleert de stand, wanneer de middenvoor een voorzet van rechts inkopt. 1—1. De partijen doen niets voor elkander onder en het beeld van de wedstrijd wordt levendig. A. Koppelle verrast den A.V.V.-

keeper met een vliegend schot, terwijl in dezelfde minuut de rechtsbinnen van A.V.V. profiteert van een misverstand in de L. en S. achterhoede. 2—2. Kort voor de rust is het opnieuw van Rijn, die een goed aangegeven bal door de verdediging heenloopt en onhoudbaar scoort. 3—2. Met deze stand gaat de rust in.

A.V.V. komt in de tweede helft overdonderend opzetten en een wijziging in de voor-sprong van de Blauw-witten is zeer waarschijnlijk. De meeste opgelegde kansen worden echter door het A.V.V.-binnentrio om zeep gebracht, terwijl keeper Huisman de enkele goed gerichte schoten weet te keren. De basis van deze periode van A.V.V. overwicht werd gelegd door den midhalf, die geregeld goed op de vleugels opent. Linksbuiten Jacobi moet volgens een voor de rust opgelopen blessure uitvallen, waardoor L. en S. met 10 man verder speelt. Lenig en Snel geeft het korte spel op en speelt van vleugel op vleugel. Onverwacht komt het vierde doelpunt van de voet van Rooderij, die laag in de hoek scoort. 4—2. Dezelfde speler schiet 10 minuten voor het einde een goed voor doel geplaatste bal eveneens in. 5—2.

Met deze voor L. en S. ietwat geflatteerde uitslag komt het einde, dank zij de grotere productiviteit van haar voorhoede.

Met 2 punten achterstand op de kampioenen beëindigde Lens 1 de competitie, zoals uit bijgaande stand blijkt:

Afd. A.

Velo	14	11	1	2	23	58—22
Lens	14	10	1	3	21	65—27
K.R.V.C.	13	7	0	6	14	47—43
A.V.V.	14	7	0	7	14	40—37
G.D.S.	14	4	5	5	13	29—42
Bl. Zwart 2	13	4	2	7	10	35—45
G.D.A. 2	14	3	2	9	8	35—66
Westlandia	14	2	3	9	7	28—54

LENIG EN SNEL 2

wist uit 3 gespeelde wedstrijden slechts 1 punt te halen, een resultaat, dat ver beneden de standing van het tweede ligt. Tegen Ria 1 werd na een hoopvolle ruststand 1—1, een 3—1 nederlaag geleden. De match deed geen ogenblik vermoeden, dat hier twee pretendents om de hoogste eer streden. Integendeel! Wel kwam Lens 2 na de rust tot een veldmeerderheid, maar een hopeloos improductieve voorhoede wist het Ria-net niet te vinden.

In de wedstrijd tegen Graaf Floris V 1

haalden de tweede blauwwitten het éne puntje. Tegen de verzwakte tegenpartij geen best resultaat. Niet alleen liet de voorhoede meerdere kansen onbenut, tot overmaat van ramp kwamen enige misverstanden voor in de achterhoede, waardoor o.m. vlak voor rust een 3-1 achterstand werd geboekt. Gelukkig kon de thee met 3-3 geconsumeerd worden. Listige ballen van v. Wely geven een 5-3 stand. Terwijl B. Boortman met een gewonde knie op de grond ligt en de scheidsrechter hiermee „beschäftigt” is, doch niet affluit, maakt d'edele Graaf Floris 5-4. Zwaar buitenspel! In het verdere verloop van dit steekspel brengt de vijand nog een treffer toe. 5-5. De punten deelt men na afloop broederlijk.

Op het traditionele hoge Hoornparkgras leed het tweede tegen Valkeniers 1 een grote 5-1 nederlaag. Ons elftal was door 2 veldinvalers, die overigens zeer hun best deden, te veel verzwakt. Bovendien speelde Jan Hop zijn eerste wedstrijd na de mobilisatie en was er nog niet „in”. Ook de hoge temperatuur was voor de tweede blauwwitten een grote handicap. Al met al werd de vorm van vóór de oorlog geen moment benaderd. Door deze minder goede beurten blijft het de vraag of Lens 2 de tweede plaats zal veroveren. De 2 resterende wedstrijden zullen daartoe volledige winst dienen op te leveren. Tot en met de wedstrijd Graaf Floris V 1—Lens 2 is de stand:

Afd. C.

Ria	12	11	0	1	22	52—20
Gr. Floris	12	6	2	4	14	39—38
Lens 2	9	5	1	3	11	32—23
D.H.B.	11	4	2	5	10	34—38
Wit-Blauw	11	3	3	5	9	44—46
Valkeniers	11	1	4	6	6	30—46
R.K.R.V.V.	12	2	2	8	6	34—49

LENIG EN SNEL 3,

ons a.s. kampioenselftal(?) versloeg R.K. R.V.V. 2 met 6-2. De wedstrijd was er ene, die men spoedig vergeet. Ook al door onvolledigheid van de dwarsgestreepten werd geen hoog peil bereikt en door de onzen de overwinning regelmatig bevochten.

Een slipper maakten de derde blauwwitten tegen Blauw Zwart 3 in Wassenaar.

De gestreepten zagen kans onze ongeslagen Lensers de eerste nederlaag toe te brengen. Hoe dit gebeurde, vertelt de aanvoerder: Direct na het begin talmt onze linkshalf en een doelpunt is het gevolg. 1-0. Bl. Zw. vergroot de voorsprong door een penalty dankbaar in te schieten. 2-0. Even

later brengen de Wassenaarders de stand op 3-0. Het plaatsen van de bal is voor onze mensen blijkbaar de grote moeilijkheid. Een benutte handsbal levert ons eerste tegenpuntje op. 3-1. Boogmans trapt een onvoldoend weggewerkte bal in 3-2. Wederom „voetbalt” Jansen met de handen, maar de penalty stopt onze keeper! Doorlopend is Lens 3 na de rust in de meerderheid en het weet de gelijkmaker te scoren. 3-3. Pech doet andere doelpunten uitblijven. Ja, Bl. Zw. scoort zelfs uit een corner. 4-3.

De derde blauwwitten herstelden zich in de wedstrijd tegen G.D.A. 4, die met liefst 10-4 gewonnen werd. Van de enorme goalproductie een chronologisch verslag te geven, is, dunkt ons, niet noodzakelijk. Hoewel daarmede de verdienstelijke zege van Lens 3 niet in twijfel getrokken mag worden, want de Loosduinse ploeg bood dapper weerstand. Het derde was echter tactisch veruit de meerdere.

Derde elftallers, grijpt de kans!

De stand tot en met de wedstrijd Bl. Zw. 3—Lens 3 is:

Afd. L.

Bl. Zwart 3	14	12	0	2	24	81—33
Lens 3	10	9	0	1	18	77—22
Ria 2	8	5	0	3	10	39—27
G.D.A. 4	10	4	0	6	8	39—49
V.V.P. 3	10	4	0	6	8	28—43
D.H.L. 4	11	4	0	7	8	41—56
Wilhelmus 4	8	2	1	5	5	29—32
Q. Steps 4	8	2	0	6	4	34—53
R.K.R.V.V. 2	7	0	1	6	1	16—54

LENIG EN SNEL 4

ontmoette Rava 4 op een zonnige dag in Mei en boekte een prachtige 8-1 overwinning. Jammer, dat het rapport van den aanvoerder niet binnenkwam. Naar geruchten was Lens 4 verre de baas, maakte Henk Koeman liefst 6 doelpunten met zijn beroemd linkervoetje en speelde v. Niel een aardig partijtje rechtsbuiten. Ook v. Hal was als linkback niet slecht, doch hoedde zich voor te rustig spel.

Het vierde kan zich nog gemakkelijk tot de middenmoot opwerken, zoals de stand aangeeft:

Afd. O.

V.A.C. 2	9	7	0	2	14	54—20
Velo 3	9	4	3	2	11	37—22
Wit Blauw 3	10	4	1	5	9	29—44
Lens 4	7	3	1	3	7	23—20
Bl. Zwart 4	8	3	1	4	7	31—45
Rava 4	7	1	0	6	2	14—38

J. v. d. K.

Uit het Juniorenkamp

„ENDE DESESPEREERT NIET.”

IN HET STADJE HOORN, DAT ZO gezellig aan een bocht van het IJsselmeer ligt, vindt men het standbeeld van Jan Pieterszoon Coen, den grondlegger van het Nederlandse gezag in de Oost-Indische Archipel. Van hem zijn de woorden, die we hierboven zetten. En hij had gelijk: wanhoop nooit! Houd steeds goede moed. Moed verloren, al verloren, zo zegt men wel.

Op onze velden is het al niet anders. Ook daar kunnen kwade kansen alleen dan ten goede keren, indien wij met vastberaden moed den tegenstander trachten te overwinnen. Je kunt het wel eens meemaken, dat in de pauze de stemming hopeloos down is. Het gaat immers niet. Doch dat is weinig naar de zin van Jan Optimist. Het gaat wel, jongens, is zijn parool. Vooruit, aanpakken! En vaak krijgt hij gelijk, tot voordeel van het elftal en de club.

Wij laten ons dus nooit teneerslaan door pech en andere zwarte omstandigheden. Wij strijden op het sportveld tezamen en met volledige inspanning om op sportieve wijze de overwinning te bevechten.

— — — — —
En nu naar de wedstrijden :

Wij hijsen eerst de vlag, de kampioensvlag, voor de kranige jongens van ons A-elftal. Hiep, hiep, hiep, hoerah! Bravo, jongelui! In een reeks van 14 zware wedstrijden hebben jullie de ren naar de finish het beste gelopen. Er is spanning genoeg geweest. Zo ook op 28 April tegen Rava. In technisch en tactisch opzicht waren onze jongens de meerderen van Rava. De thuisclub speelde rustiger, daar er voor haar geen belangen op het spel stonden. Lens stond te veel onder de indruk van deze voor ons zo belangrijke wedstrijd. Toch had de score (1-0) hoger kunnen zijn, doch het eminent keepen van den Rava-doelman en het minder fortuinlijke schieten onzerzijds verhinderden een grote victorie. De aanvallen van Rava werden door onze rechterverdediging niet steeds afdoende geweerd. Bijna had Rava succes, doch de schitterende safe van Hans voorkwam dit. Dat was buitengewoon. Het enige doelpunt kwam van Kops uit een algemene aanval.

Door de nederlaag van de V.V.P.-ers tegen Blauw-Zwart en hun overwinning op Vac

stonden de kansen nu weer gelijk. Zo kwam het, dat op 26 Mei de beide concurrenten op het Quick Steps-terrein de beslissende wedstrijd speelden. Ofschoon hier door allen zwaar gestreden werd, mag toch vooral de aandacht worden gevestigd op de prestatie van de middenlinie. Wij ontvingen het volgende verslag :

Nadat Alex de toss gewonnen had, trapt de middenvoor van V.V.P. af. Na enige minuten komt de V.V.P.-voorhoede sterk opzetten. De rechtsbuiten geeft goed voor, Hans loopt uit en de middenvoor kopt de bal vlak langs Hans in de richting van het doel. De bal gaat gelukkig juist naast. Dan gaan de onzen er vandoor. Frans Lux neemt de bal van Hoefnagels over en geeft direct door naar Huibregtsen. Deze loopt nog even door om dan met een strak schot Lens de leiding te geven (1-0). Lang hebben we er geen plezier van, want weldra maakt de rechtsbinnen van de gasten met een schitterend schot de gelijkmaker (1-1). Na enige tijd wordt er door den V.V.P. linkshalf hands gemaakt. Hiervoor wordt een vrije schep toegekend, die door Huib genomen wordt. Een keihard schot, mooi in de linker benedenhoek bezorgt ons weer de leiding (2-1). Na dit succes wordt er door de onzen alles op gezet om de voorsprong te behouden. Helaas mochten we hier niet in slagen, want vlak voor het einde van de eerste helft maakt de V.V.P.-middenvoor gelijk (2-2).

Hierna is het rusten. Nadat Piet Neut de bal in de tweede helft weer aan het rollen brengt, gaan de onzen er direct van door. Een schot van Frans Lux wordt door den keeper op keurige wijze gestopt. Even later krijgt dezelfde speler de bal vrij voor het doel. Een zacht tikje was genoeg om den keeper te passeren. De scheidsrechter kent dit doelpunt niet toe. Even later lukt het dan toch wel. Huibregtsen brengt de bal op, waarna Frans Lux over de bal heenstapt. Zodoende krijgt Henk Kops de bal in handen(?) en deze maakt geen fout (3-2).

Hierna volgt wederom een gevaarlijke aanval van de V.V.P.-voorhoede. Deze wordt door André in samenwerking met Kees keurig weggewerkt. Uit deze afgeslagen aanval krijgt Meiners de bal. Hij dringt tot aan de hoekvlag door en geeft dan keurig voor. Hier staat Piet Neut gereed. Hij stopt de bal en vergroot dan met een hard schot de voorsprong (4-2). De V.V.P.-ers laten zich ook niet onbetuigd, want een sterk opgezette aanval brengt de achterhoede in de war. De rechtsbinnen van de gasten schiet keihard op het doel, maar de bal springt

van de paal weer het veld in. Nu was het André, die wegwerkte. Hieruit vangt Hoefnagel de bal op. Deze geeft goed door naar Frans Lux. Deze drijft nog een stuk door en geeft dan met een lange pass Piet Neut de gelegenheid om het vijfde doelpunt te scoren (5-2). Twee minuten later fluit de scheidsrechter het einde en heeft L. en S. na een zware competitie het kampioenschap veroverd.

De V.V.P.-ers waren sportief in de strijd, maar niet minder bij hun nederlaag. Spontaan kwamen leider en spelers hun gelukwensen aanbieden. Ook ontvingen we felicitaties van Dhr. Born, den competitieleider en van Quick Steps.

Eindstand:

Lens a	15	11	3	1	25	51-22
V.V.P. a	15	11	1	3	23	36-21
Bl. Zwart a	14	7	2	5	16	27-27
V.A.C. a	14	6	3	5	15	47-34
Rava a	14	6	1	7	13	27-34
Q. Steps a	14	4	3	7	11	35-32
D.H.B. a	14	3	2	9	8	23-42
Wit Blauw a	14	0	3	11	3	18-53

In de competitie om het kampioenschap van Den Haag heeft ons A nu ook mooie kansen. 2 van de 4 wedstrijden zijn reeds een overwinning geworden. De stand luidt:

Kampioenschap Haags District:

Lens a	2	2	0	0	4	4-4
A.V.V. a	1	0	0	1	0	1-2
G.D.A. a	1	0	0	1	0	1-2

Kampioen worden is mooi, maar een kampioen verslaan is ook niet mis. Het was Lenig en Snel B, dat tegen D.H.B. dit staaltje verrichtte op 2 Juni. Een sterk stukje staal, zei zeker iemand.

De rij wedstrijden in deze revue te verslaan, begon overigens met een nederlaag tegen V.V.P. op 21 April. Met 3-2 wisten de roodzwarten de baas te blijven. Meer gegevens ontbreken.

Op de 28ste van dezelfde maand werd op kranige wijze revanche genomen. Een prachtig elftal wist met 4-1 te winnen. Speciaal de linkerwing was zeer actief. v. Niel gaf Lens de leiding, doch V.V.P. liet zien, het ook te kunnen en forceerde 1-1. Na de rust wordt een doelpunt van V.V.P. geannuleerd. Dan zien we Mesker langs de lijn rennen. Met een daverend schot wordt de leiding wederom genomen. Geregeld komen nu de onzen terug en fabriceren nog twee goaltjes.

Graaf Floris V werd vervolgens met 5-0 aan de zegekar gebonden. In deze wedstrijd vielen geen doelpunten meer in de tweede helft. Dit pleit niet voor het doorzettingsvermogen van onze jongelui. Daar hadden er nog 5 bij gekund.

Op 26 Mei werd aan de Bezuidenhout een hevig gekraak vernomen. Als een stoomwals gingen onze B-ers over het arme Wit-Blauw. De uitslag werd 13-0.

2 Juni was de dag, waarvan hierboven werd gewaagd. Onze jongens waren met de beste bedoelingen bezield. Waar D.H.L., dat niet geheel volledig was, de kampioenstitel reeds voerde, werd er aan beide zijden goed partij gegeven. Lens was echter de sterkste. Telkens suiden v. d. Zalm en Huffel langs de lijn. Menig goed schot werd gelost. Kees Zalm doelpunte juist, nadat hij ongeoorloofd was aangevallen. De scheidsrechter had reeds gefloten. Nu was het Frans v. Niel, die de penalty benutte. D.H.L. bracht de stand gelijk met een keurige kopstoot juist voor de rust. Of eigenlijk in de rust, want er werd $\frac{1}{2}$ minuut te laat afgefloten. Na de thee zette D.H.L. een hevig offensief in, maar Roozenburg stond op zijn post. En wat Kroon en vooral Hendriks presteerden, grensde aan het onbegrijpelijke. De halflinie zwogde voor en achter. In de voorhoede speelden Kees Bier en Appie, de beide invallers dapper met de anderen mee. Kees nam eens de bal van de Wilde over en scoorde nummer 2, terwijl Appie het drietal vol maakte, toen Huffel hem na een snelle ren daartoe in staat stelde. Zo kwam het einde met 3-1.

De stand is hier:

D.H.L. b	14	12	1	1	25	68-20
Lens b	15	11	0	4	22	69-28
V.V.P. b	16	10	0	6	20	47-27
Valkenters b	14	7	2	5	16	38-32
G.D.A. b	15	6	2	7	14	37-42
Q. Steps b	14	6	1	7	13	49-35
V.A.C. b	14	4	1	9	9	18-35
Wit Blauw b	14	2	3	9	7	16-84
Gr. Floris a	12	0	2	10	2	19-58

Lenig en Snel C leed een onverwachte nederlaag op 21 April tegen Valkeniers. Voor de rust waren de Valkeniers geregeld in de aanval. Onze jongens konden niet loskomen. Valkeniers had veel pech met schieten. Na rust waren de rollen omgekeerd, doch te sterk individueel spel bracht geen succes. Eerst nadat Valkeniers met 2 onhoudbare doelpunten Hillenaar had gepasseerd, wist Joost v. d. Zijden prachtig tegen te scoren

Gelukkig bleven de kampioensansen nog bestaan.

Een week later maakten de jongens een betere beurt, ofschoon het al gauw te zien was, dat Quick Steps het ons lastig zou maken. Toen onze keeper de bal, die wat glad was, niet goed in zijn macht kon krijgen, doelpuntte Hermans voor Q. Steps. Dit was het sein voor onze jongens om steviger aan te pakken en nu kwam ook voor ons succes. Joost gaf het voorbeeld, dat Westing bij een corner navolgde. Tegen de gevaarlijke aanvallen van Q. Steps hield onze achterhoede stand. Joost scoorde nog eens. Na de rust zagen we hetzelfde spel. Lens was het meest in de aanval, waarbij Mol en Hopple nog een goaltje wisten te fokken. Zo kwam het einde van de aardige en spannende wedstrijd. Hier is de stand:

Lens c	13	11	0	2	22	85-14
Valkeniers e	13	10	1	2	21	59-20
D.H.L. d	12	9	1	2	19	39-18
V.A.C. c	12	6	3	3	15	33-29
Q. Steps e	12	5	0	7	10	11-34
R.K.R.V.V. b	13	1	3	9	5	20-54
R.I.A. b	12	1	2	9	4	10-55
S.T.P. b	13	1	2	10	4	17-50

Zo juist verneem ik nog, dat ook **Lenig en Snel C** het kampioenschap wist te behalen door met 9-0 van Ria b te winnen. Wij komen er later op terug en volstaan thans met wederom de vlag te hijsen en van harte een „hiep, hiep, hoera!“ aan te heffen.

Lenig en Snel D houdt ook een record, zij het een van nederlagen. Tegen Valkeniers werd met slechts 2-1 verloren. De rust ging met blanke stand in, welk resultaat vooral het werk was van v. Beek en Koois Walsteyn. De anderen speelden veel te slap. In de tweede helft werd de strijd vinniger. Toen lukte het aan de gastheren 2 mooie doelpunten te maken. Doch onze jongens gaven de moed niet op en bleven nu goed partij geven. Frans ruimde goed op.

Toen opeens zag hij Jan Walsteyn staan en gaf hem de bal door. Deze deed de tribune daveren door een keihard schot. dat den keeper-reus te machtig bleek.

Tegen Quick Steps werd tot slot van de competitie met 4-0 verloren. De roodwitten wisten van de kansen mooi gebruik te maken. In het veld waren de onzen zeker niet minder. De uitslag is dan ook wat teleurstellend. Westendorp en Verreydt wisten telkens de bal goed op te brengen, maar het schot ontbrak. Waterreus en Lux braken

vaak goed door, zagen echter hun pogen telkens falen.

Gelukkig gaan we nu een mooie oefentijd tegemoet om in het najaar een betere competitie in te gaan.

De eindstand is:

K.R.V.C. b	14	11	1	2	23	48-23
V.V.P. e	14	9	1	4	19	37-24
G.D.S. c	14	8	1	5	17	25-19
Q. Steps f	14	6	2	6	14	36-27
Valkeniers f	14	7	0	7	14	39-35
D.H.B. d	14	6	1	7	13	32-31
R.K.R.V.V. c	14	4	1	9	9	21-41
Lens d	14	1	1	12	3	10-48

De Junioren verzamelen

OP 26 APRIL DES AVONDS VER-
baasden de rustige bewoners van de rustige Willemstraat zich over het vrolijke gesnáp en het drukke gedoe van enige tientallen „jonge heren“. Wat was er aan de hand? De Spes Lensiae was zich aan het lostrappen en dacht er niet aan in jeugdige onbezonnenheid, dat zo iets liever op een voetbalterrein moest geschieden. Gelukkig echter wist, juist toen er gevaar dreigde, er een met een hoog schot de bal op het dak te werken. De rust keerde terug. De Willemstraat kende zichzelf weer. Binnen was het rustiger. Daar stonden veel stoelen langs de wanden stil te wachten, verbaasd over de vreemde rangschikking. De heer Wim Boortman had nl. ruimte nodig. In enige series werkte hij met de jongelui wat gezelschapspelen af, die voor de deelnemers en ook voor de toeschouwers verrassend amusement waren. Wij hadden nooit vermoed, dat een eenvoudige roodstenen bloempot de oorzaak van zoveel schik kon zijn. Maar ook zonder bloempot wist de spelleider de gang er in te houden.

Om de spelers wat op adem te doen komen, liet de heer Juffermans hen plaats nemen om ze vervolgens wat te vertellen over de diepzeetochten van den Amerikaan Beebe. Dezelfde spreker wenste kapelaan Stolwijk geluk met diens promotie, waarna de adviseur zelf nog wat voorlas over het heldhaftige leven van Pater Pro Juarez, waarbij bleek, dat deze priester vaak op humoristische wijze zijn leven wist te redden. Ten slotte werd hij toch op 23 November 1927 gefusilleerd.

Om het afscheid van hun geestelijken adviseur te vieren, tracteerde deze hen op chocolade, dat er in ging als koek.

De Lens-Review

CLUBORGAAN VAN DE HAAGSE R. K. SPORTVERENIGING

„LENIG EN SNEL”

OPGERICHT 18 DECEMBER 1920

TERREINEN: SPORTPARK OCKENBURGH; EINDE LAAN VAN MEERDERVOORT

REDACTIE: P. JUFFERMANS, C. HALLÉEN, JAC. VAN DER KLEY

REDACTIE-ADRES: AMANDELSTRAAT 51 - DEN HAAG

Jaargang 1939-1940

Juli

No. 9

In Nieuwe Richting

„TEMPORA MUTANTUR”

IN DE HISTORIE VAN HET MENS-
dom is er een voortdurend aanrollen
van nieuwe feiten, nieuwe toestanden,
nieuwe geestesstromingen, nieuwe invloeden.
Het mensdom leeft. En wat leeft, verandert
voortdurend in vorm, in omvang, in ont-
wikkeling. Zo is het bij het individu en
eveneens bij de gemeenschap, de maats-
chappij.

De veranderingen kunnen kalm en rustigjes
aan tot stand komen, bijna onmerkbaar. Of
zij kunnen zich aan ons opdringen, plotse-
ling, onweerstaanbaar.

Soms hebben ganse geslachten moeten strij-
den, vóórdat eindelijk het nieuwe had over-
wonnen. Denken we aan de strijd tussen
ridderstand en burgerij. In andere gevallen
staat men ineens voor het feit, dat met het
oude werd afgedaan.

Grote gebeurtenissen plegen meestal hun
schaduw vooruit te werpen. En wij, die
in die schaduw leven, merken het op en
ondergaan er de invloed van, ja, bouwen
zelfs mee om het nieuwe te maken.

„Tempora mutantur”, de tijden veranderen.
En wij, mensen, veranderen mee. Het mens-
dom is niet goed te spreken over zijn we-
reld en wil deze verbeteren. De Bond Zon-
der Naam heeft — we wezen er in ons
Februari-nummer reeds op — de mens en
de wereld de juiste richting gewezen: Ver-
beter de wereld, dus begin met jezelf.

Wat op staatkundig, sociaal en economisch
opzicht verbeterd moet worden, gaat ook
ons, voetballers, aan. Doch een clubblad is
niet de meest geëigende plaats om het aan
een nauwkeurige bespreking te onderwerpen.
Wij menen echter toch goed te doen, er

op te wijzen, dat het modewoord „opbouw”,
dat zulk een optimistische, bemoedigende
klank heeft, in ons milieu reeds eerder en
reeds lang opgeld heeft gedaan. Het zinkend
schip van Lens te redden, dat was de taak,
die wij ons enige jaren geleden stelden. En
hoe donker de toekomst voor onze club
scheen te zijn, hoe groot de moeilijkheden
waren, die de normale groei belemmerden,
met trots mogen wij wijzen op de bereikte
resultaten. De Jan Salie-geest, waar Pot-
gieter zo tegen van leer trok, zagen wij in
Lenig en Snel uitgebannen. Onze elftallen
weten successen te boeken, de spelers ver-
schijnen in keurige kleedij, de financiën zijn
kerngezond, de Lensrevue kan met de beste
clubbladen in Nederland wedijveren en stelt
tallose ver in de schaduw, de functies zijn
in handen van mensen met verantwoorde-
lijkheidsgevoel.

En nog zijn wij niet tevreden. Wij bouwen
voort, wij bouwen mee, voor het welzijn
van onze jongens, voor de groei van de kerk,
voor de belangen van ons dierbaar Neder-
land.

Herinnert de lezer zich nog, dat wij in het
Maart-nummer een pleidooi hielden voor een
hechter verband in de voetbalorganisatie?
Wij konden toen niet vermoeden, dat de
gebeurtenissen van thans ons standpunt zou-
den onderstrepen.

Met de wens om van het oude het goede
te behouden, zetten wij de stap in 't nieuwe.
Wij zijn er ons van bewust slechts een nie-
tig molecule, een atoom te zijn in het ele-
ment van orde, groei, welvaart, kracht, dat
zich nu moet vormen. Doch het ideaal, dat
wij in Lenig en Snel hopen te bereiken is
mooi en goed. Moge wat wij ons voorstel-
len het symbool zijn van ons toekomstig
Nederland. God zegene ons Vaderland.

REDACTIE:

TEGEN ONZE BEDOELING IN VERSCHIJNT dit nummer veertien dagen te laat. Wij hadden nl. gehoopt, de lezers uitvoerig te kunnen inlichten over de nieuwe richting in de Voetbalbeweging. De gegevens zijn echter nog niet volledig. Men gelieve het late verschijnen van de Lens-revue te verontschuldigen.

No. 10 kan men medio September verwachten.

REDACTIE.

O F F I C I Ë E L

1. Na de Jaarvergadering is de formatie van Bestuur en Commissies als volgt:

Bestuur :

Kap. D. Buis, Geest. Adviseur, Willemstr. 2,
J. W. Dubois, 1e Voorzitter, Weimarstr. 17a,
P. Juffermans, 2e Voorzitter, Amandelstr. 51,
Jac. v. d. Kleij, 1e Secr., Frambozenstr. 45,
C. Halleen, 2e Secretaris, Amandelstr. 103,
W. v. Boheemen, Penningmeester,
Okkernootstr. 12,
Chr. Miltenburg, 2e Penningm. Elandstr. 64,
J. J. v. Luxemburg, Commissaris,
Copernicusstr. 56,
J. Runderkamp, Commissaris, Gaslaan 54,
J. v. Venrooy, Commissaris, v. Mierisstr. 51.

Ballotage-Commissie :

P. Juffermans, Amandelstraat 51,
Jac. v. d. Kleij, Frambozenstraat 45.

Pers- en Propaganda-Commissie :

W. v. Boheemen, Okkernootstr. 12,
C. Bontje, v. Swindenstr. 29,
C. Dubois, Weimarstr. 17a,
C. v. Egmond, Noorderbeekdwarsstr. 222,
L. Meeuws, Reinkenstr. 77,
A. Walhain, v. Kinsbergenstr. 76.

Elftal-Commissie :

C. Halleen, Voorzitter, Amandelstr. 103,
J. v. Venrooy, Secretaris, v. Mierisstr. 51,
A. v. d. Kleij, de la Reyweg 449.

Kascommissie :

H. Janssen, Prinsestraat 96,
A. Walhain, v. Kinsbergenstraat 76.

Redactiecommissie :

C. Halleen, Amandelstraat 103,
P. Juffermans, Amandelstraat 51,
Jac. v. d. Kleij, Frambozenstraat 45.

Junioren-Commissie :

Kapelaan D. Buis, Voorzitter, Willemstr. 2,
P. Juffermans, 2e Voorzitter, Amandelstr. 51,

P. Janssens, Secretaris, Paul Krugerlaan 84,
J. J. v. Luxemburg, Copernicusstraat 56,
J. Walsteyn, Soestdijkschekade 235,
E. Steenwijk, Assenschestraat 9,
A. v. d. Kleij, de la Reyweg 449,
J. Runderkamp, Gaslaan 54,
J. v. Venrooy, v. Mierisstraat 51.

2. Nieuwe seniorleden :

No. 110 P. Janssens, Paul Krugerlaan 84,
„ 111 H. v. d. Klaauw, Fahrenheitstr. 256,
„ 114 J. v. Liempt, Copernicuslaan 180,
„ 115 J. P. Goemans, Ermelostraat 78.

Nieuwe Juniorleden :

No. 109 W. Hugens, de Gheynstraat 44,
„ 112 W. v. d. Geld,
„ s-Gravenzandelaan 131,
„ 113 Ph. Bierhuizen, Arnout Drostlaan 8,
„ 116 G. v. d. Steen, Valkenboschlaan 252.

Nieuwe Donateurs(trices) :

No. 117 Dhr. C. Suijkerbuijk,
Cartesiusstraat 104,
„ 118 „ J. Luiten, W. v. Pruisenstr. 7,
„ 119 „ A. Boelens, v. Swietenstr. 83,
„ 120 „ P. Verschuur,
Nunspeetlaan 256,
„ 121 „ Th. P. Burghouwt,
Prinsestraat 96,
„ 122 „ E. Sjamaar, Ermelostraat 48,
„ 123 „ W. Bolle, Hattemlaan 253,
„ 124 Mej. C. Doedens,
Prins Hendrikstraat 115,
„ 125 „ R. te Riele, Nunspeetlaan 428,
„ 126 Dhr. W. J. Roozenburg,
Valkenboschlaan 276,
„ 127 „ J. C. Boortman,
Franklinstraat 108,
„ 128 „ W. Praalder,
Car. v. Nassaustraat 18,
„ 129 „ A. G. Jacobi,
Apeldoornschelaan 25.

De leden- en donateursactie, die door de mobilisatie danig beïnvloed werd, is daarna weer dapper ingezet. En hoe? Bovenstaande prachtige lijst spreekt voor zich! Alle nieuwe actieve- en ondersteunende leden een hartelijk welkom in de blauwwitte familie!

Adreswijzigingen :

Don. Th. Janssen Jr., H. v. Deventerstr. 53,
Don. Fr. Teunissen, Perenstraat 124,
Lid J. Crul, 1e van de Boschstraat 221,
Lid H. Koeman, Galileistraat 17.

Afvoeren ledenlijst :

Tj. Jansen (wegens vertrek naar Gorkum),
J. Luiten (zie nieuwe don.), C. Suijkerbuijk
(zie don. lijst).

Afvoeren don. lijst:

J. v. Liempt (zie seniorenlijst).

3. Ten overvloede wellicht wordt de leden en donateurs(trices) nogmaals gewezen op de noodzakelijkheid hunne diploma's steeds aan de ingang van het complex te doen controleren. Het voorkomt moeilijkheden!

4. ONTHOUDEN!

Alle correspondentie van algemene aard als aanmeldingen van nieuwe leden (zowel junioren als senioren), adreswijzigingen, donateursopgaven, enz. te richten aan:

Jac. v. d. Kleij, Frambozenstraat 45.

Voor zaken betreffende de elftalcommissie als afschrijvingen, aanvragen van wedstrijden, enz.

Senioren: J. v. Venrooy, v. Mierisstraat 51.

Junioren: P. Janssens, Paul Krugerlaan 84.

Voor zaken betreffende de Lens-revue aan het Redactie-adres:

P. Juffermans, Amandelstraat 51.

Alle correspondentie voor de Pers- en Propagandacommissie aan:

A. Walhain, v. Kinsbergenstraat 76.

Gironummer Lenig en Snel 336711, ten name van den penningmeester van L. en S., Okkernootstraat 12, Den Haag.

De wijzigende invloeden van lichaamsoefening op de organische verrichtingen. (Vervolg)

HET IS NIET ALLEEN HET ADEM-centrum, dat geprikkeld wordt door de gewijzigde zuurgraad van het bloed, doch mede door de geringe temperatuurs-stijging vormt dit activators (= stuw-ers) voor de bloedsomloop.

Door vernauwing van de buikbloedvaten wordt dit bloed gestuwd naar plaatsen van lagere druk (= verder van het hart af) en wel naar de spieren, waar de bloedvaten zich hebben uitgezet, mede onder invloed van de hogere bloeddruk. Aangezien hier dus een grotere toevoer van bloed plaats heeft, soms 15 maal de rusthoeveelheid, wordt er wederkerig meer bloed ook naar het hart aangevoerd, waarbij niet alleen het kleppen-systeem in de aderen (naar het hart toe) dienst doet, doch waarbij de samentrekkende spieren, als hulpfunctie voor de aderlijke circulatie dienst doen, alsmede de borstkaszuiging, die ontstaat door het wisselend druk-

verschil in de borstkas.

De vergrote aanvoer naar het hart toe geeft een flinke vulling van de voorkamer of boezem, waarvan de wand betrekkelijk dun is en die nu enigszins wordt gerekt. De vulling vormt tevens een prikkel voor een intensere samentrekking van de hartspier, een krachtiger uitdrijven van het bloed naar de slagaderlijke circulatie.

De snelheid, waarmee het hart gevuld wordt, afhankelijk van de bloedschoeveelheid en de verhoogde aderlijke druk, vormt tevens weer een aanpassende functie om een prikkel te leveren tot vermeerdering van het aantal hartslagen (= uitstotingen van bloed). Vergeeten we ook niet de psychische (= geestelijke) prikkel, ontstaan door de animo, het enthousiasme waarmee men „aan het werk” gaat. In andere gevallen doet de wedstrijd-prikkel als zodanig dienst. Juist deze prikkel, ontstaan door de sfeer, de stemming waarin men is tijdens de prestatie, vormt een enorme stimulans voor de organische verrichtingen, in het bijzonder voor de klieren met inwendige afscheiding.

De bedoeling was iets te zeggen, als populaire inleiding, over de wondere werking van 's mensen organisme onder invloed van lichaamsoefeningen, meer in het bijzonder betreffende ademhaling en bloedsomloop.

In de volgende aflevering van de Lensrevue hopen we de werking van nicotine onder de loupe te nemen. Nu nog even dit:

Het is niet voldoende, wanneer een voetballer ernstig traint en daarbij geen strenge, gezonde leefwijze volgt. Dit heeft alleen tot gevolg, dat een schijnbaar serieus sportman zijn gezondheid sterk benadeelt, i.p.v. bevoordeelt.

Als voornaamste vereiste dient wel genoemd te worden voldoende nachtrust. Minstens 8 à 9 uren slaap is eerst voldoende tegenhanger tegen de vermoedenissen van het dagelijks werk en de wekelijkse wedstrijden.

Teveel lichamelijke inspanning bij gebrek aan voldoende rust doet onwillekeurig denken aan de schadelijke invloed van de alcohol. De aanzettende werkzaamheid van alcohol voor de lichamelijke prestaties is vaak duidelijk merkbaar, doch de snel en intens in-tredende reacties zijn evenzeer, zo niet sterker, merkbaar. Daarbij moesten we tevens niet uit het oog verliezen, dat de conditie van ons lichaam opgevoerd is en dus zeer gevoelig moet worden genoemd voor dergelijke invloeden, waardoor we naar verhouding ook veel sterkere reacties hebben te verwachten.

Thans meen ik hiermede te kunnen volstaan en kom te gelegener tijd wellicht eens te spreken over voeding, massage en baden.

E.

Vertrouwen

ONNASPEURLIJK ZIJN GODS WEGEN en ondoorgroendelijk Zijn raadsbesluiten. En toch, wat God doet, is welgedaan. Wij, bekrompen mensjes, levend in het heden, begrijpen dikwijls niet, dat hetgeen ons overkomt, goed is. Als we echter in de toekomst konden schouwen, dan zouden we inzien, dat narigheid, tegenslag, moeilijkheden en smart meer bijdragen tot ons geluk dan het gemakkelijke vanzelf voortrollende knusse leventje.

Laten we altijd lering trekken uit hetgeen ons overkomt en dan wel lering ten goede.

Deze tijd is een prachttijd om alleen op God te leren vertrouwen. Wat van menselijke zijde gezien, zeker was, werd op losse schroeven gezet. Het leven, dat nog zo lang scheen, werd verbroken, bezittingen in vele jaren bij elkaar gespaard, vernietigd. Wat blijft en eeuwigheidswaarde heeft, is God. Geef U zelf over aan Zijn Goddelijke Voorzienigheid en ge zult in eeuwigheid niet beschaamd worden.

GEESTELIJK ADVISEUR.

(Uit: De Sportillustratie).

DE ALGEMEENE

PRECIJS 60 LEDEN HADDEN AAN de oproep voor de algemene ledenvergadering op 28 Juni gevolg gegeven. Het beruchte Haags kwartiertje was voor deze keer een half uur geworden. Toen de voorzitter de bijeenkomst had geopend, had hij het genoegen kapelaan Buis aan de aanwezigen voor te stellen als nieuw geestelijk adviseur van Lenig en Snel. Deze richtte zich vervolgens met een welgekozen woord tot de vergadering.

Daarna memoreerde de voorzitter ons enig gesneuveld lid en vroeg staande de vergadering een kort, maar oprecht gebed.

De notulen alsmede de vele verslagen van de commissies werden met welverdiende aandacht aangehoord. De praeses vond hier een geschikt aanknopingspunt om zijn grote waardering te betuigen voor het moeizaam zwoegen van de bestuurs- en commissieleden. In het bijzonder mocht hij wel wijzen op de

verdiensten van de heren J. v. Venrooy en W. v. Boheemen, die wel het leeuwendeel voor hun rekening hadden genomen. Ook aan den heer J. Runderkamp, den scheidenden secretaris van de juniorencommissie werd dank gebracht.

Het resultaat van de verkiezingen vindt de lezer onder officiëel.

Rond het naderend 20-jarig bestaan ontspon zich een levendig discours, waaraan door velen werd deelgenomen. Er werd besloten het Jubileumfonds 1940 in te stellen, waarin door alle deelnemers aan de komende feestelijkheden naar draagkracht moet worden gestort. Niemand blijve achter!

Er werd nog een opwekking gegeven om trouw op te komen tijdens de wekelijkse trainingsavonden. (Aangaande de training zouden we gaarne even — het is 8 Augustus, nu dit geschreven wordt — het volgende willen vastleggen: 1e Er wordt door meerdere leden serieus geoefend. 2e Andere maken er een speelpartij van en schijnen te menen, dat de trainer hun op fouten wijst om hen te plagen of te kleineren. 3e De onregelmatige opkomst van sommigen is voor ons het bewijs van tekort aan clubliefde, van gebrek aan kameraadschap en wij achten dit weinig beleefd t.o.v. den trainer, die elke week 2 avonden aan de oefeningen opoffert. Red.).

Deze bemerkingen raken de algemene vergadering niet, doch staan toch in verband met de sfeer, de stemming van deze bijeenkomst, die getuigde van een warm verlangen om de Lensgemeenschap te veredelen en uit te breiden.

Nog mogen wij de aandacht vragen voor de hulde door den voorzitter gebracht aan de elftallen, die in alle opzichten een goed figuur hebben geslagen, vooral aan het 3e, het A en het C elftal, die zich slechts tevreden wilden stellen met de eretitel: kampioenen! Aan het slot van de besprekingen kreeg de voorzitter een welverdiende pluim op zijn hoed gestoken, omdat hij „weerom een jaar” het goede voorbeeld gaf.

VERGADERLING.

Jubileumfonds 1940

18 December 1920. Ziedaar de datum, waarop een schreiend voetbalkindje in de wieg werd gelegd.

Lenig en Snel werd de naam van het wicht, een naam, die het met ere droeg. Lenig heeft het zich losgerukt uit de knellende windsels

en is snel opgegroeid tot vreugde van allen, die het kenden.

Helaas moest het arme kind een tijd van zorg, bloedarmoede, achteruitgang door-maken. Er is toen heel wat gedokterd met de patient. De medicijnen misten hun uitwerking niet en nu huppelt het lieve kind met een bos van stralende gezondheid op beide wangen tussen de madeliefjes en de klavertjes-drie van de voetbalwei.

Het vertelt ons, dat het weldra twintig jaren telt. Wat een heerlijke leeftijd! Is het wonder, dat wij allen ons gaan opmaken voor het komende feest?

Tot zover de poëzie.

Nu de nuchtere werkelijkheid. De penning-meester meldt ons, dat voor het Jubileum-fonds 1940 over de maand Juli werd ontvangen de somma van f 21.20. Dit zijn de maandelijks bijdragen plus enige giften „ineens“.

De algemene vergadering was van oordeel, dat niemand zou achterblijven, dat integendeel een ieder zijn deel zou geven om tot een gepaste viering van ons 20-jarig bestaan te geraken.

P. J.

V a r i a

OP 15 MEI TRADEN THEO JANSSEN en Mej. Jo Rombouts in het huwelijk. Met deze gewichtige stap te durven zetten in een zo onzekere tijd tonen zij met veel vertrouwen de toekomst in te willen gaan. Wij van onze kant sterken hen in dat vertrouwen en wensen hun geluk en voorspoed toe onder Gods rijke zegen.

George Gelauff draagt tegenwoordige de titel van peter over zijn zusje Rina. Wat een eer!

Nog meer blijde gezichten! De heer P. Janssens slaagde voor het onderwijzersexamen, Mathieu Matthias voor machineschrijven, Joost v. d. Zijden, Frans Rombouts, Silio Kroon, Jan Copray en Frans van Schendel voor Mulo, Nico Zuyderwijk voor het eind-examen van de handelsavondschoon en tevens voor de Vestigingswet. Ook Jan Douw en Herman Helmich, die hun voetbalschoenen voor enige tijd hadden opgelegd, behaalden het Mulo-diploma. Aan allen onze gelukwensen en succes bij verdere studie.

Harry Jacobi meldt ons, dat het met zijn lens Lensknietje nog al gaat.

De H. Mis voor de gesneuvelden uit het Haagse district werd door vele Lensers bijgewoond. Jammer was het, dat vele andere

verenigingen deze mooie gelegenheid om echte sportiviteit te tonen, lieten voorbijgaan.

Wij vernamen nog, dat onze donateur, luitenant J. Dubois op 22 Augustus a.s. in het huwelijk treedt met Mej. T. Grossouw. De plechtigheid heeft plaats in Vucht. Van harte onze gelukwensen, ook aan beider families.

Verder zij vermeld, dat de broer van onze donateurs v. Putten, pater H. van Putten, op Zondag 4 Augustus zijn eerste plechtige H. Mis heeft opgedragen. Aan den pater en zijn familie bieden wij onze felicitatie aan.

Wij ontvingen een uitvoerig schrijven van Philip de Heer, die in fort Everdingen ligt met andere manschappen van Opbouwcorps 58, 1e afd. Hij woont er wel wat ver weg, de wegen zijn zeer slecht, maar het natuurschoon vergoedt veel. Bovendien doet de streng geëiste stipte orde prettig aan. Hij is aangesteld tot hulpportleider in de afdeling voetbal, wat wellicht een gevolg is van het feit, dat hij zich tijdens de mobilisatie in deze richting voor de compagnie verdienstelijk heeft gemaakt. Voor de a.s. competitie is Philip hoopvol gestemd en meent alle Zondagen te kunnen meespelen. Als een hollebolle Gijs wil hij zich in het clubvoetbal werpen. (Dat ziet er slecht uit voor de tegenstanders. Red.). Hij schrijft verder: Wel vind ik het jammer de training in Den Haag niet te kunnen meemaken. U begrijpt echter, dat ik hier zoveel mogelijk oefen en mijn body fit houd.

Tonny v. Luxemburg verblijdde ons met een kaart uit Rosmalen, dat hij in zijn vacantie onveilig loopt te maken.

Meheer de Veurzitter!

ALS IK ME NIET VERTEL, DAN hebben onze blauwgetruide en witgebroke jongens in het voetbal-seizoen, dat nu heus achter ons ligt, zo ongeveer 450 doelpunten bijeengeschopt.

U gaat daar natuurlijk groots op. Met fierheid wijst U op zulke kranen van schutters. Maar, meheer de veurzitter, ik zie het een beetje anders. De jaren hebben mij bedachtzaam en zachtvaardig gemaakt. Leest U nl. blz. 27 van de lopende jaargang van de Lensrevue nog eens over. Wat leest U daar? Het volgende: Ik houd van schoten, die op den keeper neerbonken als vallende balken, van schoten, die hem voorbijsissen als kogels. Nou, zegt U nu zelf eens! Die meneer Elenes is natuurlijk nooit keeper geweest.

Die heeft makkelijk praten. Die staat met zijn grote mond bij het lijnpubliek, waarvan hij zegt, dat het dartelt en jubelt als een waaierend zomerwoud vol vogels. Ik herhaal, dat hij goed praten heeft. Maar ik, Samme- laar, heb in mijn jonge jaren de rol van doelbewaarder gespeeld. Ik spreek dus uit ervaring. En daarom — mede door mijn spreekwoordelijke zachtaardigheid — heb ik medelijden met die arme keepers, die door de schuttertalenten, meheer de veurzitter, van uw blauwwitte jongelui als slachtoffer zijn gevallen van de moorddadig neervallende balken en sissende kogels. Vierhonderdvijftig keer! Een bombardement van geweldige krachten daalt op de arme kerels neer en verplettert ze. Ik zie de angst in hun blik, ik hoor de rikketik van hun tanden, ik zie de angstige siddering van hun handen. Daarom heb ik medelijden. Och, meheer de veurzitter, er staat weer een nieuw seizoen voor de deur. Laat het dan anders zijn, laat de jongens dan geen 450 goals maken, doch

.....
En de rest vullen U en de jongens maar in. Ik voeg me haastig bij het lijnpubliek, dat bij ieder raak schot „dartelt en jubelt als een waaierend zomerwoud vol vogels“.

SAMMELAAR.

Onze Adverteerders

MET VREUGDE VERVULLEN wij de wens van het Bestuur weer eens een opwekking tot de lezers te richten om bij het doen van hun inkopen onze adverteerders niet te vergeten. Zij plaatsten hun annonce in de Lensrevue, wijl zij met onze vereniging sympathiseren. Wij zijn er erkentelijk voor. Dit mogen de adverteerders in klinkende munt ervaren.

Van over Zee

Ponta Grossa, 31-1-'40.

GEACHTE LENS-FAMILIE,

DEZE KEER ZAL IK U IETS OVER enige Braziliaanse gebruiken vertellen. Er zijn hier jochies van 5 jaar, die al in de lange broek lopen. Dat is wel wat vroeg, maar als een jongen 10 jaar is, kan hij niets anders dan lange broeken dragen. Golfbroeken zijn onbekend en rijbroeken worden alleen bij 't paardrijden gebruikt. Hoeden worden ook al door jongens van 10

jaar gedragen. Zonder een colbertje kan men zich onmogelijk op straat begeven. Regen- jassen worden zeer zelden gebruikt. Jan en Alleman loopt hier met een paraplu. Ik heb er zelf óók een! Dat wat de kleeding aan- gaat.

Als een jongen nog niet officieel met een meisje verloofd is, mogen zij samen niet verder wandelen dan de stoep voor het huis van het meisje. Willen zij echter toch verder weg, dan dient een zusje of een dienstmeisje van het meisje mee te gaan. Als een jongeman 3 maal met een vreemd meisje uit is geweest, is de naam van den jongen bedorven. Als een jongen al 2 maal verloofd is geweest, kan hij zeer moeilijk voor de derde keer een meisje krijgen. Omgekeerd evenzo. Verder zijn er veel gewoonten, die op bij- gelovigheid wijzen.

1e. Als men koffie na watermeloen drinkt, gaat men dood. Ik heb het geprobeerd, maar 't ging niet! ('t Doodgaan, bedoel ik).

2e. 't Zelfde is het geval, als men melk na sinaasappel drinkt. (Lukte dat wel? Red.)

3e. Als men met 1 lucifer 3 sigaretten aan- steekt, gebeuren er grote ongelukken. (Is blijkbaar nu over heel de wereld gebeurd, helaas! Red.)

4e. Als men, bij 't verlaten van een huis, een andere deur uitgaat als waardoor men er ingegaan is, neemt men het geluk uit huis mee en kan men grote ruzie krijgen met den heer des huizes. (Dit heb je zeker nog niet geprobeerd? Red.)

JOSÉ BON.

Van de Elfal-commissie

IN AANSLUITING OP 'N VROEGER in het weekbericht gepubliceerde mede- deling verzoeken wij de spelers nogmaals hun voetbalschoenen aan een nauwkeurige inspectie op brutale spijkerkoppen te willen onderwerpen. Dit ter voorkoming van on- nodige „franje“ aan het ballen-materiaal, waarop wij nú zeer zeer zuinig moeten zijn. Bovendien is het noodzakelijk om eventuele verwonding van de tegenpartij te ontgaan. Hanteer dus hamer en leest!

De goede, oude gewoonte om gezamenlijk het veld te betreden raakt ietwat in dis- crediet. Het Bestuur, dat gaarne de blijde ge- bondenheid van de blauwwitten naar buiten demonstreert, stelt het op hoge prijs, wanneer de H.H. leiders en aanvoerders van de elf- tallen, ook van de junior-afdeling, hunne volle aandacht hieraan wijden.

Als bron van inlichtingen voor de E.co zijn de rapporten, die aanvoerders en leiders inzenden, onmisbaar. Buitengewone waarde bezitten zij voor het „technisch” archief. De elftalcommissie zal de activiteit in deze appreciëren. Dankbaar blijft ze voor de reeds getoonde spontane medewerking!

Blauwwitten! Benut de korte tijd, die ons nog scheidt van de a.s. competitie, toch vooral door ernstig te trainen en je lichaam in conditie te houden. Geoeffend aan de start te verschijnen betekent een halve overwinning!

E.co.

Van doel tot doel

DE DOOR ONZE BLAUWWITTEN vertrapte wedstrijdenreeks sinds het verschijnen van de vorige revue is zeer bescheiden en evenmin wereldschokkend, of het moest dan zijn, dat de Lens-oude-heren — in het weekbericht brutaal aangeduid met ruïne, hetgeen ik niet voor 100% zou durven onderschrijven, waarover straks meer — hun goedsluitend burgerpakje wisselden met de witte pantalon en 't blauwe shirt om enkele malen de reumatiek uit de stramme stelten te schoppen.

Inderdaad betekenen de z.g. veteranen-matches méér dan de „note gaie” van het zomerprogramma. Mensen, die 5 of 10 jaar geleden reeds hun schoenen versleten in de verdediging van de blauwwitte kleuren, tonen onverbrekkelijk met Blauw-Wit verbonden te willen zijn. Zij geven intense belangstelling aan dat, wat belangstelling waard is: het oude Lens! Het inspireert ons, mannen van het huidige Lens, tot werken en willen voor de vereniging.

Alzo, waarde lezer, mag ik dan al geen kans zien de mij toegewezen kolommen in het Lens-orgaan te vullen met de beschrijving van het gepasseerde wedstrijdprogramma, een hele revue wel (de redactie staat het mij tóch niet toe) wilde ik wijden aan mijn zorgenkind: de training.

Héél wat zou het mij waard zijn: de bekering van heel Lens, oud en jong, groot en klein, tot de training.

Oh, ja, ik weet wel, dié heeft lessen, gene studeert, 'n derde werkt over. Dat zijn de officiëel gemisten! Zij wentelen mijn klachtenboek van hun schuldloze schouders.

Maar de 2e categorie!

Dié werkt iets langer dan normaal, gene studeert óók, maar sluit om 8 uur het studie-

boek, 'n derde brengt een noodzakelijk bezoek aan zijn verloofde. Dit zijn voor de training de „verstekmensen”, de zwevenden. Als je denkt, dat je ze hebt, ben je ze precies kwijt.

Hopeloze gevallen! Denken, dat de trainer iedere Dinsdag en Donderdag studie maakt van grassprietjes.

Zij worden in het seizoen — let op — de spraakmaniakken, de betweters, de criticasters. Niet op eigen spel. Oh, neen, op dat van hun buurman, die wél trainde.

Zij zijn tē goed voor de training, hebben haar niet nodig. Prettig die zelfkennis!

De 3e groep gaat trainen! Komt regelmatig op!

Meerdere spelers werken hun taak naar behoren af, tonen te begrijpen, welke moeiten de trainer zich geeft, en waarderen zulks door prettig aandoende werkzaamheid tijdens de trainingsuren.

Voor dezulken neem ik m'n petje af. Hulde! Een zeer klein gedeelte van deze groep toont niet het minste begrip te hebben van de geweldige waarde van de training. Verklaart de trainer een moeilijkheid, dan achten zij onderling een praatje van meer belang. Onbeleefd! Moet een rechtsbenige een bal links sjotten, dan is de 1e opmerking: „Dat kan ik toch niet”. Onverstandig!

Kerels, toont toch een weinig zelfrespect!
Geef den trainer, wat hem toekomt!

Kunt ge je niet tot die hoogte verheffen,
blijft dan weg.

Deze fulminatie, meneer de redacteur, gaat toch zonder het gebruik van het beruchte, rode potlood onder de pers?

Want ze is nodig, dit seizoen. Ik vind het nu eenmaal onprettig te weten, dat er mensen in Lens zijn, die denken, dat overwinningen artikelen zijn, die als gebraden duiven in je mond vliegen.

Dat is toch een waandenkbeeld, geachte redactie?

En nu de wedstrijden.

LENIG EN SNEL 2

bedwong op eigen veld D.H.B. 1. De tegenpartij, diē in 5 wedstrijden, meen ik, niet verloren had, ging met grote hope de strijd tegen de blauwwitten, die juist minder goed boterden, tegemoet. Deze wetenschap bliēs Lens 2 echter strijd lust in de benen, terwijl tevens het team-work de schaarse individuele pogingen overheerste.

De Haagse Boys beginnen goed en gevaarlijk. In hun stormlinie is de centervoor een

spelverdelers, wiens kwaliteiten de aanvalskracht van de langgestreepten sterk stimuleren, zó, dat de defensie-linies van de reserves hun actie aanvankelijk beperken tot uitsluitende afweer. Als Bontje een D.H.B.-attaque fors onderbreken wil, ziet de referee hierin aanleiding tot een 11-meter-schop, benut door den rechtsbinnen. 0—1. Dit tegenpunt is voldoende om Lens 2 geheel wakker te schudden. De kansen keren!

't Wordt een hoogst interessante partij. Enerzijds vechten de Boys om stabilisatie van hun overwicht, anderzijds voelt Lens zich ieder moment sterker worden. Het vrij talrijke publiek leeft ten volle mee en juicht de gelijkmaker uitbundig toe, als deze uit een corner van Ru Roodenrijs via het voorhoofdsbeen van W. Dröge geboren wordt. Vlak voor rust geblazen wordt, kan W. Verheggen een hoekschop van linksuiterst C. Dubois tot doelpunt omtoveren, al was de manier nogal omslachtig. 2—1.

Fenomenale uittrappen van D.H.B.'s doelman, die reiken tot onze backs en keeper, dreigen enorm gevaar te brengen. De vijandelijke midvoor realiseert dit door zo'n snelhuppelende „uittrapbal" na te snellen en de stand te egaliseren. 2—2. Joop Allard, die overigens goed werkt, beoordeelt een bal verkeerd en D.H.B. leidt met 2—3.

Doch Lens 2 sneeft niet!

W. Dröge weet een binnenwaarts geplaatste trough met een doelpunt te belonen, waarna Ru de winning-goal scoort. 4—3.

De door het Bondsbestuur officiële eindstand in afd. C, vindt U hieronder. Het blijkt, dat Lens 2 de tweede plaats is aangemeten. Een mooi resultaat in deze afdeling van D.H.V.B. 2e klassers.

Eindstand Afd. Zuid C. (Sportill. No. 32).

Ria 1	12	11	0	1	22	52—20
Lenig en Snel 2	11	6	1	4	13	37—31
Gr. Floris V 1	12	6	2	4	14	40—44
D.H.B. 1	12	4	2	6	10	37—42
Wit Blauw 1	11	3	3	5	9	44—46
Valkeniers 1	12	2	4	6	8	35—47
R.K.R.V.V. 1	12	2	2	8	6	34—49

LENIG EN SNEL 3,

de morele kampioen in Afd. L, overwon RIA 2 met korfbalgetallen. Een vreemde strijd, waarin de derde blauwwitten tot na de rust als in een dwangbuis liepen zonder tot normale speelwijze te kunnen komen. Daarom was de stand 1—1, toen des scheidsrechters fluit rusten blies.

De wijd-geopende hemelsluizen rekten het

gebruikelijke kwartier onmatig lang. Toen eindelijk Pluvius gehoor leende aan aardse smeekbeden, bleken de doelpunten aan beide zijden vlot te koop. Wij noteerden al zeer spoedig 3—3.

Maar..... de kampioenen kwamen los. In 2 min. gaf W. Boortman als aanvoerder het juiste voorbeeld en middels een penalty annex een „gewone" goal leidde de thuisclub met 5—3.

Ria's tegenstand werd finaal gebroken. De zwartwitten gaan het „leuk" vinden, wat door H. Koeman's roemruchte „linkerpootje" tweemaal wordt afgestraft. 7—3.

De D.H.V.B. publiceert in de Sportill. de hierna-volgende lijst, waarin ons derde, geheel volgens de verwachtingen, tot kampioen gepromoveerd is. Tien overwinningen uit 11 gespeelde wedstrijden met een doelsaldo van 87—27 geeft voldoende aan van welke kracht Lens 3 dit jaar was. Prachtig resultaat! Hier geven wij de ranglijst:

Eindstand Afd. Zuid L. (Sportill. No. 32).

Lenig en Snel 3	11	10	0	1	20	87—27
Blauw Zwart 3	14	11	0	3	22	75—36
Ria 2	11	6	1	4	13	47—39
D.H.L. 4	12	4	2	6	10	42—60
V.V.P. 3	10	4	0	6	8	28—43
G.D.A. 4	11	3	0	8	6	38—64
Wilhelmus 4	8	2	0	6	4	26—30
Quick-Steps 4	9	1	1	7	3	26—57

LENIG EN SNEL 4

bokste tegen VAC 2, den kampioen der afdeling, een gelijk spel. 3—3. Een gelijk-opgaande strijd, waarin beide partijen beurtelings in de aanval waren, ontwikkelde zich, maar de defensies waren sterker dan de resp. voorhoeden, zodat rust met een bril kwam. In de tweede helft namen de kampioenen de leiding. 0—1. De Lens-aanval zorgde middels Henk Koeman voor twee doelpunten. 2—1. Vac beantwoordde dit prompt door eveneens 2 goals te produceren. Fel streed Lens 4 om de gelijkmaker, die waratje even voor het eind het levenslicht zag. 3—3.

De eindstand in Afd. O brengt de vierde blauwwitten in de bovenste helft van de ranglijst. Na de aanvankelijk niet beste resultaten is deze positie een goede waardering voor het kranige herstel. Waar wij vooral de aandacht op willen vestigen is het sportief begrip van Lens 4. Het Vac-orgaan schreef na de wedstrijd Vac 2—Lens 4: „Wat onze tegenstanders betreft, deze toonden een sportiviteit te bezitten, die men slechts hoogst sporadisch aantreft. Daarvoor dan ook onze oprechte waardering." De ranglijst is deze:

Eindstand Afd. Zuid O. (Sportill. No. 32).

Vac. 2	10	7	1	2	15	57—23
Velo 3	10	5	3	2	13	40—25
Lenig en Snel 4	8	3	2	3	8	26—23
Wit Blauw 4	10	4	1	5	9	26—40
Blauw Zwart 4	9	3	1	4	7	32—45
Rava 4	8	1	0	7	2	16—41

Enorme belangstelling trok de wedstrijd: Lens-combinatie versus tegen het Lens-donateurs-veteranen-elftal (wat is een naam?). Broederlijk hobbelden de oude heren met onze sportieve donateurs, zo bij elkaar mischien een 1000 jaar tellende. Het jonge bloed van de Lens-combinatie spaarde de korte adem van de 1-dags-voetballers niet, maar wist ondanks vurig opzitten met slechts 4—3 te winnen. Een bewijs, dat de Lens-geest vaardig is onder de oude garde en de tijd niet knagen kan.

De blauwwitte veteranen ontmoetten twee weken later de oudjes van onzen buurman op Ockenburgh: de Jagers. Het oude Lensbolwerk weerstond de stormlopen van de grotendeels jongere editie van de Jagers en triomfeerde met liefst 5—2. En dat noemt men in het weekbericht: ruïne! Ik gaf reeds boven aan deze eretitel niet voor 100% te mogen onderschrijven. Want hetgeen diverse oude heren aan spirit en speltechniek lieten zien, mag ten voorbeeld strekken aan de jonge Lens-garde. Ik ontdekte dit althans op die Zondag. Of de toeschouwers ook aan het veteranen-spel smulden? Ik betwijfel het. Quick-Steps—G.D.A. bezorgde hen in de aanvang een stijve hals. Naarmate 'de wedstrijd vorderde, draaiden zij een kwart-, later een halve-, en nog weer later een hele slag om, zodat de oudjes op de rustige ruggen neerschouwden. In deze rust vlotte het partijtje wonderwel en in joviale, prettige sfeer blies Dhr. Prins het einde.

J. v. d. K.

Uit het Juniorenkamp

ALS WE DE LIJST VAN ONZE junioren eens nagaan, dan doet het ons prettig aan te mogen constateren, dat vele ouders meermalen, ja sommigen zelfs permanent, blijk geven van belangstelling voor ons Lenig en Snel, de club, waarin hun jongens voetballen. Gaandeweg ontstaat zo een band tussen ouders en bestuurders, tussen de ouders en de club, die buiten-

gewoon prettig aandoet en die doorgaans wederzijdse waardering wekt.

Ook voor jullie, jongelui, is het leuk als vader en moeder zelf met Lens kennis komen maken, zelf eens komen zien wat dat blauw-wit eigenlijk wel is.

Ja, maar..... mijn vader geeft niets om voetballen, mijn moeder vindt het mal hard naar de bal te rennen om hem in je macht te krijgen en als je hem hebt, 'm dan zo maar weer weg te trappen.

Zeker jongens, vader en moeder zijn in hun jeugd wellicht niet met het ware voetbalsop overgoten. Doch dan moeten jullie maar eens wat van het spel vertellen, geregeld de Lens-revue goed laten lezen, je spullen netjes verzorgen. Dat behoort tot de eerste voorbereiding. Dan sla je ineens je slag: je troont op een echte Lensdag je ouders mee naar ons veld en — dit zullen jullie wel met ons eens zijn — dan zijn vader zowel als moeder voor Lens gewonnen. Daar zorgen de spelers wel voor. Veel succes, hoor!

De wedstrijden zijn schaars deze keer. Ze verdienen echter meer dan ooit onze aandacht, omdat ze na spannende competities zoveel zijn als de klap op de vuurpijl.

Na vele jaren heeft ons oudste Junioren-elftal zich thans de eer verschaft te mogen deelnemen aan de competitie om het kampioenschap van Den Haag en omgeving.

Op 9 Juni trok Alex van Beelen met zijn makkers naar Leidschendam om tegen A.V.V. in het veld te treden.

De toss wordt gewonnen door de gastheren, die onmiddellijk onze achterhoede op een zware proef stellen. Onze backs staan ietwat vreemd te schutteren. Zelfs Hans is zijn kalmte verloren. Zenuwen? Het veldspel der onzen is geen klas, maar een hele school beter. De jongens nemen echter een te zeer afwachtende houding aan. Zo weten de forse A.V.V.-ers het overwicht te behouden. Nog voor de rust weet hun midvoor onhoudbaar te scoren. 1—0.

In de pauze bleek het nodig veel zwart pessimisme uit te bannen. Dit lukte wonderwel. En nu zag men in de tweede helft inderdaad een herboren Lensploeg aan het werk. Het juiste tegenspel werd gevonden. Met groot enthousiasme werd telkens weer de A.V.V.-veste bestookt. In de eerste minuten reeds gaf Piet Hop een keurige pass naar Huib, een goede voorzet volgde en de andere Piet was er als de kippen bij om „het laatste been" te leggen aan dit mooie staaltje voetbal. 1—1. Na een kwar-

LENIG EN SNEL A, kampioen van afdeling 1c, tevens districts-kampioen van de D.H.V.B. in het district Den Haag.

Men onderscheidt: staande v. r. n. l. Dhr. A. v. d. Kley, leider, B. Bom, J. Berntsen, Fr. v. Luxemburg, H. Kops, P. v. d. Neut, P. Hoppenbrouwers, H. Meiners; knielend v. r. n. l. A. Hoefnagel, C. Zuyderwijk, A. v. Deelen, captain, A. v. Huffel, J. Huibregtsen.

tier doelpunt Piet v. d. Neut weer, uit een mooie aanval over links. 1—2. A.V.V. probeert thans nog een gelijk spel te forceren. De rechtsback trekt mee naar voren, doch treft het slecht tegen Alex. En zo blijft het 2—1 voor ons A.

Proficiat met deze op vreemde bodem bevochten overwinning!

Technisch — en na de rust ook tactisch — waren onze jongens de meerderen. De bal dient snel te worden afgegeven. Geen gepingel! De bal moet het werk doen. Je speelt dan gemakkelijker, prettiger en kansrijker!

Een week later, 9 Juni. Weer stonden de kampioenen tegen een sterke tegenstander. Weer werd het 2—1 voor de onzen. Weer scoorden de gastheren het eerste doelpunt. Er werd volledig gedemonstreerd, dat de knapen het lesje van A.V.V. — nl. hoe een tegenstander er onder te krijgen — hadden begrepen. Er werd met een élan gespeeld, dat weldadig aandeed. De G.D.A.-rechtsbinnen scoorde via de paal, nadat onze voorwaartsen enige goede kansen hadden vermoord. Piet v. d. Neut iaat dan echter aan de G.D.A.-achterhoede zijn hielén zien en de stand is 1—1.

Na de rust kunnen de jongelui, ondanks de hitte, het tempo goed volhouden. Veel aan-

vallen volgen. Frans Lux plaatst listig naar Huib, deze zet scherp voor en het hoofd van Pietje Neut doet de rest. Wederom 1—2. Dan volgt er tien minuten lang een krachtig overwicht van G.D.A. Vooral Kees Matla komt gevaarlijk opzetten. Bij een van die aanvallen geeft de arbiter een vrije trap op de rand van het strafschopgebied. Goed genomen dreigt de trap een doelpunt op te leveren. Er wordt echter hands gemaakt. Penalty! Wat een spanning! De G.D.A.-grensrechter-van-voor-de-rust schreeuwt wat hij kan: „d'r in, Kees! d'r in, Kees!” Kees zet zich achter de bal en schiet... meters naast! Verademing hier, teleurstelling daar!

Verschillende aanvallen over en weer volgden nog. Hans redde nog een keer uitstekend. Ook de backs ruimden nu goed op. En zo werd wederom op vreemde bodem een volkomen verdiende zege behaald.

Stevenen jullie rechtstreeks op het kampioenschap aan? Nog een flinke ruk en we zijn er. Succes!

Die laatste ruk — een geweldige, want daarmee werd ineens het kampioenschap binnengehaald! — werd gegeven op 23 Juni, toen A.V.V. met 3—2 werd geklopt. Een roemrijk feit in de Lenishistorie!

Het was al direct aan te zien, dat de strijd zich zou voordoen als tussen techniek en

enthousiasme. Het soepele Lens-elftal loopt onmiddellijk vlot van stapel. Een open aanval brengt de bal bij Huib, een dribbel, een schot..... en Lens leidt met 1-0. A.V.V. brengt een bezoek aan Hans' heiligdom, doch na veel moeite gelukt het onze verdediging, die er eerst niet „in" was, het spel te verplaatsen. Luctor et emergo!

Diverse aanvallen van onze jongens lieten een 2e doelpunt vermoeden. En ja, een door Meiners genomen corner verdwijnt via den keeper in doel. We noteren 2-0, waarmee de rust aanbreekt.

In de tweede helft treden de bezoekers overrompelend op en weten de achterstand tot 2-1 te verkleinen. Lens laat het er echter niet bij zitten en uit een der vele aanvallen weet Luxemburg de score te verhogen tot 3-1. Het wordt nog 3-2 vóór het eindsignaal klinkt, dat aan de grote spanning een blij einde maakt.

Lens A is kampioen van het Haags district van de D.H.V.B. Talloze handen hebben de jongens te drukken om hun mooie prestatie en hun sportief optreden. Zij gaven in dit zo bewogen seizoen voetbal van het beste soort. Dit strekte de spelers tot eer. Wij, die leiding gaven, mogen met fierheid wijzen op zulke kampioenen. Moge het verworven succes een aansporing zijn om op de ingeslagen weg voort te gaan.

Als domper op de feestvreugde volgde nog een 3-1 nederlaag tegen G.D.A. De afwezigheid van Piet v. d. Neut en de welvoldaanheid over het bereiken van de kampioens titel mogen een verklaring zijn voor het minder goede spel van de onzen, het blijft toch van de bezoekers een goede beurt. Voor ons is het een les, die ook in de sport wel vaker wordt gegeven, dat wij ons nooit aan zelfoverschatting te buiten moeten gaan. Nooit Ophouden. Altijd Doorzetten!

De stand is:

Lens A	4	3	0	1	6	8-7
A.V.V. A	3	1	0	2	2	4-5
G.D.A. A	3	1	0	2	2	4-4

LENIG EN SNEL B

had goede voornemens voor een waardig slot van de competitie. Het sloeg Graaf Floris A met 9-1. Blijkbaar hadden de jongens in de Lensrevue het verslag van de uitwedstrijd goed gelezen, want de tweede helft was nu juist wel doelpuntenrijk. Uit de eindstand blijkt, dat onze B-ers zich kranig hebben geveerd. Bravo, jongelui! jullie hebben de eer van onze vaan hoog gehouden!

D.H.L. B	16	14	1	1	75-21	29
Lenig en Snel B	16	12	0	4	78-29	24
V.V.P. B	16	10	0	6	47-27	20
Quick Steps B	16	8	1	7	61-38	17
Valkeniers B	16	7	3	6	39-37	17
G.D.A. B	16	7	2	7	39-43	16
Vac B	16	5	1	10	22-37	11
Wit Blauw B	16	2	3	11	20-92	7
Graaf Floris. A	16	0	3	13	22-79	3

LENIG EN SNEL C

heeft, zoals we in No. 8 reeds meldden, eveneens het afdelingskampioenschap bereikt. Wij wensen den leider en de jongens hiermee van harte geluk, waarbij we eerlijkhedshalve moeten bedenken, dat de tegenstanders niet allen bepaald sterk waren. Zo ook Ria B, dat op 9 Juni door de onzen met 9-0 werd vergruzelement. In de eerste minuut werd door Lens al gescoord. Jan Ballering schoot de bal vanaf de middellijn hoog in. Spoedig volgden er nog twee van Joost, die blijkens zijn zes doelpunten al bijzonder productief was. Appie deed ook nog twee duitjes in het zakje, terwijl de verdediging zich niet passeren liet.

De scheidsrechter was de eerste, die den leider en den aanvoerder kwam feliciteren, terwijl ook het tweede elftal van Lenig en Snel, dat daar eveneens moest spelen, zijn gelukwensen aanbood.

De eindstand is:

Lenig en Snel C	14	12	0	2	24	94-14
Valkeniers E	14	11	1	2	23	68-22
D.H.L. D	13	10	1	2	21	39-18
Vac C	13	7	3	3	17	35-29
Quick Steps E	14	6	0	8	12	15-39
R.K.R.V.V. B	14	1	3	10	5	22-63
S.T.P. B	14	1	2	11	4	20-54
Ria B	14	1	2	11	4	10-74

JUNIORENTORNOOL

Op 28 Juli kwamen van Quick Steps, Rava, V.V.P., G.D.A. en Lenig en Snel de A-elftallen en een week later de B-elftallen tegen elkaar in het veld. Ieder elftal speelde 20 minuten tegen elk der tegenstanders.

Het A-elftal slaagde er in de eerste prijs, een mooie beker, te veroveren door de volgende resultaten:

Lens A-G.D.A. A	0-0
Lens A-Rava	2-0
Lens A-V.V.P.	1-0
Lens A-Quick Steps A	0-0

Verschillende wedstrijden van deze afdeling waren van zeer behoorlijke kwaliteit. Onze jongens sloegen in spel en uitrusting weer

een goed fgiuur.

Het B-elftal deed het wat minder, blijkens dit staatje:

Lens B—G.D.A.	0—0
Lens B—Wit-Blauw (i.p.v. Rava)	0—0
Lens B—V.V.P.	1—2
Lens B—Quick Steps	1—0

Hier moesten 11 m-schoppen de beslissing om de 2e prijs brengen, daar ook Wit-Blauw 4 punten bijeengegaard had. De beurten van Appie en v. Niel mislukten resp. door keeper en paal. Mesker mikte te hoog, doch Hoefnagel en Roozenburg deden hun plicht, terwijl Wit-Blauw slechts 1 keer succes had. Hillenaar wist er 3 te stoppen. De aanvoerder nam de lauwertak in ontvangst.

De belangstelling zou beide keren bedroevend zijn geweest, indien Lens niet kon bogen op zulk een trouw corps supporters. Van de andere 4 clubs was nagenoeg niemand aanwezig.

P. J.

Wat cijfers leren

ER ZIJN MENSEN, DIE ZICH OP cijfers blind staren!

Dat moeten wij, blauwwitten, natuurlijk nalaten. Maar de cijfers, die hieronder volgen, zijn waard rustig bezien te worden. Zeggen toch wel iets.

Getallen, beweerde men wel eens, liegen niet. En zo is het!

Beschouwt eerst onderstaand staatje. Het geeft de bereikte resultaten van de 8 elftallen die Lens ondanks mobilisatie en alle misère op de been bracht.

Lens 1 No. 2 v. d. 1e klasse A (8 elftallen)
Lens 2 No. 2 v. d. 2e klasse C (7 elftallen)
Lens 3 No. 1 v. d. 3e klasse L (8 elftallen)
Lens 4 No. 3 v. d. 4e klasse O (6 elftallen)
Lens A No. 1 v. d. afdeling 1c (8 elftallen)
Lens B No. 2 v. d. afdeling 2a (9 elftallen)
Lens C No. 1 v. d. afdeling 3a (8 elftallen)
Lens D No. 8 v. d. afdeling 3b (8 elftallen)

Meneer, drie elftallen kampioen, drie elftallen op de 2e plaats, één elftal op de 3e en, och arme, de babies op de laatste plaats. Je behoeft toch waarachtig geen insider te zijn om ogenblikkelijk te kunnen vastleggen, dat Lens een prachtig seizoen heeft gemaakt. Kijk, dát schuilt achter die dorre cijfers! De blauwwitten hebben van groot tot klein hun eigen taak begrepen. Wars van alle narigheid, die nu achter ons ligt, ging Lens haar

weg. Met volle ernst in de overigens bekende gezellige verenigingssfeer deden onze spelers hun plicht, reageerden op de tips van Bestuur en trainer. Geloof niet aan toeval! Neen, uiteindelijk is bovenstaande uitkomst de resultante van hard werken, van organisatorische durf, van technische ontwikkeling, van ongeëvenaarde samenwerking.

Dát zeggen mij die cijfers!

Nu volgen de totaalstaten. Allereerst die van de senior-afdeling:

Lens 1	14	10	1	3	21	65—27
Lens 2	11	6	1	4	13	37—31
Lens 3	11	10	0	1	20	87—27
Lens 4	8	3	2	3	8	26—23

Senioren	44	29	4	11	62	215—108
----------	----	----	---	----	----	---------

Juniorafdeling:

Lens A	15	11	3	1	25	51—22
Lens B	16	12	0	4	24	78—29
Lens C	14	12	0	2	24	94—14
Lens D	14	1	1	12	3	10—48

Junioren	59	36	4	10	76	233—113
----------	----	----	---	----	----	---------

Een nadere beschouwing geeft aan, dat de totaalstand bij de junioren zeer ongunstig beïnvloed wordt door het resultaat van de baby's, waarvan velen dit jaar voor het eerst in het veld verschenen. De 3 hoogste junior-elftallen schopten liefst 223 doelpunten bij elkaar en kregen er slechts 65 tegen. Verhouding $3\frac{1}{2} : 1$. Mooi!

Lens C is de top-scorer van de gehele vereniging. Hulde!

Ook de doelcijfers van Lens 1 en 3 mogen er zijn. Het tweede is meer bescheiden geweest, hetgeen zijn oorzaak vond in de hogere afdeling (2e klas). De competitie voor Lens 4 ondervond, blijkens de lijst, veel stagnatie.

Totaal resultaat:

Lens	103	65	8	30	138	448—221
------	-----	----	---	----	-----	---------

Onder „Officiëel" vindt gij de lijst van nieuwe leden en donateurs(trices), welke aanwinst in dit tijdsbeeld zeer opmerkelijk is. Ik maak mij echter wijs, dat aanwerving van nieuwe leden, waarbij wij, met de cijfers in de hand, op zo'n staat van dienst kunnen bogen, een klein kunstje zal blijken te zijn.

J. v. d. K.

RUILNUMMERS

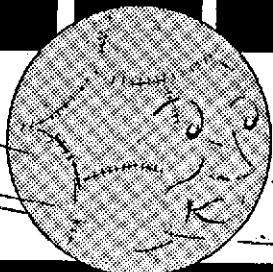

Ontvangen de clubbladen van Activitas, De Jagers, De Venlosche Boys.

Van Boeckenes

JAARGANG 1939-1940

De **LENS** *Revue*

ORGAAN VAN DE HAAGSE R. K. SPORTVERENIGING
LENIG EN SNEL

Lettero

HEIJER
EEKLAAN 157-159

TEL. 333467

HET ADRES VOOR

BEDRIJFSKLEDING

OVERALLS; SLAGERS-, KRUIDENIERS-
EN. STOFJASSEN

Voor elk vak een Werkpak

MODERNE KLEDING
EN HEREN-MODE-ARTIKELEN

Knuf

FIRMA A. J. KNUF & Co.

PIET HEINSTRAAAT 90
GEVESTIGD SINDS 1898

Wolke ←

Importeur van Simpson's Daks Trousers

F. MENSINK - SIGARENHANDEL
COLUMBUSSTRAAT 50

TEL. 330593

VOOR VERFLINDE REUK EN SMAAK

„LA CALMA“ voor fijnproevers. 6 en 8 ct. - iets buitengewoons!

SPORTHUIS „EXCELSIOR“

Weimarstraat 118 - Telefoon 336709

(tussen Beeklaan en Regentesseplein)

HET ADRES VOOR ALLE SPORTARTIKELEN

Leden L. en S. 10 pCt. reductie! ??

*Op één lijn:
Anthraciet en Zanneschijn!*

MAAR HET MOET ANTHRACIET
VAN v. EGMOND ZIJN!

Noorderbeekdwaarsstraat 222-224
Driebergenstraat 50

Telefoon 332707
Postrekening 183846

De Lens-Revue

CLUBORGaan VAN DE HAAGSE R. K. SPORTVERENIGING

„LENIG EN SNEL“

OPGERICHT 18 DECEMBER 1920

TERREINEN: SPORTPARK OCKENBURGH; EINDE LAAN VAN MEERDERVOORT

REDACTIE: P. JUFFERMANS, C. HALLEEN, JAC. VAN DER KLEY

REDACTIE-ADRES: AMANDELSTRAAT 51 - DEN HAAG

Jaargang 1939-1940

September-October

No. 10

VAN DE REDACTIE

NA DE FUSIE.

IN HET SPOOR VAN DE NIEUWE tijd is óók de voetbal gereden.

De roep om nationale eenheid — bewust geworden in de na-oorlogse periode — realiseerde zich in een samenvoeging van alle bonden op voetbalgebied.

De fusie creëerde dus een organisatie, die een boog spant over alle voetbalminnende verenigingen in ons vaderland. Zo wij daartoe al in staat zouden zijn, is het hier niet de plaats de motieven te ontvouwen, die tot dit opmerkelijk resultaat leidden. Onze taak bepaalt zich slechts tot het vaststellen der „geboorte“, die — uit eenheidsdrang ontsproten — er een moe zijn, waarbij de verdere ontwikkeling een intensieve bloei van het voetbalwezen geven zal.

Nu de eerste emoties na de totstandkoming bezonken zijn en Lens geregistreerd werd bij de nieuwe Nederlandse Voetbalbond, kan het niemand bevreemden, dat onze gedachten bij het ordenen en verwerken van de consequenties even verwijlen bij de Bond, onder welks leiding Lens een bijna twintig-jarig voetballeven sleet.

D.H.V.B. — exit.

Simpele aanduiding van 'n klare waarheid, die ons toch niet onberoerd kan laten.

Het is hier niet de plaats diepgaand te be-mediteren om conclusies te kunnen trekken of de D.H.V.B. erin geslaagd zou zijn z'n doelstellingen volledig na te streven en te bereiken. Het is trouwens niet aan de orde. Al moesten wij in de uitwerking van de praktische vraagstukken betreffende de zuiver sportieve ontwikkeling nog weleens van mening verschillen — welke mensenarbeid is

onaantastbaar? —, niettemin past het ons op dit moment, bij de liquidatie van de D.H. V.B., woorden van dankbaarheid te uiten voor het werk van die leiders, die wars van persoonlijke eierzucht de belangen van de katholieke voetballers hebben gestuwd op onbaatzuchtige wijze, zó, dat naast de godsdienstig-paedagogische inslag ook de behartiging van het sportieve element hun volle aandacht had. Dit was ons een stimulans.

Nu is er de fusie!

De bekoring van het nieuwe... Ook zij kwam over ons! Ze gaf een voedingsbodem aan verwachtingen.

Lens wilde de eenheidsidee niet passief aanvaarden. Ook Lens wenste te arbeiden op eigen — uit de aard der zaak bescheiden — wijs aan de opvoering van het gemeenschapsbelang in de voetbalwereld.

Maar nu de onderafdelingen zijn geformeerd en meer tastbare vormen hebben aangenomen, nu de a.s. competitie voor ons ligt, is het Lens en anderen met haar — waarmede wij kath. zusterverenigingen uit het lagere voetbal willen aanduiden — alsof er een leemte schuilt.

Nu de kath. N.V.B.-clubs in de gewone competitie een plaats vonden, blijken er voor clubs uit het „lagere voetbal“ hindernissen te zijn, die wij niet vermogen te peilen.

Een zeer groot deel van het attractieve element, afgescheiden van andere gunstige factoren, is voor ons verloren.

Het bruine leer gaat rollen!

Zij het niet op de door Lens gedachte wijze, willen wij met de vereiste sportiviteit aan de start staan voor de verdediging van het edele blauw en wit.

Spelers, kent uw taak!

REDACTIE.

OFFICIËEL

BESTUUR.

Kap. D. Buis, Geest. Adviseur, Willemstr. 2
 J. W. Dubois, 1e Voorzitter, Weimarstr. 17a
 P. Juffermans, 2e Voorzitter, Amandelstr. 51
 Jac. v. d. Kleij, 1e Secr., Frambozenstr. 45
 C. Halleen, 2e Secretaris, Amandelstr. 103
 W. v. Boheemen, Penningmeester,

Okkernootstr. 12

Chr. Miltenburg, 2e Penningm., Elandstr. 64
 J. J. v. Luxemburg, Commissaris,

Copernicusstr. 56

J. Runderkamp, Commissaris, Gaslaan 54

J. v. Venrooy, Commissaris, v. Mierisstr. 51.

P. & P. COMMISSIE.

Het Secretariaat van deze commissie zal vanaf heden berusten bij Dhr. A. v. d. Kleij, de la Reyweg 449. De voorgaande functionaris, A. Walhain, zag zich wegens studieredenen genoodzaakt zijn functie ter beschikking te stellen.

TERREIN.

Het gezamenlijke bespelen door Quik-Steps en Lenig en Snel van de terreinen aan de Nijkerkelaan, zoals dit in de zomermaanden heeft plaats gehad, zal in de a.s. competitie door het grote aantal elftallen, dat beide verenigingen formeren, practisch niet mogelijk zijn. In de afgelopen weken spaarde het Bestuur moeiten noch kosten om te trachten een behoorlijke speelgelegenheid te verkrijgen. Bij het grote tekort aan beschikbare terreinen was het niet te verwonderen, dat vrijwel alle pogingen faalden. Niettemin is 'een zonnestraaltje in de zo schaduwrijke terreinkwestie te bespeuren. Zodra definitieve gegevens bekend zijn, zullen deze ten spoedigste in het weekbericht gepubliceerd worden.

LEGITIMATIEBEWIJZEN.

De bekende groene voetbalpassen komen voor de senioren te vervallen. Voor de junioren blijven de legitimatiebewijzen van kracht. Echter kunnen nieuwe juniorleden — in stede van 3 — met één pasfoto volstaan. Deze dient aan het Lens-secretariaat te worden ingezonden, d.i. Frambozenstr. 45.

NIUWE SENIORLEDEN.

No. 118. W. de Haan, Nunspeetlaan 362.

„ 119 A. v. d. Endt, Uddelstraat 159.

NIUWE JUNIORLEDEN.

No. 117 W. Govers, Columbusstraat 135.

„ 120 C. v. Leeuwen, Fultonstraat 84.

„ 121 J. v. d. Zalm, Thomsonplein 27.

NIUWE DONATEURS(TRICES).

No. 130 Dhr. H. W. Rientjes Sr.,

Conradkade 25

„ 131 Dhr. J. H. Jacobi,

Apeldoornschelaan 25

„ 132 Dhr. A. Bastiaenen,

Copernicusstraat 95

„ 133 Mej. Goemans, Ermelostraat 78.

„ 134 Mevr. J. Röttgering,

Jonckbloetplein 63

„ 135 Dhr. C. Oomes, Ermelostraat 78.

„ 136 Dhr. J. L. v. Eyk, Hoogezand 40.

„ 137 Dhr. H. P. J. v. Luxemburg,

Sweelinckplein 14.

Deze mooie lijst is een stevige voortzetting van die uit de vorige revue. De nieuwe actieve- en ondersteunende leden welkom in het blauwwitte Lens-gezin.

RECTIFICATIE.

Lid H. v. d. Klauw woont Fahrenheitstr. 263.

ADRESWIJZIGINGEN.

Fam. J. W. Dubois, 2e Schuytstraat 223.

Don. J. Genang, Pippelingstraat 70.

AFVOEREN LEDENLIJST.

Wegens vertrek: G. Gelauff, P. v. d. Neut.

ONTHOUDEN.

Alle correspondentie van algemene aard als aanmeldingen van nieuwe leden (zowel junioren als senioren), adreswijzigingen, donateursopgaven, enz. te richten aan:

Jac. v. d. Kleij, Frambozenstraat 45.

Voor zaken betreffende de elftalcommissie als afschrijvingen, aanvragen van wedstrijden, enz.

Senioren: J. v. Venrooy, v. Mierisstraat 51.

Junioren: P. Janssens, Paul Krugerlaan 84.

Voor zaken betreffende de Lens-revue aan het Redactie-adres:

P. Juffermans, Amandelstraat 51.

Alle correspondentie voor de Pers- en Propagandacommissie aan:

A. v. d. Kleij, de la Reyweg 449.

Gironummer Lenig en Snel 336711, ten name van den penningmeester van L. en S., Okkernootstraat 12, Den Haag.

JAC. v. d. KLEY,
 Secretaris.

H.H. SECRETARISSEN.

Gelieve steeds den voorzitter mede te delen waar en wanneer Uw commissie vergadert. Zo mogelijk zal Dhr. Dubois dan aanwezig zijn.

De wijzigende invloeden van lichaamsoefening op de organische verrichtingen. (Vervolg)

IN VERBAND MET DE AANZETTING van de ademhaling, die a.h.w. automatisch verloopt, was opgemerkt, dat specifieke centra met regulerende functies een zeer belangrijke rol speelden bij de gewijzigde omstandigheden in ons lichaam, welke ontstonden als gevolg van de prestatie.

Doch dit heeft betrekking op een normaal fysiologisch beeld. Fysiologie is immers de leer der organische verrichtingen onder normale omstandigheden. Vergeten we niet, dat er slechts zeer geringe invloeden, aanwezig behoeven te zijn om de normale functie — die toch normaal blijft al is deze belangrijk bevorderd — te storen en te remmen.

Hierbij denke men op de eerste plaats aan het roken. Wanneer ik er hier thans iets over zeg, is dit in de allereerste plaats gericht tot den aspirant-roker. De jongen, wien door verstandige ouders het roken is verboden, hunkert misschien naar het grote moment, dat hij roken mag; hij geniet van de vlothheid en de man-achtige allures van rokende vriendjes. Dat boezemt hem ontzag in. Zelfs die „mooie“ bruine vingertoppen hebben in zijn ogen iets geweldigs. Er zijn er, die met opzet hun vingers laten bruin-branden. (Hoe bestaat het?)

Dit etiket van slaafsheid en wilswakke getuigt van onnadenkende naäperij, van weinig plichtsgevoel tegenover clubgenoten en demonstreert ten duidelijkste dat deze luitjes geen greintje begrip tonen omtrent het „waarom“ van hun „sport-plegerij“.

Nemen we aan, dat het groeiende lichaam tot ± 21 jaar sterk gevoelig is voor vergiftigende invloeden i.c. van nicotine en alcohol, dan mogen we hieruit concluderen, dat roken in die levensperiode geen enkel voordeel, doch steeds nadeel verschaft.

De „gewoonte-rokers“ zijn de meest kwaad-aardige onder de rokers. De variaties als „door de neus roken“ en „inhaleren“ maken de nadelige invloeden nog groter en sterker.

Het geraffineerde inhaleren werkt onder de jeugd als een sterk besmettelijke ziekte. Het is het summum van zelfvergiftiging voor de sportieve jongelui, waartegen met nadruk moet worden gewaarschuwd.

Dat nicotine een gif is, weten wij allen, maar dat $\frac{1}{20}$ gram in geconcentreerde vorm voldoende is om een mens te doden; is wellicht minder bekend.

Uit vorige artikeltjes is reeds gebleken, dat het lichaam een enorm aanpassingsvermogen bezit tegen invloeden van binnen en van buiten. Doch de strijd tegen nicotine en alcohol, vooral op jeugdige leeftijd met grote sportieve eisen, moeten wij verliezen.

En die 100 en meer-jarigen dan, die altijd rookten en toch zo oud zijn geworden? Dit bewijst toch immers niets. Vaak blijkt bij onderzoek, dat zo'n veteraan geen bijzondere geestelijke of lichamelijke activiteit ontwikkelde. Tevens bedenke men, dat er nu eenmaal van die oer-typen zijn, die schijnbaar alle schaden zonder enig nadeel te boven komen, doch laten we beseffen, dat de overgrote meerderheid er absoluut onder lijden moet. Bovendien waren de nadelen vroeger geringer, daar de tabak in sigaarvorm of in pijpen werd gerookt.

Bij het roken wordt niet alleen de nicotine in het bloed opgenomen, doch ook de in sigarettenrook voorkomende verbrandingsgasen, n.l. blauwzuur, ammoniak en kooloxydegas.

Het grootste nadeel is hierin gelegen, dat dit gas veel gemakkelijker verbindt met het bloed dan de zo onontbeerlijke zuurstof. De aldus gevormde verbinding van kooloxydegas met de kleurstof (haemoglobine) van het bloed maakt dat deze rode bloedlichaampjes de eerstvolgende dagen „bezet“ zijn en dus niet in staat zuurstof, bij vermeerderde aanvraag van brandstof, tot zich te nemen. Het gevolg is, dat men eerder buiten adem raakt en dus minder presteert.

Statistisch is volgens Dr. Seaver van de Yale-Universiteit (U.S.A.) komen vast te staan, dat lichaamsgewicht, groei en borstomvang door nicotine belangrijk worden verminderd. De elasticiteit van het longweefsel is bij gewoonte-rokers $43\frac{1}{2}\%$ minder dan bij niet-rokers. De luchttoevoer is bij de gewoonterokers zo gering, dat de voor een grotere inspanning noodzakelijke zuurstof niet voldoende aanwezig kan zijn, waardoor velen totaal ongeschikt zijn voor sportbeoefening. De verwoestende nadelen worden bij het roken door de neus en het inhaleren resp. 2 en 4 maal vergroot. Dat dit alles bij wed-

strijdsport nog sterker tot uiting komt, behoeft geen betoog. Zelfs de Hollandse studenten-roeiërs onthouden zich streng gedurende hun trainingstijd, die vaak bijna een jaar duurt. (Flemer).

Overbekend is, dat spel, vooral samenspel, wil-sterkend werkt; in gezamenlijke strijd dwingt het eigenzinnig individu zich om de belangen van het team, de kleine gemeenschap, te dienen. Doch daartegenover is gebleken, dat roken vaak het gevolg is van wilswakke, die toeneemt naarmate meer sigaretten verrookt worden.

Zeker, een rokertje kan wel eens ontspanning geven aan hen, die moegewerkt van hun dagtaak thuis komen en zo rokend gemakkelijker in een ruststemming geraken. „Na gedane arbeid is het zoet rusten“. Zo'n stemmingsbeeld zou echter geen compliment zijn voor een jongen voetballer.

Grootdoenerij en valse schaamte zijn o.a. oorzaak, dat men een aangeboden sigaret niet durft weigeren. Men moet dan echter niet aan sport doen en zeker niet aan sport, waarbij sprake is van „team-work“.

Het is onze plicht tegenover club en makers in een zo goed mogelijke conditie te zijn en te blijven. De conditie van den sigarettenroker moet als absoluut beneden de norm gekwalificeerd worden. Sport en roken laten zich slecht combineren.

Sportlui, toont moed, een sterke wil en gemeenschapszin. Weest zuinig en trots op je gezondheid, snelheid en uithoudingsvermogen

E.

Jubileumfonds 1940

DE 2e AFREKENING VOOR HET jubileumfonds bedraagt f 17.40. Dit is over de maand Augustus 1940. Er is nu bijeengebracht f 21.20 + f 17.40 = f 38.60. Zo wordt het spreekwoord bewaardheid: vele kleintjes maken samen één groot. Zijn er in Lens nu nog achterblijvers? Niets te missen? Dan moge men bedenken, dat niet zo zeer het vele goed is, doch dat voor ons doel het goede veel is.

P. J.

„Oefenen betekent niet: kom, laten we lacherig een partijje maken.
Oefenen betekent: aandacht.
Oefenen is ernst.

Joris v. d. Bergh.

Puntje op de i!

IK HEB MIJ STEEDS MOEILIJK KUNnen verzoenen met de gedachte, dat enkele leden ten opzichte van hun geldelijke verplichtingen zo'n slordig geheugen hadden.

Maar... ondervinding is een goede leermeesteres.

Ook voor een secretaris!

Zo krijg ik wel eens een briefje — kort, maar beleefd; eenvoudig, doch duidelijk — waarin een Lenslid mededeelt zijn voetbalplunje „op de heg te hangen“. Hij „kapt“! Prompt ontvangt die meneer antwoord, zoals van een rechtgeaard secretaris verwacht mag worden. 't Luidt ongeveer zó: „Zeker, mijnheer, da's best. Maar kent U art. 11 van Huish. Reglement? Dat zegt: Bedanken voor het lidmaatschap moet eventueel voor 1 Juni schriftelijk geschieden aan het secretariaat; tussentijds bedanken is alleen mogelijk, indien de verschuldigde contributie over het lopende verenigingsjaar is voldaan.“ Dit verhaal stond ook op Uw archief- of ballotage-formulier. Wilt U daaraan s.v.p. de nodige aandacht schenken? Hoor ik het even?"

Na dit schoon epistel mijnerzijds is de weg naar het secretariaat, die eerst linea recta gevonden was, tot doolhof geworden. De adspirant-ontslagname hult zich in diep stilzwijgen.....

Ik ben echter een geduldig man en wacht... tevergeefs. Dan zend ik een 2e brief. In telegramvorm zowat aldus:

„Tegen onslagname geen bezwaar, maar kom asjeblief de fin. verplichtingen na!“
Is het antwoord ontkennend of acht de delinquent het beneden zijn waardigheid enig teken te geven, dan is mijn conclusie:
Hij wilde wél zijn rechten, NIET de verplichtingen kennen!

En op een of andere dag verschijnt in Lensrevue of Sportkroniek: geroyeerd wegens schuld Gerrit Gerritsen (L. en S.)

Och, bespaart het Bestuur die onaangename afwikkeling, die overigens een plicht, zij het de minst prettige is.

Statistisch bekeken, geldt het hier een 4% van de leden. Voor Lens echter 4% te hoog!

Bij het overdenken van dit chapter, vloeit er

nog het volgende uit mijn pen.

Het komt voor, dat een lid vóór 31 Mei — het einde van het verenigingsjaar — op volkomen correcte wijze zijn actief lidmaatschap beëindigt en dan b.v. overschrijving vraagt naar de donateurs-afdeling, hetgeen gaarne wordt geaccepteerd.

Maar... zou het in dit geval voor dengene, die misschien jarenlang midden in de Lens-sfeer stond; wel en wee deelde en de Lenskleuren fier verdedigde, zo'n bezwaar zijn om volledig lid te blijven en zich een groter fin. offer te getroosten?

Juist, zoals de bestuursleden in deze voor-gaan!

De stabiele kern, die Lens op deze wijze vormt, is van niet te omvatten waarde!

Denkt er eens over! 't Is de overweging wel waard!

J. v. d. KLEY.

Meheer de Veurzitter

ER KUNNEN ZICH OOK IN HET leven van 'n eenzaam lijnwerker in de voetbalwereld van die episoden voordoen, waarbij iedere tik van de klok als een drup azijn werkt, die ons lange en zure gezichten doet trekken.

Vroeger immers — in de voor-oorlogse dagen — zongen we uit volle borst, terwijl we met trots gebaar wezen op Ockenburgh's groene tapijt: daar ligt ons voetbalveld! Vandaag, 1 October 1940, stamelde ik met van droefheid overladen gemoed: waar is ons voetbalveld? Eén letter veranderd... een vraagteken... en een traan. En dat in de Egyptische duisternis van een laat uur in verdonkerd 's-Gravenhage.

Kunt U mijn stemming peilen, meheer de Veurzitter. Waar ligt ons voetbalveld? Mistroostig liet ik mijn kin op mijn stropdasje rusten en sukkelde traagzaam verder huiswaarts, tot opeens een stomp in mijn maag andere gevoelens in mij opwekte. „Sufferd,” riep ik, „kijk uit.” „Je hebt mooi praten,” verontschuldigde zich de „sufferd”, „ik zie geen steek. Maar ik hoor nu toch wie je bent. Je bent Sammelaar.” Daar was ik warmpel tegen mijn ouden vriend Jan Knut aangebottst. Nou, meheer de Veurzitter, het duurde niet lang, of we zaten ieder achter een glas donker (dit vanwege de duisternis) en we begonnen te overleggen, welke stappen we zouden kunnen doen om Lens aan een terrein te helpen.

We hadden nog wel even tijd, want het was nog pas even kwart over negen en de ober zou wel voor sluitingstijd waarschuwen. Wij dus aan het babbelen. Nu moet U weten, dat mijn vriend Jan nogal lang van stof is. Als zijn wekkertje eenmaal begint af te lopen, dan blijft de slaap wel uit je ogen. Zo ook toen. Hij begon bovendien van dat babbeltje zo'n gezellige dorst te krijgen. Daarom houdt hij zo van het oplossingen zoeken van grote vraagstukken. Nou, en ik voel ook wel wat voor gezelligheid. En zo kwam het, dat we onze tijd vergaten. Dat komt van het oplossen van terreinkwesties in een gezellige sfeer.

Plotseling echter maande ook de stem van den ober: „De hoogste tijd, heren.”

We sprongen op, betaalden en laveerden op huis aan. Geen levend wezen meer te horen, om van zien maar te zwijgen. De weg naar huis was nog lang, die naar het politiebureau kort. Zo schuilend van portiek naar portiek raakte ik in huis, keek op de klok en... zag dat het half vijf was. Mijn vriend Jan had me in zijn gezellige praatbui tot de morgenstond bezig gehouden. De hoogste tijd is tegenwoordig 4 uur.

En nog bleef de terreinkwestie onopgelost. Maar de rekening van den ober was hoog.

SAMMELAAR.

V a r i a

ALIGUSTUS WAS OOK VOOR vele Lensers de vacantiemaand. Ondanks de oorlog trokken onze blauw-witten er op uit om nieuwe krachten op te doen en tevens weer te ontdekken, hoe mooi ons heerlijk Nederland is.

Zo genietend hadden zij toch nog even tijd voor een gedachte aan Lens.

Zo stuurden de gebroeders Boortman ons een kaart met de prachtige basiliek van Agatha en Barbara te Oudenbosch. Jan v. Venrooy liet ons van een hoekje van Gietcorn de bekoorlijkheid mee genieten. Hij fietste heel Nederland door! Henk en Greet Janssen zochten op de Veluwe hun velverdiende rust. Wim Hendriks en de gebroeders Piet en Ap Hoppenbrouwers tandemden naar het goede Noord-Brabant en kochten voor de Lensfamilie de wonder-schone Sint Jan. Anton Walhain zond ons een kaart uit het retraitehuis te Vught, terwijl Piet Janssens de klompenmakers op de Veluwe met een bezoek had vereerd.

Donateur Genang stapte in de huwelijksboot met Mej. Jo Los. Lens wenst het scheepje goede wind in de zeilen.

Carel Dubois slaagde voor boekhouden bij Mercurius. Hans Berntsen en Frans v. Niel deden niet minder en hadden bovendien succes bij de Vereniging van Leraren. Bravo! Bravissimo!

In ziekenzaal no. 43 van het Westeinde troffen we Tonny Bastiaenen aan. Na 12 dagen werd hij eervol ontslagen, zij het zonder appendix.

Ook donateur v. Laarhoven is „te koy ekropen” op dokters bevel. Het bevat hem maar half. Gelukkig zijn de vooruitzichten gunstig. George Gelauff verliet onze vereniging om op Hageveld zijn priesterstudie aan te vangen.

Om deze familiale kroniek te sluiten, juichen we allen mee om de intrede van Hansje van Liempt in onze Lenskring. Mien, Jan, proficiat!

Een goed begin

JA, DAT WAS HET, TOEN VOOR de geestelijke en tijdelijke belangen van Lens en de leden en voor de zielerust van onze overledenen op 15 September een H. Mis werd opgedragen. Zo behoren wij het nieuwe voetbalseizoen aan te vangen.

Wat jammer, dat de kapel van Groenenstein niet beter gevuld was. Wij waren over de opkomst wel enigszins teleurgesteld. We geven toe, dat voor veraf wonenden het weer dreigend was.

De woorden van kapelaan Buis zullen hun weg wel gevonden hebben.

Athletiek

HET ZAG ER AANVANKELIJK niet hoopvol uit, toen op 11 Augustus de vlaggen aan de mast werden gehesen als een van de inleidende werkzaamheden op onze eerste Juniorensportdag. Een beetje regen en veel wind en dus weinig belangstelling. De weergoden kwamen echter tot inkeer, de regen hield op, de wind werd een zacht koeltje en dus drupten toch nog een tamelijk aantal kijkers het veld op. 38 deelnemers meldden zich aan de start. Van verscheidene junioren was ons bericht,

dat zij op vakantie waren. Eén, was er, die geen zin had. (Hoe bestaat het?).

De wedstrijdenreeks had een vlot verloop. Natuurlijk waren de resultaten nog niet daverend. We mogen nochtans tevreden zijn. Ook de prijswinnaars waren tevreden. Hier volgen de gelukkigen:

100 meter:

1e prijs: Jan Huibregtsen, 12,3 sec. (boek „Voetbal”).

2e prijs: Kees van Leeuwen (?).

3e prijs: Alex van Deelen (veters en doppen).

80 meter:

1e prijs: Kees Bierhuizen (sportbeeld).

2e prijs: André Westendorp (padvindermes).

3e prijs: Wit Waterreus (scheendekken).

Doelschieten 15 meter:

1e prijs: Frans Mesker, 27 pnt. (knapzak).

2e prijs: Piet Hoppenbrouwers, 14 pnt. (broekje).

Doelschieten 11 meter:

1e prijs: Jan Walsteyn, 23 pnt. (broekje).

2e prijs: Jan Leyendekker, 20 pnt. (scheendekken).

Halterwedloop 7 x 10 meter:

1e prijs: Kees Bierhuizen (?).

2e prijs: Appie Hoppenbrouwers (vouw-beker).

3e prijs: Wit Waterreus (kammuts).

4e prijs: Gerard Koevoets (zeepdoos).

Estafette 4 x 75 meter:

Sillio Kroon, Kees van Leeuwen, Huub Meiners, Frans Mesker. (zilveren athleet).

Aan alle deelnemers kon nog een reep chocolade worden uitgereikt.

Vervolgens waren we getuigen van goed voetbalspel door de jongeren. Er zij nog vermeld, dat de meeste feestgangers juist thuis waren, toen opnieuw regenbuien hun dreigementen uitvoerden.

Op 18 Augustus zaten we op de tribune van de Haagse Sintelbaan, waar ook enige van onze jongelui van hun kunnen blijf zouden geven, in hoofdzaak bij de loopnummers. Individueel bleven zij buiten de prijzen. Bij de estafette 4 x 100 meter wisten zij juist de prijs, een medaille, weg te slepen. De lopers waren: Frans v. Luxemburg, G. de Bruin, Wim Hugens en Jan Huibregtsen.

Over beide dagen zijn we tevreden, echter nog niet voldaan. Lens kan meer en beter.

P. J.

Van de Elftal-commissie

ONGEVALLEN-STATISTIEK.

VOOR DE ONGEVALLEN-STATISTIEK van Dr. v. Mervennée te Leeuwarden wordt opgave verzocht van alle ongevallen, waardoor een speler noodzaak is het veld te verlaten en de wedstrijd niet kan uitspelen.

In verband hiermede verzoeken wij H.H. aanvoeders eventuele ongevallen op het wedstrijdrapport, waarvan vóór de competitie een nieuwe uitgave verschijnt, te willen vermelden.

RESERVEN.

Ten einde verkeerde gevolgtrekkingen te voorkomen, wijst de Eco. er op, dat, wanneer een speler in het weekbericht of per aanschrijving als reserve is aangewezen, dit niet betekent, dat men vanaf de publicatie recht heeft om het betrokken elftal bij eventuele afschrijvingen te completeren. Dit recht gaat in als de wedstrijd een aanvang neemt en een speler wegens blessure het veld moet verlaten.

In overeenstemming hiermede kan de Eco. het elftal aanvullen met die spelers, waarmede de sterkst mogelijke combinatie in het veld te brengen is.

Voorts sorteert het aanwijzen van reserve-spelers alleen dan nuttig effect, wanneer deze in sportcostuum gereed zijn. Men houde zich hier dus aan!

BETREEDT

het veld gezamenlijk. Het „binnendruppelen” van spelers geeft 'n slordige indruk. De Eco. verzoekt in dit opzicht de volle medewerking van H.H. leiders, aanvoeders en spelers. De eerste indruk is de beste!

HET NIEUWE SEIZOEN

vangt binnen enkele dagen aan. Laten de spelers vóór de wedstrijd zich concentreren op het spel van henzelf en dat van hun teamgenoten.

Het gevolg zal zijn, dat in de ploegen een sfeer ontstaat, die allen omgrijpt. De juiste stemming vaart in de spelers, die elkaar volgen gaan aanvoelen en één van willen, door-, voor- en met elkaar het beste resultaat zullen bereiken.

Dat de blauwwitte kleuren door onze elftallen met volle energie en ambitie verdedigd zullen worden, wenst de

ECO.

Van doel tot doel

MET MEER SPANNING DAN IN de vorige jaren zag ik de oefenwedstrijd-campagne van onze elftallen tegemoet. Een spanning, waarin enigermate een benauwend element lag omsloten. De reden daarvan laat zich gemakkelijk grijpen!

De training, die voorheen het grootste deel van onze spelers in regelmatige opkomst omvatte, was in de voorbije zomermaanden matig, zeer matig bezocht door oorzaken, die deels buiten, doch zeker voor een even groot gedeelte in de spelers zelf schuilen. Het zelfvertrouwen, dat in vorige seizoenen van de blauwwitten volwaardige strijders maakte, was nu in sterk verminderde mate aanwezig en drukte zelfs een weifelend stempel op de verrichtingen.

Hoe het echter zij, het optreden van de proefformaties had ook nu 'n bekoring, vooral waar het tegenstanders betrof, waartegen voorheen nooit was uitgekomen. De aangeknoopte kennismaking was van aangename aard en de wedstrijden op het grastapijt verliepen sportief en prettig.

Het kan niet in de bedoeling liggen de matches op de gewone wijze in deze rubriek te verslaan wegens het uitgesproken oefen karakter, zowel wat het spel als wat de opstellingen betrof. Het waren immers „probeerseis”.

Een uitzondering misschien moest ik maken voor de wedstrijd in het zomerseizoen:

LENS 1—GAAFF WILLEM II 1

die de beroemde Alsem-Cup als inzet heeft. De lezer bespare mij de moeite deze ontmoeting op dit kostelijke papier vast te leggen, daar de strijd dit jaar van inferieure kwaliteit was.

Gelijk bekend won ons eerste elftal in 1938 en 1939 resp. met 6-0 en 6-1.

Zouden de blauwwitten ook dit jaar kans zien de groenzwarten in het zand te doen bijten, dan werd de Cup Lens' eigendom. De verwachting, dat Graaf Willem II 1 in dit stadium de blauwwitte aspiraties zoveel mogelijk zou willen weerstreven, was gerechtvaardigd.

In die verwachting ben ik helaas teleurgesteld — en velen met mij. De geste van onze zustervereniging om met slechts 8 man te verschijnen, maakte een weinig verheven indruk, die sportief niet te verdedigen is. Het

feit, dat twee V.V.P.-ers (die reeds anderhalf uur trappen achter de rug hadden) en een Lensreserve, G. v. Doorn, het groenzwarte elftal completeerden, spreekt boekdelen.

De afstraffing was volkomen. Met een 10—2 overwinning werd de Cup het definitieve eigendom van onze vereniging. De totale score in drie achtereenvolgende jaren bereikte de voor zich zelf sprekende cijfers: 22—3.

De enige prettige noot van deze overigens mislukte sportmiddag was na afloop het samenzijn bij „Alsem”, waar voorzitter Dubois aan den Lens-aanvoerder R. Roemers het trophée uitreikte. René uitte in een vlotte speech namens de eerste elftallers een dankwoord. Ook van Gr. Willem-zijde werd nog gesproken door den heer Bcuwens, waarna het gezelschap enige tijd gezellig bijeen bleef.

De 1e Lens-combinatie, die de kern bevatte van het eerste elftal voor het komend seizoen, ontmoette behalve Graaf Willem, R.V.C. 2 en WESTERKWARTIER 1.

Tegen de Zuidersportpark-bewoners werd een 3—3 gelijk spel bevochten. Het was de eerste maal na een lange rustperiode, dat de spelers binnen de lijnen kwamen op een goed, doch zwaar terrein. In het algemeen was het uiterlijke krachtsverschil niet opvallend, maar R.V.C. was tactisch zeker de meerdere.

De blauwvitten waren in doorsnee steeds een moment te laat met het spelen van de bal, hetgeen een moordende invloed op het tempo had. Toch lagen in ons spel enkele malen verrassende elementen, getuige de wijze, waarop de goals tot stand kwamen.

Van meer waarde was de wedstrijd tegen Westerkwartier, omdat de combinatie, die nog steeds de steun van Harry Jacobi moest missen, reeds een paar maal de benen had losgetrapt.

De roep, die van W. uitging, bleek in vele opzichten juist te zijn. Deze vereniging bracht een vlotte ploeg in het veld, die technisch en tactisch in zijn klasse op hoog peil voetbalde.

Was de aanvankelijke achterstand enigszins verontrustend, later werd de vrees voor een grote nederlaag opgeheven. Toch kan onze ploeg aanmerkelijk beter. De grootste fout, die m.i. gemaakt werd, was, dat er teveel met de benen, te weinig met het hoofd gevoetbald werd. Snel kan ons elftal zeker zijn, de technische bedrevenheid is voldoende te noemen, maar in tactisch opzicht schiet het

ernstig tekort. Ik hoop aan het eind van de rubriek hierop terug te komen.

Westerkwartier's trainer was van volkomen dezelfde mening. Hij achtte Lens een snelle ploeg met aanwijsbare kwaliteiten, die echter onvoldoende gecultiveerd zijn.

De typering geldt in niet mindere mate voor de 2e combinatie, die eveneens tegen R.V.C. en Westerkwartier speelde en tevens Duno 2 als tegenstander kon begroeten. De uitslagen waren hier resp. 2—4, 6—1 en een 6—5 overwinning.

Dikwijls constateren wij heel goede perioden — b.v. in de eerste helft tegen Westerkwartier 2 — maar daarnaast grove fouten, die de grondslag legden voor een nederlaag. Voorts lieten de kant-halvs de buitenspelers geregeld los, zodat de tegenpartij een uitstekende gelegenheid geboden werd bij verrassing er tussenuit te gaan en doelpunten te scoren. De voorhoede liep dikwijls erg naef in de buitenspelval. Vcoral Gérard bezondigt zich hieraan steeds. Overigens diene Wim dat eeuwige gepingel achterwege te laten.

Zoals gezegd, viel de beste speelperiode in de eerste 45 minuten tegen Westerkwartier 2. Na 10 min. van vijandelijk overwicht wisten de Lensers gaandeweg de druk te verplaatsen en kregen de lijnmensen dikwijls vlot spel te zien. Als de reserves in de a.s. competitie kans zien hun spel op deze hoogte permanent te houden, beloven wij hun een goede plaats.

De 3e combinatie bleek het best geoefend. De meeste spelers van dit elftal hadden het voordeel tot betrekkelijk ver in de zomer gespeeld te hebben, terwijl zij bovendien veelal regelmatig op de trainingsavonden aanwezig waren. Zij konden dus als fit worden aangemerkt.

Dit hebben deze blauwvitten ook inderdaad getoond. Het beste team-work viel bij deze ploeg te constateren. Het is prettig te zien, met welk een ambitie deze formatie haar taak aanvangt en hoe bijna allen trachten zich op hun medespelers in te stellen. Alleen de rechtsbuiten kan zijn spel in dit opzicht aan een meditatie onderwerpen. De productiviteit van de aanval zal daardoor zeker toenemen. De eerste match tegen een envoltallig R.V.C. werd met 11—2 gewonnen; de tweede versus Duno gaf eveneens een korfbaloverwinning (9—3) en de derde tegen Westerkwartier 3 eindigde weer in een zege (5—3).

De laatste ontmoeting was de beste. Ook dit elftal van Westerkwartier ontwikkelde een aantrekkelijk spelletje, dat aanvankelijk voor hen een 2-0 voorsprong opleverde. De blauwwitten, die in het begin met een zekere terughoudendheid speelden, veroverden langzaam maar zeker het tempo en het tactisch overwicht. Een sterk zelfvertrouwen hielp hen over de 2-0 achterstand heen en zo kon het niet anders of de weegschaal sloeg uiteindelijk ten hunne gunste door. Een volkomen verdiende overwinning werd uit het vuur gesleept. Bravo, boys.

De 4e combinatie, waarin wij verschillende zeer bekende namen ontmoetten, viel, eerlijk gezegd, niet mee. Ik had dit elftal meer tactisch doorzicht toegedacht. De kwaliteiten daarvoor waren aanwezig. Vooral in de laatste wedstrijd tegen een S.V.C.-elftal bleef het spel meestal beperkt tot een kick-and-rush-systeem, dat in geen enkel opzicht vermocht te boeien. Wel leende de ontvangst, waarbij Lens o.m. zelf voor een referee moest zorgen, weinig tot hoog spel-adspiraties, maar ik hoop toekomstig van meer doordacht spel van dit elftal te kunnen genieten. De eerste ontmoeting was voor deze combinatie de beste. Tegen R.V.C. werd een 3-3 bereikt.

Een 5e combinatie ontmoette Blauw-Zwart 3 in Wassenaar en keerde met een 4-3 overwinning huistoe. Terzelfdertijd won een blauwwitte formatie op „eigen” veld van een dito van V.V.P., in welke strijd vele enthousiaste, met behoorlijk spel gepaard gaande pogingen prettig aandeden. De combinatie, die tegen S.V.C. 4 binnen de lijnen kwam, behaalde in een aardige wedstrijd een 4-3 zege.

Terugschouwende op deze wedstrijdenreeks kan ik constateren, dat onze vereniging in het komend seizoen met behoorlijk representatieve formaties kan uitkomen.

Jammer is het daarom, dat ik in de afgelopen weken bij meerdere elftallen een verwaarlozing van het tactisch element moest onderkennen, waarbij fouten tegen elementaire regels. Enkele gevallen mag ik hier releveren.

Meermalen zag ik, dat een teruggekomen voorhoedespeler, die in het bezit van de bal kwam, met het ronde ding wat ging drijven in het vrije middenveld, waardoor de tegenstanders een prachtige gelegenheid geboden werd

zich te oriënteren en op de juiste wijze op te stellen.

Glad verkeerd!

De betrokken speler ging naar achter, nietwaar, om de tijdelijke druk op halflinie en achterhoede te ontlasten. Toen hij de bal te pakken kreeg, bestond z'n enige taak hierin: direct met een ferme trap naar de voorhoede te plaatsen, die dan door een flitsaanval de gelegenheid had gekregen de vijandelijke achterhoede knap te verontrusten, temeer daar de halflinie van de tegenpartij in zo'n geval meestal stond opgedrongen.

Tweede geval. De halfspelers vergaten herhaalde malen in het vuur van hun spel de hun opgedragen taak: het dekken van de daartoe aangevonden spelers. De backs werden daardoor steeds voor onzekere problemen gesteld en de zo noodzakelijke samenwerking tussen de beide linies kreeg een zeer riskante zijde en werd veelal een fictie. Bovendien belemmerde het den centerhalf in zijn manoeuvres in het middenveld.

Derde geval. De backs letten in doorsnee meer op de bal dan op de spelers van de tegenpartij. Zij moesten wel degelijk positie kiezen achter de halfspelers, zo, dat zij vlug daar kunnen zijn, waar de bal mogelijkerwijs kan gespeeld worden. En dit is in de buurt van hun tegenspelers. Zich te refereren aan hun positie is de beste methode.

Vierde geval. Veel te weinig werd gebruik gemaakt van de verraderlijke trough-pass naar binnen- of vleugelman in de voorhoede. Deze zijn het, die, met snel reageren, geheide doelpunten of althans kansen kunnen doen ontstaan.

Deze gevallen, die slechts een greep vormen, geven geen nieuwe gezichtspunten, maar oude waarheden, fundamenteel voor elk efficiënt voetbalspel.

Dat zij in de oefenreeks werden verwaarloosd, is jammer. Want daaruit blijkt, dat onze spelers te egocentrisch voetballen, teveel het ik-element onbewust inschakelen, en het team-work, dat, op de lange afstand wint, verwaarlozen.

De mening van deskundige out-siders is in deze een waardevolle tip!

De hoofdoorzaak is m.i., dat de spelers zich onvoldoende instellen op de speelwijze van hun clubgenoten en zich te weinig concentreren op de tips, die de trainer jaar en dag rijkelijk heeft uitgegeven.

Begrijpen de spelers voldoende welk groot belang er in schuilt om zich vóór de wedstrijd — in plaats van het veld op te hollen

en een balletje te gaan trappen — te concentreren op het komende? Om nog eens met elkaar te overleggen en afspraken te maken?

BLAUWWITTEN!

Het seizoen wenkt!

Lenig en Snel staat voor de open deur van de competitie.

Met een kampioenschap als hoge inzet van gen wij de strijd aan op de groene velden. Strijd, die van ieder onzer alle actie vraagt, bezinning op het spel, beheersing van onze wil.

Op ieder lid rust de plicht de grootst mogelijke prestaties te leveren, niet voor zich zelf, maar voor het team, waarin hij speelt.

Offers brengen van eigen spel om het geheel te vervolmaken!

Niet elke speler is steeds evengoed gedisponeerd. Dan pakken de anderen dubbel aan, zonder verwijten, want wij zijn vrienden onder elkaar en willen elkaars fouten herstellen. Handelen wij met deze intentie, dan kan het niet anders of onze strijdformaties zullen — traditiegetrouw — op sportieve wijze een goed resultaat bereiken.

Het is voor Lens!

J. v. d. K.

Van de Elfal-commissie

RONDE DE OPENING VAN HET NIEUWE SEIZOEN.

DE BEL VOOR DE LAATSTE ronde heeft geluid! A.s. Zondag wordt het oefen-programma beëindigd en treden onze spelers voor de laatste maal aan om in z.g. proef-combinatie hun kunnen te tonen. Nadien is de tijd van voorbereiding voorbij en het experimenteren afgelopen. Het wordt dus zoveel als een generale repetitie. Want de daarop volgende Zondag — 13 October — zullen onze elftallen aan de start moeten verschijnen voor de grote strijd om de punten: de competitie 1940—1941 neemt dan een aanvang!

Ditmaal gaan we het nieuwe seizoen met zeer gemengde gevoelens tegemoet. Er heeft n.l. in de afgelopen zomer — zoals U trouwens bekend zal zijn — in ons voetbalwereldje een grote verandering plaats gehad. Immers, het verlangen naar meer eenheid, dat de laatste jaren op welhaast elk terrein van het openbare leven — en niet het minst op sportgebied — viel te onderkennen, leidde er

toe, dat de onderscheidene voetbalbonden in den lande hun verschillen tot oplossing brachten en de bestaande geschillen uit de wereld hielpen. Zo ontstond de ene grote organisatie — de N.V.B. — die nu de enige geworden is, welke in ons land het voetbalspel regelt.

Met belangstelling hebben wij de fusie-pogingen gevolgd, — en groot was onze vreugde toen bekend werd, dat men elkaar gevonden had en men in het vervolg gezamenlijk zou optrekken.

Hoe groot was echter onze teleurstelling, toen we later tot de ontdekking kwamen, dat het overgrote deel van de in katholiek verband spelende voetballers als voorheen in afzonderlijke competities zouden moeten blijven spelen. Hoe zulks met de eenheids-idee is overeen te brengen, ontgaat ons ten enenmale! We mogen toch veronderstellen dat alle motieven, welke eertijds tot afzonderlijk optreden noopten, nu vervallen zijn? Hoe zou anders de fusie tot stand kunnen zijn gekomen? We zijn dan ook van mening, dat bij de huidige stand van zaken van ons, katholieke voetballers, een offer gevraagd wordt, waarvan de noodzakelijkheid niet meer aanwezig geacht moet worden. Ook wij hebben de eenheid oprecht gewenst en er — wellicht meer nog dan de „anderen” — met verlangen naar uitgezien. Als leden van de nieuwe bond, die uit eenheid geboren is, menen wij er recht op te hebben al onze mede-leden de vriendenhand te mogen reiken en met hen in sportieve strijd onze krachten te meten. Mochten er nochtans beletselen bestaan — maar dan zouden ze voor ieder van ons gelden — dat ze dan ten spoedigste worden weggenomen!

Ware er sedert het vorige seizoen in onze voetbal-maatschappij niets veranderd, we zouden hier met nog meer trots de indeling van onze elftallen tonen! Bij welke vereniging van gelijke klasse sluiten die zo prachtig aan als bij ons? Het eerste in de 1e klas, het tweede en derde in de 2e klas, het vierde, in de 3e en het vijfde in de 4e klas! Kan het mooier? Een onomstootelijk bewijs voor de gezondheid en de kracht van onze fijne Club!

Ziet hier hoe onze elftallen voor de competitie 1940—1941 zijn ondergebracht:

1e klas E.

LENS 1	Westlandia 1
Velo 1	G.D.A. 2
A.V.V. 1	V.V.P. 2
K.R.V.C. 1	Graaf Willem II 2
G.D.S. 1	

2e klas I.

LENS 2

Ria 1
Graaf Floris V 1
D.H.B. 1
Wit-Blauw 1
Valkeniers 1
R.K.R.V.V. 1
S.V.T. 1
Blauw-Zwart 2

3e klas L.

LENS 4

Graaf Willem II 3
G.D.A. 3
Rava 3
Quick-Steps 3
Valkeniers 2
R.K.R.V.V. 2
Westlandia 2
Wit-Blauw 2

2e klas J.

LENS 3

Quick-Steps 2
Wilhelmus 2
K.R.V.C. 2
A.V.V. 2
Rava 2
G.D.S. 2
Velo 2
D.H.L. 3

4e klas G.

LENS 5

Velo 3
Quick-Steps 4
Wilhelmus 3
Graaf Willem II 4
V.V.P. 4
W.D.Z. 1
Westlandia 3

Bespreking van de kansen heeft weinig zin, omdat we ten enenmale onkundig zijn van de momentele kracht van onze resp. tegenstanders. We moeten dus volstaan met een enkele opmerking, en wel deze: dat onze ploegen, vergeleken bij het vorige seizoen, over het algemeen wat sterker zullen kunnen uitkomen. Slechts voor het 1e elftal moeten we enig voorbehoud maken, aangezien dat voorlopig de steun zal moeten missen van Jacobi, Runderkamp en Walhain, die door blessures op non-actief gesteld zijn. Nochtans hebben we goede hoop, dat ook ditmaal onze voortrekkers een hartig woordje voor de bezetting van de bovenste plaats zullen meespreken.

Het lijkt ons goed, hier even de herdenking van ons 20-jarig bestaan in herinnering te brengen. Neen, geen nieuwe aanval op de portemonnaie! Ieder geeft reeds z'n steentje voor het jubileum-fonds. Maar wat doen de elftallen bij die gelegenheid? Geen idee van? Zullen wij eens een tip geven? Welnu! Het mooiste cadeau, dat zowel de senior- als de junior-elftallen in December als feestgave kunnen aanbieden, bestaat o.i. in: de best bereikbare plaats op de ranglijst! Wat denken onze spelers hiervan? Zullen we het daar dan maar op houden? Afgesproken!

Bij belangrijke wedstrijden was het steeds onze gewoonte de betrokken spelers er aan te herinneren, dat sportbeoefening slechts waarde heeft als die op eerlijke wijze plaats vindt. Natuurlijk gaven wij dan tevens aan, van hoeveel belang het voor de club was de overwinning te behalen. Ter meerdere aanmoediging merkten we dan nog op, dat het toch voor ieder afzonderlijk een grote vol-

doening moest zijn, na sportieve strijd de erepalm te bemachtigen. Dat het dus wel degelijk de moeite waard is z'n beste beentje voor te zetten en zich van geen enkele tegenslag iets aan te trekken. Maar telkens ook lieten we de vermaning volgen: een stootje te verdragen (men deelde die immers zelf ook uit!); en mocht men al eens een flinke knauw krijgen: maar niet direct opzet bij den tegenstander te veronderstellen. Verder kregen zij altijd de raad mee, bij stevige botsingen maar te doen alsof men dat leuk vindt en er in ieder geval nooit kwaad om te worden. Dat zou hen immers uit hun spel brengen! waardoor ze juist den tegenstander in de kaart zouden spelen!

Nu, met het nieuwe seizoen voor de deur, herhalen wij een en ander voor al onze spelers, meer in het bijzonder voor de nieuwelingen onder ons. Winnen? Goed, graag zelfs! Maar liever een eerlijke nederlaag dan een op onsportieve wijze verkregen victorie! En mocht het onverhoopt voorkomen dat een eigen speler zich misdraagt, dan heeft de betrokken aanvoerder niet alleen het recht om dien van het veld te zenden, doch zelfs de plicht zulks te doen... in het welbegrepen belang van de ploeg en van de vereniging!

Laat strijdlust

En eerlijkheid

Nimmer varen!

Sportiviteit t'allen-tijd!

H.

Uit het Juniorenkamp

DE GURE DAGEN VAN JULI, Augustus en deels ook September, zouden ons kunnen doen denken, dat de zomer dit jaar langs Nederland is heengegaan. Doch de kalender wijst uit, dat hij wel degelijk bij ons was. Wij zijn nu werkelijk in de herfst en... vlak voor een nieuwe competitie. Nog weinige dagen, hoogstens een paar weken en dan rolt de bal weer, dan draait het competitierad weer zijn eerste ronde.

Natuurlijk vragen we ons af, wat wij in Lens dit jaar met de voetballerij zullen bereiken. Daar valt nog weinig van te zeggen. Daar het gehele A-elftal van het vorige speelseizoen naar de „grote-mannen“-afdeling is overgegaan, zal op de schouders van de junioren een zware taak worden gelegd. Den Haag en omgeving kende de kracht van onze A-, B- en C-elftallen en verwacht misschien

een herhaling van het toen vertoonde. Zal dit zo zijn? Laten we ons niet aan voorstellingen wagen. Wij verwachten echter wel, dat al onze jongens vóór, tijdens en na elke wedstrijd zich zó zullen gedragen, dat zij de eer van Lenig en Snel hoog houden. Wie een goede naam te verliezen heeft, moet er goede zorg voor dragen hem niet door wangedrag te besmeuren. We stellen daarom als praktische puntjes vast:

- 1e. Wij richten ons in alles naar de aanwijzingen van de leiders.
- 2e. Bij uitwedstrijden samen uit, samen thuis.

En wat werd er gevoetbald?

Wij denken dan eerst aan de oefenpartijtjes op Woensdag- en Zaterdagmiddag, voor de trouwe opkomelingen een telkens weerkerende attractie. De zón heeft ons weinig geplaatst en de regen is slechts twee keer spelbreker geweest. De omstandigheden waren dus eigenlijk ideaal voor een stevige, gezonde training. De opkomst was echter te gering. Ongeveer de helft van de jongens zagen we zelden of nooit. Dit is geen verwijt aan allen, want sommigen waren inderdaad verhinderd. We moesten ons nu evenwel beperken tot enkele aanwijzingen en verder het spelen van „freedieketjes”. Zomer 1941 moge gunstiger voorwaarden schenken.

Een genoeglijk uitstapje maakten we naar Delft om D.H.L. a, b en c te bekampen. De wedstrijden waren van aangenaam gehalte. De Delftse Leeuwen houden van een pittige strijd en ook onze jongens speelden geestdriftig. De spelkwaliteit liet echter, nog veel te wensen over. De goede wil was er wel, maar het ontbrak aan het juiste inzicht en de schotvaardigheid. Bij de groenbroeken was dit beter. Toch was het geen hopeloze vertoning, verre van dat. Wij kunnen er gerust op zijn, dat de capaciteiten van de jongelui zich verder zullen ontwikkelen.

Wij treffen bij onze spelers er verscheidene aan, die vrij behoorlijk met de bal overweg kunnen. Zij willen echter hun handigheidjes zo ver doorvoeren, dat zij „pingelaars” worden en dan keer op keer mooie aanvallen laten onderbreken. Bovendien vermoeden zij zich zo zeer, dat hun de kracht ontbreekt om op het beslissende moment een goed schot te lossen. Bij goed voetbalspel gaat het er niet op de eerste plaats om wat men doen moet als de bal in zijn bezit is, doch nog meer om wat men moet doen als een medespeler

de bal heeft, n.l. een goede, vrije plaats innemen. Voetballen is een echt bewegingsspel. Wij moeten steeds actief zijn.

De uitslagen in Delft waren wat teleurstellend. A verloor met 4-2, B met 6-2 en alleen C wist met 3-1 te winnen.

Ook op 28 September behaalde C een mooie overwinning, n.l. een van 5-2 tegen een jong elftal van V.V.P. Een leuk, vlot wedstrijdje met den keeper van de bezoekers als uitblinker.

Op verzoek van Vac trokken A en B op 29 September naar de Roggewoning. Zij troffen het niet best, want hier en daar vertoonden zich een grote plas op het hoofdspeelveld. Na wat spitten en vegen is men toch maar gaan voetballen, wat nog al aardig lukte. B verloor met 1-0 en A boekte een al even magere overwinning. Het werd 2-1.

En hiërmeë zijn we aan het slot van ons kampraatje, het laatste in de lopende serie Lensrevues. In de jaargang 1940-41 hopen we wederom met evenveel genoegen ons babbelteje te kunnen houden.

Bij het ter perse gaan van deze revue, be-relkte ons nog juist de navolgende

Indeling Adspiranten-competitie B.

1e klas C.

LENS a
Blauw-Zwart a
G.D.S. a
Rava a
S.V.T. a
V.A.C. a
Valkeniers a
Wit-Blauw a

2e klas A.

LENS b
A.V.V. b
Blauw-Zwart b
D.H.B. b
G.D.S. b
V.A.C. b
V.V.P. b

3e klas B.

LENS c
D.H.B. d
G.D.A. c
Quick-Steps d
Rava c
R.K.R.V.V. c
R.K.R.V.V. d
Wit-Blauw b

4e klas C.

LENS d
Pats c
Quick-Steps f
R.K.R.V.V. g
Valkeniers f
V.V.P. g
Wilhelmus b

P. J.

Bureau voor Medische Sportkeuring

In verband met de maatregelen inzake de verplichte verduistering zal de keuring aan het 's-Gravenhaagse Bureau voor Medische Sportkeuring voortaan geregeld iedere Dinsdagavond om 6 uur aanvangen. Belanghebbers wordt dringend aangeraden zich uiterlijk een kwartier voor de aanvang aan het bureau Varkensmarkt 1 te melden ten einde zeker te zijn die avond te kunnen worden geholpen. (Sportkroniek).